

2313

Ι. Α. ΒΡΕΤΟΥ.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ
ΕΓΚΥΚΛΙΟΛΑΙΔΙΚΟΝ
ΤΟ
1921

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΡΙΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΥΣΙ: Δ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ & Ι. ΚΟΛΛΑΡΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ "ΕΣΤΙΑΣ"

ΟΔΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ 44

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ "ΕΣΤΙΑΣ"

9313
Ι. Α. ΒΡΕΤΟΥ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ

⇒ 1921 ⇐

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΟΓΔΩΝ - ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΡΙΤΗ

ΕΚΔΟΤΑΙ Δ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ & Ι. ΚΟΛΛΑΡΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",
ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ

44-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ-44

1920

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ "ΕΣΤΙΑ", 15596

SISMANOGLIO
BIBLIOTHECA

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΒ'

SISMANOGLIO
MEGARO

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

Ἐθνικαὶ εορταί. Ἡ 25 Μαρτίου, ἐπέτειος τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν Παλιγγενεσίας. Ἡ 26 Ὀκτωβρίου, ἐπέτειος τῆς ἀλώσεως τῆς Θεσσαλονίκης. Ἡ 21 Φεβρουαρίου, ἐπέτειος τῆς ἀλώσεως τῶν Ἰωαννίνων.

Βασιλικά. Τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, ἑορτὴ τοῦ Βασιλέως, 21 Μαΐου. Τοῦ Ἀγ. Γεωργίου, ἑορτὴ τοῦ Διαδόχου, 21 Ἀπριλίου.

Ἑορταὶ καθ' ἃς δὲν ἐργάζονται τὰ δημόσια γραφεῖα. Τὴν 1^η τοῦ ἔτους. Τῶν Θεοφανείων καὶ τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου (6 καὶ 7 Ἰανουαρίου). Τῶν Τριῶν Ἱεροχῶν. Τῆς Ὑπαπαντῆς. Τὴν Καθαρὰν Δευτέραν. Τοῦ Ἐξαγγελισμοῦ. Τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν καὶ τὸ Μέγα Σάββατον. Τὴν Δευτέραν τῆς Διακαινησίμου. Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Τὴν 1^η Μαΐου. Τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου. Τῆς Ἀναλήψεως. Τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τὴν 21 Φεβρουαρίου ἐπέτειος τῆς ἀλώσεως τῶν Ἰωαννίνων. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Τῆς Μεταμορφώσεως. Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου. Τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Τὰς δύο ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων.

Ἑορταὶ καθ' ἃς δὲν ἐργάζονται τὰ σχολεῖα. Τῶν Τριῶν Ἱεροχῶν. Τὸ Σάββατον τῆς Τυροφάγου καὶ τὴν Καθαρὰν Δευτέραν. Τοῦ Ἐξαγγελισμοῦ. Ἀπὸ τῆς Μεγάλης Τετάρτης μέχρι τῆς Δευτέρας τοῦ Θωμᾶ. Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Τῆς Ἀναλήψεως. Τοῦ Ἀγ. Κωνσταντίνου. Τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, τοῦ Ἀρτοπαγίτου, πολιούχου Ἀθηνῶν (3 Ὀκτωβρίου). Τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Ἀπὸ τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων μέχρι τῆς 7 Ἰανουαρίου συμπεριλαμβανομένης. Τὴν 21 Φεβρουαρίου, ἐπέτειος τῆς ἀλώσεως τῶν Ἰωαννίνων. Τὴν 1 Μαΐου.

ΚΙΝΗΤΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

Τὸ Τριώδιον ἀρχεῖται 7 Φεβρουαρίου. Ἡ Ἀπόκρισις ἀρχεῖται 21 Φεβρουαρίου. Κυριακὴ τῶν Βαίων τῇ 11 Ἀπριλίου. Μεγάλῃ Παρασκευῇ τῇ 16 Ἀπριλίου. Τὸ Ἅγιον Πάσχα τῇ 18 Ἀπριλίου. Τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τῇ 23 Ἀπριλίου. Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ τῇ 25 Ἀπριλίου. Τῆς Ἀναλήψεως τῇ 27 Μαΐου. Τῆς Πεντηκοστῆς τῇ 6 Ἰουνίου. Τῶν Ἁγίων Πάντων τῇ 13 Ἰουνίου. Ἡ Τεσσαρακοστή τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἀρχεῖται τῇ 14 Ἰουνίου.

ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΩΡΩΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

Ἑα: Μαρτίου 8.—**Θέρ:** Ἰουνίου 9.
Φθινόπωρον: Σεπτεμβρίου 11.—**Χεῖμῶν:** Δεκεμβρίου 10

ΚΙΝΗΤΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΛΑΤΙΝΩΝ

Cendres, 9 Février. — Rameaux, 20 Mars. — Paques, 27 Mars.
Ascension, 5 Mai. — Pentecôte, 18 Mai. — Trinité, 22 Mai.
Fête-Dieu, 26 Mai. — L'Avent, 27 Novembre.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

Ἰνδικτιώνος δ' - 4
Ἡλίου κύκλοι δ' - 9
Σελήνης κύκλοι ιθ' - 19
Σελήνης θεμέλιον δ' - 2
Κρηνοφάνειαι, ἡμέραι, νθ' - 59
Τὸ Τριώδιον ἀρχ. Φεβρουαρίου, ζ' - 7
Ἑορταζόντων, ἡμέρας, πλ. δ'
Ἡ ἀποκριτικὴ Φεβρουαρίου, κα' - 21
Νημικὸν Φάσμα Ἀπριλίου, ς' - 10

Λατίνων Πάσχα Μαρτίου ιθ' - 13
Τὸ Ἄγ. Πάσχα Ἀπριλίου ιθ' - 18
Ἡ Ἀντίληψις Μαΐου α' - 21
Τῶν Ἀγίων Πάτερων Ἰουνίου ς' - 13
Ἡ νηστεία τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων
ἡμέραι α'
Μνήμη πάντων ἡμῶν Τοιῶν
Παρασκευὴ Χριστουγέντων ἡμέρα
Παρασκευὴ

ΜΩΑΜΕΘΑΝΙΚΟΝ ΕΟΡΤΑΛΟΓΙΟΝ

α') Εορταὶ Θρησκευτικαί

Οὗτος ἀηλῶν. — Αἰλλῆ-μυράτ-ι-σερίφ. — Αἰλλῆ-βεράι. — Ραμαζάν.
Χοκαϊ-σερίφ. — Αἰλλῆ-οὐλ-κάρ. — Μπαϊράμ. — Κουρμπάν Μπαϊ-
ράμ. — Μονχαρέμ (Πρωτοχρονιά). — Μεϊλδούν (Γέννησις τοῦ Μωάμεθ).

β'. Εορταὶ βασιλικαί

Βελλαδδῆ-χουμαγιούν (τὰ γενέθλια τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου).
Τουλοδοι-χουμαγιούν (ἡ εἰς τὸν θρόνον ἀνάβασις αὐτοῦ). Ἀνακή-
ρυξις τοῦ συντάγματος, Ἰουλίου 11.

Σεληνιακοὶ Μωαμεθανικοὶ μῆνες

Μονχαρέμ (ν. ἔτος). — Σεφίρ-Ρεβι-οὐλ-εββέλ. — Ρεβι-οὐλ-αχίφ.
Αἰμαζι-οὐλ-εββέλ. — Αἰμαζι-οὐλ-αχίφ. — Ραμαζάν. — Σεβαί. — Ζι-
καδδί. — Ζιχατζέ.

Μῆνες ὀθωμανικοὶ ἀντίστοιχοι τοῖς ἡμετέροις

Κιανούρι-σανί	Ἰανουάριος	Τεμνόν	Ἰούλιος
Σουμπάι	Φεβρουάριος	Αγοιστός	Αύγουστος
Μάρτι	Μάρτιος	Εἰλοῦλ	Σεπτεμβριὸς
Νισάν	Ἀπριλίας	Τεσρίνι-εββέλ	Ὀκτωβριὸς
Μαῖς	Μαῖος	Τεσρίνι-σανί	Νοέμβριος
Χαζιράν	Ἰούνιος	Κιανούρι-εββέλ	Δεκέμβριος

ΕΚΛΕΙΨΕΙΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

26 Μαρτίου Δακτυλοειδὴς ἑκλειψις Ἡλίου ἐν μέρει ὁρατὴ ἐν Ἑλλάδι.
Ἀπριλίου 9 Ὀλική ἑκλειψις Σελήνης, σχεδὸν ἀόρατος ἐν Ἑλλάδι.
Σεπτεμβρίου 18 Ὀλική ἑκλειψις Ἡλίου, ἀόρατος ἐν Ἑλλάδι.
Ὀκτωβρίου 3—4 Μερικὴ ἑκλειψις Σελήνης, ὁρατὴ ἐν Ἑλλάδι.

ΜΕΓΑΛΕΥΤΕΡΑ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

Ἰουνίου 8
Ἡμερῆς, ὥραι 15. — Νεκρὰ, ὥραι 9.

ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

Απριλίου 10
Ἡμερῆς, ὥραι 9. — Νεκρὰ, ὥραι 15.

Ο ΗΑΙΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΔΡΟΧΟΟΝ

Ἡμέρα ὥρας 10
Νῆξ 14

ΦΑΣΕΙΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

- Πρ. τέταρτον 4
● Πανσέληνος 11
○ Τελ. τέταρτον 17
● Ν. ΣΕΛΗΝΗ 26

N	Π.		
14	1	Παρασκ.	Περίτομή καὶ Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.
15	2	Σάββ.	Προέφτια τῶν Θεοφ. Σιλδέστρου Πάπα Ρώμης.
16	3	Κυριακή	Μαλαχίου τοῦ Προφήτου καὶ Γορδίου μάρτυρος.
17	4	Δευτέρα	Ἡ Σύναξις τῶν ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων.
18	5	Τρίτη	Παραμονὴ τῶν Θεοφ. καὶ Θεοπέμπτου (Νηστεία).
19	6	Τετάρτη	Τὰ Ἁγία Θεοφάνεια.
20	7	Πέμπτη	Ἡ Σύναξις τοῦ Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.
21	8	Παρασκ.	Κόρου τοῦ Ἀττικοῦ μάρτ. Δομνίκης τῆς ὁσίας.
22	9	Σάββ.	Πολυεὐκτου μάρτ. καὶ Εὐστρατίου τοῦ θαυματ.
23	10	Κυριακή	Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης καὶ Δομιτιανοῦ.
24	11	Δευτέρα	Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιαρχοῦ καὶ Ἀγαπίου.
25	12	Τρίτη	Τατιανῆς μάρτυρος.
26	13	Τετάρτη	Ερμούλου καὶ Στρατονίκου μαρτύρων.
27	14	Πέμπτη	Τῶν ἐν Σινῇ καὶ Ραῖθῃ ἀνακραθέντων Πατέρων.
28	15	Παρασκ.	Παύλου Θηβαίου καὶ Ἰωάννου Καλυβίτου
29	16	Σάββ.	Προσκύνησις τῆς τιμ. Ἀλύσσης τοῦ Ἀπ. Πέτρου.
30	17	Κυριακή	Τοῦ ὁσίου Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.
31	18	Δευτέρα	Τῶν Ἀγίων Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας
1	19	Τρίτη	Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου καὶ Ἀρσενίου Κερκύρας.
2	20	Τετάρτη	Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.
3	21	Πέμπτη	Μαξίμου ὁσίου, Νεοφύτου καὶ Ἀγνῆς μαρτύρων.
4	22	Παρασκ.	Τιμοθέου ἀπ., Ἀναστασίου ὁσίου.
5	23	Σάββ.	Κλήμεντος ἱερομάρτ. καὶ Ἀγαθαγγέλου μάρτ.
6	24	Κυριακή	Σένης τῆς ὁσίας, Ἑρμογένους, Μάμαντος.
7	25	Δευτέρα	Τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.
8	26	Τρίτη	Ξενοφάντος ὁσίου καὶ Ἀνανίου.
9	27	Τετάρτη	Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
10	28	Πέμπτη	Ἐρραῖα τοῦ Σόρου καὶ Παλλαδίου.
11	29	Παρασκ.	Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Ἰγνατίου ἱερομάρτ.
12	30	Σάββ.	Τῶν 3 Ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ Μ., Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
13	31	Κυριακή	Κόρου καὶ Ἰωάννου τῶν Ἀναργύρων.

Ο ΗΑΙΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΙΧΘΥΣἩμέρα ὥρας 11
Νῦξ 13

ΦΑΣΕΙΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

- Πρ. τέταρτον 2
● Πανσέληνος 8
○ Τελ. τέταρτον 16
● Ν. ΣΕΛΗΝΗ 24

Ν.	Π.		
14	1	Δευτέρα	Τρόφειος μάρτυρας.
15	2	Τρίτη	Ἡ Ὑπαπαντή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
16	3	Τετάρτη	Σοφίας τοῦ Θεοδόχου καὶ Ἀννῆς τῆς Προφῆτιδος.
17	4	Πέμπτη	Ἰσιδώρου ὁσίου τοῦ Πηλουσιώτου.
18	5	Παρασκ.	Ἀγάθης μάρτυρος.
19	6	Σάββατ.	Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης, Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἰουλιανῶ.
20	7	Κυριακή	Ἀρχὴ Τριωδίου. Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμφάκου καὶ Κοσμᾶ ὁσίου.
21	8	Δευτέρα	Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου καὶ Ζαχαρίου τοῦ προφήτου.
22	9	Τρίτη	Νικηφόρου μάρτυρος.
23	10	Τετάρτη	Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος.
24	11	Πέμπτη	Βλασίου ἱερομάρτ. καὶ Θεοδώρας τῆς βασιλίσσης.
25	12	Παρασκ.	Μελιτίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας.
26	13	Σάββατ.	Μαρτινιανῶ τοῦ ὁσίου καὶ Εὐλογίου.
27	14	Κυριακή	Τοῦ Ἀσώτου. Αὔξεντιου τοῦ ὁσίου.
28	15	Δευτέρα	Ὀνησίμου Ἀποστόλου καὶ Εὐσεβίου.
1	16	Τρίτη	Παμφίλου μάρτυρος.
2	17	Τετάρτη	Τῆς ἁγίας Μαρίας τῆς Θεοδώρου Τύραννος.
3	18	Πέμπτη	Λέοντος Πάπα Ρώμης καὶ Ἀγαπητοῦ τοῦ ὁσίου.
4	19	Παρασκ.	Ἀρχιππου καὶ Φιλῆμονος τῶν Ἀποστόλων.
5	20	Σάββατ.	Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης.
6	21	Κυριακή	Ἀπόκρως. Τιμῆθου τοῦ ἐν Συμβόλοις. Εὐσταθίου πατριάρχου Ἀντιοχείας.
7	22	Δευτέρα	Τῶν ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις μαρτ. καὶ ἁγίας Ἀνθοδότης.
8	23	Τρίτη	Πολυκάρπου ἐπισκόπου Σμύρνης.
9	24	Τετάρτη	Ἡ Α' καὶ Β' εἰρεσις τῆς Τριτίας Καταλῆς τοῦ Προδρόμου.
10	25	Πέμπτη	Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου.
11	26	Παρασκ.	Περφυρίου ἐπισκ. καὶ Φωτεινῆς μάρτυρος.
12	27	Σάββατ.	Προκοπίου τοῦ ὁμολογητοῦ.
13	28	Κυριακή	Τῆς Τυρινῆς. Βασιλείου τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ Νεστόρος.

Ο ΗΑΙΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΡΙΟΝἩμέρα ὥρας 12
Νῦξ 12

ΦΑΣΕΙΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

- Πρ. τέταρτον 4
● Πανσέληνος 10
○ Τελ. τέταρτον 18
● Ν. ΣΕΛΗΝΗ 26

Ν.	Π.		
14	1	Δευτέρα	Εὐδοκίας ὁσιομάρτυρος.
15	2	Τρίτη	Παύλου τοῦ Συγκλητ. Ἀνδρονίκου.
16	3	Τετάρτη	Εὐτροπίου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
17	4	Πέμπτη	Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν Ἰερδάνῃ.
18	5	Παρασκ.	Κόνωνος μάρτυρος.
19	6	Σάββατ.	Τῶν ἁγίων Θεοδώρων. Τῶν ἐν Ἀμορίῃ 42 μαρτύρων.
20	7	Κυριακή	Τῆς Ὁρθοδοξίας. Τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων ἱερομαρτύρων.
21	8	Δευτέρα	Θεοφλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας.
22	9	Τρίτη	Τῶν ἁγίων 40 Μαρτύρων.
23	10	Τετάρτη	Κοδράτου μάρτ. καὶ Ἀναστασίας τῆς Πατρικίας.
24	11	Πέμπτη	Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.
25	12	Παρασκ.	Θεοφάνους τοῦ ὁσίου καὶ Γρηγορίου Πάπα Ρώμης.
26	13	Σάββατ.	Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Χριστίνης.
27	14	Κυριακή	Βενεδίκτου τοῦ ὁσίου.
28	15	Δευτέρα	Ἀγαπίου μάρτυρος καὶ Ἀριστοδοῦλου.
29	16	Τρίτη	Σαβίνου μάρτυρος καὶ Χριστοδοῦλου ἐν Πάτρῃ.
30	17	Τετάρτη	Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
31	18	Πέμπτη	Κορβίλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.
1	19	Παρασκ.	Χρυσάνθου καὶ Δαρείου μαρτύρων.
2	20	Σάββατ.	Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων ὁσίων Πατέρων.
3	21	Κυριακή	Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως. Ἰακώβου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ.
4	22	Δευτέρα	Βασιλείου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀγκύρας.
5	23	Τρίτη	Νικωνός ὁσιου. καὶ τῶν 199 μαθητῶν αὐτοῦ.
6	24	Τετάρτη	Ζαχαρίου τοῦ ὁσίου.
7	25	Πέμπτη	Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου.
8	26	Παρασκ.	Ἡ Συναξίς τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.
9	27	Σάββατ.	Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.
10	28	Κυριακή	Παρίωνος ὁσίου τοῦ νέου.
11	29	Δευτέρα	Μάρκου ἐπισκόπου Ἀραβουσίαν.
12	30	Τρίτη	Ἰωάννου τοῦ Συγγρ. τῆς Κλίμακος, τοῦ ὁσίου.
13	31	Τετάρτη	Ἰπαστίου ἱερομ. ἐπισκόπου Γαγγρῶν καὶ Ἀκακίου.

Ο ΗΑΙΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΑΥΡΟΝἩμέρα ὥρας 13
Νοῦ * 11

ΦΑΣΕΙΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

- ☾ Πρ. τέταρτον 2
☾ Πανσέληνος 9
☾ Τελ. τέταρτον 17
☾ Ν. ΣΕΛΗΝΗ 24

Ν.	Π.	
14	1	Πέμπτη Μαρίας δούκας τῆς Αἰγυπτίας.
15	2	Παρασκ. Τίτου δούκας τοῦ θαυματουργοῦ.
16	3	Σάββατ. Νικήτα ἡγουμένου Μηδικίου καὶ Ἰωσήφ ὁμογρ.
17	4	Κυριακὴ Γεωργίου τοῦ ἐν Μαλεῖ καὶ Πλάτωνος.
18	5	Δευτέρα Κλαυδίου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
19	6	Τρίτη Εὐτυχίου Κωνσταντινουπόλεως.
20	7	Τετάρτη Καλλιπίου μάρτυρος καὶ Γεωργίου ἐπισκόπου Μιτυλήνης.
21	8	Πέμπτη Ἡρωδίου τοῦ Ἀποστόλου.
22	9	Παρασκ. Εὐθυμίου μάρτυρος.
23	10	Σάββατ. Τοῦ Λαζάρου. Τεραντίου μάρτυρος.
24	11	Κυριακὴ Τῶν Βαῶν. Ἀντίπα ἐπισκόπου Παργάμου.
25	12	Δευτέρα Βασιλίου ἐπισκόπου Παρίου.
26	13	Τρίτη Μαρτίνου Πάπα Ρώμης.
27	14	Τετάρτη Ἀριστάρχου ἀπ. καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
28	15	Πέμπτη Κρήσαντος μάρτυρος καὶ Λεωνίδου.
29	16	Παρασκ. Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας μαρτύρων.
30	17	Σάββατ. Σομεῶν τοῦ ἐν Παροιῖ.
1	18	Κυριακὴ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ. Ἰωάννου δούκας καὶ Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἰωννίνων.
2	19	Δευτέρα Παφνουτίου ἱερομάρτυρος Τρόφειος.
3	20	Τρίτη Θεοδώρου τοῦ Τριχινά.
4	21	Τετάρτη Ἰαννουαρίου ἱερ., Ἀλεξάνδρας τῆς βασιλείσης.
5	22	Πέμπτη Θεοδώρου τοῦ Σκεῶτου.
6	23	Παρασκ. Τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.
7	24	Σάββατ. Ἐλισάβετ τῆς θαυματουργοῦ καὶ Σάββα.
8	25	Κυριακὴ Τοῦ Θωμᾶ. Τοῦ ἁγ. Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.
9	26	Δευτέρα Βασίλειος ἐπισκόπου Ἀμασείας.
10	27	Τρίτη Σομεῶν ἱερομάρτυρος συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.
11	28	Τετάρτη Τῶν ἐν Κοζίκῃ 9 μαρτύρ. Μέμνωνος τοῦ θαυμ.
12	29	Πέμπτη Ἰωάννου καὶ Σωσιπάτρου τῶν ἀποστ.
13	30	Παρασκ. Ἰακώβου τοῦ Ἀποστόλου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ο ΗΑΙΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΔΥΜΟΥΣἩμέρα ὥρας 14
Νοῦ * 10

ΦΑΣΕΙΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

- ☾ Πρ. τέταρτον 1
☾ Πανσέληνος 8
☾ Τελ. τέταρτον 16
☾ Ν. ΣΕΛΗΝΗ 24
☾ Πρ. τέταρτον 31

Ν.	Π.	
14	1	Σάββατ. Ἱερεμίου τοῦ προφήτου.
15	2	Κυριακὴ Τῶν Μυροφόρων. Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου.
16	3	Δευτέρα Τιμοθέου καὶ Μαύρας μαρτύρων.
17	4	Τρίτη Παλαγίας τῆς δαιομάρτυρος.
18	5	Τετάρτη Εἰρήνης τῆς μεγαλομάρτυρος.
19	6	Πέμπτη Ἰωὸ τοῦ πολυάθλου.
20	7	Παρασκ. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ Σταυροῦ.
21	8	Σάββατ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ἀρσενίου τοῦ μεγάλου.
22	9	Κυριακὴ Τοῦ Παραλύτου. Ἠσαίου προφήτου, Χριστοφόρου μάρτυρος.
23	10	Δευτέρα Σίμωνος Ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ.
24	11	Τρίτη Ἐγκαίνια Κων/λεως καὶ Μωκίου ἱερομάρτυρος.
25	12	Τετάρτη Τῆς Μεσοκεντηκοστῆς. Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου, Ἐμφανίου ἐπισκόπου.
26	13	Πέμπτη Γλακερίας μάρτυρος καὶ Σεργίου.
27	14	Παρασκ. Ἰουδῶρου μάρτ. τοῦ ἐν Χίθ.
28	15	Σάββατ. Παχωμίου δούκας, Ἀχιλλέως Λαρίσης.
29	16	Κυριακὴ Τῆς Σμαρτίτιδος. Θεοδώρου δούκας τοῦ Ἁγιοσμένου.
30	17	Δευτέρα Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουλίας Ἀποστόλων.
31	18	Τρίτη Πέτρου καὶ Διονυσίου μαρτύρων.
1	19	Τετάρτη Πατρικίου Προύσης ἱερομάρτυρος.
2	20	Πέμπτη Θαλλελαίου μάρτυρος.
3	21	Παρασκ. Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης.
4	22	Σάββατ. Βασιλίσκου μάρτυρος.
5	23	Κυριακὴ Τοῦ Τυφλοῦ. Μιχαὴλ ἐπισκόπου Συνάδων.
6	24	Δευτέρα Σομεῶν τοῦ ἐν Θαυμαστῷ ὄρει.
7	25	Τρίτη Ἡ Γ' εἰρεσις τῆς Τιμίας Καταλῆς Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.
8	26	Τετάρτη Κάρπου τοῦ Ἀποστόλου.
9	27	Πέμπτη Τῆς Ἀννήψεως. Ἐλλαδίου ἱερομάρτυρος.
10	28	Παρασκ. Εὐτοχῆς ἐπισκ. Μελτινῆς.
11	29	Σάββατ. Θεοδοσίας μάρτυρος.
12	30	Κυριακὴ Ἰσαάκ ἐκ τῆς Μονῆς Δαλμᾶτων.
13	31	Δευτέρα Ἐρμίου μάρτυρος.

Ο ΗΑΙΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΡΚΙΝΟΝ

Ἡμέρα ἡμέρας 15
Νοῦ 9

ΦΑΣΕΙΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

- ☉ Πανσέληνος 7
☾ Τελ. τέταρτον 14
☼ Ν. ΣΕΛΗΝΗ 22
☽ Πρ. τέταρτον 29

Ν.	Π.		
14	1	Τρίτη	Ἰουστίνου μάρτυρος τοῦ Φιλοσόφου.
15	2	Τετάρτη	Νικηφόρου τοῦ ὁμολογητοῦ ἀρχιεπισκ. Κωνσταντινουπόλεως.
16	3	Πέμπτη	Λουκιανοῦ μάρτυρος.
17	4	Παρασκ.	Μητροφάνους ἀρχιεπ. Κωνσταντινουπόλεως.
18	5	Σάββατ.	Δωροθέου ἐπισκόπου.
19	6	Κυριακή	Τῆς Πεντηκοστῆς. Ἰλαρίωνος τοῦ θαυματουργοῦ
20	7	Δευτέρα	Τῆς Ἁγίας Τριάδος. Θεοδοῦ τοῦ ἱερομονάχου τοῦ ἐν Ἀγκόρᾳ.
21	8	Τρίτη	Ἀνακομιδῆ τοῦ λειψάνου Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου καὶ τῆς ἁγίας Καλλιόπης.
22	9	Τετάρτη	Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.
23	10	Πέμπτη	Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης.
24	11	Παρασκ.	Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα Ἀποστόλων.
25	12	Σάββατ.	Ὁνουφρίου καὶ Πάτρου τῶν Ἁγίων.
26	13	Κυριακή	Τῶν ἁγίων Πάντων. Ἀκυλίνης μάρτυρος.
27	14	Δευτέρα	Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου καὶ Μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου Κων. πόλεως.
28	15	Τρίτη	Ἀμῶς τοῦ προφήτου.
29	16	Τετάρτη	Τυχώνος ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος.
30	17	Πέμπτη	Ἰσαάκ, Μανουήλ, Σεβὺλ καὶ Ἰσμαήλ μαρτύρων.
1	18	Παρασκ.	Λεοντίου μάρτυρος καὶ Θεοδοῦλου.
2	19	Σάββατ.	Ἰούδα τοῦ Ἀποστόλου, Παΐσιου τοῦ Μεγάλου.
3	20	Κυριακή	Μεθοδίου ἐπισκόπου Τετάρων.
4	21	Δευτέρα	Ἰουλιανοῦ τοῦ Ταρσέως.
5	22	Τρίτη	Εὐασίου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σαρματίας.
6	23	Τετάρτη	Ἀγριππῆς μάρτυρος καὶ Ἀριστοκλέους.
7	24	Πέμπτη	Το Γενέθλιον τοῦ Προδρόμου καὶ Βασιλεῖ τοῦ Ἰωάννου.
8	25	Παρασκ.	Φεδρωνίας ὁσιομάρτυρος.
9	26	Σάββατ.	Δαβὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ.
10	27	Κυριακή	Σαμφάν τοῦ Ξενοδόχου.
11	28	Δευτέρα	Ἡ Ἀνακ. τῶν ἁγ. Ἀναργύρων Κύρου καὶ Ἰωάννου.
12	29	Τρίτη	Τῶν κορυφ. Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.
13	30	Τετάρτη	Ἡ Σύναξις τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων.

SISMANOGLIO
MEGARO

Ο ΗΑΙΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΕΟΝΤΑ

Ἡμέρα ἡμέρας 14
Νοῦ 10

ΦΑΣΕΙΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

- ☉ Πανσέληνος 7
☾ Τελ. τέταρτον 15
☼ Ν. ΣΕΛΗΝΗ 21
☽ Πρ. τέταρτον 28

Ν.	Π.		
14	1	Πέμπτη	Τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ.
15	2	Παρασκ.	Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας εἰσθήτης τῆς Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις.
16	3	Σάββατ.	Γαλίνθου μάρτυρος καὶ Διομήδους.
17	4	Κυριακή	Ἀνδρέου ἐπισκ. τοῦ Ἱεροσολυμίτου.
18	5	Δευτέρα	Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἀθῆναις δαίμου καὶ Λαμπαδοῦ τοῦ θαυματουργοῦ.
19	6	Τρίτη	Σιστῆ δαίμου τοῦ Μεγάλου.
20	7	Τετάρτη	Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος, Εὐαγγέλου.
21	8	Πέμπτη	Προκοπίου μεγαλομάρτυρος.
22	9	Παρασκ.	Παγκρατίου ἐπισκόπου Ταυρομανίου.
23	10	Σάββατ.	Τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας 45 μαρτύρων.
24	11	Κυριακή	Εὐφημίας μεγαλομάρτ. ἐν τῶν ὁρὸν ἐπακρόωσα.
25	12	Δευτέρα	Πρόκλου καὶ Ἰλαρ. μαρτ., Βερνίκης μάρτυρος.
26	13	Τρίτη	Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.
27	14	Τετάρτη	Ἀκόλα τοῦ Ἀποστόλου καὶ Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης.
28	15	Πέμπτη	Κηρύκου καὶ Ἰουλίτης μαρτύρων.
29	16	Παρασκ.	Ἀθηνογένους ἱερομάρτυρος.
30	17	Σάββατ.	Μαρίνης τῆς μεγαλομάρτυρος.
31	18	Κυριακή	Αἰμιλιανοῦ καὶ Οὐαλεντίνης μαρτύρων.
1	19	Δευτέρα	Μακρίνης καὶ Δίου τῶν δαίμων.
2	20	Τρίτη	Τοῦ ἁγ. Ἰνδόξου προφήτου Ἠλιοῦ τοῦ Θεοβίτου.
3	21	Τετάρτη	Σωσθάν τοῦ διὰ Χριστόν, Σαλοῦ καὶ Ἰωάννου τῶν δαίμων.
4	22	Πέμπτη	Μαρίας Μητροφόρου τῆς Μαγδαληνῆς.
5	23	Παρασκ.	Φωκᾶ ἱερομάρτυρος καὶ Ἰεζεκιήλ τοῦ προφήτου.
6	24	Σάββατ.	Χριστίνης μεγαλομάρτυρος.
7	25	Κυριακή	Ἡ Κοίμησις τῆς ἁγίας Ἀννῆς.
8	26	Δευτέρα	Τῶν ἁγίων Παρασκευῆς καὶ Ἐρμούλου.
9	27	Τρίτη	Τοῦ ἁγίου μεγαλίου καὶ ἱερατικοῦ Πανταλεήμονος.
10	28	Τετάρτη	Προχόρου καὶ Νικάνωρος τῶν Ἀποστόλων.
11	29	Πέμπτη	Καλλινίκου καὶ Θεοδοῦτος μαρτύρων.
12	30	Παρασκ.	Σίλα καὶ Σιλουανὸς τῶν Ἀποστόλων ἐν τῶν 70.
13	31	Σάββατ.	Εὐδοκίμου τοῦ δικαίου.

Ο ΗΑΙΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΡΘΕΝΟΝἩμέρα ὥρας 13
Νόξ 11

ΦΑΣΕΙΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

- ☉ Πανσέληνος 5
☾ Τελ. τέταρτον 13
☼ Ν. ΣΕΛΗΝΗ 20
☽ Πρ. τέταρτον 27

Ν.	Π.		
14	1	Κυριακή	Ἡ πρόοδος τοῦ Σταυροῦ. Μνήμη τῶν 7 Παίδων Μακαρίων τῆς μητρὸς αὐτῶν καὶ διδασκάλου τῶν.
15	2	Δευτέρα	Ἀνακομιδὴ τοῦ λειψ. τοῦ πρώτου. Στεφάνου.
16	3	Τρίτη	Ἰσαακίου Δαλμάτου καὶ Φαύστου τῶν δοίων.
17	4	Τετάρτη	Τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἁγίων ἐπὶ 4 Παίδων.
18	5	Πέμπτη	Εὐαγγελίου καὶ Νόνας μαρτύρων.
19	6	Παρασκ.	Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
20	7	Σάββατ.	Δομετίου ἱερομάρτυρος καὶ Ἀσταρίου.
21	8	Κυριακή	Αἰμιλιανοῦ ἐπισκόπου Κυζίκου καὶ Μύρωνος.
22	9	Δευτέρα	Ματθαίου τοῦ Ἀποστόλου.
23	10	Τρίτη	Λαυρεντίου μάρτυρος καὶ Ἰππολύτου.
24	11	Τετάρτη	Εὐαλίου μάρτυρος τοῦ Διακόνου.
25	12	Πέμπτη	Φωτίου καὶ Ἀνικήτου, μαρτύρων.
26	13	Παρασκ.	Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ. Εὐδοκίας. Εἰρήνης.
27	14	Σάββατ.	Μιχαίου τοῦ προφήτου.
28	15	Κυριακή	Ἡ Κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.
29	16	Δευτέρα	Τοῦ ἁγίου Μανθλίου καὶ τοῦ ἁγίου Διομήδους.
30	17	Τρίτη	Μύρωνος καὶ Στράτωνος, μαρτύρων.
31	18	Τετάρτη	Φλώρου καὶ Λαύρου μαρτύρων.
1	19	Πέμπτη	Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου μάρτυρος.
2	20	Παρασκ.	Σαμουὴλ τοῦ προφήτου καὶ τῶν ἐν Βιζύῃ 37 μαρτύρων.
3	21	Σάββατ.	Θαδδαίου τοῦ ἀποστόλου καὶ Βάσσης μάρτ.
4	22	Κυριακή	Ἀγαθονίκου μάρτυρος καὶ Εἰρηναίου.
5	23	Δευτέρα	Λούπου μάρτυρος καὶ Καλλινίκου.
6	24	Τρίτη	Εὐτυχῆος ἱερομάρτυρος.
7	25	Τετάρτη	Τῶν ἀποστ. Βαρθολομαίου καὶ Τίτου ἐπ. Κρήτης.
8	26	Πέμπτη	Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας μαρτύρων.
9	27	Παρασκ.	Ποιμένος τοῦ δοίου καὶ Φανουρίου.
10	28	Σάββατ.	Μωυσείως δοίου, τοῦ Αἰθίοπος.
11	29	Κυριακή	Ἡ ἀποκομὴ τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου (Νηστεία).
12	30	Δευτέρα	Ἀλεξάνδρου, Ἰωάν. καὶ Παύλου ἀρχιεπ. Κ/πόλεως.
13	31	Τρίτη	Ἡ κατάθεσις τῆς τιμ. Ζώνης τῆς Θεοτόκου.

Ο ΗΑΙΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΖΥΓΟΝἩμέρα ὥρας 12
Νόξ 12

ΦΑΣΕΙΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

- ☉ Πανσέληνος 4
☾ Τελ. τέταρτον 11
☼ Ν. ΣΕΛΗΝΗ 18
☽ Πρ. τέταρτον 25

Ν.	Π.		
14	1	Τετάρτη	Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου. Συμεών τοῦ Στυλῆτου καὶ Σόναξ τῆς Θεοτόκου, τῶν Μιασηνῶν.
15	2	Πέμπτη	Μάρμαντος μάρτυρος καὶ Ἰωάννου τοῦ Νηστιατοῦ.
16	3	Παρασκ.	Ἀνθίου Νικομηδείας ἱερομάρτυρος.
17	4	Σάββατ.	Βαβύλα Ἀντιοχείας ἱερμ. καὶ Μωυσεῖος τοῦ προφ.
18	5	Κυριακή	Ζαχαρίου τοῦ προφήτου.
19	6	Δευτέρα	Ἡ ἀνάμνησις θαύματος τοῦ Ταξιάρχου Μιχαὴλ ἐν Χόρναις.
20	7	Τρίτη	Σώζοντος μάρτυρος.
21	8	Τετάρτη	Τὸ Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου.
22	9	Πέμπτη	Τῶν Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης.
23	10	Παρασκ.	Μηνοδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυμφοδώρας μαρ.
24	11	Σάββατ.	Θεοδώρας τῆς δοίας, Εὐσταθίας μάρτυρος.
25	12	Κυριακή	Αὐτονόμου ἱερομάρτυρος.
26	13	Δευτέρα	Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, Κορνηλίου ἑκατοστ.
27	14	Τρίτη	Ἡ Ὑψωσις τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοπ. Σταυροῦ.
28	15	Τετάρτη	Νικήτα μάρτυρος. Φιλοθέου δοίου.
29	16	Πέμπτη	Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος.
30	17	Παρασκ.	Σοφίας μάρτυρος καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς Πιστιδος, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης.
1	18	Σάββατ.	Εὐμανίου Γορτίνης τοῦ θαυματουργοῦ. Ἀριάνης.
2	19	Κυριακή	Τροφίμου μάρτυρος. Σαββατίου Δορυμέδοντος.
3	20	Δευτέρα	Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος.
4	21	Τρίτη	Κοδράτου τοῦ ἀποστόλ. καὶ Ἰωάν. τοῦ προφήτου.
5	22	Τετάρτη	Φωκά ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σινώπης.
6	23	Πέμπτη	Ἡ Σάλλης τοῦ Προδρόμου. Πολοξένης.
7	24	Παρασκ.	Θέκλης τῆς πρωτομάρτυρος.
8	25	Σάββατ.	Εὐφροσύνης τῆς δοίας.
9	26	Κυριακή	Ἡ Μετάστασις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ Εὐαγγελιστοῦ.
10	27	Δευτέρα	Καλλιστράτου μάρτυρος.
11	28	Τρίτη	Χαρίτωνος τοῦ ὁμολογητοῦ. Βαρσὺχ τοῦ προφ.
12	29	Τετάρτη	Κοριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ.
13	30	Πέμπτη	Γρηγορίου ἱερμ. ἐπισκ. τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.

Ο ΗΑΙΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΚΟΡΠΙΟΝἩμέρα ὥρας 11
Νοε 13

ΦΑΣΕΙΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

- Πανοήλιος 4
- Τελ. τέταρτον 12
- Ν. ΣΕΛΗΝΗ 18
- Πρ. τέταρτον 26

Ν.	Π.	
14	1	Παρασκ. Ἀνανίου τοῦ ἀποστ. καὶ Ρωμανοῦ τοῦ Μελεθοῦ.
15	2	Σάββατ. Κυριακοῦ ἱερομ. καὶ Ἰουστίνης μάρτυρος.
16	3	Κυριακὴ Διονυσίου ἱερομάρτυρος τοῦ Ἀρειοπαγίτου.
17	4	Δευτέρα Ἰεροθέου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.
18	5	Τρίτη Χαριτίνης μάρτυρος.
19	6	Τετάρτη Θωμᾶ τοῦ ἀποστόλου.
20	7	Πέμπτη Σεργίου καὶ Βάκχου τῶν μαρτύρων. Πολυχρονίου.
21	8	Παρασκ. Παλαγίας τῆς βασιλ.
22	9	Σάββατ. Ἰακώβου Ἀλφαίου τοῦ Ἀποστόλου.
23	10	Κυριακὴ Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου. Θεοφάνους τοῦ ὁσίου.
24	11	Δευτέρα Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου τῶν μαρτ.
25	12	Τρίτη Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας μαρτύρων.
26	13	Τετάρτη Κάρπου, Παύλου, Ἀγαθοδώρου καὶ Ἀγαθονίκης μαρτύρων.
27	14	Πέμπτη Τῶν Ἀγ. Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ζ' Οἰκου- μενικῆς Συνόδου.
28	15	Παρασκ. Λουκιανοῦ μάρτυρος.
29	16	Σάββατ. Λογγίνου τοῦ ἐκατοντάρχου καὶ μάρτυρος.
30	17	Κυριακὴ Ὑσῆ τοῦ προφήτου καὶ Ἀνδρέου τοῦ δοιομάρτ.
31	18	Δευτέρα Λουκά τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.
1	19	Τρίτη Ἰωὴλ τοῦ προφήτου. Οὐάδρου μάρτυρος.
2	20	Τετάρτη Ἀρτεμίου μεγαλομ. καὶ Γερασίου ὁσ. τοῦ νέου.
3	21	Πέμπτη Ἰλαρίωνος τοῦ Μεγάλου.
4	22	Παρασκ. Ἀδελφίου τοῦ θαυματουργοῦ.
5	23	Σάββατ. Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ Ἀδελφοθέου α' ἐπισκό- που Ἱεροσολύμων.
6	24	Κυριακὴ Ἀρέθα μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.
7	25	Δευτέρα Μαρκianoῦ καὶ Μαρτυρίου μαρτύρων.
8	26	Τρίτη Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυρο- βλήτου.
9	27	Τετάρτη Νέστορος μάρτυρος.
10	28	Πέμπτη Στεφάνου τοῦ Σαβαίτου.
11	29	Παρασκ. Ἀναστασίας τῆς Ρωμαίας καὶ Ἀδραμίου τοῦ ὁσ.
12	30	Σάββατ. Ζηνοδίου καὶ Ζηνοδίας μαρτύρων.
13	31	Κυριακὴ Στάχυος, Ἀπελλοῦ, Ἀριστοδούλου καὶ Ναρκίσσου.

Ο ΗΑΙΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΣΟΤΗΝἩμέρα ὥρας 10
Νοε 14

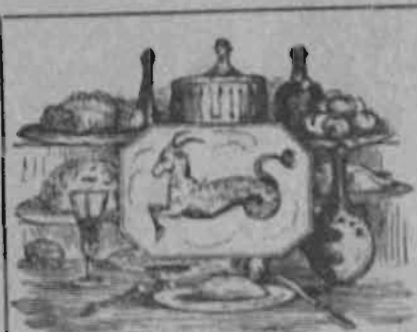
ΦΑΣΕΙΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

- Πανοήλιος 2
- Τελ. τέταρτον 9
- Ν. ΣΕΛΗΝΗ 16
- Πρ. Τέταρτον 24

Ν.	Π.	
14	1	Δευτέρα Τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ.
15	2	Τρίτη Ἀκινδόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῇ μαρτύρων.
16	3	Τετάρτη Ἀκεφῆ μάρτυρος.
17	4	Πέμπτη Ἰωαννικίου ὁσίου τοῦ Μεγάλου. Νικάνδρου.
18	5	Παρασκ. Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης μαρτύρων.
19	6	Σάββατ. Παύλου ἀρχιεπ. Κων. πόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ.
20	7	Κυριακὴ Τῶν ἐν Μελευτινῇ 33 μαρτύρων. Λαζάρου ὁσίου τοῦ θαυματουργοῦ.
21	8	Δευτέρα Ἡ Συναξίς τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ Μιχαήλ.
22	9	Τρίτη Ὁνησιφόρου καὶ Πορφύριου μαρτύρων.
23	10	Τετάρτη Τῶν ἐκ τῶν 70 ἀπ. Ὀλυμπα, Ροδίωνος, Ἐράστου.
24	11	Πέμπτη Μηνᾶ, Βίκτωρος καὶ Βικεντίου μαρτ. Στεφανίδος μαρτ. καὶ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.
25	12	Παρασκ. Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος καὶ Ναίλου τοῦ ὁσίου.
26	13	Σάββατ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου.
27	14	Κυριακὴ Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου.
28	15	Δευτέρα Γουρία, Σαμωνα καὶ Ἀδίου μαρτύρων.
29	16	Τρίτη Ματθαίου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.
30	17	Τετάρτη Γρηγορίου ἐπισκόπου Ναοκαίουραίας.
1	18	Πέμπτη Πλάτωνος καὶ Ρωμανοῦ μαρτύρων.
2	19	Παρασκ. Ἀδίου τοῦ προφήτου καὶ Βαρλαάμ μάρτυρος.
3	20	Σάββατ. Γρηγορίου τοῦ Δεκαπ. καὶ Πρόκλου Κων. πόλεως.
4	21	Κυριακὴ Τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.
5	22	Δευτέρα Φιλίμονος τοῦ ἀποστόλου καὶ Ἀρχίππου.
6	23	Τρίτη Γρηγορίου Ἀκραγαντίνου καὶ Ἀμφιλοχίου ἐπισκ.
7	24	Τετάρτη Κλήμεντος Πάπα Ρώμης.
8	25	Πέμπτη Αἰκατερίνης τῆς Μεγαλομάρτυρος καὶ Μερκου- ρίου μάρτυρος.
9	26	Παρασκ. Στυλιανοῦ καὶ Ἀλυπίου τοῦ Κιωνίτου.
10	27	Σάββατ. Ἰακώβου μεγαλομάρτυρος τοῦ Πέρσου.
11	28	Κυριακὴ Στεφάνου ὁσιομάρτυρος τοῦ νέου.
12	29	Δευτέρα Παραμόνου καὶ Φιλομένου μαρτύρων. Θορδανῶ ἐπισκόπου Μακεδονίας.
13	30	Τρίτη Τοῦ ἁγ. Ἀποστόλου Ἀνδρίου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Ο ΗΑΙΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΓΟΚΕΡΩ

Ἡμέρα ὥρας 9
Νόη 16

ΦΑΣΕΙΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

- ☉ Πανσέληνος 2
- ☾ Τελ. τέταρτον 8
- ☼ Ν. ΣΕΛΗΝΗ 16
- ☽ Πρ. Τέταρτον 23
- ☉ Πανσέληνος 31

Ν.	Π.		
14	1	Τετάρτ.	Ναούμ τοῦ προφήτου. Φιλαρέτου βασιῶ.
15	2	Πέμπτη	Ἀβδακούμ τοῦ προφήτου.
16	3	Παρασκ.	Σοφονίου τοῦ προφ. Ἀγγελικῆς Νεομάρτυρος.
17	4	Σάββατ.	Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος καὶ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.
18	5	Κυριακή	Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου. Διαγένους.
19	6	Δευτέρα	Νικολάου. ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ θαυματουργοῦ.
20	7	Τρίτη	Ἀμβροσίου ἐπισκ. Μαδριολάνων.
21	8	Τετάρτη	Παταπίου τοῦ βασιῶ. Σωσθένους ἀποστόλου.
22	9	Πέμπτη	Ἡ σύλληψις τῆς Ἀγίας Ἀννης.
23	10	Παρασκ.	Μηνά, Ἐρμογένους καὶ Εὐγράφου, τῶν μαρτύρων.
24	11	Σάββατ.	Δανιὴλ τοῦ Στυλίου.
25	12	Κυριακή	Σαυρίδωτος, ἐπισκόπου Τριφυλίου τοῦ θαυ- ματουργοῦ.
26	13	Δευτέρα	Εὐστρατίου καὶ Λουκίας μαρτύρων.
27	14	Τρίτη	Θύρσου, Καλλινίκου, Φιλήμονος μαρτύρων.
28	15	Τετάρτη	Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος.
29	16	Πέμπτη	Ἀγγαίου προφήτου. Θεοφανούς βασιλέως.
30	17	Παρασκ.	Δανιὴλ, προφήτου καὶ τοῦ ἁγίου Διονυσίου, τοῦ Ζακυνθίου, ἀρχιεπισκ. Αἰγίνης.
31	18	Σάββατ.	Σεβαστιανοῦ καὶ Ζωῆς μαρτύρων.
1	19	Κυριακή	Βονιφάτιου μάρτυρος. Ἀγλαίας βαίης.
2	20	Δευτέρα	Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος τοῦ Θεοφύρου.
3	21	Τρίτη	Ἰουλιανῆς καὶ Θεμιστοκλέους μαρτύρων.
4	22	Τετάρτη	Ἀναστασίας, τῆς Φαρμακολοτρίας.
5	23	Πέμπτη	Τῶν ἐν Κρήτῃ 10 μαρτύρων.
6	24	Παρασκ.	Εὐγενίας δευτέρου.
7	25	Σάββατ.	Ἡ Γέννησις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
8	26	Κυριακή	Ἡ Σύναξις τῆς Θεοτόκου.
9	27	Δευτέρα	Τοῦ ἁγίου Στεφάνου τοῦ Πρωτομάρτυρος.
10	28	Τρίτη	Τῶν ἁγίων Δισμυρίων μαρτύρων.
11	29	Τετάρτη	Τῶν 14.000 ἁγίων Νηπίων.
12	30	Πέμπτη	Ἀνυσίας, δευτέρου, τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.
13	31	Παρασκ.	Μελάνης τῆς βαίης.

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΒΡΕΤΟΣ

Τὸ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ἐμφανίζεται ἐφέτος ἐνῳσιον τῶν πολυπληθῶν πελατῶν του πενθοῦν καὶ θρη-
νοῦν τὸν θάνατον τοῦ ἱδρυτοῦ καὶ ἐκδότου του Ι. Α. Βρετοῦ,
ὁ ὁποῖος ἐπὶ μακρά, δεκαεπτά ὁλόκληρα, ἔτη τὸ συνέτασσε,
ἐνσαρκωθεὶς ἐν αὐτῷ, διὰ τὴν μεταγίση εἰς τοὺς ἀναγνώστας
αὐτοῦ ὅλον τὸ ἐγκυκλοπαιδικὸν ἀπόθεμά του.

Πράγματι οί δεκαεπτὰ τόμοι του, από τὸ 1901 μέχρι καὶ τοῦ 1917, εἶναι ταμεῖα γνώσεων, στατιστικῶν, ἱστορικῶν μελετῶν καὶ ἐπιστημονικῶν μονογραφιῶν, ἀρθρῶν καὶ πληροφοριῶν, σταχυολογημένων με ὑπομονὴν καὶ προσοχὴν, ἡ ὁποία ἀληθῶς καταπλήσσει.

Ὁ Βρετὸς ἠθέλησε νὰ δώσῃ εἰς τὸν τόπον ἓνα Ἡμερολόγιον Ἐγκυκλοπαιδικόν, ὃχι ἀπὸ τῆς συνηθεισμένης φυλλάδος, ποῦ φιλοδοξοῦν νὰ λέγωνται φιλολογικὰ, ἀλλὰ ἓνα Ἡμερολόγιον, ὅπως τὸ παγκοσμίου φήμης Ἀλμανὰ τοῦ Ἀσσέτ, Ἀλμανὰ ὅμως Ἑλληνικόν καὶ ἐπέμεινεν εἰς αὐτὸ με γερωντικὴν πειρασμὸν, διαφωνῶν κατὰ τοῦτο με τοὺς γνώριμους του, οἱ ὅποιοι τὸν συμβούλευον νὰ τοῦ δώσῃ κάποιον φιλολογικὸν τόνον καὶ νικῆσας ἐπὶ τέλους.

Ὅμιλουν λαλίστερον καὶ εὐγλωττότερον οἱ δεκαεπτὰ προγενέστεροι τόμοι του.

Εἰς τὰ ἴχνη αὐτά, ποῦ ἐχάραξεν ὁ ἀοίδιμος ἰδρυτὴς τοῦ Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Ἡμερολογίου, θὰ βαδίσωμεν ἀπαρεγκλίτως, ἀναλαμβάνοντες νὰ συνεχίσωμεν τὸ ἔργον του καὶ εἰμεθα βέβαιοι, συνεργασθέντες μετ' αὐτοῦ ἐπ' ἀρκετὸν χρόνον καὶ ζυμωθέντες μετ' αὐτοῦ, ὅτι θὰ ἐπιτύχωμεν.

Θέλωμεν μόνον νὰ παρακαλέσωμεν τοὺς στοργικοὺς πελάτας τοῦ Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Ἡμερολογίου νὰ μὴ ἐκλάβωσιν ὡς γνώμονα τῆς μελλοντικῆς ἐργασίας μας τὸν ἀνὰ χεῖρας τόμον.

Αἱ ἀνώμαλοι περιστάσεις, ἡ ἀκρίβεια τῶν ὑλικῶν, τοῦ χάρτου καὶ τῶν εἰκόνων, τὰ ὑπέρογκα ἡμερομίσθια, τυπογραφικὰ καὶ βιβλιοδετικά, ἡ ἀπώλεια χιλιάδων συνδρομητῶν ἐν Τουρκίᾳ, Ρωσίᾳ, Βουλγαρίᾳ, Ρουμανίᾳ καὶ Αἰγύπτῳ, ὅπου ἄλλοτε ἐκυκλοφόρει εὐρύτητα τὸ Ἐγκυκλοπαιδικὸν Ἡμερολόγιον Ι. Α. Βρετοῦ, δὲν μᾶς ἐπέτρεψαν ἐφέτος νὰ πραγματοποιήσωμεν πλήρως ὅ,τι εἶχομεν ἐν νῷ.

Εὐρέθημεν ὅθεν εἰς τὴν ἀνάγκην καὶ τὰ τυπογραφικὰ φύλλα νὰ περιορίσωμεν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰκόνων, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ μὴ παρατείνωμεν τὴν διακοπὴν τῆς ἐκδόσεως ἐπὶ πλεῖον χρόνον, ἔστω καὶ με ζημίαν μας, με τὴν ἐπιφύλαξιν νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς πελάτας τοῦ Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Ἡμερολογίου ἐφεξῆς τόμους, οἱ ὅποιοι θὰ εἶναι ἐκάστοτε ἡ τελευταία λέξις τῆς Ἐκδοτικῆς παρ' ἡμῖν.

ΟΙ ΕΚΔΟΤΑΙ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΝ

ΙΩ. ΚΟΛΑΡΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΥ

"ΕΣΤΙΑ,"

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ

Δ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

"Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ,"

Ἀντὶ μνημοσύνου διὰ τὸν ἀρχαῖον ἰδρυτὴν τοῦ Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Ἡμερολογίου Ἰω. Βρετόν, ἀντὶ βιογραφικῶν σημειώσεων, θεωροῦμεν προτιμότερον νὰ προτάξωμεν τῆς ἑλπίδος, ἢν με τὴν προσοχὴν ἄλλοτε συνέλεγε καὶ συνέτασσε μόνος του, τὴν αὐτοβιογραφίαν του, τὴν ὁποίαν εὐρομεν μεταξὺ σωρείας χειρογράφων, ἅτινα εἶχε κατατάξει καὶ προσφύξει διὰ τὰς προσεχεῖς ἐκδόσεις του, ὡς ἓν προσησάμενον ἐπιμεινόν τὸ μοῖραίον τίλος του.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Η ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΜΟΥ

Παιδικὴ ἡλικία. — Ἡ μητέρα μου, τὸ γένος Δεπάστα, κατήγετο ἐκ τῆς νήσου Κέας. Ἐγέννησεν 9 τέκνα, 4 ἀρσενικά καὶ 5 θηλυκά. Ἐγὼ ἐγεννήθην τὴν 21 Μαΐου τοῦ 1836, τὸ πρῶτον ἀρσενικόν μετὰ 4 θηλυκά. Ὡς ἐκ τούτου ὁ πατήρ μου ἀπὸ τὴν χαρὰν του ἀνεβίβασεν εἰς τὴν κωμόπολιν τὸ κανόνι τοῦ ἰδιοκτήτου πλοίου του καὶ ἐχαιρέτησε τὴν γέννησίν μου με κανονιοβολισμούς. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἀργότερα ἐδυστύχησε, διότι διήλθον ἐν δυστυχίᾳ τὴν παιδικὴν μου ἡλικίαν.

Ἡ ἀναχώρησίς μου. — Καὶ ὅμως παρὰ τὴν δυστυχίαν μας ἡ μητέρα μου ἐπέμενε νὰ με στείλῃ εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ σπουδάσω. Ὁ ἐκ πατρὸς θεῖός μου Δημήτριος, γραμματεὺς τῆς Δημοκρατίας Κύνθου, ὑπεσχέθη νὰ μοῦ στέλλῃ κατὰ μῆνα 10 δραχμὰς, ὁ καλὸς διδάσκαλός μου Ἰωάννης Καστρισιᾶδης μοῦ ἐχάρισεν ἄλλας 10 καὶ με αὐτὰς ἐξεκίνησα διὰ τὰς Ἀθήνας. Ἀνεχώρησα με τρεχαντήρι, φέρον πολλοὺς ἐπιβάτας. Μέσα εἰς αὐτὸ εἰμεθα στιβαγμένοι ὥσαν σαρκῆλες, ἐλλείπει ἀνέμου οἱ ναῦται ἐκωπηλάτου, μετὰ πολλὰς δὲ περιπετείας κατωρθώθη νὰ φθάσωμεν εἰς Πειραιᾶ μετὰ ταξίδιον 5 ἡμερῶν.

Ἡ εἰς Ἀθήνας ἐγκατάστασίς μου. — Μετὰ 2 γυναικαδέλφων τοῦ Χρήστου Βάσιου ἐνοικιάσαμεν ἀντὶ μηνιαίου 10 δραχμῶν 2 δωμάτια τῆς παρὰ τοὺς πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως οἰκίας τοῦ ἱατροῦ Σοφianoποῦλου εἰς τὸ μεσαῖον πάτωμα. Εἰς τὸ ἀνω κατῳκεῖ ὁ οἰκοδεσπότης, εἰς δὲ τὸ κάτωθεν ἡμῶν ὁ γαῖδαρός του.

Ἡ θύελλα τοῦ Ἰανουαρίου. — Κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1851 ἐξεργάγῃ ἐν Ἀθήναις τρομερὰ θύελλα, κρημνίσασα μίαν τῶν στηλῶν τοῦ ναοῦ τοῦ Ὀλυμπίου Διός, πολλὰ δένδρα, τὰς κεράμους τῶν οἰκῶν καὶ τοὺς βαλοπίνακας τῶν παραθύρων. Αἱ ὁδοὶ ἐσκεπάζθησαν ἀπὸ κεραμίδια. Διὰ νὰ μὴ παρασύρῃ δὲ ἡ θύελλα καὶ τὰ δύο παραθυρόφυλλα τῶν δωμάτων μας ὁ οἰκοδεσπότης μᾶς ἔφερε σχοινία, με τὰ ὁποῖα τὰ ἐδέσαμε καὶ τὰ ἐκρατοῦμεν ἑσῶθεν.

Ἡ ζωὴ μου ἐν Ἀθήναις. — Με τὰς 10 δραχμὰς, τὰς ὁποίας μοῦ ἔστελλε κατὰ μῆνα ὁ θεῖός μου, ὥφειλον νὰ πληρῶνω τὸ ἀναλογοῦν ἐνοίκιον, δραχμὰς 3,30 καὶ νὰ ζῶ με τὰς ἐπιλοίπους 6,70. Τὸ κατῳρθὸν, διότι τὰ τρόφιμα ἦσαν εὐθηνότατα, με 5 δελεπὰ ἡγόραζα ψωμί 3 λεπτῶν καὶ τυρὶ 2.

Αἱ σπουδαί μου. — Κατετάχθην εἰς τὸ Β' Γυμνάσιον, εὐρισκόμενον παρὰ τὸ Ἀναβρυτήριον καὶ διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Γ. Γενναδίου, ἐντὶ τὸ πρῶτον ὑπὸ τὸν Χορτάκη εὐρίσκετο

ἐν Πλάκῃ. Εὐτακτος καὶ ἐπιμελής ἐφείλκυσα τὴν ἀγάπην τοῦ Γυμνασιάρχου καὶ τῶν καθηγητῶν. Κατὰ τὰς ἐξετάσεις ἔλαβον τὸν βαθμὸν *λίαν καλῶς εἰς ἅπαντα* καὶ μοι ἐδωρήθησαν διάφορα βιβλία. Κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος οἱ καθηγηταὶ καὶ ὁ Γυμνασιάρχης, ἐπιθυμοῦντες νὰ μὲ βοηθήσωσιν, ἔγραψαν κοινὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν τότε Πρόεδρον τῆς Βουλῆς Κ. Κουμουνδούρον, διὰ τῆς ὁποίας τὸν παρεκάλουν νὰ μὲ διορίσῃ γραφεὶα τῆς Βουλῆς. Τοιοῦτοι διωρίζοντο πτωχοὶ μαθηταί, δυνάμενοι διὰ τοῦ μισθοῦ αὐτῶν νὰ ἐξακολουθήσωσι τὰς σπουδὰς τῶν. Μετέβην παρὰ τῷ Κουμουνδούρῳ, τῷ ἐνεχείρισα τὴν ἐπιστολὴν, μοι ὑπεσχέθη, ἀλλὰ δὲν ἐτήρησε τὴν ὑπόσχεσίν του.

Ἡ χολέρα τοῦ 1854. — Γνωστὸν ὅτι ἡ κατοχὴ τοῦ Πειραιῶς ὑπὸ τοῦ Ἀγγλογαλλικοῦ στρατοῦ ἔφερεν μεθ' ἑαυτῆς εἰς Πειραιᾶ τὴν χολέραν. Ἐῖχον τότε δωμάτιον εἰς τὴν οἰκίαν Ἀγγελίτις, κειμένην ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου, εἰς τὴν γωνίαν αὐτῆς καὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου. Ὁ Ἀγγελίτις, Πολωνός, ἦτο ταπεινὸς τοῦ βασιλέως Ὁθωνος, εἶχε νυμφευθῇ σύζυγον τὴν θυγατέρα πλουσίου Ὁθωμανοῦ, ἀσπασθεῖσαν τὸν Χριστιανισμόν καὶ βαπτισθεῖσαν ὑπὸ μίας μάμμης μου, τούτου δ' ἐνεκεν ἡ οἰκογένεια μὲ ἐθεώρει ὡς συγγενή. Μεταβάσα εἰς Πειραιᾶ, ὅπου εἶχεν εἰς τὸν Κάνθαρον ἰδιοκτητὸν οἰκίαν, παρέλαβε καὶ ἐμέ, ἐπειδὴ δὲ μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὑπῆρχεν ὑγιανομικὴ ζώνη, δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀθήνας. Ὡς ἐκ τούτου ἠναγκάσθημεν νὰ μεταβῶμεν εἰς Αἴγινα καὶ μετὰ πενθήμερον κάθαρσιν ὑπὸ σκητῆν νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς Ἀθήνας διὰ τοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου. Ταῦτα συνέβαινον κατ' Αὐγουστον, ἀλλὰ κατὰ Σεπτέμβριον ἡ χολέρα ἐξεργάη ἐν Ἀθήναις. Ἐν δὲ τῶν θυμάτων αὐτῆς ὑπῆρξε καὶ ὁ αἰδίδιμος γυμνασιάρχης μας Γ. Γενάδιος.

Τὸ ἀτρόμητόν μου. — Εἶχον τότε εἰς τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον τὸν ἐκ τῶν ποδῶν πάσχοντα πατέρα μου καὶ μετέβαινον καθ' ἐκάστην εἰς τὸ Νοσοκομεῖον, ἀλλὰ τοῦτο μοι ἀπηγορεύθη. Εἰς ἐκ τῶν ἐργατῶν τοῦ Ἀγγελίτις προσεβλήθη ὑπὸ χολέρας, ὁ δὲ ἱατρὸς διέταξε νὰ τὸν μεταφέρωμεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῶν χολεριῶντων, κείμενον εἰς τὴν οἰκίαν Κατακουζηνοῦ καὶ διατηρούμενον ὑπὸ τῶν Γαλλίδων Ἀδελφῶν τοῦ Ἐλέους. Παρελάβομεν τὸν χολερόβλητον ἀπὸ τῶν δύο βραχιόνων ὁ Ἀγγελίτις καὶ ἐγὼ ἐν καιρῷ νυκτός καὶ τὸν μετεφέραμεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Ἐπὶ τῆς θύρας τῆς αἰθούσης, εἰς ἣν κατέκειντο οἱ χολεριῶντες, ὑπῆρχε παραπέτασμα, τοῦτο δὲ ἀνασηκώσας εἰσῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν, ἀλλ' αἱ ἀδελφαὶ σπεύσασαι μὲ ἐδίωξαν.

Ἡ μήτηρ τῆς Κεῖς Ἀγγελίτις ἀπέθανεν οὐχὶ ἐκ χολέρας καὶ κατῳρθῶσα νὰ λάβῃ παρὰ τῆς Εἰσαγγελίας τὴν ἀδειαν, ὅπως τὴν σηκώσωμεν δι' ἱερέως, διότι τοὺς ὑπὸ τῆς χολέρας προσβαλλομένους, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καθ' ὁδόν, ἔρριπτον σωρηδὸν ἐντὸς κάρων καὶ τοὺς μετέφερον εἰς τὸ νεκροταφεῖον. Διὰ τὴν μεταφορὰν τῆς νεκρᾶς ἀπηττοῦντο 4 νεκροφόροι. Ἐδρον μετὰ δυσκολίας τρεῖς, ὡς τέταρτος δὲ ἐχρησίμευσα ἐγὼ. Ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς τὸ νεκροταφεῖον, περὶ τὰ 40 πτώματα ἦσαν ἐξηπλωμένα κατὰ

γῆς καὶ ἑκαπτον μέγαν χάνδακα διὰ νὰ τὰ ῥίψωσιν ἐντὸς αὐτοῦ. Ἀκολουθῶντες ἔρριπτον ἐπ' αὐτῶν ἄσβεστον.

Ἡθέλησα μίαν ἡμέραν νὰ μεταβῶ εἰς τὸν Παλαιὸν στρατῶνα, ὅπως ἀκολουθήσω τὴν εἰς τὰ ἀνάκτορα μεταβαίνουσαν καθ' ἐκάστην στρατιωτικὴν μουσικὴν. Ἀπὸ τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ Σταδίου καὶ Αἰόλου διήλθον τὴν ὁδὸν Αἰόλου. Αὕτη μέχρι τοῦ Παλαιοῦ στρατῶνος ἦτο ἐντελῶς ἔρημος. Οἰκίαι καὶ καταστήματα κλειστά. Μόνος περιπατητῆς ἐγώ. Μόνον παρὰ τὸ σημεῖον Δημοπρατήριον ἀπῆντησα νεκρικὴν συνοδείαν Καθολικοῦ. Προσηγείτα ὁ ἱερεὺς, εἴτετο τὸ φέρετρον, βασταζόμενον ὑπὸ 4 νεκροφόρων καὶ κατόπιν οὐδεὶς. Εἰς τὴν Παλαιὰν Ἀγορὰν ἦτο ἀνοιχτὸν μόνον ἐν παντοπωλεῖον, καὶ ἐν κρεοπωλεῖον. Τὴν προτεραίαν ἔγιναν, καθὰ ἐπληροφορήθην παρὰ τοῦ στρατιωτικοῦ ἱατροῦ Κλάδου, περὶ τὰ 200 κρούσματα χολέρας εἰς τὸν Παλαιὸν στρατῶνα. Ἠκολούθησα μόνος ἐγὼ τὴν μουσικὴν μέχρι τῶν Ἀνακτόρων καὶ ἐπέστρεψα διὰ τῆς ὁδοῦ Σταδίου εἰς τὸ δωμάτιόν μου, χωρὶς νὰ συναντήσω ψυχὴν ζῶσαν.

Αἱ παραδόσεις μου. — Οἱ καθηγηταὶ μου, ἐπιθυμοῦντες νὰ μὲ βοηθήσωσι καὶ ἀπελπισθέντες ἀπὸ τὸν Κουμουνδούρον, μοι ἐπρομήθευσαν τρεῖς παραδόσεις. Προεγύμναζον τὰς δύο θυγατέρας τῶν κ. Π. καὶ Κ. Παπαρηγοπούλου καὶ τὰ δύο κοράσια Κάπαρη. Ἦδη κερδίζων ἐπαρκῶς τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἔφερα εἰς Ἀθήνας καὶ τὸν ἀδελφόν μου Μιχαήλ, καὶ περατώσας τὰς γυμνασιακάς μου σπουδὰς, ἐνεγράφην εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου, ἀλλ' ἐφοίτησα μόνον τὸ πρῶτον ἔτος, διότι μὲ ἐγκάτελειψαν αἱ τρεῖς παραδόσεις μου. Τότε ἀνεχώρησα εἰς Κωνσταντινούπολιν μετὰ τοῦ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβροῦ μου Α. Γκούμα, ὁ ὁποῖος μετὰ τῆς συζύγου του Εἰρήνης μετέβαινε ν' ἀποκατασταθῇ εἰς Ρωσσίαν.

Τὰ διάφορα ἐπαγγέλματά μου. Πρῶτον ἐπάγγελμα. Οἰκοδιδάσκαλος. — Τῇ συστάσει τοῦ Βιβλιοπώλου Ἀνδρεάδῃ προσεληφθὴν ὡς οἰκοδιδάσκαλος εἰς Βουγιούκ Δερέ, εἰς οἰκίαν ἐν ἣ συγκρατοῦν δύο οἰκογένειαι, Μαμπούλου καὶ Σαμῖα, ἐχόντων συζύγους δύο ἀδελφάς. Εἶτα προσεληφθὴν ὡς οἰκοδιδάσκαλος ἐν Διπλοκισνίῳ, εἰς εἰρὴν δ' οἰκίαν προεγύμναζον τὰ τέκνα τῶν ἐν αὐτῇ συνοικουσῶν οἰκογενειῶν Καλβοκορέση καὶ Χρυσολέοντος.

Δεύτερον ἐπάγγελμα. Δημοσιογράφος. — Ὁ κ. Δ. Ζένης ἐξέδιδε τότε τὴν «Βυζαντιδα», εἰς τὴν ὁποίαν μὲ προσέλαβεν ὡς συντάκτην, τῇ συστάσει τοῦ Δεσιουνιάνου. Μετὰ διετὴ παρὰ τῷ Δ. Ζένῃ διαμονὴν προσεληφθὴν ὡς συντάκτης τῆς ὑπὸ τοῦ Χουρμούζη ἐκδομένης «Ἀρμονίας», εἶτα δὲ ἐξέδωκα δι' ἴδιον λογαριασμόν τὴν «Ὁμόνοιαν», τὴν πρώτην ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδοθεῖσαν καθημερινὴν ἑφημερίδα. Βραδύτερον οἱ Σ. Βουτιράς καὶ Γ. Βαφειάδης ἐξέδωκαν τὸν «Νεολόγον», τότε δὲ ἠνώσαμεν τὰς δύο ἑφημερίδας, ὀνομάσαντες αὐτάς κατὰ πρῶτον «Ὁμόνοια» καὶ «Νεολόγος», εἶτα δὲ μόνον «Νεολόγος».

Ὁ «Νεολόγος», καταπολεμῶν τοὺς Βουλγάρους, εἶχε μεγίστην διάδοσιν παρὰ τῷ ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνισμῷ, ὡς ἐκ τοῦ ὁποῖου ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις τῷ ὥρισεν ἑτησίαν ἐπιχορήγησιν 100 λιρῶν.

Μέχρι τοῦ 1882 τὰ πάντα ἔβαινον καλῶς, ἐσχημάτισα ἴδιον πλούσιον τυπογραφεῖον καὶ λιθογραφεῖον, ἐξέδωκα ἀναγνωστικά βιβλία, τὸν Καλὸν Πατέρα, τὸν Πάππον κλπ. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκέρδιζα περισσότερα τῶν συναδέλφων μου, ὁ Σ. Βουτυρᾶς προέβαλε τὴν ἀξίωσιν νὰ καταθέσω εἰς τὴν ἐταιρίαν καὶ τὸ τυπογραφεῖόν μου. Τὸ ἔπραξα ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως, ἀλλὰ τότε ὁ Βουτυρᾶς προέτεινε εἰς ἐμὲ καὶ τὸν Βαφειάδην ν' ἀγοράσωμεν τὸ μερίδιόν του εἰς τὸν «Νεολόγον» ἢ ν' ἀγοράσῃ τὸ ἴδιόν μας. Ἐπροτίμησα τὸ δεύτερον καὶ ἀπεσφύρην τοῦ «Νεολόγου», λαβὼν παρὰ τοῦ Σ. Βουτυρᾶ 1800 λίρας.

Ἡ ἐν Ἀγίῳ Ὀρει μονὴ τοῦ Ἀγ. Παντελεήμονος. — Πρὸ τούτου ὅμως καλὸν θεωρῶ ν' ἀναφέρω ἐν συντόμῳ ὅποια ὑπῆρξεν ἡ δράσις μου ὡς Νεολογιστοῦ. Ἡ Ρωσικὴ κυβέρνησις ἐπέμνε διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὀρει μονῆς τοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος ὡς Ρωσικῆς. Μίαν ἡμέραν μὲ προσεκάλεσεν εἰς τὸ Ἑλλήν. Προξενεῖον ὁ Γενικὸς Προξένος Κωνστ. Ἀξελὸς καὶ μοι προέτεινε ἀμοιβὴν διὰ τὸν «Νεολόγον» 500 λιρῶν, ἂν ἔκανε καταπολεμῶν τὰς ἐπὶ τοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος ἀξιώσεις τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐδημοσίευσεν ἔγγραφα, ἀποδεικνύοντα ὅτι ἡ μονὴ αὕτη ὑπῆρξεν ἀνεκαθεν Ρωσικὴ. Ἠρνήθη, αὐτὸ δὲ τοῦτο ἔπραξε καὶ ὁ συντάκτης τοῦ «Φάρου τοῦ Βοσπόρου» Ε. Κυριακόπουλος, πρὸς ὃν ἐγένετο ἡ ἰδία πρότασις. Τὰ ἔγγραφα ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ τοῦ Δ. Σένη τῆς «Βυζαντίδος». Ἀντυχῶς πολλοὶ ἀρχιερεῖς δωροδοκηθέντες, καὶ τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἐδημοσίευσεν ὁ Μ. Χουρμούζης, ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ τῶν Ρωσικῶν ἀξιώσεων καὶ οὕτως ἡ Μονὴ τοῦ Ἀγ. Παντελεήμονος ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῶν Πατριαρχείων Ρωσικῆ. Πρὸ τούτου ὅμως ὁ Σ. Κυριακόπουλος καὶ ἐγὼ ἐδημοσιεύσαμεν ἐπιστολὰς, διὰ τῶν ὁποίων ἐγνωστοποιούμεν εἰς τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἐν Κων/πόλει Γενικοῦ αὐτῆς Προξένου διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἐν Ἀγ. Ὀρει μονῆς τοῦ Ἀγ. Παντελεήμονος ὡς Ρωσικῆς. Καὶ ὅμως ὁ Ἀξελὸς ἀπέθανεν ὡς Γεν. Προξένος τῆς Ἑλλάδος ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Τρίτον ἐπάγγελμα. Τραπεζομεσίτης. — Ἐκτὸς τῶν 1800 λιρῶν εἶχον ἤδη σχηματίσει περιουσίαν περίπου 5000 λιρῶν, διὰ τοῦ τόκου τῶν ὁποίων ἠδυνάμην νὰ ζήσω μετὰ τῆς συζύγου μου, τὴν ὁποίαν ἐνυμφεύθην τῷ 1870 καὶ ἐξ ἧς δὲν ἀπέκτησα τέκνα, ἀλλ' ὁ κακὸς μου δαίμων μὲ ὤθησε νὰ γίνω τραπεζομεσίτης. Ὡς τοιοῦτος περιεπλέχθην εἰς ἀγορὰν χρεωγράφων δι' ἰδικόν μου λογαριασμόν, ἐφορτώθην μὲ πολλὰ Αἰγυπτιακά χρεώγραφα εἰς τὴν ὑψηλοτέραν τιμὴν, ἐπὶ τῇ αἰφνης ἡ στάσις τοῦ Ἀραβῆ καὶ ὁ ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν κανονιοβολισμὸς τῆς Ἀλεξανδρείας, τὰ Αἰγυπτιακά χρεώγραφα ἐξέπεσαν τρομερὰ καὶ οὕτως ἔχασα μὲγα μέρος τῆς περιουσίας μου.

Τέταρτον ἐπάγγελμα. Μετάβασίς μου ὡς Δημοσιογράφου ἐν Ἀθήναις. — Τότε μετέβην εἰς Ἀθήνας μὲ τὴν πρόθεσιν γὰρ συστήσω ἐφημερίδα εἰς οὐδὲν ἀνήκουσαν κόμμα, ἀλλὰ ἐθνικὴν καὶ πανελληνίαν. Τῇ συστάσει τοῦ φίλου μου Ἀθανασίου Βερναρδάκη συνεταιρίσθην μετὰ τοῦ συντάκτου τῶν «Καιρῶν» Κανελί-

δου, ἀλλ' οὗτος, παρὰ τὰς ἀντιρρήσεις μου, ἐξηκολούθει ἀγῶνα κομματικόν, μετὰ πεντάμηνον δὲ συνεταιρισμὸν ἀπεσφύρην ἀπώλεσας 5000 δραχμὰς, τὰς ὁποίας ἕως τότε εἶχον καταβάλει.

Ἐσκέφθην τότε νὰ γείνω βιβλιοπώλης καὶ ἡ εὐκαιρία μοι παρουσιάσθη κατὰ τὸ 1885, ὅτε ὁ Γ. Κασδόνης ἴδρυσεν τὸ ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ ἀκμάζοντος τότε περιοδικοῦ «Ἑστία» ἐκκολεφθὲν βιβλιοπωλεῖον «Ἑστίας».

Πράγματι συνεβλήθην μετὰ τοῦ Γ. Κασδόνη καὶ ὑπὸ τοῦς αἰσιωτέρους οἰωνοὺς ἐγείνα βιβλιοπώλης καὶ ἐκδότης ὑπὸ τὴν νεόδμητον τότε ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου οἰκίαν τοῦ Παύλου Λάμπρου, ὅπου κατόπιν ἐγκατεστάθη ὁ Ἀρειὸς Πάγος.

Ὅτε μετ' ὀλίγον ὁ Μίκης Λάμπρος, ὁ Μπάμπης Ἀνίνος καὶ ἄλλοι λόγοι ἐξέδωκαν τὴν ἐφημερίδα «Καθημερινήν». Τὸ δημοσιογραφικὸν ἐπάγγελμα μὲ εἰλκυσε ἀκαταμαχῆτως πάντοτε καὶ εὗρεθην μετέχων τῆς συντάξεως αὐτῆς.

Πλὴν διὰ τὸ ἀναγνωστικὸν κοινὸν τῆς ἐποχῆς ἡ ἐφημερίς ἐκείνη, ἀσχολουμένη περισσότερον εἰς τὴν φιλολογίαν, τὸ θεάτρον, τὴν κοσμικὴν κίνησιν καὶ τὴν ἐγκυκλοπαιδείαν, ἦτο φαίνεται κατὰ πρόωρον καὶ διέκοψε τὴν ἐκδοσὶν τῆς.

Ὁ πολεμικὸς ἵππος μου. — Καὶ ἡ ἀρχομένη τελευταία δεκαετηρίς τοῦ 19^{ου} αἰῶνος μὲ εὗρίσκει πάλιν εἰς Κωνσταντινουπόλιν, ἐπὶ βραχὺ ἀναμυχθέντα εἰς τὰ δημοσιογραφικά.

Τότε κατεῖδα τὴν παρ' ἡμῖν ἑλλειψιν ἐνὸς ἡμερολογίου μὲ ἐγκυκλοπαιδικὰς γνώσεις, μὲ στατιστικάς, μὲ ἐπιστημονικά, μὲ ἱστορικά, μὲ κάθε τι ὠφέλιμον καὶ προήλθον εἰς τὴν σκέψιν νὰ ἐκδώσω τὸ Ἐγκυκλοπαιδικὸν Ἡμερολόγιον, ὅπερ ἔγινε ὁ cheval de bataille δι' ἐμέ.

Ὁ πρῶτος τόμος τοῦ 1901 καὶ ὁ δεύτερος τοῦ 1902 ἔγιναν ἀνάρπαστοι. Πλὴν τὸ ἀπολυταρχικὸν καθεστὼς τῆς Τουρκίας, μὲ τὴν ἡλιθίαν λογοκρισίαν του, τὰς ραδιοουγκίας του, τοὺς χαφιέδες του, δὲν ἦτο κατάλληλον διὰ νὰ ἐγκλιματισθῇ τοιοῦτον φυτὸν καὶ τὸ 1903 ἐγκατεστάθην ἐκ νέου εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ συνεχίσω ἀπροσκόπτως τὴν ἐκδοσὶν μου, εἰς τὴν ἀφιέρωσα τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς μου, ἀπαύστως βελτιῶν αὐτήν.

Ἀτυχῶς κατὰ τὸ 1912 ὅτε τὸ Ἐγκυκλοπαιδικὸν Ἡμερολόγιον ἔβαινε πρὸς τὴν μεσουράνησιν του, ἐξεργάγη ὁ πόλεμος. Οἱ Ἕλληνες τῆς Τουρκίας εὗρέθησαν ἐν διωγμῷ, οἱ δὲ ἐν τῇ ἐλευθερᾷ Ἑλλάδι ἐστρατεύθησαν καὶ ἡ κρίσις ἐνέσκηψε. Χιλιάδες τόμων τοῦ 1913 ἀπέμειναν ἀδιάθετοι καὶ κενὰ μεγάλα, χάσματα δυσαναπλήρωτα, ἐσημειώθησαν, ὥς ἐκ τῶν καθυστερήσεων τῶν ἐμβασμάτων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τῆς ἐν γένει διακοπῆς τῶν εἰσπραξεων. Ἐδώρησα τότε τοὺς παρ' ἐμοὶ ἀδιάθετους τόμους εἰς τὰ στρατιωτικά νοσοκομεία χάριν πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς τωνώσεως τῶν τραυματιῶν, ἀλλ' οὐχ ἦττον ἐξέδωκα καὶ τὸν τόμον τοῦ 1914, ὅστις εἶχε κάπως καλυτέραν τύχην.

Κισμέτ. — Ἦτο μοιραῖον ὅμως φαίνεται νὰ τερματισθῇ ἡ ἐκδοσίς μου πρὸ τῆς ζωῆς μου. Ἴδου τὸ 1915. Τὸ Ἐγκυκλοπαιδικὸν Ἡμερολόγιον εὗρίσκεται μέσα εἰς τὴν τὰ πάντα παρὰ-

ρουσαν δίνην. Τὰ μεγάλα κέντρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἡ νότιος Ρωσσία, ἡ Ρουμανία, ἡ Βουλγαρία, ἡ Τουρκία, ἡ Αἴγυπτος, ὅπουθεν ἦν τλει τοῦτο τὴν οικονομικὴν του εὐρωστίαν, κλείονται, οἱ συνδρομηταὶ του καθ' ἑκατοντάδας ἐξαφανίζονται, τὰ ἐπερχόμενα γεγονότα τοῦ 1915 καὶ 1916 στερεοῦν πάσαν πηγὴν του. Τὸ Ἐγκυκλοπαιδικὸν Ἡμερολόγιον ἴσταται ἀκόμη ὕρθιον μέσα εἰς τὰ σωρευόμενα ἐρείπια. Ὅταν, διὰ τὸν τόμον τοῦ 1917 προστίθεται ἡ μεταβολὴ τοῦ καθεστώτος με τοὺς διωγμοὺς καὶ τὰ συμπαρομαρτοῦντα δεινὰ τῆς ἐπαναστατικῆς λαίλαπος.

Ἄχ καὶ νὰ ἤμουν νέος! Δυστυχῶς εἰς τὴν ράχιν μου βαρύνουν ὀγδοήκοντα καὶ εἰς ἑνιαυτοί. Αἰσθάνομαι ὅτι αἱ σωματικαὶ δυνάμεις μου, δὲν με συντρέχουν πλέον διὰ νὰ συνεχίσω τοὺς ἀγῶνας μου. Ἡ ψυχὴ καὶ τὸ πνεῦμα πρόθυμον, ἀλλὰ ἡ σὰρξ ἀσθενής.

Ἐδῶ, με τὴν διακοπὴν τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Ἡμερολογίου τερματίζω τὴν καριέραν μου με τὸ μέτωπον ὑψηλὰ ὅτι ἐπετέλεσα τὸ ἐπ' ἐμοί, καὶ με τὴν ἐλπίδα ὅτι κάποιος θὰ εὐρεθῇ νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον, ὅπερ ἐθεμελίωσα καὶ τὸ ὅποιον, θέλω νὰ πιστεύω ὅτι, ἐκλήρου κενὸν τι.

Πόσῃν χαρὰν θὰ ἡσθάνομην ἂν ἐπρόφθανα νὰ ἴδω τὸν διάδοχόν μου, πρὶν ὃ ἐνεδρεῦον θάνατος με πληξῇ!

ΙΩ. Α. ΒΡΕΤΟΣ

Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΡΕΝΣ

Δὲν ὑπάρχει πλέον τὸ ἀριστοῦργημα αὐτὸ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, τὸ φημιζόμενον εἰς τοὺς αἰῶνας διὰ τὸν πλοῦτόν του καὶ τὰ βιτωῦν τὰ χρωματιστά του δηλαδὴ τζάμια, εἰς τὰ ὅποια εἶναι χαραγμέναι διάφοροι εἰκόνες.

Ὁ ναὸς αὐτός ἦτο καὶ ἱστορικώτατος, πανάρχαιος δέ, ἀφοῦ εἰς αὐτὸν ἐθεκτίσθη Χριστιανὸς ὁ πρῶτος Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Κλόβις, ὅστις καὶ τὸν καθιέρωσε διὰ τὴν στέψιν τῶν Βασιλέων τῆς Γαλλίας. Ἐκεῖ ἐοτέφθη ὑπὸ τῆς Αἰρηλιανῆς Παρθένου Ζάν Νιάρκ καὶ ὁ Βασιλεὺς Κάρολος Ζ'.

Κατὰ τὸν μέγαν Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον οἱ Γερμανοὶ ἔβαλον κατ' αὐτοῦ διὰ ραγδαίου πυρός καὶ τὴν μετέβαλον εἰς ἱερίπια. Τὸ γεγονός αὐτὸ ἐξήγγειρεν ὅλον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον κατὰ

τῶν Γερμανῶν, οἵτινες ἰσχυρίσθησαν ὅτι κατέστρεψαν τὸ αἰωνόβιον μνημεῖον, διότι οἱ Γάλλοι τὸ εἶχον μεταβάλει εἰς παρατηρητήριον.

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑ ΜΗΝΩΝ

ΚΑΙ ΑΙ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΑΥΤΩΝ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Ἦνομάσθη οὕτως ὑπὸ τῶν Ρωμαίων, παρὰ τῶν ὁποίων παρελάβομεν τὰ ὀνόματα τῶν 12 μηνῶν, πρὸς τιμὴν τοῦ θεοῦ αὐτῶν Ἰανοῦ, ἐπωνέμου τῆς θήρας καὶ συμβόλου πάσης ἐνάργεως ἐπιχειρήσεως, ἐπομένως καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔτους. Ὑπῆρχεν ἐν Ῥώμῃ μία στοά, καλουμένη Ναὸς τοῦ Ἰανοῦ, ἡ ὁποία ἔμενε κλειστή ἐν καιρῷ εἰρήνης, τὴν ἡνοιγον δὲ ὅταν ἤρχιζε πόλεμος. Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ Ῥωμαῖοι σπανιότατα ἔμενον ἀνευ πολέμου, ὁ Ναὸς τοῦ Ἰανοῦ ἔμενε σχεδὸν πάντοτε ἀνεσῆκτος.

1. Βασιλείου τοῦ Μεγάλου. — Ἐγεννήθη περὶ τὰ τὰ τέλη τοῦ 329 ἐν Καισαρείᾳ καὶ ἐμαθήτευσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἀθήναις. Περὶ τὰ 370 διεδέξατο τὸν ἀποθανόντα ἀρχιεπίσκοπον Καισαρείας καὶ ποιμένας αὐτὴν ἐπὶ 8 ἔτη, ἀπέθανε τὴν 1 Ἰανουαρίου 379.

17. Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου. — Ἐγεννήθη ἐν Αἰγύπτῳ τῷ 251 ἀκούσας δὲ ποιε τὴν εὐαγγελικὴν ρῆσιν «Εἰ θέλει τελεῖος εἶναι, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δός τοῖς πτωχοῖς», ἔβαλεν ἀμέσως αὐτὴν εἰς πράξιν καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Ἑσσημον. Τῷ 336, ταρασσομένης τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, κατέβη εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ ἡγωνίσαστο κατ' αὐτῶν. Ἐτελεύτησε τῇ 17 Ἰανουαρίου 336.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ἦτο ὁ τελευταῖος μὴν τῶν Ῥωμαίων, διότι οὗτοι ὡς πρῶτον μῆνα τοῦ ἔτους τῶν εἶχον τὸν Μάρτιον. Τοῦτου ἕνεκεν ἀφιέρωσαν τὸν Φεβρουάριον εἰς τὸν Θεὸν τῶν νεκρῶν Februo (Φέβρουο), ἐξ οὗ προήχθη τὸ ὄνομα Φεβρουάριος.

2. Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. — Ἀφοῦ ἐπληρώθησαν αἱ 40 ἡμέραι τοῦ καθωρισμοῦ τῆς Θεομήτορος, ἔφερε τὸν Ἰησοῦν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἵνα παρουσιάσῃ αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κατὰ τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως, καθ' ὃν πᾶν πρωτότοκον ἄρρεν εἶναι ἀφιερωμένον εἰς τὸν Θεὸν καὶ νὰ προσφέρῃ τὴν πρὸς τοῦτο νεομισμένην θυσίαν, ζεύγος τριγόνων ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὡραν ὁ ὑπέργυρος Συμεὼν, ὡδηγηθεὶς ὑπὸ

Πνεύματος ἁγίου, εὐρέθη παρὼν ἐν τῷ Ναῷ, δεξάμενος δὲ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ τὸ Θεῖον Βρέφος ἐδόξασε τὸν Θεὸν καὶ εἶπε: «*Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, Δέσποτα κτλ.*»

6. Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. — Ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐτιμήθη μετὰ τὰ πρῶτα βασιλικά ἀξιώματα, ἐγένετο πατριάρχης καὶ ἠγωνίσθη κατὰ τῶν μακχαίων καὶ εἰκονομάχων. Ὑπέστη ἐπιβουλὰς καὶ καταδρομὰς ἐκ μέρους τῶν λατινοφρόνων, ἀλλὰ ποιμάνας εὐαγγελικῶς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ ἐκρίζωσας τὰ ζιζάνια πάσης ἑτεροδιδασκαλίας, ἀπέθανε τῇ 6 Φεβρουαρίου 891.

ΜΑΡΤΙΟΣ

Πρῶτος μὴν τοῦ ἔτους τῶν Ῥωμαίων, καθιερώθη ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸν Θεὸν τοῦ πολέμου Ἄρην, λατινιστὶ Μαρς (Μάρς) ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ὁ Ἄρης παρίστατο ἄγριος, αἰμοχαρής, ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας του καὶ συνήθως πάνοπλος. Ὑπάρχει ἐν Ῥώμῃ ὡραῖον ἄγαλμα τοῦ Ἄρεως εἰς ὃ παρίσταται καθήμενος καὶ ἀφοπλιζόμενος ὑπὸ τοῦ Ἑρωτος, ὅστις ἐλέγεται υἱὸς αὐτοῦ καὶ τῆς Ἀφροδίτης.

25. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου. — Μετὰ ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς συλλήψεως τοῦ Προδρόμου ἀπεστάλη ὁ Ἄγγελος Γαβριὴλ πρὸς τὴν παρθένον Μαριάμ, ἐν Ναζαρέτ, ἥτις πρὸ τεσσαρῶν μηνῶν ἦτο μεμνηστευμένη μετὰ τοῦ Ἰωσήφ. Ὁ Ἄγγελος εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς τὴν προσηγόρευσεν ὡς ἑξῆς: «*Χαῖρε, Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Εὐλόγημένη σὺ ἐν γυναιξίν.*» Ἡ Παρθένα μετὰ τινὰ ταραχὴν τῆς ψυχῆς καὶ φόβον, πληροφορηθεῖσα τὴν δι' αὐτὴν ἀνεριμνήτευτον τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν καὶ πιστεύσασα ὅτι τὰ πάντα εἰσὶ δυνατὰ εἰς τὸ θεῖον αὐτοῦ βλέμμα, ἀπῆντησεν ἐν ταπεινώσει: «*Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου. Γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.*»

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Ὁνομάσθη οὕτως ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐκ τῆς λατινικῆς λέξεως *Aperire* (Ἀπερίρε) ἥτοι ἀνοίγειν, ἀνθεῖν, διότι κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον ἡ Φύσις ἀνθεῖ.

23. Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. — Οὗτος ἦτο ἐκ πατρὸς Καππαδόκης καὶ χιλιάρχος τὸ ἀξίωμα. Ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, κηρύττων ὅτι ἦτο Χριστιανός, ὑπέμενε πολυειδεῖς βασάνους καὶ διὰ τῶν ἐν τοῖς ἄθλοις αὐτοῦ γενομένων θαυματουργιῶν πολλοὺς ὁδηγῆσας εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς Ἀληθείας, τέλος ἀπεκεφαλίσθη τῇ 296.

ΜΑΪΟΣ

Ὁνομάσθη οὕτως ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐκ τῆς Θεᾶς Μαίας καὶ μετετράπη εἰς Μάιον. Ἡ Θεὰ Μαία, κατὰ τὴν μυθολογίαν ἦτο θυγάτηρ τοῦ Ἀτλαντος καὶ τῆς Πλεόνης καὶ μήτηρ τοῦ Ἑρμοῦ ἐκ τοῦ Διός.

21. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης. — Ὁ πρῶτος βασιλεὺς τῶν Χριστιανῶν Κωνσταντῖνος, ὁ Μέγας, ἦτο υἱὸς Κωνσταντίνου τοῦ Χλωροῦ, βασιλέως τῶν δυτικωτάτων μερῶν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Κράτους, καὶ τῆς μακαρίας Ἑλένης. Ἐγεννήθη τῇ 274 τῇ δὲ 328 διεδέχθη ἐπὶ τοῦ θρόνου τὸν ἀποθανόντα πατέρα του. Τῇ 328, τῇ 20 Νοεμβρίου κατέβαλε τὰ θεμέλια τῆς Κωνσταντινουπόλεως, εἰς ἣν μετέφερε τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ ὁποία ὠνομάσθη *Νέα Ῥώμη*. Ἀσθενήσας ἐν Νικομηδείᾳ, ἐζήτησε καὶ ἔλαβε τὸ θεῖον βάπτισμα, ἐκεῖ δὲ ἐτελεύτησε τὴν 21 Μαΐου, ζήσας 65 ἔτη καὶ βασιλεύσας 31.

ΙΟΥΝΙΟΣ

Ὁνομάσθη οὕτως ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων διότι ἦτο ἀφιερωμένος εἰς τὴν θεάν Ἥραν, καλουμένην λατινιστὶ Juno (Ζουνόν). Ἡ Ἥρα ἦτο, κατὰ τὴν μυθολογίαν, πρεσβυτέρα θυγάτηρ τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ῥέας, ἀδελφὴ δὲ καὶ σύζυγος τοῦ Διός. Ἦτο ἡ ὑψίστη τῶν θεαινῶν καὶ ἡ σεβαστοτάτη, ταύτην δὲ συνεχῶς συνεβουλευέτο ὁ Ζεὺς. Ἦτο ἡ μόνη νόμιμος σύζυγος μεταξὺ τῶν Θεῶν, τοῦτου δ' ἐνεκεν ἐθεωρεῖτο προστάτις τοῦ γάμου.

29. Πέτρου καὶ Παύλου. — Ὁ Πέτρος ἦτο ἀλιεὺς, ἰδιώτης καὶ πτωχὸς καὶ ἐκαλεῖτο Σίμων, μετωνομάσθη δὲ Πέτρος ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ. Ἐγένετο ἀχώριστος τοῦ Χριστοῦ μαθητής, ἐκήρυξε τὸν Χριστιανισμόν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, τὴν Ἀντιόχειαν καὶ τινὰ μέρη τῆς Ἀσίας ἐσταυρώθη δὲ ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ τοῦ Νέρωνος.

Ὁ Παῦλος ἦτο εἰδήμων τῆς Ἑλληνικῆς, νομικὸς καὶ Φαρισαῖος, θερμώτατος δὲ ζηλωτὴς τῶν πατρικῶν παραδόσεων, ἦτο σφοδρὸς διώκτης τῶν ὁπαδῶν τοῦ Χριστοῦ. Ἐκαλεῖτο Σαῦλος ἡ Σαοῦλ, περὶ δὲ τὸ 36ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ἐν τῇ σφοδρότερῃ ὁρμῇ τῆς κατὰ τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου μανίας καὶ λύσεως αὐτοῦ, μετέβαινεν εἰς Λαμασκόν, ὅπως ἀγάγῃ ἐκεῖθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ δεσμίους ὅσους ἐπίστευον εἰς Χριστόν. Παρὰ τὴν Λαμασκὸν περιλαμβάνεται αἰφνης κατὰ μεσημβρίαν ὑπὸ οὐρανίου φωτός καὶ πεσὼν κατὰ γῆς ἀκούει φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ: «*Σαοῦλ, Σαοῦλ, τί με διώκεις.*» Καὶ ἐρωτήσας: «*Τίς εἰ, Κύριε.*» ἀκούει πάλιν: «*Εγώ εἰμι Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις. Σκληρὸν πρὸς κέντρο λακτίζεις.*» Ἐντρομος καὶ τυφλωθεὶς πρὸς καιρὸν, εἰσερχεται εἰς τὴν πόλιν χειραγωγούμενος καὶ βαπτισθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνανίου παρουσιάζεται ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων, κηρύττων τὸν Χριστόν, ὅτι οὗτος ἐστὶν υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ὑπέστη κατὰ τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου πληγὰς, ραβδισμούς, φυλακισμούς, λιθοβολήσεις, ναυάγια, πείναν, δίψαν, γυμνότητα, περιελθὼν δὲ τὴν Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην ἐμαρτύρησεν, ἀποκεφαλίσθεις ἐν Ῥώμῃ.

ΙΟΥΛΙΟΣ

Ὁνομάσθη οὕτως πρὸς τιμὴν τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος. Οὗτος γεννηθεὶς τῇ 331 μ. Χ. ἐξεπαιδεύθη ἐπιμελέστατα ὑπὸ διδασκάλων Ἑλλήνων καὶ ἀνετράφη εἰς τὸν Χριστιανισμόν. Τῇ 355

ἀνεκρούχθη Ἀυτοκράτωρ καὶ ἠθέλησεν νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ἀρχαίαν εἰδωλολατρείαν.

20. Ἡλιοῦ τοῦ Προφήτου.—Κατήγετο ἐκ Θίσβης, παρὰ τὸν Ἰορδάνην, διῆγε δὲ βίον ἐρημικόν, φορῶν μῆλωτην καὶ περιεζωσμένος δερματίνην ζώνην. Ἠλεγχε τὴν ἀσέβειαν τοῦ βασιλέως Ἀχαάβ καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἰεζάβελ. Ἐπλήσσε τὸν οὐρανὸν διὰ προσευχῆς καὶ δὲν ἔβρεξεν ἐπὶ 3½ ἔτη. Κόρακες ἐκόμιζον τὴν τροφὴν αὐτοῦ, ὅτε ἐκρύπτετο διὰ προσταγῆς τοῦ Θεοῦ παρὰ τὸν χεῖμαρρον Ὀρράθ. Ἐπλήθυνε τὴν ὀλιγότητα τοῦ ἀλεύρου καὶ τοῦ ἐλαίου τῆς πτωχῆς χήρας Σαρφεθείας, ἥτις τὸν ἐφιλοξένησε καὶ τὸν θανόντα υἱὸν αὐτῆς ἀνέστησε. Κατέβιβασε πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέκαυσε θυσίαν ἐνώπιον τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς ἐπίγνωσιν τῆς Ἀληθείας. Κατέσφαξεν εἰς τὸν χεῖμαρρον Κισσὼν 450 ψευδοπροφῆτας ἱερεῖς, προσκυνούντας τὰ εἰδωλα καὶ διαστρέφοντας τὸν λαόν. Ἐδέξατο τροφὴν διὰ χειρὸς Ἀγγέλου καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐνδυναμωθείς περιεπάτησεν ἐπὶ 45 ἡμερονύκτια. Ἐσχισε τὸ ῥεῦμα τοῦ Ἰορδάνου καὶ διέβη αὐτὸν μετὰ τοῦ μαθητοῦ του Ἐλισαίου διὰ ξηρᾶς. Τέλος ἐνῶ συνωμίλει μετὰ τοῦ Ἐλισαίου ἀνηραγῇ τῷ 895 π. Χ. ὑπὸ πυρίνου ἄρματος καὶ ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ὀνομάσθη οὕτως ὑπὸ τῶν Ρωμαίων πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀυτοκράτορος Ὀκταβιανοῦ, ὁ ὁποῖος τὸν τίτλον αὐτοκράτορος ἀντικατέστησε διὰ τοῦ Augustus (Σεβαστός).

15. Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.—Πληοιάσαντος τοῦ καιροῦ, καθ' ὃν ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἠδύοχησε νὰ παραλάβῃ πρὸς ἑαυτὸν τὴν Μητέρα Αὐτοῦ, τῇ ἐμήνυσε δι' Ἀγγέλου πρὸ 8 ἡμερῶν τὴν ἀπὸ τῆς προσκαιροῦ ζωῆς μετάβασιν εἰς τὴν Αἰώνίαν. Αὕτη ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν καὶ εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς καὶ ἠτοίμαζε τὰ πρὸς ἐνταφιασμόν. Νεφέλαι τότε ἀρπάσασαι τοὺς Ἀποστόλους ἀπὸ τῶν περάτων τῆς Γῆς, ἐνθα ἐκήρυσσαν ἕκαστος, ἔφερον αὐτοὺς εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Θεομήτορος, αὕτη δὲ πεσοῦσα ἐπὶ τῆς κλίνης τὴν παναγίαν αὐτῆς ψυχὴν παρέδωκε εἰς χεῖρας τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ. Οἱ δὲ Ἀπόστολοι ἄραντες μετ' εὐλαβείας τὸ Θεοδόχον σῶμα, ἐκόμιζον ἐπὶ τὸ μνήμα, Ἀγγελοι δὲ συνέβαλλον οὐρανόθεν. Φθάσαντες εἰς Γεσθημανῇ, εἶθηκαν ἐκεῖ τὸ πανάχρονον σῶμα τῆς Θεοτόκου.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Τὸν Σεπτέμβριον οἱ Ρωμαῖοι ἐκάλεσαν September, ἦτοι ἔβδομον, διότι ἦτο τοιοῦτος, ἀφοῦ πρῶτος μὴν αὐτῶν ἦτο ὁ Μάρτιος.

8. Τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου.—Κατὰ τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας ἡ Θεοτόκος ἐγεννήθη ἐξ ἐπαγγελίας περὶ τὸ 16 ἢ 17 ἔτος πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, ἐκ στειρευόντων

καὶ γεγηρακότων γονέων Ἰωακείμ, καταγομένου ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους τοῦ Δαβὶδ, καὶ Ἀννης.

14. Ἡ Ὑψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.—Τοῦτον εὔρε περιτὸ 325 ἔτος ἡ μήτηρ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου Ἑλένη ἐν Ἱερουσαλὴμ, κεκοιμημένην ἐν τῇ γῇ. Μετὰ τὴν εὑρεσιν ταύτην μέρος αὐτοῦ ἐφέρθη εἰς Κωνσταντινούπολιν, τὸ δὲ λοιπὸν καταλειφθὲν εἰς Ἱεροσόλυμα διέμεινεν ἐκεῖ μέχρι τοῦ 614 ὅτε, λεηλατήσαντες τὴν Παλαιστίνην οἱ Πέρσαι, ἀπήγαγον αὐτὸ εἰς τὴν ἑαυτῶν πατρίδα. Ἀλλὰ τῷ 628 ἐκστρατεύσας κατ' αὐτῶν ὁ Ἡρόκληος, ἀνέλαβε πάλιν τὸν τίμιον Σταυρόν.

23. Ἡ σύλληψις τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.—15 μῆνας πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, ἐνῶ ὁ Ζαχαρίας ἱεράτευεν εἰς τὴν ἐορτὴν τῆς Σκηνοπηγίας, εἶδεν ἐν ὀπτασίᾳ τὸν Ἀγγέλον Γαβριὴλ, ὁ ὁποῖος τῷ εἶπεν. «Εἰσακούσθη ἡ δέησίς σου καὶ ἡ γυνὴ σου Ἐλισάβετ γεννήσει σοὶ υἱόν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην». Ὁ Ζαχαρίας, γινώσκων τὴν στείρωσιν τῆς Ἐλισάβετ καὶ ὅτι ἀμφότεροι ἦσαν γέροντες, δὲν ἐπίστευσεν εἰς τοῦ Ἀγγέλου τοὺς λόγους, δι' ὃ κατεδικάσθη ὑπ' αὐτοῦ νὰ μείνῃ σιωπῶν καὶ ἀφωνος, ἕως οὗ πληρωθῶσιν οἱ λόγοι οὗτοι.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ὁ Ὀκτώβριος, λατινιστὶ October (Ὀκτώμπερ) ὀνομάσθη οὕτω ὑπὸ τῶν Ρωμαίων, διότι κατ' αὐτοὺς ἦτο ὁ ὄγδοος μὴν τοῦ ἔτους, ὁ ὁποῖος ἤρχιζε κατ' αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ Μαρτίου.

26. Τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.—Ἦτο Θεσσαλονικεὺς, εὐσεβέστατος, διδάσκων τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ. Ἐλθόντος εἰς Θεσσαλονίκην τοῦ Μαξιμιανοῦ, τῷ 290, συνελήφθη ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐφ' ἡμέρας ἔβριση. Ἀγώνων τελουμένων ἐν τῇ πόλει, καθ' οὓς παρεσρίσκετο ὁ Μαξιμιανός, βάρβαρος καὶ φίλος αὐτοῦ ἐπίσημος παλαιστής, ὀνόματι Λυαῖος, ἐπαιρόμενος διὰ τὸ μέγα σῶμα καὶ τὴν ῥώμην αὐτοῦ, ἐκόμπαζεν ἐν τῷ σταδίῳ, προσκαλῶν τοὺς πολίτας νὰ διαγωνισθῶσι μετ' αὐτοῦ καὶ καταβάλωσιν αὐτόν. Τότε νεανίας γνώριμος τοῦ Ἁγίου παρουσιάζεται εἰς τὸ στάδιον εἰπὼν. «Ὁ Θεὸς Δημητρίου βοηθεῖ με» καὶ συμπλακεῖς μετὰ τοῦ Λυαίου τὸν φονεῖ. Τότε ὁ Μαξιμιανός διέταξε νὰ φονεῖται ὁ Ἅγιος Δημήτριος.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Καὶ τὰ ὀνόματα τῶν μηνῶν Νοεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου παρήχθησαν ἐκ τῶν λατινικῶν ὀνομασιῶν November (ἐννατος) καὶ December (δέκατος) διότι τοιοῦτοι ἦσαν παρὰ τοῖς Ρωμαῖσις.

13. Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου.—Ὁ μέγας οὗτος διδάσκαλος ἐγεννήθη ἐν Ἀντιοχείᾳ τῷ 344, ἐμαθήτευσε παρὰ Λιβανίου τῷ σοφιστῇ, καὶ ἐμόνασεν ἐν τοῖς κατ' Ἀντιόχειαν ἡσυχαστηρίοις. Εἶτα ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἀντιοχείων τῷ 383, τῷ δὲ 397 ἐξελέγη Πατριάρχης Ἀντιοχείας. Ἐξωρίσθη δις καὶ ἀπέθανεν ἐν τῇ ἐξορίᾳ τῇ 14 Σεπτεμβρίου 407.

ᾠνομάσθη Χρυσόστομος διὰ τὴν εὐφράδειαν αὐτοῦ καὶ ἐσαφήνισε τὴν θείαν Γραφήν, ὅσον οὐδεὶς τῶν ἄλλων πατέρων. Σώζοντι 1447 λόγοι αὐτοῦ καὶ 249 ἐπιστολαί. Ἡ μνήμη αὐτοῦ μετετέθη εἰς τὴν 13 Νοεμβρίου, διὰ τὴν μὴ συμπίπτει μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

25. *Τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης.* — Κατήγετο ἐξ Ἀλεξανδρείας ἦτο δὲ περικαλλής, σωφρονεστάτη καὶ πεπαιδευμένη. Διὰ τοῦ σταθεροῦ αὐτῆς φρονήματος ἐξενίκησε τὴν ἐμπαθῆ καὶ ἀκόλαστον ψυχὴν τοῦ ἡγεμόνος Μαξιμίνου, διὰ δὲ τῆς εὐγλωττίας τῆς ἀπεστόμωσε τοὺς πρὸς αὐτὴν διαλεγομένους ρήτορας. Ἐμαρτύρησε τῷ 305.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

4. *Τῆς Ἁγίας Βαρβάρας.* — Ἐζη ἐν Νικομηδείᾳ καὶ ἦτο θυγάτηρ εἰδωλολάτρου, καλουμένου Διονυσίου. Ἐπειδὴ ἐγίνε Χριστιανή, ὁ σκληρὸς καὶ ἀπάνθρωπος πατὴρ τῆς τὴν ἐβασάνισεν καὶ τέλος τὴν ἀπεκεφάλισεν ἰδίαις χερσὶ τῷ 290.

5. *Ἅγιος Σάββας.* — Ἐγεννήθη τῷ 439 ἐν Καππαδοκίᾳ, ἡσπασθη παιδιόθεν τὸν μοναχικὸν βίον, ἐγένετο προστάτης πολλῶν μοναχῶν καὶ καθηγητὴς τῶν ἐν Παλαστίᾳ Μοναστηρίων καὶ ἀπῆλθε πρέσβυς εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς τοὺς βασιλεῖς Ἀναστάσιον καὶ Ἰουστινιανὸν ὑπὲρ τῆς Χριστιανικῆς πίστεως. Ἐζησεν 91 ἔτη.

6. *Ἅγιος Νικόλαος.* — Τῷ 300 μ. Χ. ὁ Νικόλαος ἦτο ἐπίσκοπος ἐν Μύροις τῆς Λυκίας, ἐνθα ὑπέστη πολλοὺς διωγμούς, ἀλλ' ὅταν ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ θρόνου ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος (306 — 337) καὶ ἐκηρύχθη ἡ ἀνεξίθρησκα καθ' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν ὡς πολιτικὴ ἀρχή, ὁ Νικόλαος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἐπισκοπὴν του. Τῷ 325 ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἐν Νικαίᾳ πρώτην μεγάλην Οἰκουμενικὴν Σύνοδον, καθ' ἣν ἐπολέμησε γενναίως τὰ δόγματα τῶν Ἀρειανῶν καὶ ἀπέθανε περὶ τὰ τέλη τοῦ 330. Τὸ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον ἀπὸ τῶν Μύρων τῆς Λυκίας μετηνέχθη εἰς τὴν Ἰταλικὴν πόλιν Βάρην καὶ κατετέθη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Τιμίου Προδρόμου. Ὑστερον ἔκτισαν μεγάλην καὶ ὡραίαν ἐκκλησίαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου Νικολάου, εἰς ἣν κατέθεσαν καὶ τὸ λείψανον αὐτοῦ ἐντὸς ἀργυρᾶς θήκης.

12. *Ἅγιος Σπυρίδων.* — Ἦτο Κύπριος, ἀπλοῦς καὶ ταπεινὸς καὶ ἐχρημάτισε ποιμὴν. Συζευχθεὶς ἀπέκτησε θυγάτριον, μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῆς συζύγου του προσχειρίσθη εἰς ἀρχιεπίσκοπον Τριμιθοῦντος. Κατὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικὴν Σύνοδον ἐπολέμησε τοὺς Ἀρειανούς, διὰ δὲ τῶν θαυμάτων του ἐκλήθη θαυματοργός. Ἀπέθανε περὶ τὸ 350, τὸ δὲ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον μετηνέχθη ἐκ τῆς πατρίδος του εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸ τῆς ἀλώσεως αὐτῆς. Τῷ 1453 ἱερεὺς, καλούμενος Γεώργιος Καλοχαιρέτης, τὸ μετέφερεν εἰς τὴν Κέρκυραν τῷ 1460. Μετὰ παρέλευσιν 1500 ἐτῶν τὸ ἅγιον αὐτοῦ σῶμα μένει ἀδιάφθορον καὶ σῶζει τὴν ἐλαστικότητά τοῦ δέρματος.

Ο ΥΠΝΟΣ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ BRAD'NOR

ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΤΗ ΔΕ ΠΑΘΕΙΑ-ΤΗ ΔΕ ΠΕΡΓΕΙΑ

Ἡ Χημεία, ἡ Φυσική, ἡ Ὀρυκτολογία, ἡ Βοτανική, ἡ Ζωολογία, ἡ Ἀστρονομία, ἡ Γεωλογία καὶ τὰ Μαθηματικά ὀνομάσθησαν Θετικαὶ Ἐπιστήμαι, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς ἄλλας Ἐπιστήμας, αἵτινες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἶναι θεωρητικαί. Ἀλλὰ ἐκτὸς τῶν Θετικῶν ἡ Φυσικῶν Ἐπιστημῶν, αἱ ὁποῖαι ἀσχολοῦνται κυρίως μετὰ τὸν Φυσικὸν κόσμον καὶ τὰ φαινόμενα τῆς Φύσεως, ἀπὸ τινος μίᾳ νέᾳ κατηγορίᾳ Ἐπιστημῶν ἤρχισε νὰ καλλιεργῇται. Πέραν τῶν φαινομένων τῆς Φύσεως ἕνας ἄλλος Κόσμος, ὁ αὐλὸς Κόσμος, ὁ ἀόρατος Κόσμος, ἤρχισε νὰ ἐλκύη τὴν περιέργειαν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν σοφῶν, ὁ Κόσμος ὁ μετὰ τὸν Φυσικόν, ὁ πέραν τοῦ ὁρατοῦ, τοῦ ὑποκείμενου εἰς τὰς αἰσθήσεις τοῦ ἀνθρώπου, ὁ Κόσμος ὁ Μεταφυσικός, ὁ Κόσμος τοῦ Ἀόλου, τῶν πνευμάτων, ὁ Κόσμος τῶν ψυχῶν, ἡ δὲ Ἐπιστήμη ἣτις διερευνᾷ αὐτόν, προσπαθοῦσα νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὰ ἀπόκρυφα αὐτοῦ, ὀνομάσθη Ἀπόκρυφος ἡ Μεταφυσικὴ Ἐπιστήμη καὶ σήμερον κολοσιαία σωματεία, περιλαμβάνοντα τὰς κορυφὰς τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν, Σοφούς, Καθηγητάς, Ἱατροὺς, Μηχανικοὺς κτλ. ὅλους ἀνθρώπους τοῦ 2 καὶ 2 ἴσον 4, ἀνθρώπους ὅλως θετικούς, ὡς ἡ ἐν Λονδίῳ

Ἐταιρία τῶν Ψυχικῶν Ἑρευνῶν, ἥς μετέχει καὶ ὁ πολὺς Φυσιοδίφης Κρούξ, ὁ ἐφευρέτης τῆς ὁμωνύμου σφαίρας, ἥτις μετὰς μυστηριώδεις σκοτεινὰς ἀκτίνας τῆς διὰ τῆς συσκευῆς Ρέντγκεν προβάλλει ἐπὶ ἐνὸς διαφράγματος κατάφωτα τὰ σπλάγγνα τοῦ ἀνθρώπου, ὁ καταπλήσων τοὺς ἄλλους σοφούς μετὰ τὰ ἀπίστευτα κυριολεκτικῶς πνευματικὰ πειράματά του, καὶ ἄλλοι, καταγίνονται νὰ εἰσδύσουν εἰς τὸν κόσμον τῶν ψυχῶν καὶ νὰ διασκελίσουν τὸ κατώφλιον τοῦ Ἀδύτου, ὅπισθεν τοῦ ὁποίου ὁ Δημιουργὸς κρύπτει τόσον ἐπιμελῶς τὸν ἄλλον κόσμον του.

Ἀκριβῶς εἰπεῖν ἡ ἔρευνα τῶν φαινομένων τούτων δὲν εἶναι σημερινή προσπάθεια. Τὸ μυστήριον, τὸ Ἀγνώστον, ἔλκυσε πάντοτε τὸν περίεργον θνητόν, πλείστα δὲ φαινόμενα μεταφυσικά

ἐσημειώθησαν ὑπὸ ἀρχαιοτάτων ἱστορικῶν, πράγμα τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι ἐκ παλαιωτάτων χρόνων ὁ Ἀόρατος Κόσμος εἶχεν ἐλκύσει τὴν προσοχὴν τοῦ ἀνθρώπου.

Δὲν θὰ ἦτο μάλιστα ὑπερβολή, ἂν τις ἔλεγε, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι εἶχον ἐγκύψει εἰς τὴν μελέτην τῶν μυστηρίων τοῦ Ἀόλου Κόσμου, ἀδιάφορον ἂν δὲν εἶχον ἐξιχνιάσει ταῦτα.

Ὁ Κικέρων ἀναφέρει ἔξαφνα περιεργότατον φαινόμενον τηλεπαθείας, ὅπερ ἐσημειώθη εἰς τὰ Μέγαρα.

Δύο φίλοι ἐφθασαν εἰς Ἀθηνῶν εἰς τὰ Μέγαρα καὶ κατέλυσαν ἕκαστος εἰς ἰδιαιτέρον πανδοχεῖον. Τὴν νύκτα ὁ εἰς ἐξυγνῆ, ἀκούσας καὶ ἰδὼν τὸν σύντροφόν του, ὅστις τὸν ἐκάλεε νὰ σπεύσῃ

εἰς βοήθειάν του. Ἐνόμισεν ἑκαῖνος ὅτι εἶχε πάθει ἀπὸ ἐμφύλιτην καὶ μετ' ὀλίγον ἐκοιμήθη ἐκ νέου. Ἀλλὰ πάλιν βλέπει τὸν φίλον του νὰ τὸν φωνάζῃ, κλαίων γοερῶς. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἀποκοιμᾶται. Τέλος τρίτη ἐμφάνισις τοῦ φίλου του τὸν ἀφυπνίζει, ἐνῶ ἡ φωνὴ του τοῦ ἔλεγε ὅτι εἶναι πλέον ἀργά, διότι ἀγνώστοι σφαγεῖς τὸν ἐκρεοῦργησάν καὶ τὸ πτώμα του τὸ ἐκρυφαχ ἐντὸς κάρρου φορτωμένου μετὰ κόπρον. Ἐντρομος ἀπὸ τὴν ζαηρότητα τῆς ἐμφανίσεως, ἐξέρχεται εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τῇ βοήθειᾳ τῶν κατοίκων ἀνακαλύπτει πράγματι ἕνα κάρρον καταφορτὸν ἀπὸ κόπρον, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐπιμελῶς ἦτο κρυμμένον τὸ πτώμα τοῦ φίλου του, οἰκτρότατα παραμορφωμένον.

Ἡ τηλεπάθεια τοῦ Κικέρωνος.

SISMANOGLIO
MEGARO

Τὸ φαινόμενον αὐτὸ λέγεται Τηλεπάθεια καὶ, ὅπως φαίνεται καθαρά, ἡ λέξις εἶναι συντεθειμένη ἀπὸ τὸ τηλε, τὸ ὁποῖον σημαίνει μακρόθεν καὶ τὸ πάθεια παράγωγον τοῦ πάσχει. Ἡ ὅλη λέξις δηλαδή σημαίνει ὅτι πάσχει τις μακρόθεν.

Φαινόμενα τηλεπαθείας ἀναφέρονται πλείστα ὅσα Ὁ μέγας Φυσιολόγος Καμὶλ Φλαμμариόν, εἶχε τὴν ὑπομονήν, ἀφοῦ ἐδημοσίευσεν διὰ τῶν κυριωτέρων ὁργάνων τοῦ Τύπου ὅλου τοῦ Κόσμου παρακλήσας, ὅπως οἱ γνωρίζοντες ἢ παρατηρήσαντες τοιαῦτα φαινόμενα τοῦ ἀποστείλουν ἐκθέσεις, ἀναφερούσας ἐμπεριστατωμένως πῶς, πότε καὶ ὑπὸ ποίας συνθήκας ἐσημειώθησαν ταῦτα, νὰ συλλέξῃ καὶ κατατάξῃ χιλιάδας χιλιάδων τοιούτων φαινομένων, μερικὰ ἐκ τῶν ὁποίων ἐδημοσίευσεν καὶ εἰς τὸ πολὺν ποιήσαν κράτον βιβλίον του «Uranie».

Περιεργότατον εἶναι τὸ τοῦ ναυαγοσωστικοῦ πλοίου φαινόμενον. Ἐνῶ τὸ πλοῖον ἐταξίδευε καὶ ὁ πρῶτος πλοίαρχος παραδῶσας τὴν κυβέρνησιν εἰς τὸν δευτέρου εὐρίσκετο εἰς τὸν θαλαμίσκον αὐτοῦ καταγνόμενος εἰς τὸ «στίγμα», ὑπολογίζων δηλ. τοῦ εὐρίσκετο τὸ σκάφος του, ὑσθάνθη ὅτι καποῖο βλέμμα μυστηριώδες ἐβάθυνεν ἐπάνω του. Ὑψωσε τὰ βλέμματα τότε καὶ εἶδε πρὸ αὐτοῦ αἰτομόν τι, τὸ ὁποῖον τὸν παρετήρει βλοσυρῶς καὶ ἐχάθη. Ταυτοχρόνως εἰς τὴν πλάκα τῶν ὑπολογισμῶν του βλέπει γραμμένα τὰ ἑξῆς:

«Κατευθυνθῆτε 30 μοίρας πρὸς βορρᾶν, πλοῖον κινδυνεύει».

Ὁ κυβερνήτης τρέχει πρὸς τὸν δευτέρου καὶ τοῦ ἀνακοινώνει τὸ φαινόμενον, ἐρευνοῦν εἰς τὸ σκάφος καὶ ἐπειδὴ δὲν εὐρίσκουν κανένα ξένον, ἀποφασίζουν νὰ κατευθυνθοῦν κατὰ τὸ μυστηριώδες σημεῖωμα. Καὶ μετὰ πλοῦν ὥρῶν τιμῶν συναντοῦν σκάφος κλυδωνιζόμενον ὑπὸ τῆς ἀγρίας τρικυμίας, τοῦ ὁποίου διασώζουν τὸ πλήρωμα καὶ τοὺς ἐπιβάτας. Ὅπερ δὲ παράδοξον: Μεταξὺ αὐτῶν ὁ κυβερνήτης ἀναγνωρίζει τὸν ἀγνώστον ἐπισκέπτην του.

Καταπληκτικὸν εἶναι καὶ τὸ ὄραμα τοῦ βασιλέως τῆς Σουη-

Τὸ φαινόμενον τοῦ ναυαγοσωστικοῦ.

δίας Καρόλου του Γ'. το όποιον. όπως θα ιδήτε κατωτέρω, ζήτημα είναι αν δύναται να καταταχθῇ εἰς τὰ φαινόμενα τῆς Τηλεπαθείας.

Μίαν νύκτα, ἐνῷ εἰργάζετο εἰς τὸ γραφεῖόν του καὶ ἡ ὥρα εἶχε προχωρήσει, εἶδε διὰ τοῦ παραθύρου του κατάφωτα τὰ παράθυρα τοῦ ἀπέναντί του διαμερίσματος τῶν ἀνακτόρων, ὅπου συνήρχετο ἀντὶ Ἐθνοσυνελεύσεως κατὰ μακρὰ διαλείμματα χρόνου τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ βασιλεὺς, γνωρίζων ὅτι δὲν εἶχε κληθεῖ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἐξεπλάγη καὶ ἐκάλεσε τὸν θαλαμηπόλον του, ἀμέσως δὲ ὅλη ἡ αὐλὴ ἦτο ἐπὶ ποδός. Δαδούχοι μὲ πυρσούς, σωματοφύλακες, θεράποντες, αὐλικοὶ καὶ κλειδοῦχοι εἶδον ὅτιθεν τῶν παραπετασμάτων σκιάς κινουμένης καὶ ἐξεκίνησαν μὲ τὸν βασιλέα ἐπὶ κεφαλῇς. Ἀλλ' ὅταν διὰ τῶν δαιδαλωδῶν διαδρόμων ἔφθασαν ἔξωθεν τῆς θύρας τῆς αἰθούσης τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἤκουσαν μέσα ὀχλοβοῇ καὶ ἔμειναν ἐντρομοί. Ὁ Βασιλεὺς τότε ἤρπασε ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ περιδεοῦς κλειδοῦχου τὰ κλειδιά, ἤνοιξε, παρεμέρισε τὸ βαρὺ παραπέτασμα καὶ ἐπροχώρησε. Τότε κατὰ ἀνεξήγητον εἶδε. Εἰς τὸ προεδρεῖον ἐκάθητο ἀγνωστα πρόσωπα, εἰς τὸν θρόνον μία γυναῖκα, κόσμος πολὺς, ἕνας εἰσαγγελεὺς, ἕνας πρίγκηψ κατηγορούμενος καὶ ἕνας σφαγεὺς. Διεξήγετο δίκη, καὶ ὁ Πρόεδρος ἀνεγίνωσκε τὴν ἀπόφασιν, δι' ἧς καταδικάζεται εἰς θάνατον ὁ Πρίγκηψ, ἐνῷ ἡ ἐπὶ τοῦ θρόνου γυναῖκα ἔκλαιε ἀπαρηγόρητα. Ἐπειτα ἦλθεν ἡ σειρά τοῦ δημίου. Ὑψωσε τὴν βαρεῖαν σπάθην του καὶ μὲ ἓνα ἡμικύκλιον εἰς τὸ διάστημα τὸν ἀπεκεφάλισε. Ὁ Βασιλεὺς ἐφρικίασε, ἀλλ' ὅταν ἡ ἀποκοπείσα κεφαλὴ ἐκυλίσθη εἰς τοὺς πόδας του, ἐμποθύμηνεν, ἐνῷ οἱ αὐλικοὶ ἐτρέποντο εἰς φυγὴν καὶ ἡ αἰθουσα ἡρημοῦτο, βυθισθεῖσα εἰς τὸ σκότος.

Ἐμείνεν ἐκεῖ λιπόθυμος ὁ Βασιλεὺς ἕως τὸ πρωὶ καὶ ὅταν συνήλθε, ἐνόμιζεν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ὄνειρον. Ἀλλ' ὅταν εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς ἀπὸ ἀσπρη τσόχα περισκελίδος του εἶδε τὰ αἵματα τὰ θρομβωμένα καὶ πηκτά, ἐκάλεσε τοὺς αὐλικούς του καὶ συνέταξαν ἑκτενὲς πρωτόκολλον, τὸ ὅποιον, φέρον τὰς ὑπογραφάς τῶν αὐτοπτῶν μαρτύρων, κατετέθη καὶ σῶζεται εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Κράτους.

✱

Καὶ παρ' ἡμῖν ἔχουν σημειωθῇ διάφορα φαινόμενα τηλεπαθείας. Οὕτω γνωστὸς καθηγητὴς τῶν Γερμῶν ὁ κ. Μ. Σ. ὅταν, τρόφιμος τῆς Ριζαρείου, ἐτοιμαζόμενος δι' ἐξιτηρίους ἐξετάσεις, ἐκάθητο ἓνα μεσημέρι μετὰ τὸ πρόγευμα εἰς τὸν κήπον ὑπὸ κάποιον δένδρον, εἶδεν αἰφνης ἐνώπιόν του τὴν ἀδελφὴν του, ἡ ὁποία τὸν ἐκάλει πλησίον τῆς καὶ ἀμέσως ἐξηφανίσθη. Κατελήφθη τότε ἀπὸ ἀνησυχίαν καὶ περὶ τὴν δειλὴν τὸν εἰδοποίησαν, ὅτι ἡ ἀδελφὴ του εἶχεν ἀποθάνει ἀκριβῶς τὴν ὥραν, κατὰ τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν του.

Ἐπίσης ἡ μήτηρ τοῦ ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ τοῦ Λιμενικοῦ κ. Δ. εὐρισκομένη εἰς Ὀδησσὸν καὶ μὴ λαβοῦσα ἐπὶ πολὺν καιρὸν νέα ἀπὸ τὸν συζυγὸν τῆς, ἐμποροπλοίαρχον ταξιδεύοντα, ἐκά-

θισε μίαν ἐσπέραν εἰς τὸ σαλόνι τῆς νῆς τοῦ γραφῆ. Ἀπέναντί τῆς ἦτον ἕνας καθρέπτης καὶ, ἐπειδὴ ἐκουράσθη γραφουσα, ἀφῆκε τὸν κονδυλοφόρον καὶ χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ ἐκοίταξε εἰς τὸν καθρέπτην. Τότε ἐπάνω εἰς τὸ κρυστάλλον, εἶδε, ὅπως εἰς τὰς ταινίας τοῦ κινηματογράφου, μίαν κηδεῖαν, ὅταν δὲ ἔφθασε τὸ φέρετρον εἰς τὸ πρῶτον ἐπίπεδον, ἤρχισε νὰ μεγεθύνεται καὶ διέκρινε τὸν συζυγὸν τῆς νεκρὸν. Αὐτοθυμεῖ καὶ τὴν ἐπομένην λαμβάνει τηλεγράφημα, ἀγγέλλον αὐτῇ τὸν θάνατον τοῦ συζυγοῦ τῆς, ἐπισυμβάντα καθ' ἣν ὥραν εἶδε τὸ ὄραμα.

✱

Τὰ δύο αὐτὰ φαινόμενα εἶναι καθαρῶς φαινόμενα Τηλεπαθείας. Ἄς ἴδωμεν τώρα πῶς οἱ σοφοὶ ἐξηγοῦν τὸ φαινόμενον αὐτό.

Δέχονται ἐν πρώτοις ὅτι ἀπὸ τοῦ πάσχοντος γίγνεται κάποια ἐκπομπὴ σκέψης. Ἡ Ἱατρικὴ λέγει, ὅτι κάθε σκέψις ἔχει καὶ ἀποτελεσμα μίαν κίνησιν τῶν μορίων τῆς ἐγκεφαλικῆς οὐσίας. Ἡ κίνησις αὕτη, ὅταν τὸ πάσχον ἄτομον εὐρίσκεται ὑπὸ τὸ κράτος ἰσχυρῆς ἐντυπώσεως, θέτει εἰς ὁμοίαν κίνησιν—ἀπαράλλακτα, ὅπως ὁ ἔντονος κραδασμὸς τοῦ σπινθήρος τῆς ἀτράκτου Ρούμφορ εἰς τὸν Ἀσφύματον θίγει κατὰ σφαιροειδῆ κύματα τὰ στρώματα τοῦ τὰ πάντα πληροῦντος Αἰθέρος (Ἐρτσιανὰ κύματα) εἰς κίνησιν—τὰ στρώματα τοῦ Αἰθέρος, ἅτινα πλήττονται ὁμοιόμορφως ἓνα ἄλλον ἐγκέφαλον, ὁμοιογενεῖς συστάσεως καὶ ἀναγκάζουν τὰ μόριά του νὰ ἀναπαραγάγῃ τὴν αὐτὴν σκέψιν καὶ ἐντύπωσιν.

Οὕτω ὁ ἐγκέφαλος τοῦ πάσχοντος εἶναι ἓνα εἶδος πομποῦ, ὁ δὲ τοῦ συλλαμβάνοντος τὴν ἐντύπωσιν εἶδος δέκτου, ἀσυρμάτου. Ἀλλὰ πάντως πρέπει ὁ πομπὸς ἐγκέφαλος καὶ ὁ δέκτης νὰ ἔχουν ὁμοιογένειαν, καὶ τοιαύτην προϋποθέτει μόνον ἡ ἐξ αἵματος συγγένεια. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν τὰ φαινόμενα τηλεπαθείας παρατηροῦνται συνηθέστερον μεταξὺ πατρὸς καὶ τέκνων ἢ μητρὸς καὶ τέκνων ἢ καὶ μεταξὺ ἀδελφῶν, σπανιώτερον δὲ μεταξὺ συζυγῶν. Καὶ εἶναι φυσικὸν ἡ τελευταία σκέψις τοῦ μακρὰν θνήσκοντος πατρὸς νὰ στραφῇ πρὸς τὴν οἰκογένειάν του, πιθανοφανέστερον δὲ νὰ τὴν δεχθῇ ὡς ἐντύπωσιν ἐν τῶν τέκνων του, τοῦ ὁποίου ἡ ἐγκεφαλικὴ οὐσία εἶναι ὁμοιογενὴς πρὸς τὴν τοῦ ἐγκεφάλου τοῦ πατρὸς.

Δὲν ἀποκλείεται, ἐννοεῖται, ἡ δεκτικότης καὶ μεταξὺ ἀνομοιογενῶν ἐγκεφάλων, μεταξὺ δύο ἀτόμων στενῶς συνδεδεμένων, συζυγῶν ἢ φίλων π. χ. ὅταν ὁ πομπὸς ἐγκέφαλος εἶναι ἰσχυρὸς εἰς τὰς ἐντυπώσεις του, ὁ δὲ δέκτης εὐαίσθητος ἐξ ὑστερίας, ὑπερασμίας κ.λ.

Ἀντίθετον πρὸς τὸ φαινόμενον τῆς Τηλεπαθείας εἶναι ἡ Τηλενέργεια ἢ ἡ Μεταβίβασις τῆς Σκέψεως. Ὁ Καμὶλ Φλαμμариὸν εἰς τὴν «Uranie» του ἀναφέρει, ὅτι ὁ Ἄγγλος ἀρχιμανδρίτης Rev. Godfrey, πειραματιζόμενος, κατώρθωσε, σταθεῖς ὄρθιος καὶ προσβλέπων ἐπὶ πολλὴν ὥραν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς οἰκίας μίας κυρίας τοῦ ποιμνίου του, καταβάλλων δὲ πολλὴν δύναμιν,

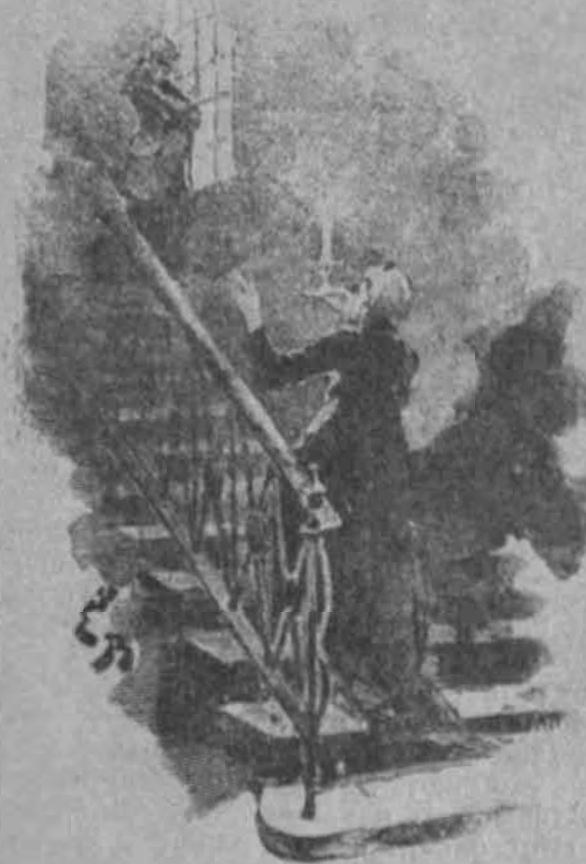
κατώρθωσε νά τήν ἐπιρρεάσῃ κοιμωμένην. Λιηγείται ἡ ἰδία ὅτι ἐξύπνησεν ὑπὸ τὸ κράτος νευρικῆς ταραχῆς, ἐνόμιζε δὲ ὅτι ἤκουε θόρυβον πουλιῶν, τὰ ὁποῖα ἐπετοῦσαν, καὶ μιά παγερά πνοή τὴν περιέβαλε. Ἡσθάνθη τὴν ἀνάγκην νά κατέλθῃ εἰς τὸ κάτω πάτωμα διὰ νά πάρῃ σταγόνας κατευναστικοῦ καὶ ἀνερχομένη τὴν κλίμακα, εἶδε εἰς τὸ ἄνω μέρος αὐτῆς τὸν ἀρχιμανδριτὴν.

Ἐννοεῖται, ὅτι ὁ πειραματιζόμενος μετὰ εἴκοσι λεπτῶν ἔντασιν

τῆς πνευματικῆς ἐπιβολῆς του διὰ νά μεταβιβάσῃ τὴν σκέψιν του, ἔπεσε ἐξηντλημένος. Εἰς τὸ δεύτερον πείραμα ὁ ἀρχιμανδριτὴς ἦτον τολμηρότερος κάπως καὶ ἠθέλησε νά ἔχῃ ἀποδείξιν ἀπιοτέρα τῆς ἐπιδράσεως αὐτοῦ. Ἐσκέφθη νά τὴν φιλήσῃ νοερῶς. Καὶ ἡ πτωχή κυρία ἠσθάνθη, ἐξυπνησασα, τὸ φίλημά του.

Φαινόμενον τηλενεργείας ἐπέτυχε πρότινος ὁμᾶς γνωστῶν φίλων μας, τῶν κ. κ. Ι. Μ. ὁδοντοῖατροῦ, Μ. Χ. ὀρθοπαιδικοῦ, Σ. Σ. τραπεζικοῦ καὶ Δ. Β. δημοσιογράφου. Ὁ κ. Δ. Β. ἐποπτευόμενος ἐντὸς δωματίου ὑπὸ τοῦ ὁδοντοῖατροῦ κ. Ι. Μ. ἐντὸς 20' λεπ. κατώρθωσε νά μεταβιβάσῃ τὴν σκέψιν του εἰς τὸν

κ. Σ. Σ. ἐποπτευόμενον ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Μ. Χ. εἰς ἄλλο δωματίον. Πράγματι, ἀφοῦ ὁ κ. Δ. Β. προσήλωσε τὴν σκέψιν του ἐπὶ τοῦ κ. Σ. Σ., μετὰ δέκα λεπτά ὁ δεύτερος ἤρchiσε νά ἀδημονῇ καὶ νά λέγῃ: Μὰ τί θέλει αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος; Κάτι μοῦ ζητεῖ. Ἐξήγαγε ἀλληλοδιαδόχως μὲ νευρικότητα τὸ πορτοφόλι του, τὸ ρολοῖ του καὶ τὰ κλειδιά του. Ἐπὶ τέλους μετὰ ἄλλα δέκα πρῶτα λεπτά ἐξάγει τὰ τοιγάρα του καὶ κατευθυνόμενος πρὸς τὸ ἄλλο δωματίον λέγει: Ὁχ ἀδελφέ, ἐλάτε νά ἀνάψωμε ἓνα τοιγάρο. Καὶ προσφέρει τοιγάρο εἰς τὸν κ. Δ. Β. ὁ ὁποῖος ἀκριβῶς τοιγάρο τοῦ ἐζητοῦσε νοερῶς.

Τὸ πείραμα τοῦ Γκόδφρεδ.

Λέγουσιν ὅτι ὁ Ἑδισσον, υἱός, εἰς τὴν θεωρίαν τῆς ἐκπομπῆς στηριζόμενος προσπαθεῖ νά ἐπινοήσῃ ὄργανον, διὰ τοῦ ὁποῖου νά δίνεται πᾶς ἄνθρωπος νά μεταβιβάσῃ τὴν σκέψιν του εἰς οἵανδήποτε καὶ νά δέχεται ἐπίσης σκέψεις ἀπὸ πάντα ἄλλον, ἀνεξαρτήτως συγγενείας ἐγκεφαλικῆς, δηλαδὴ ἐν εἶδος ἀσυρμάτου τῆς τοῦτης, διὰ τοῦ ὁποῖου θὰ ἐρχεται κανεὶς εἰς πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν ἢ συνεννόησιν, ὅποταν θέλῃ καὶ μὲ οἰονδήποτε.

Πρὸς τοῦτο, πειραματιζόμενος μὲ μίαν φωτογραφικὴν μηχανήν, τελειοτάτην, καὶ πλάκας πολὺ εὐπαθεῖς, καταρτίζει εἶδος φωτογραφικοῦ λευκοῦ διὰ τῶν ἐκτεμπομένων ἀκτίνων σκέψεως. Οὕτω ἐπέβαλεν εἰς ἓν ἄτομον νά σκεπτεται ἐπὶ πολλὴν ὥραν, ὅτι πεινᾷ καὶ τὸν ἐφωτογράφησεν ἐν τῷ σκότει. Εἶδε τότε εἰς τὴν πλάκα ἓνα φωτεινόν, ὑποθέσωμεν, θύσανον. Εἰς τὴν πλάκα τοῦ σκεπτομένου ὅτι πίνει, εἶδε τρίγωνον καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἀφοῦ κατήρτισε σειρὰν πλάκων, ἐκάστη τῶν ὁποῖων ἀνταπεκρίνετο εἰς ὀρισμένην σκέψιν, ἠθέλησε νά ἐλέγξῃ καὶ τὸ ἀκριβὲς τῶν πειραμάτων. Ἐπέβαλε λοιπὸν διαδοχικῶς εἰς ἓνα ἑκαστον νά σκεφθῇ ὅ,τι θέλει ἀπὸ τὰς σκέψεις τῶν ληφθεισῶν πλάκων. Καὶ ὅταν εἶδε θυσανωτήν ἐκπομπήν, ἐνόησεν, ὅτι ὁ φωτογραφηθεὶς ἐσκέπτετο ὅτι πεινᾷ. Πράγματι δὲ αὐτὸ ἐσκέφθη.

Ἄς ἴδωμεν τώρα πότε θὰ δοθῇ εἰς κοινὴν χρῆσιν ὁ ἀσύρματος αὐτός τῆς τοῦτης.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΚΑΙ ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Συμβουλὴ πρὸς ζωγράφον. — Ζωγράφος ἄπειρος ἔλεγε πρὸς φίλον του.

— Σκοπεῖς νά ἀσπίσω τὴν οἰκίαν μου καὶ ἔπειτα νά στολίσω τοὺς τοίχους τῆς μὲ ζωγραφίας.

— Ἐγὼ σὲ συμβουλεύω, ἀπήντησεν ὁ φίλος του, Πρῶτον νά τὴν ζωγραφίσῃς καὶ ὕστερα νά τὴν ἀσπίσω.

Ἡ εἰκὼν τῆς ἐρωμένης. — Ἰσπανὸς αὐλικὸς ἠγάπη τὴν βασιλισσάν τῆς Ἰσπανίας, ἀλλὰ δὲν ἐτόλμα νά τῇ ἀποκαλύψῃ τὸν ἐρωτὰ του. Ἡ βασίλισσα ἐνόησε τοῦτο καὶ εἶπε εἰς τὸν αὐλικόν:

— Εἰσθε ἐρωτευμένοι καὶ οἷς παρακαλῶ νά μοῦ στείλατε τὴν εἰκόνα τῆς ἐρωμένης σας.

Ὁ αὐλικὸς ἐστειλὲν εἰς τὴν βασίλισσαν μικρὸν καθρέπτην.

Τὸ γάλα τὸ ἔφαγε τὸ γουρουῦνι. — Χωρικός ἐθικάζετο μὲ ἓνα γείτονά του, καὶ διὰ νά κολακίσῃ τὸν δικηγόρον του ἔφεραν εἰς αὐτὸν ἓν μέγα ἄγγεϊον πλήρες γάλακτος. Ἀλλὰ τὴν ἰδιανήμέραν ὁ ἀντιδικὸς ἔφεραν εἰς τὸν ἴδιον δικηγόρον ἓνα γουρουνάκι. Ὁ χωρικός ἔχασε τὴν δίκην του καὶ εἶπε κλαίων εἰς τὸν γραφεὰ τοῦ δικηγόρου.

— Κρίμα εἰς τὸ γάλα μου.

— Τὸ γάλα σου, ἀπεκρίθη ὁ γραφεὺς, τὸ ἔφαγε τὸ γουρουνάκι.

ΦΥΓΗ ΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΝ

[Ἐκ τῆς Καινῆς Διαθήκης]

ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟΝ ΤΗΣ ΒΗΘΛΕΕΜ, ΟΠΟΥ ΕΓΕΝΝΗΣΗ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ.
Ο ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ Ο ΑΓΙΟΣ ΤΑΦΟΣ

[Εἰς τὸ ἡμερολόγιον τοῦ 1902 πραγματευόμεθα ἐν λεπτομερείᾳ τὰ θέματα ταῦτα, παραθέτοντες καὶ τὰς σχετικὰς εἰδήσεις. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ ἡμερολόγιον ἐκείνο ἐβδόμη ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ μολοντί, εἶχε μεγίστην κυκλοφορίαν ἐν Τουρίᾳ, ἦτο δὲ σχεδὸν ἀγνωστὸν ἐν Ἑλλάδι, χάριν τῶν ἐν Ἑλλάδι συνδρομητῶν ἡμῶν παραθέτομεν περίληψιν τῶν τότε δημοσιευθέντων].

Τὸ Σπήλαιον τῆς Βηθλεέμ. — Τοῦτο εἶνε μικρόν, ἐν μέρει φυσικὸν καὶ ἐν μέρει τεχνητόν. Διὰ τὰ τὸ προσφυλάξουν ἀπὸ πᾶσαν βλάβην καὶ γὰ τὸ καταστήσουν ἑσπεῖ προσίτον οἱ πρῶτοι Χριστιανοὶ ἔκτισαν ἀνωθεν αὐτοῦ ἐκκλησίαν. Οἱ τοῖχοι αὐτοῦ καὶ οἱ φυσικοὶ βράχοι καλύπτονται ἀπὸ πολυτελεῖ ὑψώματα, ἀπὸ δὲ τοῦ θόλου κρεμνίζονται ἄπειροι κανδύλαι, καίονσαι ἡμέραν καὶ νύκτα. Εἰς τὴν θέσιν τῆς Γεννήσεως ὑπάρχει ἀργυροῦς ἀστήρ, φέρων τὴν ἐξῆς Λατινικὴν ἐπιγραφὴν. «Ἐνταῦθα ἐγεννήθη ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας».

Εἰς τὴν δεξιάν πλευράν τοῦ Σπηλαίου ὑπάρχει εἶδος τι πασιτάδος ἐντὸς τοῦ βράχου. Ἐνταῦθα εὕρισκετο ἡ φάτις τῶν ἀλόγων, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἀπέθηκε τὸν Ἰησοῦν ἡ Μήτηρ αὐτοῦ.

Ἐκεῖ ὑπάρχει ἐπίσης βωμός, δεικνύων τὴν θέσιν, ὅπου ἐγονυπέτησαν οἱ Μάγοι.

Οὐχὶ μακρὰν τοῦ Σπηλαίου τοῦτον εὕρισκεται ἄλλο καλούμενον «Σπήλαιον τῆς Γαλουχίας», λελαξευμένον ἐντὸς τοῦ βράχου. Εἰς αὐτό, κατὰ τὴν παράδοσιν, κατέφυγεν ἡ Παναγία, ἐνῷ ὁ Ἰωσήφ προητοίμαζε τὰ τῆς φυγῆς εἰς Αἴγυπτον. Ἐνῷ ἡ Παρθενομήτηρ ἐθήλαζε τὸ τέκνον τῆς, ὀλίγαι σταγόνες γάλακτος ἔπεσαν χαμαὶ εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ Σπηλαίου. Ὡς ἐκ τούτου οἱ ἐγχώριοι καὶ αὐτοὶ οἱ ἀλλόθρησκοι Βεδουῖνοι πιστεύουσιν εἰς τὴν θαυματουργὸν δύναμιν τοῦ λίθου ἐκείνου, μικρὸν σύντριμμα τοῦ ὁποίου λειοτριβούμενον καὶ πινόμενον ἐντὸς ὕδατος ἐπαναφέρει τὸ στερεῦσαν γάλα εἰς τὰς γαλουχούσας μητέρας.

Ὁ ναὸς τῆς Ἀναστάσεως καὶ ὁ Ἅγιος Τάφος. — Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Τίτου* καταστροφὴν τῆς Ἱερουσαλὴμ, ὅτε αὕτη ἀνωκοδομήθη, ἐφαίνετο τεχνητὸς λοφίσκος, ἐπ' αὐτοῦ δὲ ἐλέγετο ὅτι ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Τὸν λοφίσκον τοῦτον οἱ Χριστιανοὶ ὀνόμαζον «Ὅρος Γολγοθᾶ». Τῷ 326, κατὰ διαταγὴν τοῦ Βυζαντινοῦ Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου, ὁ λοφίσκος οὗτος κατεστράφη, κάτωθεν δὲ αὐτοῦ εὐρέθη ὁ τάφος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἀνωκοδομήθη ναὸς τῆς «Ἀναστάσεως», ἐντὸς τοῦ ὁποίου περιελήφθη καὶ ὁ Ἅγιος Τάφος. Τῷ 614 ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου Τάφου κατεστράφη ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν Χοσρόη, ἀλλὰ τῇ μεσολαβήσῃ τῆς συζύγου αὐτοῦ, Χριστιανῆς καὶ ἀδελφῆς τοῦ Ἑλληνος Αὐτοκράτορος Μαυρικίου, μοναχὸς καλούμενος Μοδέστος καὶ εἰτα Πατριάρχης Ἱεροσολύμων τὸν ἀνωκοδόμησεν, ἐντελὼς ὅμως, ἐν διαστήματι 15 ἐνῶν. Τῷ 1010 ὁ Ἅγιος Τάφος ὑπέστη μεγίστην βλάβην ὑπὸ τοῦ Χαλίφου Χακίμ Βιρμιλᾶ, τῷ δὲ 1048, κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἑλληνος Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Μονομάχου, Ἕλληνες ἀρχιτέκτονες τὸν ἀνωκοδόμησαν κατὰ τὸ σχέδιον Μοδέστου. Οἱ Σταυροφόροι ἐφρόντισαν νὰ λαμπρύνουν τὸν ναόν. Ὁ Ἅγιος Τάφος ἀποτελεῖ κοινὸν κτῆμα τῶν Χριστιανῶν, ἦτοι τῶν Ὀρθοδόξων, τῶν Λατίνων, τῶν Ἀρμενίων, τῶν Τακωβιτῶν, τῶν Σύρων, τῶν Κοπτῶν καὶ τῶν Ἀρμενίων, ἀλλ' ὁ τρόπος τῆς κατοχῆς αὐτοῦ εἶνε πολυπλοκὸς καὶ παρέχει συνεχῶς ἀφορμὴν εἰς ἐριδας. Ὡς γνωστὸν, ὁ Κριμαϊκὸς πόλεμος προσήλθεν ἐκ τῶν διαφωνιῶν περὶ τὴν κατοχὴν τοῦ ἁγίου Τάφου μεταξὺ Γάλλων καὶ Ὀρθοδόξων, τῶν μὲν Γάλλων ὑποστηρίζοντων τοὺς ὁμοεθνεῖς αὐτῶν, τῶν δὲ Ρώσων τοὺς Ὀρθοδόξους.

Τὰ κατὰ τὸν Ἅγιον Τάφον λεπτομερέστερον. — Τῷ 37 π. Χ. ὁ Ἡρώδης, βοηθούμενος ἐπὶ τῶν Ρωμαίων, ἐγένετο Βασιλεὺς τῆς Παλαιστίνης, ἔχων ἔδραν τὴν Ἱερουσαλὴμ. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἡ Παλαιστίνη καὶ ἡ Συρία ἦσαν χώραί Ἑλληνικαί. Ἡ πρω-

* Ὁ καταστρέψας τὴν Ἱερουσαλὴμ Τίτος κατὰ τὸ 70 π. Χ. ἦτο υἱὸς τοῦ Ρωμαίου Αὐτοκράτορος Βεσπασιανοῦ, (69—79 π. Χ.). Ὁ Τίτος ἐβασίλευσεν ἀπὸ τοῦ 79—81, καὶ δι' τῆς βασιλείας αὐτοῦ προσεπαύθησαν εἰς αἰῶνα* ἡ ἀνακωρύξις τῆς διαταγῆς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Ὅταν παρέρχετο μίᾳ ἡμέρᾳ χωρὶς νὰ πρῶτῃ μίαν ἀγαθὴν πράξιν ἔλεγεν: «Ἐχσσε τὴν ἡμέραν μου».

τεύουσα μάλιστα τῆς Συρίας Ἀντιόχεια ἐφθάσεν εἰς τὴν ἀκμὴν, εἰς ὅσῃν εἶχον φθάσει καὶ αἱ Ἀθηναὶ ἐπὶ Περικλέους. Ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐδιδάσκετο καὶ ἐλαλεῖτο ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα, ὁ δὲ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδίδασκεν Ἑλληνιστὶ εἰς τὰς πόλεις τῆς Παλαιστίνης. Ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ αὐτοῦ εἶχε τεθῆ τριγλωσσὸς ἐπιγραφή, Λατινιστὶ, Ἑλληνιστὶ καὶ Ἑβραϊστὶ, οἱ δὲ Ἀπόστολοι αὐτοῦ ὠμίλουν ἐπίσης Ἑλληνιστὶ. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ πανταχοῦ ἔγραφε καὶ ἐδίδασκεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν.

Ἔνεκα ἐπαναστάσεως τῶν Ἰουδαίων, συσσωμὸς ἡ ἐκκλησία Ἱεροσολύμων κατέφυγεν εἰς Πέλλην τῆς Δεκαπόλεως, ἀποικίαν Ἑλληνικὴν, μετὰ δευτέραν δὲ τῶν Ἰουδαίων ἐπανάστασιν ὁ Ἀδριανὸς κατέστρεψε τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἰδρύσεν ἐπ' αὐτῆς πόλιν, κληθεῖσαν Ἀλῖαν Καπιτωλίαν καὶ ἀπηγόρευσε τὴν εἰς αὐτὴν εἴσοδον καὶ ἐγκατάστασιν τῶν Ἰουδαίων. Ἡ ἐκκλησία ἐκ Πέλλης ἐπανῆλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἀλλὰ κατὰ τὸν Γ' αἰῶνα, ἔνεκα διωγμῶν καὶ ἑτέρων ἐξωτερικῶν περιστάσεων, περιήλθεν εἰς ἀφάνειαν, ἤκμασε δὲ ἀπὸ τοῦ Δ' αἰῶνος καὶ ἐφεξῆς. Τότε ἐτελοῦντο ἐν τῇ ναῷ τῆς Ἀναστάσεως μεγαλοπρεπεῖς τελεταί, οἱ ἔθνικοι ναοὶ μικρὸν κατὰ μικρὸν κατεστρέφοντο ἢ μετετρέποντο εἰς Χριστιανικοὺς καὶ ἀνηγέρθησαν ναοὶ μεγαλοπρεπεῖς, ξενῶνες κλπ.

Μεταξὺ τῶν ἑτῶν 425 καὶ 450, μεταβάσα δις εἰς Ἱερουσαλὴμ ἡ Αὐτοκράτειρα Εὐδοκία, σύζυγος Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ, ἀνήγειρε τὰ τεῖχη τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἔκτισε τὴν ἐν Σιών ἐκκλησίαν Ἀγίου Στεφάνου ἐκτὸς τῶν τειχῶν, νέον ἐπισκοπεῖον παρὰ τὸν ναὸν τῆς Ἀναστάσεως, ὀρίσασα αὐτῇ πρόσοδον 1000 χρυσῶν νομισμάτων, ἔκτισε μονὰς, πτωχοκομεῖα, νοσοκομεῖα, ξενῶνας, τελευταίως δὲ ἐπεμελήθη καὶ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Περὶ τὸ 525 μετέβη εἰς Ἱερουσαλὴμ ἡ δευτέρα σύζυγος τοῦ Ἰουστινιανοῦ Εὐδοκία, προικίσασα τὴν πόλιν διὰ ναῶν καὶ μοναστηρίων καὶ ἐπιδιορθώσασα τὰ τεῖχη αὐτῆς. Ἡ Δ' Οἰκουμένη Σύνοδος ἀπέδωκεν εἰς τὸν Ἐπίσκοπον Ἱερουσαλὴμ Πατριαρχικὸν ἀξίωμα. ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς ἀνωκοδόμησεν ἐντὸς τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἱεριχοῦς πολλοὺς ναοὺς καὶ περὶ τὰ δέκα μοναστήρια.

Τῷ 614 — 615 οἱ Πέρσαι κατέστρεψαν ἱκανὸν μέρος τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἰδίως δὲ ἔπαθεν ὑπ' αὐτῶν πολλὰς ζημίας ὁ ναὸς τῆς Ἀναστάσεως, ἀλλὰ μετὰ 15 ἔτη, ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ἀγίαν πόλιν ὁ Ἡράκλειος, ἐπεμελήθη καὶ τοῦ ναοῦ καὶ τῶν τειχῶν αὐτῆς. Τῷ 637 ἡ Ἱερουσαλὴμ κατελήφθη ὑπὸ τοῦ Ὁμάρ, τότε δὲ ἡ ἐκκλησία αὐτῆς ὑπέστη πολλὰς καταδιώσεις. Τῷ 936 οἱ Ἀραβες ἔθηκαν πῦρ εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀναστάσεως καὶ κατέκαυσαν ἰδίως τὸ δυτικὸν αὐτοῦ μέρος, τὸ ὁποῖον ἐπεδιορθώθη μετὰ πολλῶν ἀγώνων. Μετὰ 33 ἔτη ὁ ναὸς κατεκαίη καὶ πάλιν ἀπὸ τοὺς Ἀραβας, ὁ δὲ Πατριάρχης Ἰωάννης ἀπώλεσθη ἐν μέσῳ τῶν φλογῶν. Τὸ κακὸν διορθώθη ὅσον ἦτο δυνατόν, ἀλλὰ τῷ 1010, κατὰ διαταγὴν τοῦ ἡγεμόνος τῆς Αἰγύπτου Χακίμ, ὁ ναὸς τῆς Ἀναστάσεως κατεστράφη καθ' ὁλοκληρίαν, ἐπὶ μακρὸν δὲ χρόνον εἰς τὰ εἴρηπτα αὐτοῦ ἐρρίπτοντο κίνες θνητομαῖοι.

Τότε ὁ Αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου Ῥωμανὸς τῷ 1033 ἀνέλαβε τὴν οἰκοδομὴν αὐτοῦ, ταύτην δὲ συνεπλήρωσαν οἱ Αὐτοκράτορες Μιχαὴλ ὁ Παφλαγὼν καὶ Κωνσταντῖνος ὁ Μονομάχος.

Ὅτε ἡ Ἱερουσαλὴμ ἐπολιορκεῖτο ὑπὸ τῶν Σταυροφόρων (1099), οἱ πολιορκούμενοι θά κατέστρεφον τὸν ναὸν τῆς Ἀναστάσεως, δι' ὃν οἱ Σταυροφόροι εἶχον ἀναλάβει τὸν πόλεμον ἐκεῖνον, ἂν μὴ παρενέβαινε ὁ Πατριάρχης Σημεὼν. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ Λατινοκρατίας οἱ Ὀρθόδοξοι δὲν εἶχον ἐμβάλει κατὰ πρότον τὰ ἐπὶ τῶν προσκυνημάτων δικαίωματα αὐτῶν καὶ τὴν ἀρχαίαν θέσιν των. Καὶ εἶχον μὲν οἱ Λατίνοι ἐκλεξεῖ ὑφαστέρον Λατίνον Πατριάρχην ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ ἐπισκόπους, ἀλλ' οὗτοι ἠνώχλουν τοὺς ὀρθοδόξους καὶ μετὰ τὴν ἐν Παλαιστίνῃ κατάλυσιν τῆς Λατινοκρατίας.

Τῷ 1219 πολλοὶ Καθολικοὶ μοναχοὶ μετέβησαν εἰς Πτολεμαῖδα καὶ Ἱερουσαλὴμ, ἀλλὰ τῷ 1291 ἅπαντες κατεσφάγησαν ὑπὸ τῶν Ἀραβῶν. Μετ' αὐτοῦς μετέβησαν ἄλλοι τῷ 1351, ἀλλὰ τότε ὁ Πάπας Κλήμης ὁ Β' φοβούμενος διὰ τὴν τύχην αὐτῶν, παρέκάλεσε τὸν Αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου νὰ τοὺς προστατεύσῃ, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Ἀλλὰ τῷ 1368 πολλοὶ ἐξ αὐτῶν κατεσφάγησαν, τῷ δὲ 1432 παντελῶς ἐξηφανίσθησαν. Μόλις δὲ μετὰ ἓνα περίπου αἶωνα Καθολικοὶ μοναχοὶ ἐγκαθιδρύθησαν ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ ἀπεπειράθησαν νὰ ἰδιοποιηθῶσι τὰ Ἱερά Προσκυνήματα.

Εἶτα ἤρξατο ὁ περὶ κατοχῆς τῶν Προσκυνημάτων ἀγὼν ὑπὸ τῶν Λατίνων καὶ Ἀρμενίων, κατὰ πρότον, κατ' αὐτὸν δὲ ἐπῆλθον συγκρούσεις καὶ φόνοι μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ἡμετέρων. Τῷ 1808

Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

(ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΡΑΦΑΗΛ)

οἱ Ἀρμένιοι ἐπυρπόλησαν τὸν ναὸν τῆς Ἀναστάσεως, ὅπως οὗτοι ἀνοικοδομήσωσιν αὐτὸν καὶ τὸν καταλάβωσι τελείως, ἀλλ' οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁμογενεῖς, συνελθόντες ἐν τῷ Οἰκουμένικῳ Πατριαρχείῳ, ἀπεφάσισαν ν' ἀνοικοδομήσωσι τὸν ναὸν διὰ γενικῆς συνεισφορᾶς καὶ ἔλαβον τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν τοῦ Σουλτάνου Μαχμούτ. Τότε οἱ Ἀρμένιοι ἐζήτησαν τὴν ἄδειαν νὰ συμμετάσχωσι τῶν δαπανῶν τῆς ἀνοικοδομήσεως, ἀλλὰ ἡ αἴτησις αὐτῶν ἀπερρίφθη. Ἐνῷ δὲ ἤρχισαν αἱ ἐργασίαι τῆς οἰκοδομῆς, αἰφνης οἱ Ἀρμένιοι, βοηθούμενοι ὑπὸ τῶν Λατίνων, ὤρμησαν κατὰ τῶν ἐργατῶν καὶ τοὺς διεσκόρπισαν. Ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων οἱ Ἀρμένιοι προσέβησαν καὶ εἰς ἀπόπειραν δολοφονίας κατὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος Κοιμηνοῦ, εὐτυχῶς ἀποτυχοῦσαν. Τέλος μετ' ἀπειρηγὰς περιπετείαις ἡ οἰκοδομὴ τοῦ ναοῦ ἐπερατώθη τῇ 1 Σεπτεμβρίου 1910 τῇ δὲ 13 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια αὐτοῦ.

Ἐπῆλθον πρὸς ἰδιοποίησιν τοῦ ναοῦ νέαι βιαιοπραγίαι τῶν Καθολικῶν καὶ τῶν Ἀρμενίων, ἀποκρουσθεῖσαι ὑπὸ τῶν ἡμετέρων, κατὰ δὲ τὸ Μέγα Σάββατον, ἔνεκα τοῦ μεγάλου συνωστισμοῦ, ἔμειναν ἐπὶ τόπου θύματα 30 ἡμέτεροι καὶ ὑπερεκατὸν Ἀρμένιοι.

Κατὰ τὸν σεισμὸν τοῦ 1834, καθ' ὃν διεγράφη ὁ τροῦλος τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, νέαι καὶ πάλιν ἐγένοντο ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων καὶ Καθολικῶν, βιαιοπραγίαι, ἀντηλλάγησαν ξυλοκοπήματα καὶ ραβδισμοὶ κλπ. καὶ ἐματαιώθη ἡ ἐπισκευή.

Τῷ 1836 νέαι ἐγένοντο ἀρπαγαὶ ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων καὶ τῶν Καθολικῶν τῶν ἱερῶν προσκυνημάτων καὶ νέαι συγκρούσεις μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ἡμετέρων. Τῷ 1842 ἀφίχθη εἰς Ἱερουσαλὴμ ὁ ἀρχιτέκτων, ὁ ἀποσταλθεὶς ὑπὸ τοῦ Πατριαρχοῦ, ὅπως ἐπισκευάσῃ τοὺς ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ βλαβέντας ναοὺς, ἀλλὰ καὶ πάλιν οἱ Ἀρμένιοι ἐπροκάλεσαν συγκρούσιν, τὴν ὅποιαν κατέσπειλεν ὁ στρατός. Βραδύτερον αὐτοὶ διὰ ροπαλῶν καὶ σφοδροῦ λακτίσματος ἀφήκαν ἡμιθανῆ τὸν ὀρθόδοξον Μητροπολίτην, καὶ ἐν τῷ Σπηλαίῳ τῆς Βηθλεὲμ ἐτραυμάτισαν καὶ ἀφήκαν ἡμιθανεῖς τρεῖς ὀρθόδοξους μοναχοὺς.

Τῷ 1848 ἐπῆλθε ρήξις μεταξὺ τῶν ἡμετέρων καὶ τῶν Λατίνων, μετὰ δὲ τὸ πέραν τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ρωσσία ὑπέγραψαν πρωτόκολλον, διὰ τοῦ ὁποῖου ἀνελάμβανον ἀπὸ κοινοῦ νὰ κατασκευάσωσι τὸν μέγαν τροῦλον τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Ἡ ἐπισκευή, ἀρξαμένη κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1876, ἐπερατώθη ἐντὸς δύο ἐτῶν. Ἀλλ' ἐξηκολούθησαν βραδύτερον νέαι ἐπεισόδια ἐκ μέρους τῶν Ἀρμενίων καὶ τῶν Λατίνων.

Ἱερεὺς καθαιρεθείς.—Ἐν Σκωτίᾳ καθυρέθη εἰς ἱερεὺς, καθ' ὃν δὲ στιγμὴν καθυρέτο σεῖον τὴν κεφαλὴν εἶπε·

— Αὐτὴ ἡ καθάρσις πόσας ψυχὰς θὰ φέρῃ ἀγκυλὰ εἰς τὸν Ἀδην!

Οἱ παριστάμενοι εἰς τὴν καθάρσιν τὸν ἠρώτησαν·

— Μήπως μελετᾷς καμμίαν ἐπανάστασιν;

— Ὁχι, ἀπάντησεν, ἀλλὰ ἐπιλλογίσθηκα νὰ γείνω ἱερεὺς.

ΣΠΥΡΟΣ Π. ΛΑΜΠΡΟΣ

Τὴν 23ην Ἰουλίου 1919 ἀπέθανεν ὁ Σπυρίδων Π. Λάμπρος, ὁ ἀρχαῖος καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ὁ μελίρρυτος καὶ πολὺγλωσσος σοφός, ὁ ἀεικίνητος καὶ ἀκούραστος, ὁ πολυγραφώτατος, ἐν ἡλικίᾳ 68 ἐτῶν, εἰς τὰ παρασκήνια πλέον τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, ὡς ὑπόδικος διὰ πολιτικὸν ἔγκλημα.

Ἄν εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν ἦτον ἡ ὄχι ὑπόδικος, ὡς ἡγήθεις τοῦ κατὰ τὰ ἔτη 1916-1917 Ὑπουργίου, ἡμεῖς οἱ σύγχρονοι, δὲν δυνάμεθα, οὔτε ἔχομεν δικαίωμα, νὰ ἐκφέρωμεν γνώμην. Ἡ Ἱστορία, ὁ Μέγας Δικαστής, θὰ κρίνῃ ἀτεγκτως τὴν πολιτείαν του. Ἐκεῖνο δμως τὸ ὅποιον ἔχομεν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξάρωμεν, εἶνε ἡ μεγάλη ἀξία τοῦ ἐκλιπόντος ἐπιστήμονος, ὁ θάνατος τοῦ ὁποῖου ἀφίνει δυσαναπλήρωτον κενὸν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

Ὁ Σπύρος Λάμπρος, υἱὸς τοῦ δεινῆς ἀρχαιοδίφου Π. Λάμπρου, ἐγεννήθη ἐν Κερκύρῃ τῷ 1851, εἴκε δὲ τὴν καταγωγὴν ἐκ Καλαρρυτιῶν τῆς Ἠπείρου. Μετὰ τοὺς ἀδελφοὺς του Μίκιον καὶ Νιδόνιον εἶχον ἰδρύσει τὸν Φιλολογικὸν Σύλλογον «Παρνασσόν», τὸν σημερινὸν κολοσσόν, τοῦ ὁποῖου μέχρι θανάτου τοῦ βίου των ὑπῆρξαν οἱ στυλοβάται.

Χειριστὴς τοῦ καλὰμου δεινός, μελετῶν εἰς ξένας βιβλιοθήκας, ἐρευνῶν εἰς Μουσεῖα τῆς Εὐρώπης, ἐμβριθὴς ἱστορικός, δὲν ἀφήκεν Ἑλληνικὸν ἔντυπον, τοῦ ὁποῖου νὰ μὴ ἔγινε συνεργάτης ἀλλὰ καὶ πολλῶν ξένων περιοδικῶν καὶ ἐφημερίδων τιμήσας τὰς σελίδας με ἱστορικὰς μελέτας καὶ ἀρθρα του.

Ὡς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου ἦτο μία κορυφή καὶ ἐδμησάμενος, πλὴν ἄλλων ἐπιστημονικῶν ἐργων, ἀναφερομένων κυρίως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν καὶ Παλαιογραφίαν, Ἱστο-

ρίαν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς Ἀλώσεως, Φρ. Βερτολίκη ἐν μεταφράσει ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ, Ρωμαϊκῆν Ἱστορίαν μετὰ προσθηκῶν καὶ βελτιώσεων, μετέφρασε μετὰ προσθηκῶν καὶ βελτιώσεων ὡσαύτως ἐν τῇ Βιβλιοθηκῇ Μαργαρίτῃ τὴν Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν τοῦ Ἑρνέστου Κουρτίου, ἐξέδωκε εἰσαγωγὴν εἰς τὰς Ἱστορικὰς Μελέτας τοῦ Langlois καὶ Seignolles, Ἐγχειρίδιον Ἑλληνικῆς καὶ Λατινικῆς Παλαιογραφίας τοῦ Thompson, Ἱστορίαν τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν τοῦ Φερδ. Γρηγοροβίου, τὴν Ἱστορίαν τῆς Φραγκοκρατίας ἐν Ἑλλάδι τοῦ Οὐίλιαμ Μάλερ, ἐξέδωκε δύο τόμους μὲ πολλὰ ἀνέκδοτα κείμενα ἀπὸ τὸ μέγα ἔργον αὐτοῦ «Παλαιολογία», ἤτοι τὴν ἱστορίαν τοῦ Δεσποταίου τῆς Πελοποννήσου ἐπὶ τῶν Παλαιολόγων, ἐξέδιδε ἀπὸ τοῦ 1904 τὸ περιοδικὸν «Νέος Ἑλληνομνήμων», εἰς τὰς σελίδας τοῦ ὁποίου εἶδον τὸ φῶς πολῦτιμοι μονογραφίαι του, χρυσόβουλα ἀνέκδοτα κλ., ἔγραψε δὲ καὶ ἐδημοσίευσεν πλείστα ἄρθρα, λόγους, ἐπιστημονικὰς πραγματείας εἰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ, ἐγγώρια καὶ ξένα, ἅτινα συμπεριέλαβε κατόπιν καὶ εἰς εἰδικὰς ἐκδόσεις ὑπὸ τοὺς τίτλους «Λόγοι καὶ ἄρθρα», «Μικταὶ σελίδες», «Λόγοι καὶ ἀναμνήσεις ἐκ τοῦ Βορρά», «Ἐλευθέρια», καὶ τέλος τὸν κατάλογον τῶν Ἑλληνικῶν κωδίκων τῶν βιβλιοθηκῶν τοῦ Ἀγίου Ὁρους εἰς δύο τόμους ἐν Κανταβριγίᾳ, ὡς καὶ ἄλλων σημαντικῶν βιβλιοθηκῶν.

Ἡ μεγάλη ἐπιστημονικὴ ἀξία του, τὸ διεθνὲς κύρος του, αἱ γνώσεις του, ἡ βαθεῖα πείρα του, αἱ ξέναι γλώσσαι, ἃς ὠμίλει καὶ ἔγραφε ἀπταιστως, τὸ διοικητικόν του καὶ ἡ ἐξωτερικὴ παράστασις του, τὸν ἐνεδεικνύον διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων τοῦ 1906, ὃν ἡγήθη ὡς Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Μεγάλης Μονίμου Ἐπιτροπῆς, διαξαγαγὼν τὴν ἀποστολὴν του ὑπὲρ πάσαν προσδοκίαν καὶ κινήσας εἰς κατὰ τλήξιν τοὺς ἐκ περάτων Γῆς συναθροισθέντας ἀντιπροσώπους τοῦ Σένου Τύπου, μὲ ἓνα ἕκαστον τῶν ὁποίων, καθὼς τὸν περιεκύκλουν ἐν Διονύσῳ, ὅπου εἶχον ἐκδράμει πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν λατομείων μαρμάρου τῆς Πεντέλης, συνδιελέγετο εἰς τὴν μητρικὴν γλῶσσαν αὐτοῦ.

Τὸ 1916 αἱ ἔθνικαί περιπέτειαί τὸν ἐκάλεσαν εἰς τὴν πολιτικὴν κοινότητα καὶ ἡγήθη τῆς κυβερνήσεως ἐν τῇ ἐκδοχῇ καὶ τῇ πεποιθῇ ὅτι προσφέρει τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὸ χεимаζόμενον Κράτος, παλαίσας, δεινοπαθήσας, μὴ τρώγων, μὴ κοιμώμενος, καπνίζων μόνον λυσσωδῶς καὶ λυποθυμῶν ἐξ ἐξαντλήσεως, διὰ νὰ πέσῃ ὁ ἀτυχὴς ἀδόξως κατὰ τὸ 1917, μὲ τὸ στίγμα κατόπιν τοῦ Προδοτοῦ, ὅπερ ἐπέφερε καὶ τὸν θάνατον του.

Ἡ Ἱστορία ἐπαναλαμβάνομεν καὶ ὁ Ὑψιστος θὰ τὸν κρίνουν.

Τυφλὸς εὐχαριστημένος.—Εἰς ἔχασα τὴν ὁρασίαν μου ἀλλὰ δὲν ἐφαίνετο ὅτι διὰ τοῦτο ἔλυνετο.

— Ἀλλὰ δὲν λυπαίσαί, τὸν ἠρώτησεν εἰς φίλος του, διότι ἔχασες τὴν ὁρασίαν σου;

— Ἐξ ἐναντίας, ἀπήντησε, χαίρω διότι ὡς τὴν ἐπιχειροῦμαι μόνος, ἐντὶ τούτῳ θὰ μὲ συνοδεύῃ κάποιος.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΕΡΩΣ ΤΟΥ ΓΚΑΙΤΕ

Ὁ Γκαίτε (1749-1837) ὑπῆρξεν ὁ διασημότερος τῶν ποιητῶν τῆς Γερμανίας, ἐκ δὲ τῶν ἔργων του ἀναμνησκόμεν τὰ, *Φάουστ*, *Ερμαν καὶ Δωροθέα*, *Τριγένεια* κλπ. Ὁ Γκαίτε ὑπῆρξεν ὄχι μόνον μέγας ποιητὴς, ἀλλὰ καὶ μέγας ἐραστὴς τοῦ κάλλους. Πολλὰκις ἠγάπησεν μετὰ τῆς αὐτῆς πάντοτε δυνάμεως καὶ πάντες οἱ ἐρωτῆς του ὑπῆρξαν τρικυμιώδεις, παράφοροι.

Δὲν ἦτο εἰσαίτι Ἰδετῆς, ὅτε τὸ πρῶτον εἶδε τὴν Μαργαρίταν, ἀδελφὴν ἐνὸς τῶν φίλων καὶ συμμαθητῶν του, ἡ δὲ ὄνειρώδης αὐτῆς καλλονὴ ἤρχισεν νὰ ταράσῃ τὴν νεαράν αὐτοῦ φαντασίαν. Ἐγραφε τότε, καίπερ νεανίας, γαμήλια ἄσματα καὶ ἐλεγεία, καθ' ἑκάστην δὲ εὐρίσκατο εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τῆς Μαργαρίτας, τὴν ὁποίαν περιγράφει ὡς ἑξῆς:

... Ἐφαίνετο ὡραιότερα καὶ χαριεσιτέρα θεωμένη ἐκ τῶν ὀπισθεν. Ὁ μικρὸς αὐτῆς μικροφθαλμὸς ἦτο τοποθετημένος μὲ τὴν χάριν καὶ ἀφέλειαν ἐπὶ τῆς μικρᾶς ἐκπύλου κεφαλῆς της, συνδεδεμένης ἁρμονικώτατα μετ' ἐνὸς ἀλαστρούτου λαιμοῦ μετὰ κυνέϊον τραχήλου. Τὸ πᾶν ἐν αὐτῇ ἦτο τέλειον, καὶ ἠδύνατο τις νὰ τὴν παρακολουθῇ καὶ νὰ τὴν θαυμάσῃ διὰ τοῦ βλέμματός καλλίτερον, διὰ τὸ βλέμμα δὲν προσεπικύετο ἐπὶ τῶν γαλήναιων καὶ ἀδύλων ὀφθαλμῶν της ἢ ὑπὸ τοῦ ἐρασμοῦ καὶ περικόμῳ στόματός της... Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἡ εἰκὼν τῆς νεάνιδος μὲ παρακολουθεῖ παντοχόῃ καὶ πάντοτε. Ἦτο ἡ πρώτη ἐντύπωσις, ἣν ἠσθάνθη ἐξ ἐνὸς ὄντος θήλειος...

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἀρχοῦνται καὶ αἱ ἐρωτικαὶ θλίψεις τοῦ Γκαίτε, ὅστις οὐδέποτε ἠδυνήθη νὰ συγχωρήσῃ τὴν Μαργαρίταν, ὅτι συμπεριφέρθη πρὸς αὐτὸν ὡς πρὸς παιδίον.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, οἱ φίλοι τοῦ Γκαίτε μετ' αὐτοῦ καὶ τῆς Μαργαρίτας διεσκεδάζον, ἐπιχειροῦντες ἐκδρομὰς ἀνά τὰς ἐξοχὰς τῆς Φρανκφούρτης. Ἐκ' εὐκαιρίας δὲ τῆς στέψεως Ἰωσήφ τοῦ Β', ἐπειδὴ θὰ ἐτελοῦντο μεγάλαί ἐορταί, κατὰ τὰς ὁποίας θὰ ἐλάμβανε μέρος ἅπανα ἡ νεολαία, ἀπεφάσισε καὶ ὁ ὁμιλος τοῦ Γκαίτε νὰ μὴ χάσῃ τὴν εὐκαιρίαν ταύτην, ὅπως διασκεδάσῃ. Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν διεσκεδάσαν θαυμασιῶς, ἀλλὰ περὶ τὴν ἑσπέραν, ἐνῶ ἐπρόκειτο νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰς οἰκίας των, ὁ

Γκαίτε, ἀναζητήσας εἰς τὰ θυλάκια του, δὲν ἀνέυρε τὴν κλεῖδα τῆς θύρας του. Φοβούμενος τὰς δοριμείας ἐπιπλήξεις τοῦ αὐστηροῦ πατρὸς του, ἐὰν ἐπεχείρει νὰ ἀφυπνίσῃ αὐτόν, κτυπῶν τὴν θύραν, ἀπεφάσισε νὰ διανυκτερεύσῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον. Οἱ φίλοι του ἐπέμενον, ὅπως τὸν παραλάβωσιν ἕκαστος εἰς τὴν οἰκίαν του. Τέλος δὲ πρὸς ἀποφυγὴν φιλονεικιῶν, ἀπεφασίσθη ὅπως ὁλόκληρος ὁ ὄμιλος συντροφεύσῃ τὸν Γκαίτε εἰς τὸ ξενοδοχεῖον. Μετ' ὀλίγον, κατόπιν ἀρκετῆς περιτλανήσεως, εἰσῆρχοντο εἰς τὸ ἀγροτικὸν ξενοδοχεῖον. Ἀλλ' ἡ νύξ εἶχε προχωρήσει ἀρκετὰ καὶ τὰ βλέφαρα τῶν ἀπεριοσκέπτων νέων καθίσταντο βαρέα ὡς ὁ μόλυβδος. Ὁ Γκαίτε εἰς τὸ σύγγραμμά του *Ποίσεις καὶ Ἀλήθεια* περιγράφει τὴν ὑπέροχον ἐκείνην νύκτα, τὴν ὁποίαν διήλθε πλησίον τῆς Μαργαρίτας ὡς ἑξῆς:

...Εἰσῆλθομεν εἰς μεγάλην αἴθουσαν τοῦ πανδοχείου καὶ ἐκαθήσαμεν περὶ μεγάλης τραπέζης. Τὸ πανδοχεῖον δὲν ἐφιλοξένην τὴν νύκτα ἐκείνην ἄλλους ξένους. Μετὰ πρόχειρον δεῖπνον ἡ Μαργαρίτα μετέβη ὅπως ἐτοιμίᾳ καρπῶν καὶ παρασκευάσῃ μίαν λάμπαν, καθόσον αἱ ἐπὶ τῆς τραπέζης καίονσαι κηδῆλαι ἠτοιμάζοντο νὰ σβεσθῶσιν. Ὁ καρπὸς μᾶς ἐκράτησεν ἐπὶ τινα ἀκόμη ὥραν ἐν ἀγρυπνίᾳ, ἀλλὰ καὶ πάλιν μετ' ὀλίγον ἡ συνδιάλεξις ἐχαλαρώθη καὶ ἤρχισεν νὰ καθίσταται ἀιόνητος. Μετ' οὗ πολὺ πάντες ἐκοιμῶντο ἀπολαυστικώτατα...

Ὁ Γκαίτε, καθήμενος παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Μαργαρίτας, συνωμίζει μετ' αὐτῆς, αἰσθανόμενος ἀπειρον τέρψιν τὴν στιγμὴν ἐκείνην. Ἡ Μαργαρίτα ἐπὶ πολλὴν ὥραν συνεζήτην μετ' αὐτοῦ ἀπαλῆς καὶ σιγαλῆς φωνῆς, μέχρις ὅτου, νικηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὕπνου, ἐκλείσῃ τοὺς ὀφθαλμούς, ἀκουμβήσασα τὴν θαυμασίαν αὐτῆς κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ ὤμου τοῦ Γκαίτε. Ἐκοιμάτο ὡς λεπτοφυῆς χρυσαλλίς. Ἡ ἀναπνοὴ τῆς ἦτο ἀπαλωτάτη ὡς αἰθερία αἶτρα, ἡ δὲ χρυσὴ αὐτῆς κόμη ἐπιπτεν ἡμιλελυμένη ἐπὶ τοῦ ὤμου του. Ἐμενεν ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἀκίνητος, φοβούμενος μήπως ἡ ἐλαχίστη κίνησις ταραξῇ τὸν γαλήνιον καὶ ἡρεμὸν ἐκείνον ὕπνον τῆς Μαργαρίτας του... Καὶ ἦτο εὐτυχής, εὐτυχέστερος ὅλων τῶν θνητῶν κατὰ τὰς στιγμὰς ἐκείνας, διότι ἠγρύπνει, ὅπως προστατεύσῃ τὸν ὕπνον ἐκείνης...

Εἶχε παρέλθει ἤδη τὸ μεσονύκτιον καὶ ὁ Γκαίτε ἠγρύπνει εἰσέτι. Ἀλλ' ὁ εὐγενὴς ἀδελφὸς τοῦ θανάτου, μὴ φεισθεὶς οὐδ' αὐτοῦ, ἐκλείσεν ἐπὶ τέλους τὰ καταπεπνημένα βλέφαρά του. Καὶ ὁ Γκαίτε, κλίνας τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς Μαργαρίτας, ἀπεκοιμήθη, πλέων εἰς πέλαγος εὐτυχίας, ἐνῷ οἱ βόστρυχοι τῆς οὐλῆς κόμης αὐτοῦ συνεμειγνύοντο μετὰ τῶν ξανθῶν πλοκάμων τῆς ἡδέως κοιμωμένης ἀγνῆς καὶ λευκῆς παρθένου...

Ὅταν ὁ Γκαίτε ἀφυπνίσθη, ἦτο ἤδη ἡμέρα, τὸ πρῶτον δὲ ἀντικείμενον, ὅπερ συνήντησαν οἱ ὀφθαλμοὶ του, ἦτο ἡ Μαργαρίτα, ἥτις εἶχεν ἀφυπνισθῇ ὡς ἐλαφρὸν πτηνόν, πρὸ αὐτοῦ, χωρὶς νὰ τὸν ἐξυπνήσῃ, ἰσταμένη δὲ πρὸ τοῦ κατόπτρου, διεσκέυαζε τὴν κόμην αὐτῆς καὶ τὸν θαυμάσιον ἐκείνον κεκρύφαλόν της, ὅστις καὶ πλείονα τῇ προσέδιδε χάριν.

— «Ἦτο, λέγει ὁ μέγας ποιητής, πλέον χαρίεσσα καὶ πλέον γλυκεῖα, παρ' ὅσον ἄλλοτε ποτὲ εἶχον ἰδῆ αὐτήν. Ὅταν δὲ ἀπεχωρίσθην αὐτῆς, μοῦ ἔσφινξεν ἐγκαρδίως τὰς χεῖρας...»

Μετὰ τινὰς μῆνας αἱ ἀγναὶ αὐταὶ σχέσεις τοῦ Γκαίτε καὶ τῆς Μαργαρίτας διεκόπησαν παντελῶς, ἐνεκα τοῦ κατωτέρου μικροῦ ἐπεισοδίου, ἀλλ' ἡ διακοπὴ αὕτη μεγάλως ἐπέδρασεν ἐπὶ τοῦ χαρακτῆρος καὶ

ἐν γένει ἐπὶ τοῦ βίου τοῦ ποιητοῦ. Τινὲς τῶν φίλων τοῦ Γκαίτε, ἐκ παιδικῆς ἐπιτολαιότητος, ἐπλαστογυρῶντες ἐγγράφον τι καὶ παρεπὲμφθησαν εἰς δίκην. Ἡ Μαργαρίτα καὶ ὁ ἀδελφὸς της, εὐρέθησαν περιπεπλεγμένοι εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην, ἡ δὲ Μαργαρίτα ἐξεταζομένη διὰ τὰς σχέσεις της μετὰ τοῦ Γκαίτε, κατέθεσεν ὅτι οὗτος τὴν ἐβλέπεν σχεδὸν καθημερινῶς καὶ ὅτι καλῶς ἐνόησεν, ὅτι ἔτρεφε πρὸς αὐτὴν αἰσθηματρὸν φερὸν, ἀλλ' αὕτη θεωροῦσα αὐτὸν ὡς παιδίον, ἡσθάνετο ἀπλῶς δι' αὐτὸν τὴν ἀγάπην, ἣν θὰ ἡσθάνετο ἡ προσβυτέρα τοῦ ἀδελφοῦ.

Τότε ὁ Γκαίτε ἐκτὸς ἑαυτοῦ εἶπεν ὅτι ἡ Μαργαρίτα ὁμίλησεν ὡς δασκάλα, ὡς παιδαγωγός. «Ἡσθάνθη, γράφει, ἐμπατὸν φρικτωδῶς προσβεβλημένον, καθ' ὅσον αὕτη προσηνεχθῇ πρὸς ἐμὲ ὡς πρὸς παιδίον καὶ ἐπίστευσα, ὅτι ἐν μιᾷ στιγμῇ ἐθεραπεύθη ἐξ ὁλοκλήρου ἐκ τοῦ πρὸς αὐτὴν πάθους μου». Ἐβεβαίωσε μάλιστα τὸν φίλον του Πυλάδην, ὅτι, τὸ πᾶν ἀπὸ τῆς στιγμῆς

“Μ' ΑΓΑΠΑΙ ΔΕΝ Μ' ΑΓΑΠΑΙ...”

(ΕΡΤΟΝ ΤΟΥ ΖWILLER)

ἐκείνης μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς Μαργαρίτας εἶχε λήξει, καὶ ὅτι ἐκείνη ἐν τῷ κόσμῳ δὲν ὑπῆρχε πλέον δι' αὐτόν.

Καὶ ὄντως δὲν ὠμίλησε πλέον περὶ ἐκείνης, οὐδὲ ἐπρόφερε τὸ ὄνομά της!...

Εὗρισκεν ἀφόρητον ὅτι μία νεάνις, μόλις κατὰ τρία ἔτη πρεσβυτέρα αὐτοῦ, ἐξελάμβανε αὐτόν ὡς παιδίον, ἐνθ' αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐπίστευεν, ὅτι δύναται νὰ θεωρεῖται ὡς νεανίας εὐφυῆς καὶ πεπαιδευμένος...

Ἄλλ' ὅταν ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου εὗρίσκεται εἰς τὸ στάδιον τοῦτο, δὲν δύναται νὰ ἀγαπήσῃ πλέον, ἀλλ' οὔτε δύναται νὰ λησμονήσῃ τὴν εἰκόνα τοῦ ὄντος, μετὰ τοῦ ὁποίου διήλθε τόσας ὥρας εὐφροσύνης...

Ὁ Γκαίτε κατελήφθη ὑπὸ σφοδρᾶς μελαγχολίας, ἡ ὁποία ὀλίγον δεῖν νὰ στοιχίσῃ αὐτῷ τὴν ζωὴν, ἵνα δὲ λησμονήσῃ τὴν θλίψιν τοῦ ἐρρίφθη ἀκατάσχετος εἰς τὴν σπουδὴν. Ἐπεσκέφθη πάσας σχεδὸν τὰς μεγαλοπόλεις τῆς Εὐρώπης καὶ ἠοθάνη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ νὰ πληροῦται ἐκ Μαργαρίτων, ζωηροτέρων διὰ τὴν μέλλουσαν πολυτίμον ποιητικὴν αὐτοῦ ἀνθοδέσμην.

Ἄλλ' ὅμως εἰς τὴν ἀγγόνη καὶ ἀθωότητα τῆς γλυκείας ἐκείνης παρθένου, ὃ μὲν ποιητὴς ὀφείλει τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἡ δὲ Ποίησις τὸ ὄψος, εἰς ὃ ἀνέφωσεν αὐτὴν ὁ δαφνοστεφὴς ποιητὴς ἐπὶ τῆς ἐποχῆς του. Καθ' ὅσον, ἐὰν ἡ Μαργαρίτα ἐνέδιδεν εἰς τὸν ἔρωτα τοῦ Γκαίτε, οὐδόλως ἀπὸ θάνατον τοῦ θαυμάσιον τάλαντον τοῦ ὑπερόχου ποιητοῦ νὰ ἐθάπτετο ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ εὐπόρου καὶ ἀγαθοῦ οἰκογενειαρχοῦ τῆς Φραγκφούρτης, τοῦ ἀποκλειστικῶς μεριμνῶντος περὶ τῆς ἐσοδείας τοῦ αἵτου καὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων του.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑΣ

Περὶ τὰ μέσα τοῦ 1920 ἀπεβίωσεν ἡ πρώτην Αὐτοκράτειρα τῶν Γάλλων Εὐγενία Μαρία Δὲ Μοντιγιο Δὲ Γκονζ-μάν, χήρα τοῦ Αὐτοκράτορος Ναπολέοντος τοῦ Γ', γεννηθεῖσα ἐν Γρενάδῃ το 1826. Εἰς τὸν θρόνον παρέμεινεν ἀπὸ τοῦ 1853 μέχρι τοῦ 1870, οἱ μὲ τὴν ἐν Σεδᾶν ἦταν τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Ναπολέοντος κατελίθη ἡ δευτέρα Αὐτοκρατορία καὶ ἐγκαθιδρύθη ἡ τρίτη Δημοκρατία.

“Ψαριανό 'ν' τὸ καράβι,,

Ὅταν θέλουν νὰ συμβουλευσούν κανένα νὰ μὴ ἐπιτεθῇ κατ' ἄλλου, ἰσχυροῦ, ἄλλως θὰ μετανόησῃ, τοῦ λέγουν: «Ψαριανό 'ν' τὸ καράβι». Ὅταν πάλιν κανεὶς ἀμύνεται κατ' ἐπιθέσεων συκοφαντικῶν ἢ ἀπαντᾷ εἰς ἀπειλὰς λέγει: «Ψαριανό 'ν' τὸ καράβι».

Κατήντησε ἡ φράσις αὕτη σωστὴ παροιμία. Ἀλλὰ πῶς;

Ὅλοι γνωρίζομεν, ὅτι μέχρι πρὸ ἑκατὸν περίπου ἐτῶν ἡ Μεσόγειος ἐμαστιζέτο ἀπὸ τρομεροῦς πειρατὰς καὶ πρὸ πάντων ἀπὸ τοὺς Σαρακηνοὺς, Ἀλγερίνους καὶ Μπαρμπερίνους. Αἱ πειρατικαὶ ἐπιχειρήσεις τῶν δὲν περιορίζοντο μόνον ἐν πλῆ, ἀλλ' ἐπεξετεινόντο καὶ κατ' ἀμάξων πληθυσμῶν, παραλιακῶν συνοικισμῶν, τοὺς ὁποίους ἐκούρσευαν ἀγρίως καὶ οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι, φεύγοντες τὰς τοιαύτας ἐπιδρομὰς, ἐγκατέλειπον τοὺς παραλιακοὺς συνοικισμοὺς καὶ ἀποσυρόμενοι ἐνδότερον ἴδρυον νῆα χωρίᾳ ἢ ἐπάνω εἰς πρηνὴ λόφων καὶ βουνῶν.

Ἀπέναντι τῆς καταστάσεως ἐκείνης ἀντεπεξῆλθον ἀποτελεσματικῶς μὲτοι οἱ Ὑδραῖοι, οἱ Ψαριανοὶ καὶ οἱ Σπετσιώται. Οἱ γενηαῖοι ἐκεῖνοι ναυτίλοι, ὅταν εἶδον γύρω τῶν τὰ πλεῖστα τῶν νησιῶν θέματα τῆς θηριωδίας τῶν ληστοπειρατῶν καὶ διὰ νὰ ἀμύνωνται καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, ἤρχισαν νὰ ναπηγοῦν ἐλαφρὰ καὶ ταχύπλοα σκάφη, μὲ μεγαλητέρας ἐπιφανείας ἰστιῶν εἰς τὸν ἄνεμον, τὰ ὁποῖα ἐξοπλίζον παντοιοτρόπως. Ἦσαν τόσος ὁ τρόμος τὸν ὁποῖον ἐνέπνευσαν οἱ Ψαριανοὶ καπεταναῖοι εἰς τοὺς πειρατὰς, ὥστε, οὗτοι καταδιώκοντες ἰστιοφόρον ταχὺ διὰ νὰ τὸ ληστεύσουν ἢ ἀπλῶς βλέποντες ἐμφανιζόμενοι εἰς τὸν ὀρίζοντα σκάφος ταχύπλοον, ἐτρέποντο εἰς ἀτακτὸν φυγὴν, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους «Ψαριανό 'ν' τὸ καράβι».

Ὁ κοινὸς ἀγὼν τῶν Ὑδραίων, Ψαριανῶν καὶ Σπετσιωτῶν κατὰ τῶν ἐπιδρομῶν ἐννοεῖται, τοὺς ἐκίνησε εἰς ἀμίλλαν εὐγενὴ περὶ τὴν ναπηγήσιν καὶ τὸν ἐξοπλισμὸν τῶν σκαφῶν τῶν καὶ ἐπειδὴ τὰ σκάφη τῆς ταχύτητος ἐκράτησαν οἱ Ψαριανοί, οἱ Ὑδραῖοι καὶ οἱ Σπετσιώται ἀπὸ τὴν ταχύτητα ἀντελαμβάνοντο τί σκάφος ἦτο καὶ ἔλεγον μεταξὺ τῶν.

— Ψαριανό 'ν' τὸ καράβι.

Πρέπει, διὰ νὰ ἐννοηθοῦν καλύτερα τὰ πράγματα, νὰ προστεθῇ, ὅτι ὑπὸ τὰς συνθήκας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τοῦ τρόμου καὶ τοῦ ἀσυντάκτου, συνέβαινε πολλακίς ἐκ παρεξηγήσεως καὶ λάθους, ἰδίᾳ ἐν ὥρᾳ νυκτός, νὰ καταδιώκουν Σπετσιώτικα ἢ Ψαριανὰ ἢ καὶ τανάπαλιν Ὑδραϊκά πλοῖα, καὶ ὅταν δὲν ἠδύναντο νὰ

φθάσουν τὰ Ψαριανά, παρητοῦντο οἱ διώκται, λέγοντες μετὰ πεποιθήσεως «Ψαριανὸ 'ν' τὸ καράβι.

Ἄλλ' ἐνίοτε συνέβαινε Ψαριανὸν ἱστιοφόρον καὶ Ὑδραϊκὸν νὰ σπεύδουν ἀπὸ κοινοῦ εἰς ἐπιχείρησιν τινα πολεμικὴν, διεξάγοντα ἀπεγνωσμένον ἀγῶνα ταχύτητος καί, ὅταν τὸ Ψαριανὸν ἄφινε ὀπίσω τὸ ἄλλο, ὁ καπετάνιος του, ἐπαιρούμενος, ἐφώναζε εἰς τὸν συναδελφόν του μετὰ τὴν τρομπά-μαρίνα (τηλεβόαν).

— Καπτάν Γιάννη, Ψαριανὸ 'ν' τὸ καράβι!

Διηγοῦνται, ὅτι ἓνα βράδυ κάποιος Ψαριανὸς καπετάνιος συνήντησε εἰς μικρὰν ἀπὸ τῆς Χίου ἀπόστασιν ἄλλο σκάφος καί, ἐκλαβὼν αὐτὸ ὡς πειρατικόν, τὸ ἐπλησίασε λάθρα καὶ ἀφ' οὗ μετὰ τὰς ἀρπάγας προσεκόλλησε τὸ ἰδικόν του ἐπάνω του, διέταξε ρεσάλτο.

Τὸ πλήρωμά του ἐπέπεσε μετὰ τοὺς πελέκεις καὶ τὰς μαχαιράς, ἐφόρευσε τοὺς σκοπούς, ἀλλὰ, μόλις ἠθέλησαν νὰ προχωρήσουν, διέκριναν τοὺς πελωρίους σωλήνας τῶν πυροβόλων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καὶ ἀντελήφθησαν ὅτι τὸ σκάφος ἦτο πολεμικόν. Ἐσπευσαν τότε νὰ ἐπιβοῦν τοῦ σκάφους τῶν καὶ νὰ ἀπομακρυνθοῦν.

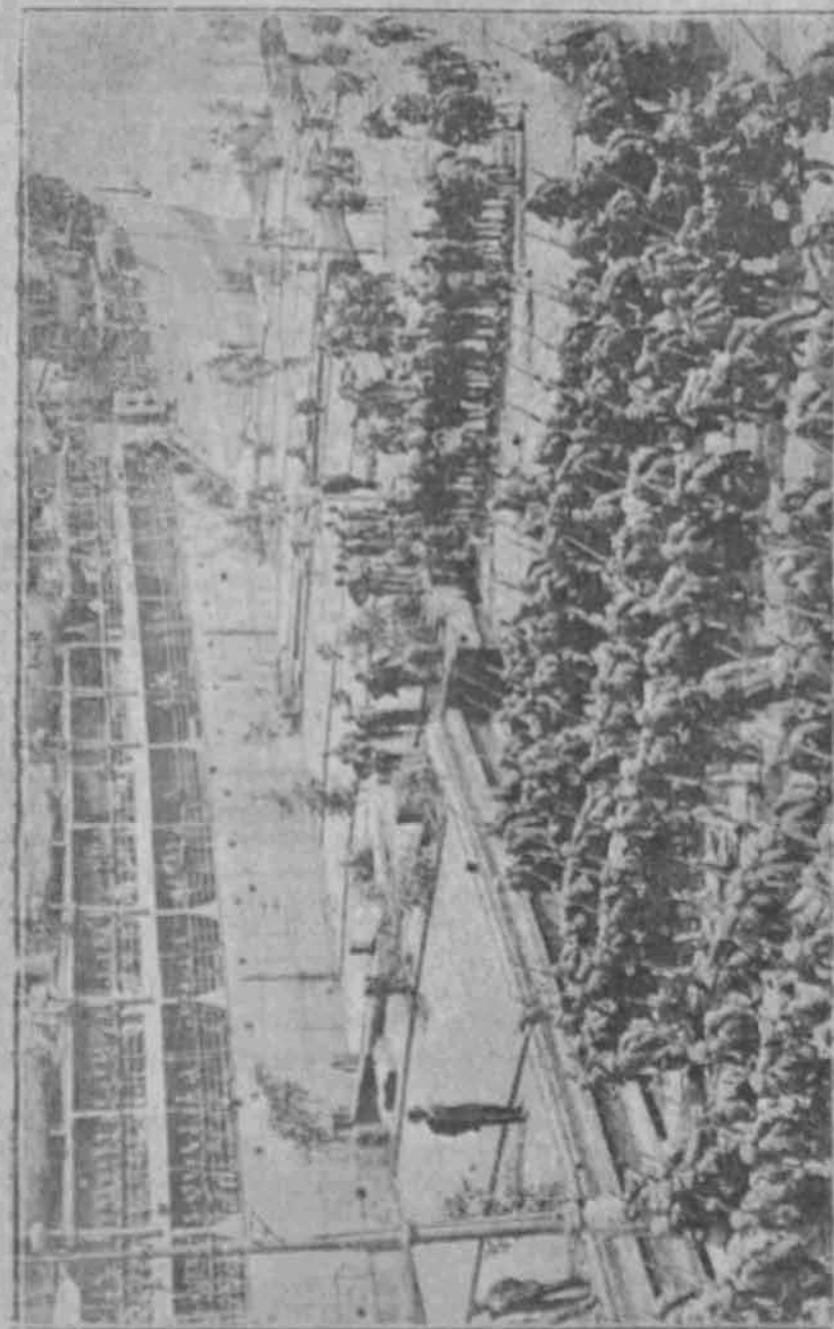
Ἡ παράδοσις προσθέτει, ὅτι τὸ σκάφος ἦτο πολεμικόν, ὅπερ μετέφερεν ἐκ Μήλου τὸ περίφημον ἀριστοτέχνημα, τὴν Ἀφροδίτην καί, ὅτι ὁ καπετάνιος ἐκεῖνος, μαθὼν τοῦτο, μέχρι τοῦ θανάτου ἠσθάνετο βεβαρυμένην τὴν συνείδησίν του, διότι δὲν συνεπλήρωσε τὸ ἔργον του κατὰ τὴν τραγικὴν ἐκείνην νύκτα.

Ἡ μνήμη τῶν ζώων. — Εἶναι περίεργος ἡ μνήμη δύο ζώων, τοῦ λέοντος καὶ τοῦ ἐλέφαντος. Συμβαίνει εἰς τὰ παρθένα δάση, ὅπου ὁ λέων πλανᾶται, νὰ πατήσῃ μεγάλην ἀκανθὴν, ἡ ὁποία ὑπὸ τὸν βαρὺν πιναγμὸν του ἐκ τοῦ πόνου κόπτεται καὶ μένει ἐντὸς τῆς σαρκὸς του. Ἐὰν τότε ἀπαντήσῃ πεζοπόρον, τρέχει χροαίνων πρὸς αὐτὸν καὶ τείνει τὸν τραυματισμένον πόδα του. Ὁ γνωρίζων τὴν φύσιν τοῦ θηρίου οὐδαμῶς φοβεῖται. Πλησιάζει, περιποιεῖται τὸ τραῦμα, ἐξάγει τὴν ἀκανθὴν καὶ εἶναι πλέον ἢ βέβαιος, ὅτι ὁποῦδήποτε τον συναντήσῃ ὁ λέων, θὰ τὸν ἀταγνώρισῃ καὶ δὲν θὰ τὸν βιάσῃ, καὶ ἂν ἀκόμη παρέλθουν δεκαετηρίδες.

Ὁ δὲ ἐλέφας, ἐὰν τῷ προξενήσῃ τις κακόν, τὸ ἐνθνεύεται καὶ ἐκδικεῖται. Οἱ ἐλέφαντες τῶν ζωολογικῶν κήπων, ὅταν ἴδωσι τὸν κακοποιήσαντα αὐτοῦς, ὑποκρίνονται ὅτι κατακίονον τὸ ὕδωρ, τὸ ὁποῖον φέρονται πρὸς αὐτοὺς οἱ ὑπηρεῖται, διὰ δὲ ὁ ἐχθρὸς αὐτῶν πλησιάζῃ, τὸν τιμωροῦσι διὰ ἡνυχρολογίας.

Ἡ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΤΗΣ ΜΗΛΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΗΜΕΡΑ. — Η ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΚΑ

ΑΡΘΡΙΤΙΣΜΟΣ. — ΑΡΤΗΡΙΟΣΚΛΗΡΩΣΙΣ — ΝΕΥΡΑΣΘΕΝΕΙΑ

Ένας δλόκληρος περίπου αιών διέρρευσε με μίαν ιατρικὴν θεωρίαν, τὴν θεωρίαν τοῦ Ἀρθριτισμοῦ, ἡ ὁποία ἀκόμη καὶ σήμερον ἐξακολουθεῖ νὰ συγκαλύπτῃ τὴν ἀγνοίαν πολλῶν ἱατρῶν.

— Δὲν μπορῶ γιὰτρέ μου ἐλέγατε εἰς τὸν θεράποντα ἱατρόν σας. Μοῦ πονοῦν τὰ κόκκαλά μου.

— Ἀρθριτικὴ κατάστασις.

Οἱ πονοκέφαλοι, τὰ ἐξανθήματα, ἡ ζαλάδες, οἱ κάλοι, ὅλα, ἀρθριτικὴ κατάστασις. Πολὺ καλά. Ἀρθριτικὴ κατάστασις. Μα τί εἶναι Ἀρθριτισμός; «Ἀρθριτισμός εἶναι... ἀρθριτισμός» οὕτως ἔλεγαν. «Νά, μιὰ κατάστασις ἀρθριτικὴ, ἡ ὁποία ἔχει πολλὰς ἐκδηλώσεις». Ἐνίοτε ὁ ἐρωτώμενος ἱατρός ἐβηχε ἀντὶ νὰ ἀπαντήσῃ, ὅπως ὁ ψάλτης εἰς στιγμὴν ἀπορίας.

Ἡ ὀνομασία τῆς νόσου ὀφείλεται εἰς τοὺς πόνους, τοὺς ὁποίους αἰσθάνεται τις εἰς τὰς ἀρθρώσεις. Πράγματι ἐξηκριβώθη ἐν τῷ μεταξῦ, ὅτι οἱ πόνοι αὗτοι ὀφείλονται εἰς ἅλατα, τὰ ὁποῖα ἀντὶ νὰ ἀπεκκριθῶν διὰ τῶν οὐρῶν καὶ τοῦ ἰδρώτος, κυκλοφοροῦν καὶ ἀποτίθενται, ὅπου εὗρουν προχειρότερα ἢ ἀσφαλέστερα, ἀπαράλλακτα, ὅπως μικρὰ λιθάρια, παρασυσρόμενα ὑπὸ νεροῦ, κατασταλλάζουν εἰς ἓνα ἀτόμερον σημεῖον. Φυσικὰ τὰ ἅλατα αὗτα κατακαθίζουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἢ μέσα εἰς τὰς ἀρθρώσεις ἢ εἰς τὰ ἀκρότατα αἰμοφόρα ἀγγεῖα, ὅπως εἶναι αἱ ἐσχαιαὶ τῶν ἀρτηριῶν καὶ τὰ τριχοειδῆ ἀγγεῖα τοῦ ἐγκεφάλου. Ὅταν, ἐννοεῖται, κατακαθίσουν εἰς τὰς ἀρθρώσεις, σὰν μικρὰ πετραδάκια, ἐμποδίζουν καθε κίνησιν, προκαλοῦν πόνους, καμμιὰ φορὰ οἰδήματα κ. λ.

Ἰδοὺ λοιπὸν πῶς ὀνομάσθη ἡ νόσος αὕτη Ἀρθριτισμός. Ἀλλὰ βαθμιδῶν παρετηρήθησαν καὶ ἄλλα συμπτώματα, ἀνεξήγητα ἄλλοτε, τὰ ὁποῖα μελετηθέντα, εὗρέθησαν ἔχοντα μεγάλην συγγένειαν καὶ στενωτάτας σχέσεις μετὰ τὸν Ἀρθριτισμόν. Ἐκ παραλλήλου ὁμως ἐξηκριβώθη, ὅτι ὁ Ἀρθριτισμός αὗτος καθ' ἑαυτὸν δὲν εἶναι νόσος πρωτογενής, ἀλλὰ διάφοροι ἐκδηλώσεις δευτερογενεῖς, ἀπότοκοι μιᾶς πρωτογενοῦς παθήσεως.

Ἐμείνῃ λοιπὸν ὁ ὅρος «Ἀρθριτισμός» δι' ὅλας αὐτὰς τὰς ἐκδηλώσεις. Ἐν τῷ μεταξῦ ἦλθε καὶ ἡ Χημεία μετὰ τὰς προόδους της, τὰς καταπλησσοῦσας ἀληθῶς, ἡ ὁποία ἐγίνε διὰ τοῦ Βιολογικοῦ κλάδου τῆς πολῦτιμος σύμβουλος, ἐγίνε ὁ κυρίως ἱατρός,

ἡ ὁποία ἠρεύνησε, ἐμελέτησε, ἀνέλυσε καὶ ἔδωκε τὴν κλεῖδα εἰς τὴν Ἱατρικὴν.

Πράγματι σήμερον—ἀπὸ τριακονταετίας περίπου—ἡ κλινικὴ παρατήρησις, ἡ ἐξέτασις δηλαδὴ τῆς κλινικῆς μορφῆς τοῦ ἀρρώστου, ἡ σφυγμομέτρησις μετὰ τὸ ρολοὶ εἰς τὸ χεῖρ, ἡ ἐξέτασις τῆς γλώσσης, ἡ ἀνάκρισις τοῦ ἀσθενοῦς, ἡ βραδεῖα διάγνωσις, ἡ ἀπατηλὴ ἐνίοτε καὶ συγκεχυμένη, λόγῳ κοινῶν γνωρισμάτων, πρὸς ἄλλην νόσον, μορφὴ, ἐκλείπει δλονέν, χάρις εἰς τὴν Χημείαν. Τὴν διάγνωσιν σήμερον δίδει ὄχι ὁ ἱατρός, ὁ ἐξετάζων τὸν ἀσθενή, ἀλλ' ὁ Χημικός, εἰς τὸ ἐργαστήριόν του, χωρὶς καὶ νὰ τὸν γνωρίζῃ. Πονοῦν τὰ νεφρά; Ἐξέτασις τῶν οὐρῶν εἰς τὸ Μικροβιολογικὸν ἐργαστήριον. Ἡ παρουσίᾳ ἀλάτων ἐντὸς αὐτῶν, ἡ λευκώματος ἢ σακάρου ἢ φωσφόρου δίδει ἀμέσως τὴν διάγνωσιν εἰς τὸν ἱατρόν, ὁ ὁποῖος θὰ καταφύγῃ πλέον εἰς τὸν Τυφλοσούρτην μετὰ τὴν Φαρμακολογίαν, τὴν συνταγολογίαν καὶ τὴν Παθολογίαν. Ζαλάδες καὶ φόβοι ἀπαιτοῦν ἀμεσῶς ἐξέτασιν τοῦ αἵματος κατὰ Βάσερμαν καὶ ἡ παρουσίᾳ Σπειροχαίτου ὀδηγεῖ τὸν ἱατρόν εἰς τὰς σχετικὰς ἐνέσεις. Πυρετὸς πάλιν ἔμμενος ἢ διαλείποντα πυρέτια δεκάτων τινῶν ἐπιβάλλουν τὴν ἀμεσῶς ἐξέτασιν τοῦ αἵματος καὶ τῶν πτυέλων, ἡ δὲ παρουσίᾳ τοῦ πλασμωδίου τοῦ Λαβερὰν εἰς τὸ πρῶτον ἢ τοῦ Βακίλου τοῦ Κῶχ εἰς τὰ δευτέρᾳ καθοδηγοῦν τὸν ἱατρόν.

Εἶναι τοιαύτη ἡ πρόοδος σήμερον τῆς Χημείας ἐν τῇ Βιολογίᾳ καὶ τῇ Φαρμακευτικῇ καὶ ἡ συμβολὴ της εἰς τὴν Ἱατρικὴν, ὥστε θὰ ἰδύνατο τις ἀδιστακτῶς νὰ εἴπῃ, ὅτι ἱατρός, μὴ γνωρίζων Χημείαν, μὴ ἐργασθεὶς εἰς ἐργαστήρια Χημικὰ ἢ Φαρμακευτικὰ, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι ἱατρός.

Ἀληθῶς, ἱατρός μὴ γνωρίζων τὰς συνθέσεις τῶν σήμερον παρασκευαζομένων φαρμάκων καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπινου ὀργανισμοῦ ἐπίδρασιν τῶν ἀποτελοῦντων αὐτὰ στοιχείων, ἱατρός μὴ δυνάμενος ἀπὸ τὴν ὀνομασίαν τοῦ φαρμάκου νὰ ἐννοῇ τί περιέχει, ἢ μὴ γνωρίζων νὰ ἀναγνώσῃ καὶ τὸν Χημικὸν τύπον αὐτοῦ, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι ἱατρός.

Ἡ Χημεία λοιπὸν ἔδωκε τὴν κλεῖδα εἰς τὴν ἐξήγησιν τοῦ Ἀρθριτισμοῦ εἰς τὴν Ἱατρικὴν, δηλαδὴ ὅλων τῶν σχετικῶν ἐκδηλώσεων, εἰς τρόπον ὥστε σήμερον ὁ ὅρος «Ἀρθριτισμός» νὰ καταντᾷ μιὰ καταχρηστικὴ ἔκφρασις καθ' ἑξιν. Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν πλέον νόσος Ἀρθριτισμός. Ὑπάρχουν πόνοι κατὰ τὰς ἀρθρώσεις, ὑπάρχουν ἐρπητες, ὑπάρχει ἐξάνθημα, ἔκζεμα, Πιγγοί, πλημμελὴς ὑπεραιμικὴ ἢ ἀναιμικὴ κυκλοφορία, τοξινώσεις, ἀρτηριοσκληρώσεις, ὀξείνοι ζυμώσεις, δυσπεψία, παλμοί, φύσημα, ὑπεραιμία ἥπατος, νευρασθένεια, ψευδαισθήσεις, αἰμωδίασεις, φανταστικοὶ πόνοι, κράνος τοῦ νευρασθενικοῦ κτλ.

Ἰδοὺ λοιπὸν τὸ κλεῖδι: Ὅλα αὗτα εἶναι ἀποτελέσματα κακῆς ἐναλλαγῆς τῆς ὕλης, πλημμελοῦς πέψως, ἥτις πάλιν ὀφείλεται εἰς τὴν λόγῳ ἐξαντλήσεως τῆς ἀνθρωπίνης φυλῆς ἀτονίαν τῶν σπλάγγνων καὶ κυρίως τῶν ἐντέρων.

Ἀληθῶς, ὡς ἐκ τῶν συνθηκῶν τοῦ βίου τῶν πόλεων, τὸ ἐντε-

ρικόν πλέγμα τοῦ ἀνθρώπου ἐπαθεν ἀτονίαν, ἀδρανεῖ, ἔγινε νωθρόν. Φυσικά αἱ τροφαὶ δὲν πέπτονται καλὰ καὶ γρήγορα, ὅσον ἀπαιτεῖ ἡ φυσιολογικὴ πέψις, μένουν δὲ περισσότερας ὥρας εἰς τὸν ἐντερικὸν σωλήνα. Οὕτω λοιπὸν αἱ εἰς τὸν στομάχον εἰσαγόμεναι νέαι τροφαὶ παραμένουν ἐν αὐτῷ πέντε, ἕξ ἢ ἐπὶ ὥρας, οὐχὶ δὲ τέσσαρας, ἐρεθίζουσαι τὰ ἀγγεῖα αὐτοῦ καὶ ἀναγκάζουσαι ταῦτα εἰς ἀπέκκρισιν πολλῶν ὑγρῶν καὶ ἰδία Ὑδροχλωρικοῦ Ὁξέως, τὸ ὁποῖον πάλιν δι' ἀναγωγῶν καίει καὶ ξυνίζει τὸν οἶσοφάγον. (Συνίλες καὶ ἀνακαψίλες). Ὁ στομάχος, πεπληρωμένος οὕτω, ἀναβιβάζει τὸ Διάφραγμα καὶ πιέζει τοὺς πνεύμονας καὶ τὴν καρδίαν. πρᾶγμα τὸ ὁποῖον προκαλεῖ δυσφορίαν, δύσπνοιαν ἀλλ' ἐνταυτῷ ἐρεθίζει καὶ τὸ πνευμονογαστρικὸν νεῦρον, τὸ ὁποῖον δίδει διακλαδώσεις εἰς τὴν καρδίαν, τοὺς πνεύμονας, τὸν στομάχον καὶ τὰ σπλάγχνα. Ἐντεῦθεν τὸ νεῦρον τοῦτο, διαρκῶς ἐρεθιζόμενον, παρέχει ψευδεῖς εἰκόνας εἰς τὸν ἐγκέφαλον καὶ τὸ ἄτομον νομίζει, ὅτι αἰσθάνεται πόνους ἢ ὅτι κρινώνει, ἢ ὅτι κατὶ κακὸν θά τοῦ συμβῇ, ἢ ὅτι ἓνα χέρι τοῦ σφίγγει τὸ κρανίον (κράνος τοῦ νευρασθενικοῦ). Ἡ δυσπεπτικὴ αὕτη κατάστασις ἐρεθίζει καὶ τὸ ἥπαρ, τὸ ὁποῖον ἀναγκάζεται, διὰ νὰ συντρίξῃ τὸ ἔργον τοῦ στομάχου, μὲ τὴν *σαπωνοποίησιν* του, νὰ ἀπεκκρίνῃ μείζονα ποσότητα χολῆς καὶ ἐκ τοῦ ἐρεθισμοῦ αὐτοῦ ὑπεραιμεῖ.

Ἀφ' ἑτέρου αἱ τροφαί, παραμένουσιν πολλὰς ὥρας εἰς τὰ νωθρὰ ἔντερα, ἀποσυντίθενται καὶ ἐπακολουθοῦν ζυμώσεις, καθ' ὅς καλλιερгоύνται διάφορα μικρόβια, ἅτινα κυκλοφοροῦν εἰς τὸ αἷμα καὶ ἐρεθίζουν τὴν καρδίαν ἢ ἐντοπίζονται ὑπὸ τὸ δέρμα, τότε δὲ ἔχομεν ἀφ' ἑνὸς μὲν παλμούς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκζέματα, σπυρία κλ., ἐνῶ ἐκ παραλλήλου ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος εἶναι ἀνώμαλος, ὅτε μὲν πληθωρικὴ καὶ ὥς ἐπακολουθήμα ἔχει τοὺς πονοκεφάλους, ἄλλοτε δὲ ἀναιμικὴ μὲ ἐκδηλώσεις τοὺς ἰλιγγούς.

Πλὴν ὁμως τούτων ἡ κακὴ ἐναλλαγὴ τῆς ὕλης ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα καὶ τὴν ἀπὸ τὰ ἔντερα ἀπομύζησιν, μαζὺ μὲ τὸν πολτόν, ὁ ὁποῖος θὰ γίνῃ βραδύτερον αἷμα, ἀλάτων διαφόρων, τὰ ὁποῖα παρασυρόμενα ὑπὸ τοῦ κοιλώδους ὑγροῦ καὶ τοῦ αἵματος ἔπειτα ἀποτίθενται εἰς τὰς ἀρθρώσεις, διὰ νὰ ἀρχίσουν οἱ πόνοι καὶ εἰς τὰς ἀρτηρίας.

Καὶ φθάνομεν εἰς τὴν Ἀρτηριοσκλήρωσιν, τὴν τρομερὰν πάθησιν τῆς Ἀνθρωπότητος, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ὑποκύπτομεν μοιραίως.

Ὁ Δ' Ἀρσενβάλ ἐμελέτησε ἐμβριθῶς τὰ τῆς Ἀρτηριοσκληρώσεως. Μέσα εἰς τὰς ἐσχάτιας τῶν ἀρτηριῶν ἀποτίθενται ἄλατα, ὅπως εἰς τὰ μολύβια τοῦ νεροῦ τὸ πωρὶ καὶ μὲ τὸ ἐπίχρισμα αὐτό αἱ ἀρτηρίαι χάνουν τὴν ἐλαστικότητά των καὶ δὲν σφύζονται διὰ νὰ ἀπωθήσουν περαιτέρω τὸ αἷμα. Οὕτω εἰς ἀκρότατα σημεῖα δὲν φθάνει αἷμα, τὰ κύτταρα δὲν τροφοδοτοῦνται, οἱ ἴστοι νεκροῦνται καὶ ἀρχίζει ἡ ρυτίδωσις. Δυστυχῶς δὲν εἶναι μόνον αὐτό. Ἐνίοτε ὑπὸ μείζονα πίεσιν κύματος τῆς καρδίας, δυσφορούσης ἢ καταλαμβανομένης ἀπὸ παλμούς, μικρόν τι

ἀγγεῖον αἰμοφόρον τοῦ ἐγκεφάλου ρήγνυται. Τὸ ἄτομον αἰσθάνεται μίαν ζάλην. Πρόκειται περὶ ἐμβολῆς. Ὀλίγον αἷμα ἐχύθη εἰς τὸν ἐγκέφαλον. Ὁ θάνατος κρούει τὴν θύραν. Τὸ αἷμα ἀπορροφᾶται, ἀλλ' ὁ παθὼν εἶναι προγεγραμμένος. Θά ἐπακολουθήσῃ, ἂν δὲν μεταβάλῃ συνθήκας, ἂν δὲν ὑποβληθῇ εἰς θεραπείαν, δευτέρα, τρίτη, διάρρηξις ἢ ἐμβολὴ καὶ ἂν τὸ αἷμα ἐγγυθῇ εἰς μοῖραν, ὅπου ἐδράζει τὸ ὀπτικὸν νεῦρον, ὁ ἀσθενὴς τυφλοῦται ἢ χάνει τὴν ἀκοήν, ἢ καθίσταται παράλυτος, ἂν δὲ ἡ ἐγγυθεῖσα ποσότης εἶναι πολλή, τότε εὐρισκόμεθα πρὸ ἀποπληξίας.

Συνήθως οἱ ἱατροὶ θεραπεύουν τὰς ἐκδηλώσεις αὐτὰς συμπτωματικῶς. Τὰς ὀξείους ἐρυγὰς μὲ Σόδαν, Craie prepraée, Charbon Belos κλ., τοὺς πονοκεφάλους μὲ Ἀσπιρίνην, τὰ ἐκζέματα τοπικῶς, τοὺς παλμούς μὲ Valerianate d'Ammoniaque, τὴν Ἀρτηριοσκλήρωσιν μὲ Iodon Robin, τὴν ὑπεραιμίαν τοῦ ἥπατος μὲ Filudine, τὰς ζυμώσεις καὶ τοξινώσεις τῶν ἐντέρων μὲ ζυμογαλακτικὰ Ferment lactique, Lactobaciline, Levure de Biere, καὶ Βιομούθιον, Βενζοναφθόλ κ. τ. λ., ἀλλὰ ριζικῶς δὲν θεραπεύουν τίποτε.

Πρὸς στιγμὴν ἐπιστεῦθη, ὅτι διὰ τὴν Ἀρτηριοσκλήρωσιν ἡ μέθοδος τοῦ Δ' Ἀρσενβάλ, παρατηρήσαντος ὅτι ρεῖμα ὑψίπυκνον, διερχόμενον πλησίον ὑδραγωγοῦ σωλήνος, δὲν ἀφίνει τὰ ἄλατα νὰ ἐπικάθηνται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν του, ἐνῶ ἄλλοι σωλήνες, μὴ γειτνιάζοντες μὲ καλῶδια ρευματαγωγά, εἶχον ἀποφραχθεῖ, μέθοδος στηριζομένη εἰς ὑψίπυκνα ρεύματα, ἀναπτυσσόμενα ἐξ ἐπαγωγῆς εἰς τὴν ἀτρακτον τοῦ Ροῦμκορφ καὶ διερχόμενα διὰ σπειροειδοῦς κλωβοῦ, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου τοποθετεῖ τὸν πάσχοντα, ἐκμηδενίζουν τὴν ἐνδοαρτηριακὴν πίεσιν εἰς τεσσαράκοντα δεκάλεπτα ἡμερήσια λεπτά.

Νέα ὁμως θεραπεία ἐκπορεύεται ἀπὸ τινος ἀπὸ τὰς χώρας τοῦ Βορρά, ἀπὸ τὴν Σκανδιναβικὴν γεωγραφίαν. Κανὲν φάρμακον. Ὅλοι αἱ ἐκδηλώσεις, περὶ ὧν ὁμιλήσαμεν ἀνωτέρω, δὲν εἶναι μόνιμοι, οὔτε χρόνιοι, ἀλλὰ μεταβατικοί. Ἐφ' ὅσον γίνεται ἀτελής ἡ πέψις, ἐφ' ὅσον δηλαδὴ ἀτονοῦν τὰ ἔντερα, παρατηροῦνται καὶ αἱ ἐκδηλώσεις. Τονώσατε λοιπὸν τὰ ἔντερα σας! φωνάζουν οἱ Σουηδοί. Καὶ ἡ τόνωσις γίνεται δι' ἑνὸς εἶδους, ὅχι μασσάζ, ἀλλὰ γυμναστικῆς τῶν ἐντέρων, μὲ εἰδικὸν μηχανήμα καὶ μὲ ψυχρὰς περιτυλίξεις τὴν νύκτα. Τὰ ἔντερα τόνουμένα πέπτουν καλὰ καὶ ὅλα τὰ δευτερογενῆ φαινόμενα ὑποχωροῦν βαθμηδόν.

Ἀμὴν. — Ἡ ἱδέα αὕτη, τὴν ὁποίαν λέγομεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, εἶναι Ἑβραϊκὴ καὶ σημαίνει *ἀληθές, βέβαιον, ἄξιον πίστεως*. Τὴν σημασίαν ταύτην ἔχει εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς φράσεως, εἰς δὲ τὸ τέλος σημαίνει *εὐχὴν*, καὶ διὰ τοῦτο ἐπισημαίνεται διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ *γένοιτο*. Τὸ Ἀμὴν ἐπιφώνουν οἱ Ἑβραῖοι μετὰ τὰς εἰς τὸν Θεὸν δοξολογίας, τὰς γινόμενας δημοσίᾳ, ἐκ τούτου δὲ ἐπεκράτησεν ἡ ἰδίᾳ συνήθεια καὶ εἰς τὴν Χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΠΟΥ ΣΑΣ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ

ΤΕΛΗ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ

Λεπτά	10 επί αξίας Δρ.	10 Δρ.	25.00 επί αξίας Δρ.	6.750
50	50	30.00	4.500	
Δραχ.	1.00	150	40.00	6.000
	2.00	300	50.00	7.500
	3.00	450	75.00	11.250
	4.00	600	100.00	15.000
	5.00	750	150.00	22.500
	6.00	900	200.00	30.000
	7.00	1.000	250.00	37.500
	8.00	1.200	300.00	45.000
	9.00	1.350	400.00	60.000
	10.00	1.500	500.00	75.000
	15.00	2.250	750.00	115.000
	20.00	3.000	1.000.00	150.000

*Ανω τών 150.000 δραχ. υποβάλλεται εις τέλος δραχμών 400 κατά πᾶσαν προσθήκην ἀπὸ κλάσματος δραχμῆς μέχρι 50000 Δρ.

Εἰς τὰ ὡς ἀνω τέλη ὑπόκεινται τὰ ἰδιωτικά ἢ ἐπίσημα συμβόλαια, ἀποδείξεις ἐπὶ δημοσίων ταμείων, διορισμοὶ δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἀποδείξεις ἰδιωτικαὶ ἐν γένει, ἐκτὸς τῶν ἐμπορικῶν.

*Εμπορικὰ ἔγγραφα, μετοχαὶ καὶ τίτλοι ἐταιριῶν, ἀποδείξεις ἀσφαλειῶν, συναλλαγματικαὶ καὶ γραμμάτια, καταστατικά ἀνω-νόμων ἐταιριῶν ὑποβάλλονται εἰς τὸ ἐξῆς τέλος:

Λεπτά	10 μέχρι δραχ.	100 Δραχ.	10 μέχρι Δρ.	10000
50	500	15	15000	
1	1000	20	20000	
2	2000	30	30000	
3	3000	50	50000	
4	4000	100	100000	
5	5000	200	200000	
6	6000	300	300000	
7	7000	400	400000	
8	8000	500	500000	
9	9000			

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΣΑΣ

Τὰ τέλη ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν τοῦ ἐσωτερικοῦ εἶναι ὡς ἐξῆς:

Μέχρι 15 γραμμαρίων βάρους λεπτά 20.

*Ανω τών 15 μέχρι 30 Δρ.	0.40	*Ανω τών 450 μέχρι 500 Δρ.	3.40
30	0.60	500	3.70
50	0.80	550	4.00
75	1.00	600	4.30
100	1.30	650	4.60
150	1.60	700	4.90
200	1.90	750	5.20
250	2.20	800	5.50
300	2.50	850	5.80
350	2.80	900	6.10
400	3.10	950	6.40

*Εντὸς τῆς αὐτῆς πόλεως:

Μέχρι 20 γραμ. βάρους λεπ.	15	*Ανω τών 200 μέχρι 250 Δρ.	1.20
20	30	250	1.40
40	45	300	1.60
60	60	350	1.80
80	80	400	2.00
100	100	450	2.20
150	100	500	2.40

καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς ἀνὰ 50 γραμμάτια αὐξάνει τὸ τέλος 20 λεπτά.

*Ὁ Πειραιεὺς καὶ αἱ Ἀθῆναι δὲν θεωροῦνται ὡς μία πόλις. Δελτάρια ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ 10 λεπτά. Τὰ εἰκονίζοντα ἀνηθίκους παραστάσεις καὶ περιέχοντα ὑβριστικὰς φράσεις δὲν μεταβιβάζονται. Αἱ βραχεῖαι πληρώνουν τέλος 20 λεπτῶν.

Τὰ τέλη τοῦ ἐξωτερικοῦ ἔχουν οὕτω:

Μέχρι 20 γραμ. βάρ. Δρ.	0.25	*Ανω τών 140 μέχρι 160 Δρ.	2.00
20	0.50	160	2.25
40	0.75	180	2.50
60	1.00	200	2.75
80	1.25		
100	1.50		
120	1.75		

καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς ἀνὰ 20 γραμμάτια τέλος 25 λεπτῶν

*Επισκεπτήρια ἀνοικτὰ συγχαρητήρια πληρώνουν τέλος 5 λεπτῶν. Βιβλία, φωτογραφίαι καὶ κινηματογραφικαὶ ταινίαι πληρώνουν τέλος 5 λεπτῶν ἀνὰ 50 γρ. Ἐφημερίδες καὶ ἔντυπα 1 λεπτὸν ἀνὰ 50 γρ. καὶ εἶναι δεκτὰ μέχρι βάρους 2 κιλῶν.

Δικαιόγραφα καὶ δικόγραφα μέχρι 50 γρ. πληρώνουν 5 λεπτά, καὶ 5 λεπτά ἀνὰ 50 γρ. μέχρι βάρους 1000 γρ. ἥτοι ἐνὸς κιλοῦ.

*Ἐπιστολαὶ συστημέναι διὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν, ἀνεὺ ὑποχρεωτικῆς σφραγίσσεως δι' Ἰσπανικοῦ κηροῦ, δεόν νὰ φέρωσι τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀποστολέως χωρὶς κηλίδας καὶ ρήγματα, καὶ χωρὶς χρήματα ἐσώκλειστα, πλη-

ρώνουν δ' ἐπὶ πλέον 20 λεπτῶν πρόσθετον τέλος διὰ τὸ ἐσωτερικόν καὶ 25 διὰ τὸ ἐξωτερικόν, ὅσονδήποτε βάρος καὶ ἂν ἔχουν.

Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας συστημένης, ἐξηκριβωμένης, καταβάλλονται εἰς τὸν ἀποστολέα, κατόπιν αἰτήσεώς του, δρ. 25 μὲν διὰ τὸ ἐσωτερικόν, δρ. 50 δὲ διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

ΑΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ

Γίνονται δεχταὶ εἰς τὰ Ταχυδρομεῖα ἐπιταγαὶ διὰ τὸ ἐσωτερικόν ἀπὸ 1 δρ. μέχρι 1000, τὰ δὲ τέλη εἶναι ὡρισμένα ὡς ἑξῆς :

Μέχρι Δρ. 25	λεπτά 0.20.	Μέχρι Φρ. 750	λεπ. 3.75
" 50	" 0.30.	" 800	" 4.00
" 100	" 0.50.	" 850	" 4.25
" 200	" 1.00.	" 900	" 4.50
" 300	" 1.30.	" 950	" 4.75
		" 1.000	" 5.00

Τέλη Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικής. Ἐχουν ὁρισθῇ 1 ἐπὶ τοῖς 100, διὰ δὲ τὴν Ρουμανίαν 10 λεπτά ἀνὰ 25 δραχμὰς ἢ κλάσμα αὐτῶν. Ἀπαντὰ τὰ γραφεῖα ἐκδίδουσι καὶ ἐξαγορεύουσιν ἐπιταγὰς μέχρι χιλίων φράγκων μετὰ τῶν ἑξῆς Κρατῶν :

Αἰγύπτου, Ἀμερικής, Βελγίου, Βουλγαρίας, Βραζιλίας, Γαλλίας, Γερμανίας, Δανίας, Ἑλβετίας, Ἑρυθραίας, Ζανζιβάρης, Ἰαπωνίας, Ἰταλίας, Καμερούν, Καναδᾶ, Κίνας, Λουξεμβούργου, Μεγ. Βρετανίας, Νορβηγίας, Ὁλλανδίας, Ρουμανίας, Τύνιδος, Σερβίας, Τουρκίας, Ἰαπωνίας.

Μέχρι Δρ. 400	λεπ. 1.60	Μέχρι Δρ. 800	" 2.80
" 500	" 1.90	" 900	" 3.10
" 600	" 2.20	" 1.000	" 3.40
" 700	" 2.50		

Τὰ τέλη τῶν διὰ τὸ ἐξωτερικόν ἐπιταγῶν, μετὰ τὴν τοῦ φράγκου λεπτὰ 70, ἔχουσιν ὁρισθῇ ὡς ἑξῆς :

Μέχρι Φρ. 50	λεπ. 0.25	Μέχρι Φρ. 400	λεπ. 2.00
" 100	" 0.50	" 450	" 2.25
" 150	" 0.75	" 500	" 2.50
" 200	" 1.00	" 550	" 2.75
" 250	" 1.25	" 600	" 3.00
" 300	" 1.50	" 650	" 3.25
" 350	" 1.75	" 700	" 3.50

Τὸ πρῶτον ὑποβρύχιον.— Τοῦτο κατασκευάσθη τῷ 1799 ἐπὶ τοῦ Ροβέρτου Φούλτωνος εἰς τὴν πόλιν Ρουέν καὶ ὠνομάσθη **Ναυτίλος**. Εἶχε μήκος 6 μέτρων καὶ πλάτος μέτρων 1.20. Τὸ πλήρωμά του δὲν ἠδύνατο τὰ ὑπερβῇ τοὺς 8 ἄνδρας, ἡ δὲ κατάδοσις του τὰ διαρκίᾳ πλέον τῶν 8 ὥρων. Ὁ **Ναυτίλος** ἔφερε μικρὸν λίθινον ἀτμοῦ καὶ μίαν τορπίλῃν. Ἐνθίσθη τὸ πρῶτον τὴν 24 Ἰουλίου τοῦ 1800 εἰς βάθος 24 ποδῶν ἐντὸς τοῦ Σηκουάνα, ἐπὶ 8 δὲ ὥρας ἐξετέλεσε δοκιμὰς καταδύσεως. Τὴν 31 Ἰουλίου τοῦ 1800 ἐγκατέλειπε τὸ Ρουέν καὶ ἔφθασεν εἰς Χάβρην, ὅπου ἐξετέλεσε νέας ἐπιτυχεῖς δοκιμὰς.

Η ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

Τὸ ἱστορικὸν τζαμί τοῦ Σουλτάνου Σελήμ ἢ Σελήμε τζαμί, εἰς τοῦ ὁποῖου τοὺς μεταρτίδας ὁ πριοφίμος Τζαφάρ Ταγιάρ εἶχε τοποθετήσῃ πολυβόλα καὶ ἐκτυπέει τὰς ἐν Καραγάτς Ἑλληνικὰς προφυλάκας.

ΓΙΓΑΝΤΙΟΝ ΚΑΛΑΜΑΡΙ

Εἰς ἓνα ἀπὸ τοὺς προηγουμένους τοῦ τόμου τὸ «Ἐγκυκλοπαιδικὸν Ἡμερολόγιον» εἶχε δημοσιεύσει τὴν εἰκόνα ἑνὸς πελωρίου κταπόδιου, τοῦ ὁποίου τὸ μήκος ἦτο κατὰ τι μικρότερον τοῦ ἀτμοπλοίου, τοῦ ὁποίου οἱ ἐπιβάται τὸ εἶχον ἀντιληφθῆ.

Τώρα ἄλλου τεραστίου μαλακίου ἀγγέλλεται ἡ ἐμφάνισις. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς μηχανῆς τοῦ Γαλλικοῦ θωρηκτοῦ «*Rotin*» κ. Philip παρητήρησεν εἰς τὰ ὕδατα τῆς Κίνας κολοσσιαῖον καλαμάρι, τοῦ ὁποίου τὸ μήκος ὑπελόγησεν εἰς δεκαοκτὼ μέτρα.

Τὰ μαλάκια αὐτὰ ζῶσιν εἰς θαλάσσας — ἂν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκφρασις — παρθένους καὶ εἰς μεγάλα βάθη, δύο καὶ τριῶν χιλιάδων μέτρων, κοιτάζουσι δὲ ἐντὸς γιγαντιαίων φυκῶν, φιομένων ἐπὶ βράχων ἢ ἐντὸς σπηλαίων ἐπὶ ἀληθινῶν θαλασσοκρημνῶν καὶ ὀνομαζόνται Κράκεν, μεταξὺ ζωοφύτων, γαλερῶν ἢ πελαγίων φυσαλίων, ναυτίλων πελωρίων, γιγαντιαίων μεδουσῶν, ἀνηλίδων μήκους πολλῶν μέτρων, με ἐρυθρὰς προβοσκίδας, χίλια ἐπτακόσια κινητήρια ὄργανα καὶ φωτεινὰς ἀντανγείας καὶ ἄλλων θαλασσίων τεράτων.

Εἰς τὰς Ἀντίλλας, εἰς τὰς νήσους Λουκαίας, εἰς τὴν Τενερίφην, εἰς τὰς θαλάσσας τῆς Κίνας καὶ τῆς Ἰαπωνίας συναντοῦν οἱ ναυτιλλόμενοι πολλάκις τοιοῦτους θαλασσίους γίγαντας.

Εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Σαὶν Μαλὼ ὑπάρχει εἰκόνημα, παριστάνον τοιοῦτον καλαμάρι, τὸ ὁποῖον με ἓνα του πλόκαμον παρὰ οὐρὴ ὑπὸ τὸ ὕδωρ μεγάλην ἀλιευτικὴν λέμβον.

Κάποιος Ὁλὰνς Μάγνος ὁμιλεῖ περὶ κολοσσιαίου κεφαλόποδος — οὕτω λέγονται τὰ καλαμάρια, τὰ κταπόδια καὶ ἡ σουπιές — μήκους ἑνὸς μιλίου, ὅστις ὁμοιάζε με νησίδα, διηγοῦνται δὲ ὅτι ὁ ἐπίσκοπος Νίδρον ἔστησε μίαν ἡμέραν βωμὸν διὰ τὴν λειτουργίαν ἐπὶ τινος μεγάλου βράχου, ὅστις, καθ' ἣν στιγμὴν ἐτελείωνεν ἡ λειτουργία, ἤρχιζε νὰ βυθίζεται, διότι ἦτον τεράστιον καλαμάρι, καὶ ἓνας ἄλλος ἐπίσκοπος, ὁ Ποντοπιντὰν τοῦ Βέργγεμ ὁμιλεῖ περὶ πολύποδος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἦδύνατο νὰ ἐκτελέσῃ γυμνάσια δλόκληρον σὺνταγμα ἱππικῶν.

Ὁ Ἀριστοτέλης ἀναφέρει, ὅτι παρητήρησε καλαμάρι τριῶν μέτρων καὶ δέκα ἑκατοστῶν. Ἐπίσης φυσιολόγοι ἀρχαῖοι ἀναφέρουσι ταιαῦτα τέρατα, τῶν ὁποίων τὸ στόμα ὁμοιάζε με κόλπον θαλάσσης, ἦσαν δὲ τόσοσιν μεγάλα, ὥστε δὲν ἐχωροῦσαν νὰ περάσουν ἀπὸ τὸν πορθμὸν τοῦ Γιβραλτάρ.

Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐγγηθῶμεν διὰ τὴν ἀκρίβειαν ὅλων αὐτῶν,

τὰ ὁποῖα μᾶλλον φαίνονται ὑπερβολαὶ ἐκ παραδόσεως. Ἐκεῖνο ὁμως ποῦ γνωρίζομεν εἶναι, ὅτι τὰ μόνσεϊα τῆς Τεργέστης καὶ τοῦ Μομπελιέ διατηροῦσι σκελετοὺς πολυπόδων μήκους δύο μέτρων, τὰ ὁποῖα θὰ εἶχον, κατ' ἀναλογίαν, πλοκάμους μήκους ἑννεα μέτρων. Ζωντανὰ δηλαδὴ θὰ εἶχον μήκος ἑνδεκα μέτρων.

Ὁ Γάλλος πλοίαρχος Πῶλ Βὸς, ἐξ Ἀβρ, πολὺ λάκις, ὥς ἀναφέρει, συνήντησεν εἰς τὰς Ἰνδικὰς θαλάσσας πελώρια κταπόδια, ὁ δὲ πλοίαρχος Βουγγέ, κυβερνῶν τὸν πρόσκοπον «Ἀλκατοῦς» τὸ 1861, βορειοανατολικῶς τῆς Τενερίφης, συνήντησε γιγαντίον καλαμάρι ἐπιπλέον, τὸ ὁποῖον ἐπληξεν διὰ ἀκοντισμῶν καὶ ὅπλων ἀνεπιτυχῶς, καθόσον αἱ σφαῖραι ὠλισθαίνον ἐπὶ τῆς πλαδαρᾶς καὶ γλοιώδους σαρκὸς του καὶ ἐπωστρακίζοντο. Τέλος μετὰ πολλὰς ἀποπειράς ἐπέρασαν περὶ τὸ σῶμα του κρῖκον μέχρι τῶν ραχιακῶν πτερυγίων καὶ ἠθέλησαν νὰ τὸ ἀνασύρουν εἰς τὸ κατὰστρωμα διὰ σχοινίου. Ἀλλ' ἦτο τόσοσιν βαρὺ, ὥστε ἀπέκοπη ἡ οὐρὰ καὶ τὸ καλαμάρι ἐβυθίσθη, τίς οἶδε δὲ ἂν δὲν ἀνεσηματίσθη ἡ οὐρὰ του, διότι κατ' ἀρχὴν ἔχουν αὐτὸ τὸ πλεονέκτημα τὰ μαλάκια αὐτά, αἵτινα, ἔχουν 3 καρδίας, 8 πλοκάμους καὶ 250 θηλάς

(βεντούζας), αἵτινες ὑπὸ μορφήν ἡμισφαιρικῶν καφυλλίων προσκολλῶνται ἀναρροφητικῶς ἐπὶ τῶν ξένων σωμάτων, ἡ δὲ γλῶσσα των εἶναι ἐκ κερατοειδοῦς οὐσίας καὶ εἶναι ὠλισμένη με πολλὰς αἰχμηροτάτας ὀδοντοστοιχίας. Ἐπὶ πλέον ἀλάσσει χρῶμα ταχύτατα, ἀναλόγως τοῦ ἐρεθισμοῦ, ὃν ὑφίσταται, ἐν τέλει δὲ, ἀμυνόμενον, ἐκτοξεύει ἀπὸ τινος θύλακος τῆς κοιλίας κατὰ τοῦ ἐχθροῦ μέλαν ὑγρὸν, τὸ ὁποῖον θολώνει τὰ νερά ἢ σκιάζει τὴν ὄρασιν.

ΧΩΡΙΚΟΙ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΠΑΡΑ ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΑΝΕΚΔΟΤΟΙ ΕΘΝΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

Τώρα ποῦ ἡ Τουρκία, γονατισμένη πλέον, σάν ταῦρος κρατημένος ἀπὸ τὰ κέρατα δυνατὰ, καὶ δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ μᾶς δημιουργήσῃ ἐπεισόδια, μετὰ τὰς ἀλησιμονήτους ἀπειλὰς τῶν διαφόρων *λεονταρῆδων* τῆς, οἱ ὁποῖοι θὰ ἤρχοντο νὰ πάρουν τὸν καφέν των εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ἤμπορῶ νὰ παραθέσω ἀφοβαμίαν ἀγνωστον ἐθνικὴν σελίδα, τὴν ὁποίαν δύω ἢ τρεῖς γνωρίζουν καὶ τὴν ἐφύλαξα μυστικὰ μέσα εἰς τὰ μυχαιότερα τῆς μνήμης μου :

1896. Ἡ μακαρία ἐκείνη ἐποχὴ τῶν *ζητωπολέμων* καὶ τοῦ μυστηριώδους Ν. Ζηροῦ, ὁ ὁποῖος μίαν πρωΐαν ἐγέμισε κάθε γωνίαν δρόμου μετὰ τὴν ὑπογραφήν του ὑπὸ ἑνα «Ζήτω ὁ πόλεμος», τὰ ὁποῖα, μετὰ διάφορα χρώματα μελάνης, μαύρης, κυανῆς, ἐρυθρᾶς, ἐσώζοντο ἀνεξίτηλα μέχρι πρό τινος, ἀνάμνησις πικρὰ τῆς ἐθνικῆς ἐκείνης μουντζούρας.

Ἐπηρετοῦσα τότε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, εἰς τὸ Ἀρχεῖον καὶ συνήθως ἀνεπλήρωτα τὸν ἀρχιεπιφύλακα, ἀπουσιάζοντα εἰς μακρὰ κινήγια. Ἐνα ἀπόγευμα εἶδα κίνησιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἀουνήθη. Οἱ συνάδελφοί μου ρεπόρτερος ἀναιβοκατέβαιναν τὴν σκάλα, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Ὑπουργοῦ, συζητοῦντες καὶ κρατοῦντες σημειώσεις.

Ἐνα τηλεγράφημα εἶχε ἔλθει τοῦ λιμενάρχου Θήρας, πολὺ μυστηριώδες, ἀναφέρον ὅτι εἰς «κάποιαν βραχώδη ἀκτὴν οἱ λιμενοφύλακες εἶχον ἀνεύρει Τουρκικὴν κανονιοφόρον ἐγκαταλελειμμένην».

Ἐνας συνάδελφός μου τοῦ «Σκρίπ», ὁ Γ. Π. μετὰ ἐσταύρωσε κυριολεκτικῶς διὰ νὰ μοῦ ἀποσπάσῃ περισσοτέρας ἀνυπάρχουσας λεπτομερείας, ποῦ ἐφαντάζετο ὅτι περιεῖχε τὸ τηλεγράφημα, τὸ ὁποῖον εἶχε πλέον περιέλθει εἰς τὴν δικαιοδοσίαν μου, διὰ νὰ ἀποτεθῇ εἰς τὴν οἰκείαν θυρίδα τοῦ ἀρχείου.

Τὴν ἐπομένην, ἐνθυμοῦμαι, ἐπῆγα, ἐνωρίς, ὅπως πάντοτε εἰς τὸ γραφεῖόν μου, ὅταν τὴν στιγμὴν ποῦ ἀνέβαινα τὰ μαρμάρινα σκαλοπάτια τῆς εἰσόδου τοῦ Ὑπουργείου, ἕνα ἀμάξι κλειστὸ μετὰ δυνά ἀραβικά μαῦρα ἄλογα ἐσταμάτησε πρὸ τοῦ Ὑπουργείου. Γυρίζω καὶ βλέπω μέσα τὸν Πρέσβυν τῆς Τουρκίας, μετὰ δέσμην ἐφημερίδων.

Ὅτε ὁ Ὑπουργός, οὔτε ὁ Προσωπάρχης, οὔτε ὁ Ὑπασπιστής, οὔτε κανεὶς ἄλλος ἀξιωματικὸς εἶχεν ἔλθει ἀκόμη καὶ ἠναγκάσθην νὰ προσφέρω τὰς ὑπηρεσίας μου εἰς τὸν ἐξοχώτατον, ὁ ὁποῖος τώρα ἀνέβαινε τὰ σκαλοπάτια.

— Ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐβλεπα τὸν κ. Ὑπουργόν· μοῦ εἶπε μόλις τὸν ἤρώτησα Γαλλιστὶ τί θέλει.

Τὸν συνώδευσα ἕως τὸ γραφεῖον τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ ἐτηλεφώνησα ἀμέσως εἰς τὸν ἴδιον, κατόπιν δὲ ἤρχισα νὰ διαβάζω τροχάδην τὰς ἐφημερίδας, ποῦ ἐκρατοῦσε ὁ ἐξοχώτατος, ἐξηγῶν ὅτι ἤθελε νὰ ζητήσῃ πληροφορίας ἀπὸ τὸν Ὑπουργόν διὰ τὴν Τουρκικὴν κανονιοφόρον, ἣτις εὑρέθη εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Θήρας καὶ τὴν ὁποίαν «θὰ ἐδικαιοῦτο ἡ κυβέρνησις του νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν».

Πράγματι ἡ «Ἀκρόπολις», μετὰ δίστηλον καὶ μετὰ στοιχεῖα τῶν 10 παχέα ἀνήγγελλε τὸ γεγονός, τὸ «Σκρίπ» ἐπίσης μετὰ μαῦρα τῶν 10 μετὰ τὸ σχετικὸν ἀλατοπίπερο καὶ ἀνακοινώσεις τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἐν τῷ μεταξύ κατέπλευσε ὁ κ. Ὑπουργός εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ ἀφήκα τὸν ξένον μου νὰ κἀν καλὰ μετὰ αὐτόν, ἔσπευσα δὲ εἰς τὸ τηλεγραφεῖον τοῦ Ὑπουργείου, ὅπου ἀπομονώσας τὴν συσκευήν τοῦ Μόρς, ἐκτίπησα εἰς τὴν καρδέλλα τὸ τηλεγράφημα τοῦ λιμενάρχου Θήρας μετὰ τοὺς αὐτοὺς ἀριθμοὺς καὶ χρονολογίαν, ἀντικαταστήσας τὴν φράσιν «Τουρκικὴν κανονιοφόρον» διὰ τῆς φράσεως «ἄκατον Τουρκικὴν σεσαθρωμένην». Ἐπειτα ἐτσάκισα τὴν καρδέλλα, ὅπως τὴν τσακίζουν οἱ τηλεγραφεῖται συνήθως, ὅταν τὴν διαβάζουν καὶ εἰς ἕνα ἄλλο χαρτὶ τηλεγραφείου ἔγραψα τὸ κείμενον τοῦ τηλεγραφήματος ποῦ . . . ἐστειλα πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ἐγώ.

Μετ' ὀλίγον τὸ κοῦδοῦνι τοῦ Ὑπουργοῦ ἐχαλοῦσε τὸν κόσμον. Ὁ ὁπλονόμος ἔτρεχε δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ νὰ μ' εὕρῃ. Ἐμβῆκα εἰς τὸ Ὑπουργικὸν γραφεῖον μ' ἕνα «διατάξατε» καὶ μοῦ ἐζήτησε ἀπὸ τὸ Ἀρχεῖον τὸ τηλεγράφημα τοῦ λιμενάρχου Θήρας. Ἐβγῆκα ἔξω, κατέβηκα εἰς τὸ Ἀρχεῖον, ἐχασομέρησα ὀλίγον καὶ ἀνέβηκα πάλιν εἰς τοῦ Ὑπουργοῦ κομίζων τὸ τηλεγράφημά μου.

Ὁ Ὑπουργὸς ἤρχισε νὰ διαβάξῃ, μεταφράζων εἰς ἐπὶ κόν τοῦ ἐξοχωτάτου τὸ κείμενον καὶ διατεθειμένος νὰ μεταβάλῃ εἰς τὸ πραγματικὸν τηλεγράφημα, ὅπως ἐνόμιζε, τὴν κανονιοφόρον εἰς μαοῦναν ἢ παρόρβαρκαν, χωρὶς ὅμως νὰ ἔλθῃ εἰς σύρραξιν μὲ τὴν φιλαλήθειάν του. Ἀλλὰ τὸν εἶχα προλάβει.

Ὁ ἐξοχωτάτος ἐζήτησε ἀντίγραφον τοῦ τηλεγραφήματός μου, μετάφρασιν πιστὴν τῆς κορδέλλας καὶ ἔφυγε εὐχαριστημένος.

Μόλις ὅμως τὸ ἀμάξι μὲ τὰ δύο ἀραβικά ἄλογα ἔφυγε σὺν ἐφιάλτης ἀπὸ τὸ στήθος τοῦ Ὑπουργοῦ, λυτοὶ καὶ δεμένοι ἀπεστάλησαν κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργοῦ πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ ἀνθυποπλοιοάρχου κ. Β. ὁ ὁποῖος προσελθὼν ἔλαβε τὴν διαταγὴν νὰ φύγῃ ἀμέσως διὰ Σῦρον, ὁπόθεν νὰ λάβῃ ὑπὸ τὰς διαταγὰς του τὴν ἀτμοημολίαν «Πειραιᾶ» καὶ νὰ μεταβῇ εἰς Θήραν πρὸς ἐκτελέσειν ἐμπιστευτικῆς ὑπηρεσίας.

Τὸ Ὑπουργεῖον κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν εἶχε παγίαν προκαταβολήν, ὅπως τὰ πολεμικά σκάφη, οὔτε ταμεῖον καὶ ἐπειδὴ «δεῖ δὴ χρημάτων» ὁ Ὑπουργὸς διέταξε τὸν Ταμίαν τοῦ Ν. Ἀπομαχικοῦ Ταμεῖου κ. Β. Β. νὰ μετρήσῃ εἰς τὸν ἀνθυποπλοιοάρχον κ. Β. δραχμὰς πεντακοσίας ἐπὶ ἀποδείξει.

Μία μοιραία σύμπτωσις μοῦ ἐπέτρυνε νὰ μετὰσχῶ τῆς ἐμπιστευτικῆς αὐτῆς ἀποστολῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκρύπτετο ἓνα ἐθνικὸν μυστικόν.

Ἐφύγαμεν μὲ τὸ βαπόρι τῆς γραμμῆς διὰ Σῦρον, βράδυ, μὲ ὅλας τὰς προφυλάξεις, ἀποφυγόντες νὰ πάρωμεν καὶ στρατιωτικὰ εἰσιτήρια καὶ τὴν ἐπομένην πρωΐ—πρωΐ ἀπεβίβαζόμεθα. Ἀλλ' ἡ ἀτμοημολία «Πειραιεύς» ἦτο εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὁ κυβερνήτης τῆς καπτὰν Γιάννης Τσαμπάζης, ἀρχικελευστής, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἔστειρε νὰ μᾶς φιλοξενησῇ, διότι περιῆγε τὸν Τμηματάρχην τοῦ Τελωνειακοῦ τμήματος ἀνὰ τὰ νησιά πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν Τελωνειακῶν ἀρχῶν.

Ὁ κ. Β. τότε τοῦ ἐπέδειξε διαταγὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, ὅπως τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν του καὶ οὕτω ἐπέβημεν τοῦ «Πειραιῶς» τοῦ ὁποίου ἡ κουβέρτα ἐστέναιζε ἀπὸ τὰ κοτόπουλα, τὰ γαλόπουλα, τὰ χοιρίδια, τὰ σῦλινα κ. λ. π. τοῦ κ. Τμηματάρχου.

✽

Ἐφουντάραμε βράδυ εἰς τὴν Σαντορίνην καὶ γραμμὴ εἰς τὸ Λιμεναρχεῖον. Τὸ πρωτόκολλον ἀντεγρᾶφῃ ὁλόκληρον, διὰ νὰ ἀντικατασταθῇ εἰς τὴν οἰκίαν θυρίδα τοῦ προσορισμοῦ ἢ περιλήψις τοῦ ἐξερχομένου ὡς ἔλξης: «Περὶ ἀνεύρεσεως ἀκάτου Τουρκικῆς σσεαθρωμένης», νὰ ἀντικατασταθῇ δὲ εἰς τὸ ἴδιον μοτίβο καὶ αἱ καταθέσεις τῶν λιμενοφυλάκων.

Ἐπειτα μὲ φανάρια ἐξεστρατεύσαμεν πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ σκάφους. Ἐξω, πολὺ μακρὰ, ἀνάμεσα σὲ κάβους, ἐσκοτείνιαζε ἓνας ἐπιμήκης ὄγκος. Ἐπληρώσαμε ἐπάνω κι' εὐθὺς ἀντελήφθημεν ὅτι εὐρισκόμεθα ἐπὶ κανονιοφόρου, διότι δὲν ἔφερε τορπιλλοβλητικούς αὐλοὺς ἢ σκελετοὺς ἐκσφενδονιστικούς. Ἀλλὰ δὲν

εὐρίσκαμε πούθενά κανόνι. Εἰς τὴν πλώρη ἦτο ὁ πόλος περιστροφῆς, ἀλλὰ τὸ κανόνι ἔλειπε.

Μὲ τὸ φανάρι σὲ χέρι ἀπὸ τὸν πυργίσκον τῆς καθόδου ἤρχισα νὰ κατεβαίνω πρὸς τὸ καρρὲ τοῦ καπετάνιου, πρύμα, ἀλλὰ μία βαρεῖα δυσωδία σάπιου αἵματος καὶ ἀκαθαρσιῶν μοῦ ἔφεραν ἐμετόν. Κάτω εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ὅλαι αἱ χρυσαὶ γραφαὶ τοῦ Κορανίου καὶ τὰ ἀραβουργήματα ἦσαν ματωμένα καὶ λερωμένα μὲ ἀκαθαρσίας, εἰς δὲ τὸ δάπεδον αἵματα πηκτὰ καὶ θρομβωμένα. Σωστὸ σφαγεῖον. Ποιὸς ξέρει τί μακελιὸ εἶχε γίνει ἐκεῖ μέσα. Καὶ ὅλα εἶχαν διαρπαγῇ, ὅλα εἶχαν συληθεῖ.

Ὁ «Πειραιεύς» τὸ ἀνέσυρε, τὸ ἐξεκόλλησε ἀπὸ τοὺς κάβους, ὅπου ἦτο σφηνωμένον, τὸ ἔδεσε δίπλα του, ἀφοῦ ὅλην τὴν νύκτα ἐπεθάναιε στὰ πόδια μας, ἐτέβημεν καὶ νύκτα μόνον ἀρμενίζοντες, ἀπὸ κάβο σὲ κάβο, ἐφθάσαμεν εἰς τὸν Ναυσταθμόν.

Ἐκεῖ ἐξημερώσθη ἡ μηχανή, πρῶτης τάξεως μηχανή, καὶ τὸ κέλφος, ἀφοῦ ἠνοιχθῆσαν οἱ χρονοὶ κατακλύσεως, ἐβυθίσθη ἀνάμεσα Περάματος καὶ Ναυστάθμου, πρὸς τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου τῆς Σαλαμίνας.

✽

Ἐπέρασε καιρὸς. Ἡ ἐπονείδιστος ἐκείνη συνθήκη τοῦ 1897 μὲ τὴν Τουρκίαν ἔχει ὑπογραφῆ.

Ἐνὰ πρωΐ, καλοκαίρι, ποῦ πηγαινα μὲ μιὰ βαρκούλα γιὰ ψάρεμα μὲ καθητῇ, διέκρινα μιὰ ἐμπορικὴ βάρκα ἀνάμεσα Ναυστάθμου καὶ Περάματος. Κάτι ἐπώπτευσά τότε καὶ ἐπλησίασα, διέκρινα δὲ κάποιον, ὁ ὁποῖος, προσποιούμενος ὅτι ψαρεύει ἐξημεύνα μὲ ἓνα γυαλί ψαράδικο τὸν βυθόν.

Πλησιάζω ἀκόμη καὶ ἀναγνωρίζω τὸν ἐξοχωτάτον, τὸ ἀλησμόνητον enfant gaté τῶν Ἀθηναϊκῶν σαλονιῶν, Σεῖφουλάχ Πασσάν, ἄλλοτε Στρατιωτικὸν Ἀκόλουθον τῆς Τουρκικῆς Προσβείας ἐν Ἀθήναις. Πρόξενον δὲ ἐν Λαρίσῃ μικρὸν πρὸ τοῦ πολέμου διὰ νὰ κατασκοπεύῃ τὰς συγκεντρώσεις καὶ μεταφορὰς μας, τηρῶν ἐνήμερον τὴν κυβέρνησιν του τῶν κινήσεων μας, ὁ ὁποῖος μόλις μὲ εἶδε ἔκρυψε τὸ γυαλί βιαστικά καὶ προσεποιήθη ὅτι ψαρεύει.

Χωρὶς νὰ δεῖξω ὅτι ἀντελήφθην τίποτε, ἔσπευσα πρὸς τὸν Ναυσταθμόν καὶ ἀνέφερα τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν παρὰ τῇ Ὑποβρυχίῳ Ἀμύνῃ ὑπηρετοῦντα μετὰ τὸν πόλεμον, ὑποπλοιοάρχον τώρα κ. Β.

Μετ' ὀλίγον ἡ ἀτμάκατος τοῦ Διευθυντοῦ ἔσπευδε πρὸς τὴν βαρκούλα τοῦ ἐξοχωτάτου Σεῖφουλάχ, διὰ νὰ τὸν καλέσῃ εἰς πρῶγευμα, μέχρις ὅτου δὲ περατωθῇ τὸ πρῶγευμα, ἡ τορπιλλοθέτις «Μονεμβασία» διὰ τοῦ ἀνεγκυστηῆρος τῆς παρίσσης τὸ ἀναζητούμενον ὑπ' αὐτοῦ σκάφος πρὸς τὰ ἀβαθέστερα τῆς διόδου τῆς Σαλαμίνας, τὰ ὁποῖα ἤδη εἶχεν. ὡς ἐξήγETO ἀπὸ τὴν κατεύθυνσιν τῆς βάρκας του, ὁ ἐξοχωτάτος ἐξερευνησε.

Ἔτσι τὸ μυστικὸν ἐθάπτετο διὰ τὴν Τουρκίαν κάτω ἀπὸ ὀκτώ—δέκα ὀργιπῆς νερό, ἀλλὰ καὶ χωρὶς κανεὶς νὰ μάθῃ καμμίαν λεπτομέρεια ἀπὸ τὴν τραγωδίαν τῆς κανονιοφόρου.

Ἐξαφνα ἓνα πρωί, ἐνῷ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν εἶχεν ἀναλάβει τὴν προπολεμικὴν μακαριότητά του, τρεῖς θαλασσινοὶ παρουσιάσθησαν εἰς τὸν ὑπασπιστὴν, ζητοῦντες νὰ ἴδωσιν τὸν Ὑπουργὸν πλοίαρχον Κων. Χατζηκυριάκον.

Ὁ Ὑπουργὸς τοὺς ἐδέχθη καὶ παρουσίᾳ τοῦ ὑπασπιστοῦ ἔδωκεν τὴν ἐξῆς ἐνορκον ἐξομολόγησιν:

— Ἐμεῖς κύριε Ὑπουργέ εἴμαστε σφουγγαράδες ἀπὸ τὴν Κάλυμνος. Εἴχαμε κάνει μαθὲς πανιά ἀπ' τὴν Μπαρμπαριά γιὰ τὴν πατρίδα. Ἐκεῖ στὸ κανάλι τῆς Κρήτης μιὰ τροπίλα Τουρκικὰ μᾶς ἀφατσάρισε. Τὸν εἶδαμε ποῦχε πλώρη καταπάνω μας. Εἶχε μιὰ λασκάδα κι' ἀρμενίζαμε τσατάλι.

Σάφνου τὸν ἀκοῦμε νὰ μᾶς φωνάζῃ μὲ τὴν τρομπαμαρίνα.

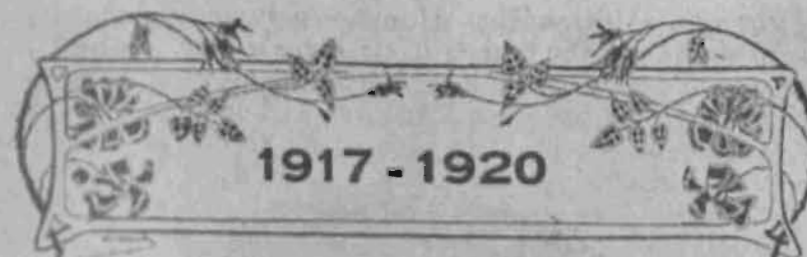
— Ντούρ μπέ! Γκιέλ μπουρντά!

Νὰ πᾶμε κοντά του! Ἄκου, τί ἰδέα μαθὲς τοῦ πέρασε ποῦ βλέπαμε νὰ σέρνῃ πίσω του ἓνα καῖκι. Ἦτανε βαρδιάνος ὁ σκύλος.

— Ὀλμάς! τοῦ φωνάζουμε. Βόλτα δὲν μπορούμε νὰ πάρουμε, ἅμα μαϊνάρουμε τὰ πανιά. Τοῦ λόγου σου ποῦχες ἔλιγγα, μπορείς νὰ μανωβράρῃς. Τὸν στράβωσε ὁ Θεός; Ξέρουμε καὶ μεῖς τί νὰ ποῦμε; Ζυγώνει καὶ μὲ τὸ «κράτει», κάνει δυὼ-τρεῖς στροφές ἀνάποδα καὶ διπλαρώνει. Πολλὴ κουβέντα δὲν ἤθελε. Καθὼς κόλλαν στὰ παραπέτα τοὺς γάντζους καὶ εἶδαμε δεμένους στὸ καῖκι: ποῦ ρυμουλκοῦσε, καμμιὰ δεκαριά νοματέους, καταλάβαμε πὼς ἡ ἴδια τύχη μᾶς περίμενε. Μὲ τοὺς λάζους τὸ λοιπὸν μουντάρουμε καὶ ξεκάνουμε, ὅσους ἦτανε στὴν κουβέρτα. Ἐπειτα κλείνουμε τὰ κουφούσια καὶ τὰ σπιράγια καὶ ἀποτελειώνουμε τὸ γλέντι. Τότε λύσαμε τὸ καῖκι καὶ τοὺς ἐπιβάτες του, ὅλοι μαζὶ ξεβιδώσαμε τὸ κανόνι τῆς πλώρης, τοὺς τὸ δώσαμε, τράβηξαν ἐκεῖνοι γιὰ τὴν Κρήτη, ἀντάρτες βλέπεις, καὶ μεῖς τὸ ρυμουλκοῦμε καὶ σέρνοντας πίσω μας τὸ ἀπιστο καράβι, πήγαμε καὶ τὸ ρίξαμε ἔξω στὴν Σαντορίνη.

Ἐδῶ ἐτελείωσεν ἡ ἀφήγησις τῶν θαλασσολόγων. Ἐξηλέγχθη κατὰ τὸ δυνατόν ἡ ἀκρίβεια τῶν λεγομένων, ἐξετιμήθη τὸ σκάφος, τοῦ ὁποίου ἡ μηχανὴ ἦτο πρώτης τάξεως διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, τὸσον καλὴ, ὥστε νὰ τοποθετηθῇ ἐπὶ κελύφους παλαιοῦ Ἀγγλικῆς τορπιλλοφόρου μὲ σκελετοὺς ἐκσφενδονιστικοὺς καὶ νὰ μᾶς ἔλθῃ εἰς Ὁρεοὺς, ἀφροκοπῶντας, μὲ ταχύτητα 16 μιλίων ὥς ὑπ' ἀρ. 17 τορπιλλοβόλον, ἀντὶ 400 χιλ. περίπου δραχμῶν, ἐπειδὴ δὲ ἐθεωρήθη ὡς λεία πολέμου, τὸ τρίτον τῆς ἀξίας του ἐδόθη εἰς τὰ παλληκάρια, ποῦ τὴν ἐπῆραν.

Θέλετε καὶ τὸν ἐπιλογον; Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀπεχώρησε τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν μὲ τὴν κυβέρνησιν Δηλιγιάννη, ἀλλ' ὁ πρωτεργάτης ἀνθυποπλοίαρχος κ. Β. ἔμεινε εἰς τὰς τάξεις τοῦ Πολ. Ναυτικοῦ. Οἱ τρεῖς Καλύμνιοι σπογγαλιεῖς ἔλαβον τὴν νόμιμον μοῖραν ἐκ τοῦ ἰσοτίμου τῆς λείας πολέμου, ἀλλ' ὁ ἀνθυποπλοίαρχος κ. Β. ἐπλήρωσεν εἰς τὸ Ν. Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον τὰς κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργοῦ ληφθείσας 500 δραχμὰς διὰ μηνιαίων κρατήσεων ἐκ τῆς πενιχρᾶς τότε μισθοδοσίας του.

Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ συνεχίσωμεν τὴν χρονολογικὴν παρακολούθησιν τῶν ἀπὸ τῆς «Τελευταίας ὥρας» τοῦ τόμου τοῦ 1917 ἀνελιχθέντων ἱστορικῶν γεγονότων.

Τὸ περὶ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου 1916 σχηματισθὲν Ὑπουργεῖον ὑπὸ τὸν καθηγητὴν Σπ. Λάμπρον, περιῆλθε κατ' ἀνάγκην εἰς προστριβὰς μετὰ τῶν Συμμάχων, οἱ ὅποιοι ἐθεώρουν αὐτὸ ὑποπτον διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ στρατοῦ τῶν καὶ ἐπέμειναν εἰς τὴν παράδοσιν ὅλου τοῦ ὀπλισμοῦ καὶ ὕλικου πολέμου.

Βασιλεὺς καὶ Κυβέρησις τότε ἐπειράθησαν νὰ προέλθουν εἰς συνεννοήσεις, ἀλλ' οἱ Σύμμαχοι ἦσαν ἀνένδοτοι καὶ τὴν 18 καὶ 19 Νοεμβρίου ἰδίου ἔτους ἐπῆλθε σύρραξις μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ τῶν Συμμαχικῶν ἀγχημάτων, ἅτινα κατεῖχον λάβει ἐντολὴν νὰ ἀνέλθωσιν εἰς Ἀθήνας καὶ ἐκτελέσωσι τὰς ἀποφάσεις τῶν κυβερνήσεών των.

Κατὰ τὴν σύρραξιν ἐφρονεῦθησαν Γάλλοι καὶ Ἀγγλοὶ ναῦται, οὗ ἕνεκα τὰ ἐν Πειραιεὶ συμμαχικὰ πολεμικὰ σκάφη ἐβομβάρδισαν τὰς Ἀθήνας. Ἐπηρεοῦθησε οὕτω τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἀναχωρή, μεθ' ἣν προέβησαν εἰς τὴν τελειάν στρατιωτικὴν κατοχὴν τοῦ Πειραιῶς καὶ τὴν ἐπιβολὴν ἐλέγχων εἰς ὅλας τὰς ὑπηρεσίας, τὰ ταχυδρομεία, τοὺς σιδηροδρόμους, τὰ τηλέφωνα, τηλεγραφεία κλπ. ἕως οὗ, προελθοῦσαι αἱ συμμαχικαὶ κυβερνήσεις εἰς πλήρη συμφωνίαν, ἀπέστειλαν στρατεύματα, τὰ ὁποῖα ἀνῆλθον μετὰ πυροβόλων εἰς Ἀθήνας καὶ ἤξιωσαν τὴν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀπομάκρυνσιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

Ἦδη ἐν Ρωσσίᾳ ἀπὸ τοῦ Μαρτίου 1917 ἐκρήγνυνται μεγάλη κομμουνιστικὴ ἐπανάστασις ὑπὸ τὸν Κερένσκυ. Στρατός καὶ ναυτικὸν ἀποσυντίθενται καὶ ἐνοῦνται μετὰ τῶν μουζίκων, σχηματίζονται δὲ ἐπιτροπαὶ στρατιωτῶν καὶ ἐργατῶν διὰ νὰ διευθύνουν τὰ κοινά. Οἱ Σύμμαχοι οὕτω χάνουν ἓνα βραχίονα. Ὁ Τσαρισμὸς σαφώνεται, ὁ Τσάρς Νικόλαος, ὁ ἀγαθὸς μονάρχης, ὁ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ
Πρωθυπουργός

ἕως τῆς χθὲς «Πατερούλης» Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν ἐκθρονίζεται, καὶ ἡ οἰκογένειά του ἀπάγεται εἰς αἰχμαλωσίαν. Τὸ πᾶν ἐξαρθροῦται ἐν Ρωσσίᾳ ὑπὸ τὴν ἀγαλίνωτον ὁρμὴν τοῦ ἀμαθοῦς λαοῦ. Τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῶν οἱ Σύμμαχοι ἀνέθεσαν εἰς τὸν κ. Ζοννάρ, ὡς Ὑπάτον Ἀρμοστήν, τὸν ὁποῖον περιέβαλον

Ὁ κ. Βενιζέλος συνεννοούμενος μετὰ τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ κ. Ζοννάρ ἐπὶ τῆς Γαλλικῆς ναυαρχίδος.

μὲ πᾶσαν ἐλευθερίαν ἐνεργείας, συνοδευόμενον ὑπὸ ἀναλόγων μεταγωγικῶν πλήρων στρατοῦ.

Ἐν τῷ μεταξύ ἐσχηματίσθη κυβέρνησις ὑπὸ τὸν κ. Ἀλ. Ζαῖμην, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἐξέθηκεν εἰς τὸν Βασιλέα τὰς ἀνεκκλήτους ἀποφάσεις τῶν Συμμάχων, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ ἐπιστολήν, δι' ἣς ἐδήλου ὅτι καταλείπει τὸν θρόνον του εἰς τὸν δευτερότοκον υἱόν Του Ἀλέξανδρον καὶ Διάγγελμα πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ὅπως ὑποκύψῃ εἰς τὰς θελήσεις τῶν Ἰσχυρῶν.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῶν ἄλλων Πριγκήπων, τῆς λοιπῆς οἰκογενείας Του καὶ ὀρισμένων προσώπων τῆς ἀκολουθίας Του, ἀπῆλθε τὴν 30 Μαΐου ἐξ Ὁρωποῦ, προπεμφθεὶς ὑπὸ τῶν ἀφωσιωμένων Αὐτῷ, μὲ δάκρυα καὶ λυγμούς, εἰς Ἑλβετίαν, ἥτις ὀρίσθη ὡς τόπος διαμονῆς του ὑπὸ τῶν Συμμάχων.

ΛΕΝΙΝ
ἀρχηγὸς τῶν Ρωσικῶν Σοβιέτ.

Μετὰ τινὰς ἡμέρας, ἐγκατασταθέντος τοῦ Πριγκήπου Ἀλεξάνδρου εἰς τὸν Θρόνον, τὴν ἀρχὴν ἀνελάμβανεν ἡ κυβέρνησις τῆς Θεσσαλονίκης ὑπὸ τὸν κ. Βενιζέλον, ἀπαρτιζομένη ἐκ τῶν κ. κ. Βενιζέλου, ὡς Πρωθυπουργοῦ καὶ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, Π. Κουντουριώτη, ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, Μιλτ. Νεγροπόντη, τῶν Οἰκονομικῶν, Κ. Ρακτιβάν, τῶν Ἑσωτερικῶν, Ι. Τσιριμώκου, τῆς Δικαιοσύνης, Λ. Ἐμπειρίκου, τοῦ Ἐπισιτισμοῦ, Σ. Σίμου, τῆς Περιθάλψεως, Δίγκα, τῆς Παιδείας, Πολίτου, τῶν Ἐξωτερικῶν, Α. Παπαναστασίου, τῆς Συγκοινωνίας.

Συνεκλήθη κατόπιν ἡ Βουλὴ τῆς 31 Μαΐου 1915, ὡς διαλυθεῖσα ἀντισυνταγματικῶς ἡ ἀκριβέστερον, παρὰ τὸ δόγμα τῆς δεδηλωμένης, κατὰ τοὺς Συμμάχους, καὶ ἐκλήθη ἐνώπιον αὐτῆς νὰ ὁμώσῃ τὸν συνταγματικὸν ὅρκον ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος.

Ἄλλ' ἰδοὺ καὶ ἄλλη φάσις ἐν Ρωσσίᾳ. Ὁ Νοέμβριος 1917 φέρει ἀκατασχέτως πρὸς τὸν ὄλεθρον. Τὰ πληρώματα τῶν θωρηκτῶν στασιάζουν, τὰ σώματα βαδίζουν ἐπ' ἄλληλα. Ἐνας ἀνθυπασπιστὴς Κριλέγκο, ὀνομάζεται ἀρχιστράτηγος. Ὁ ναύσταθμος ἀνατινάσσεται, τὸ πᾶν διαρπάζεται ὑπὸ τῶν Μπολσεβίκων, περιουσίαι διαρπάζονται, ναοὶ πλούσιοι καὶ θησαυροὶ σιλοῦνται καὶ ὁ Κερένακν ἀνατρέπεται μέσφ αἱματηρᾷ συρράξεως ἐν Πετρούπολει, ἐνῷ θρησκεία, νόμοι, πειθαρχία, κοινωνικὴ ἀλληλεγγύη, οἰκογενειακὴ τιμὴ, καταργοῦνται. Κυριαρχοῦν τὰ Σοβιέτ, λαϊκαὶ ἐπιτροπαί, τὰ ὅποια ἀναδεικνύουν δικτάτορα τὸν Λενίν, μετὰ τοῦ Τρότσκι. Αἱ τράπεζαι διαρπάζονται, Μεγάλοι Δούκες καὶ στρατηγοί, ἕως τῆς χθὲς βαθυπλυντοὶ, ζητιανεύουν, ὅλα γίνονται κτῆμα τοῦ λαοῦ, τὸ αἶμα ὑποχρεοῦται νὰ ἐργάζεται διὰ τὸ Κράτος, αἱ σύζυγοι καὶ παρθένοι ἀντὶ ἐργασίας ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσι εἰς τὸν τυχόντα τὴν τιμὴν τῶν καὶ ὁ αἰχμάλωτος Τσάρος τουφεκίζεται μετὰ τῆς οἰκογενείας του, ὁ δὲ Μπολσεβικισμὸς, ὁ παρέχων τὰ πάντα ἀκόπως εἰς τὸν ἀνέστιον ἀπειλεῖ νὰ ἐπεκταθῇ παντοῦ.

ΤΥΠΟΣ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΟΥ

Ἐν τῷ μεταξὺ ἤρθησαν οἱ ἔλεγχοι καὶ ἤρχισε σύντονος ἡ διὰ τὴν ἔξοδον τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν πόλεμον ἐργασία. Πράγματι δὲ ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ 1917 ἤρχισεν ἡ πρόσκλησις καὶ ἐκγύμνασις διαφόρων ἡλικιῶν, ἡ προμήθεια ὑλικῶν, ὀπλῶν, πολεμοφοδίων καὶ περὶ τὰ μέσα τοῦ 1918 ἡ Ἑλλὰς εὐρέθη ἀποδυομένη εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγῶνα μὲ 300 χιλ. ἀξιολόγου στρατοῦ εἰς τὸ

ΕΜΠΕΡΤ, Πρόεδρος τῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας

πλευρὸν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ συμμαχικῶν στρατῶν. Καὶ ὅταν ἐθεωρήθη, ὅτι οὐδὲν ὑπελείπετο, ἐδόθη τὸ σύνθημα εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν. Οἱ γενναῖοι Ἕλληνες ἐξώρμησαν τότε ἀπὸ τὰ χαρακώματά των καὶ δίκην χειμάρρου παρέσυραν τὰς Τουρκοβουλγαρικὰς δυνάμεις. Τόση δὲ ἦτο ἡ λύσσα τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ὥστε μετὰ τινὰς ἡμέρας κατάπληκτοι οἱ ἐν Ἀθήναις ἀνεγινώ-

ΡΕΝΕΡ, Πρόεδρος τῆς Αὐστριακῆς Δημοκρατίας

σκομεν, ὅτι «Βούλγαρος ταγματάρχης προσελθὼν μὲ λευκὴν σημαίαν εἰς τὸν Ἀγγλὸν στρατηγὸν Μίλν, ἐζήτησε νὰ διαπραγματευθῇ ἀνακωχὴν».

Ἐπηρεολοῦθησαν ραγδαίᾳ γεγονότα, τὰ ὅποια ἐπροξένησαν γενικὴν κατάπληξιν. Ἐνῷ εἰς τὸ Δυτικὸν μέτωπον αἱ Γερμανικαὶ στρατιαὶ εἶχον διαβῆ διὰ δευτέραν φορὰν τὸν Μάρνην, ὀδεύουσιν σταθερῶς πρὸς τοὺς Παρισίους, συγχρόνως σχεδὸν μὲ τὰ ἐν Μακεδονίᾳ γεγονότα, ἀπωθοῦνται, καταλείπουσι τὸ πᾶν εἰς χεῖρας τῶν Συμμάχων, ἐνῷ ἡ Γερμανία συνταράσσεται ἀπὸ ἐπαναστατικὸν κλύδωνα, ἀνατρέψαντα θρόνους καὶ πᾶσαν στρατοκρατικὴν διαχείρησιν. Ὁ Κάιζερ καὶ λοιποὶ ἡγεμόνες τῆς

Τὸ παρὰ τὸ κρηίδωρα ντ' Ὀρσαι (Quai d'Orsay) Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς Γαλλίας, ὅπου οἱ Σύμμαχοι ἐνεχείρισαν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Βουλγαρίας τὸ καίμενον ἔγγραφο τῆς εἰρήνης.

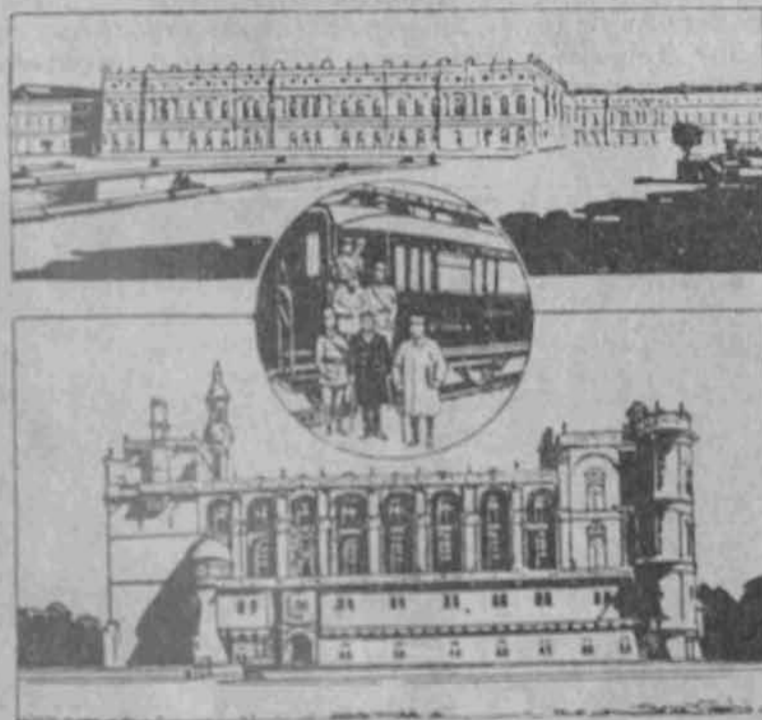
Ἡ «Στοά τῶν Κατόπτρων» τῶν Ἀνακτόρων τῶν Βερσαλλιῶν, ὅπου τὸ 1871 ἀνκηρύχθη ἡ Γερμανία εἰς Αὐτοκρατορίαν. Ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῆς Γαλλίας ἡ συνθήκη τῆς 15/28 Ἰουνίου 1919 ἀπεικάζει τὴν θλίψιν αὐτὴν σελίδα.

Συνομοσπονδίας συρρώνονται καὶ καταφεύγουν εἰς ξένα ἐδάφη, ἀνακηρύσσεται δὲ ἡ Δημοκρατία.

Ὅμοια γεγονότα ἐκτυλίσσονται ἐν Αὐστρίᾳ, Οὐγγαρίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ, συνάπτεται δὲ γενικὴ ἀνακωχή, κυριώτεροι ὅροι τῆς ὁποίας ἦσαν ὁ ἄμεσος ἀφοπλισμὸς τῶν ἡττημένων, ἡ παράδοσις τοῦ ὕλικου, ἔλεγχοι στρατιωτικοὶ εἰς τὰς πρωτεύουσας, τὸ ἀνοιγμὰ τῶν Δαρδανελλίων καὶ ὁ ἀφοπλισμὸς τῶν φρουρίων, ἡ κατοχὴ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς Θράκης, ἡ ἐκκένωσις τῆς Μακεδονίας, ἡ κατοχὴ τῆς Σμύρνης καὶ ἡ πρόσκλησις ἀντιπροσώπων τῶν ἡττημένων ἐνώπιον Διασυμμαχικῆς Διασκέψεως εἰς Παρισίους ἐν καιρῷ διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῶν ὁριστικῶν συνθηκῶν.

Ἐν τῷ μεταξύ ἐν Ἀθήναις εἶχε κηρυχθῆ ὁ στρατιωτικὸς νόμος, διαφοροὶ πολίτευται εἶχον συλληφθῆ ὥς ὑποποιοί, συχνὰ πυκνὰ δὲ συνεταράσσετο ὁ κόσμος με ἀνακοινώσεις περὶ ἀνακαλύψεως συνωμοσιῶν ἐναντίον τοῦ καθεστώτος.

Περὶ τὰ τέλη Ἀπριλίου ἡ ἐν Παρισίοις Διάσκεψις ἐξουσιοδότησε τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν νὰ καταλάβῃ τὴν Σμύρνην μετὰ τῆς ἐνδοχώρας, ἀλλὰ τότε κάποιος Μουσταφᾶ Κεμάλ, συναθροίσας περὶ ἑαυτὸν ὑπολείμματά τινα τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ, διεκήρυξε ὅτι θὰ ἀντιταχθῇ εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν Παρισίων καὶ ἀνέλαβε νὰ συνεχίσῃ ἕνα ἀκήρυκτον πόλεμον κατὰ τῶν Συμμά-

Τὰ Ἀνάκτορα τῶν Βερσαλλιῶν, ὅπου ἐπεγράφη ἡ μεταξὺ Γαλλίας καὶ Γερμανίας συνθήκη τοῦ 1871, ὅπου ἡ Γερμανία ἀνκηρύχθη Αὐτοκρατορία. Εἰς τὴν στρογγυλὴν εἰκόνα εἶναι τὸ σιδηροδρομικὸν βαγόνι τοῦ Στρατάρχου Φόρ, ὅπου ἐπεγράφησαν οἱ ὅροι τῆς ἀνακωχῆς.

Τὰ Ἀνάκτορα Σάν Ζερμαίν, ὅπου ἐπεγράφη ἡ μεταξὺ Συμμάχων καὶ Αὐστρίας συνθήκη τῆς εἰρήνης.

χων, οἵτινες διεκήρυσσαν ἀντιθέτως, ὅτι ἐάν ἡ Τουρκία δὲν συμμορφωθῇ πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῶν, θὰ ὑποστῇ βαρυτάτης συνεπειάς, ἐκδικωμένη ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, διὰ νὰ περιορισθῇ εἰς ἕν Ἀσιατικὸν κράτος.

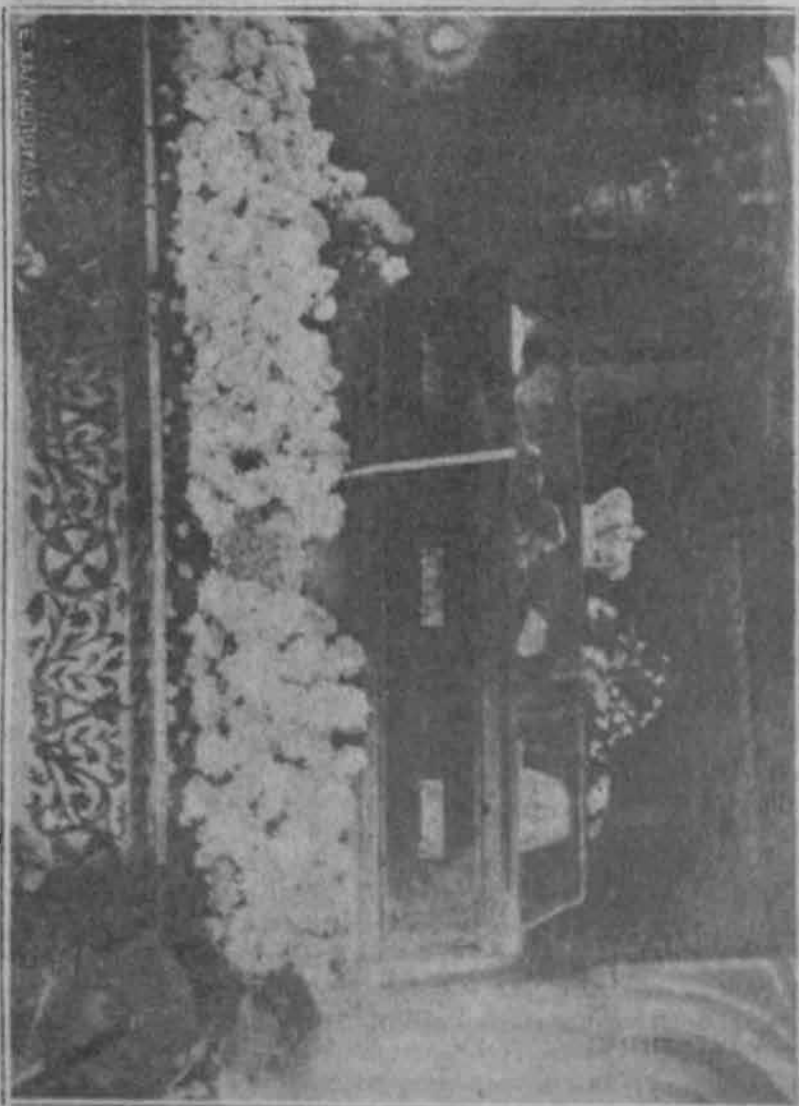
Ἐκ παραλλήλου κάποιος ἄλλος Τζαφέρ Ταγιάρ ἐν Ἀδριανουπόλει διεκήρυσσε τὰ αὐτὰ μετὸν Κεμάλ.

Ἐν τῷ μεταξύ ὑπεγράφησαν αἱ συνθήκαι, μετὰ τῆς Γερμανίας πρῶτον εἰς τὰ ἀνάκτορα τῶν Βερσαλλιῶν, μετὰ τῆς Αὐστρίας εἰς τὸ ἀνάκτορον Σάν Ζερμαίν, μετὰ τῆς Βουλγαρίας τρίτον εἰς τὸ Δημαρχεῖον τοῦ Νεϊγύ καὶ μετὰ τῆς Τουρκίας εἰς τὰς Σέρβ.

Ἡ Θράκη ὁλόκληρος ἐπεδικάσθη εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὰ Δωδεκάνησα, δι' ἰδιαιτέρας μετὰ τῆς Ἰταλίας συμφωνίας ὡς καὶ ἡ Β. Ἠπειρος. Ὡς πρὸς τὴν Σμύρνην καὶ τὴν ἐνδοχώραν, ἀνεγνωρίζετο ἡ φιλὴ ἐπικυριαρχία τῆς Πύλης μετ' Ἑλληνικὴν Διοίκησιν καὶ στρατ. κατοχὴν, ἀλλὰ μετ' Ἀρμεστικὴν Ἑλληνα καὶ Ἰδιον κοινοβούλιον καὶ μετ' αἵρεσιν, ὅπως ἐντὸς πενταετίας γίνῃ δημοψήφισμα διὰ τὴν ὁριστικὴν προσάρτησιν τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἀλλ' ὁ Κεμάλ ἀντίδρα, παρενοχλῶν τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν,

καὶ ὁ Τζαφέρ Ταγιάρ ἐξ Ἀδριανουπόλεως. Τότε ἡ Διάσκεψις ἔδωκεν ἐντολὴν εἰς τὸν ἐν Σμύρῃ Ἑλληνικὸν στρατὸν νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν Τουρκικὴν συνθήκην. Τὰ Ἑλληνικά στρατεύματα προήλασαν, συνάπτοντα κρατεράς μάχας πρὸς τὸν στρατὸν τοῦ Κεμάλ καὶ κατέλαβον ἑκτασιν ὑπερδιπλασίαν τῆς ἐπιδικασθείσης,

φθάσαντα μέχρι τῆς Προύσης, ἣν καὶ κατέχουν, τοῦ Μαρμαρά καὶ πρὸ τοῦ Ἀφιδν Καραισσοῦ. Μετ' ὀλίγον ἡ Διάσκεψις δίδει τὴν ἄδειαν εἰς τὰ ἐν Θράκῃ Ἑλληνικά στρατεύματα νὰ καταλάβουν πρῶτον τὴν Δυτικὴν καὶ εἰτα τὴν Ἀνατολικὴν, πράγμα τὸ ὁποῖον καὶ ἐπετέλεσαν εὐχερῶς, καταλαβόντα καὶ τὴν Ἀδρια-

ΤΟ ΣΚΗΝΟΜΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΤΑΤΕΘΕΙΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΝΑΟΝ

νούπολιν, συλλαβόντα δὲ αἰχμάλωτον καὶ τὸν Τζαφέρ Ταγιάρ. Ἐν τῷ μεταξύ, ἐνῷ, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ε. Βενιζέλος ἀνεχώρει ἐκ Παρισίων, ἀπουσιάζων ἐξ Ἀθηνῶν διετίαν περίπου ὁλόκληρον, μία ἀπόπειρα δολοφονίας σημειοῦται εἰς τὸν σιδηρ. σταθμὸν τοῦ Λυῶν καὶ δέχεται ἐκ τῶν ἐξ σφαιρῶν μίαν εἰς τὴν ἀριστερὰν ὤμοπλάτην καὶ μίαν εἰς τὸ ὑπογάστριον, οὕτω δὲ ἀναβάλλεται κατὰ εἰκοσαήμερον ἡ ἐπάνοδος του. Ἀλλ' οἱ ἐδῶ ὁπαδοὶ του μένεα πνέοντες ἐπιτίθενται κατὰ τῶν γραφείων τῶν ἀντιβενιζελικῶν ἐφημερίδων καὶ θέτουν εἰς αὐτὰ πῦρ, διαρκάζουν δὲ καὶ οἰκίας ἢ καταστήματα σημαινόντων ἀντιβενιζελικῶν. Τὸ μέγαρον Σκουλούδη, ἡ οἰκία Στράτου, τὸ θέατρον Κοτοπούλη ὑπέστησαν τὴν ἀγριωτέραν ἐκδήλωσιν τῆς λύσεως των. Αἱ ἀρχαὶ προέβησαν ἀμέσως εἰς συλλήψεις τῶν κορυφαίων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, φανταζόμεναι συνάφειαν αὐτῶν μετὰ τῶν ἐν Παρισίοις ἀποπειραθέντων καὶ τοὺς εἰσήγαγον εἰς δίκην ἐνώπιον ὀρκωτοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον τοὺς ἠθώωσε. Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τῆς 31 Ἰουλίου ὄργανα τοῦ ὑπὸ τὸν κατεστάν Γύπαρην, ἀρχηγὸν τοῦ Σώματος Ἀσφαλείας, συνέλαβον καὶ τὸν πολυκλαυστον εὐπατρίδην—πολιτευτὴν—λόγιον Ἰω. Δραγούμην, τὸν ὁποῖον καὶ ἐκρεοῦργησαν.

Η ΒΑΣΙΛΟΜΗΤΩΡ ΟΛΓΑ
ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ
ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

Ἀλλ' ἐνῷ ἡ Ἑλλὰς ἐπεξετείνετο οὕτω καὶ ἐπανηγύριζε τοὺς θριάμβους της, θλιβερόν γεγονός ἦλθε νὰ σκιάσῃ τὴν χαρὰν τῆς Φυλῆς. Ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος, δηχθεὶς ὑπὸ τοῦ πιθήκου του, ἔπαθε καθολικὴν μόλυνσιν. Ἐν τῷ μεταξύ ἦρθη ὁ Στρατιωτικὸς Νόμος καὶ προεκηρύχθησαν ἐκλογαὶ Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς διὰ τὴν 25 Ὀκτωβρίου. Ἀλλ' ἡ κατάστασις τοῦ Βασιλέως ἐπιδεινοῦται ὁσημέραι καὶ αἱ ἐκλογαὶ ἀναβάλλονται διὰ τὴν 1 Νοεμβρίου. Δύο κορυφαὶ τῆς Ἐπιστήμης, ὁ Βιντάλ καὶ ὁ Ντελμπέ καλοῦνται ἐξ Ἑσπερίας, πλὴν μάτην. Ὁ Ὑψηλὸς ἀσθενὴς κύπτει εἰς τὸ μοιραῖον τὴν 12 Ὀκτωβρίου. Συνέρχεται ἀμέσως ἡ διαλυθεῖσα Βουλὴ καὶ κατὰ τὸ Σύνταγμα ἐκλέγει ὡς Ἀντιβασίλειαν τὸν ἀντιναύαρχον Π. Κουντουριώτην, ἐνῷ συγχρόνως φθάνει καὶ ἡ Βασιλομήτωρ Ὁλγα.

SISMANOGLIO
MEGARO

Ἄλλ' ὁ θάνατος τοῦ Βασιλέως ἔφερεν ἐν σπουδῇ ἐπὶ τάπητος τὸ Δυναστικὸν ζήτημα, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ὁποίου, μετὰ τὴν ἄρσιν τοῦ Στρατ. Νόμου, τῆς Λογοκρισίας καὶ μετὰ τὰς ἐπικειμένας ἐκλογάς, ἐξέσπασαν τὰ ὑποβόσκοντα ὀξύτατα πάθη, οὕτω δὲ μετὰ τὴν ἀποφυλάκισιν καὶ τῶν ἀπὸ τριετίας περὶ τοῦ ἐν διωγμῷ ἤρχισαν συζητήσεις ἀτέρμονες.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ

Πρωθυπουργὸς
Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν
ἦτο νὰ περισώσει 110 περὶ τοῦ βουλευτῆς, μετὰ τῶν ὁποίων οὐδεὶς ὕπουργός του, οὐδ' αὐτὸς ὁ κ. Βενιζέλος ἐπέπλευσε, ἀπέναντι 260 τῆς Ἡνωμένης Ἀντιπολιτεύσεως.

Τὴν ἐπομένην ἡ κυβέρνησις, ὑπέκουσα καὶ εἰς τὴν κατακραυγὴν τοῦ λαοῦ, ὑπέβαλε εἰς τὸν Ἀντιβασιλέα τὴν παραίτησίν της, ἐνῶ τὰ πλήθη, πανηγυρίζοντα, συνεκρότουσαν διαδηλώσεις μετὰ εἰκόνας τοῦ Βασιλέως, φωνάζοντα:

— Ἐρχεται! Ἐρχεται!

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς ἀνέθεσε τὴν ἐντολήν νὰ σχηματίσῃ κυβέρνησιν

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΙΣ

Ὑπουργ. τῶν Ἐσωτερικῶν

εἰς τὸν γηραιὸν πολιτευτὴν καὶ πολλάκις χρηματίσαντα Πρωθυπουργὸν κ. Δ. Ράλλη, ὅστις πρᾶγματι ὤρκησθη τὴν 4 Νοεμβρίου, ἀναλαβὼν τὰ ὑπουργεῖα Δικαιοσύνης καὶ Ἐξωτερικῶν, μετὰ τῶν κ. κ. Π. Τσαλδάρη, ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Συγκοινωνίας, Θ. Ζαῖμη, Παιδείας καὶ Περιθάλψεως, Δημ. Γούναρη, Στρατιωτικῶν, Γ. Ράλλη, Ναυτικῶν, Π. Μαυρομαχάλη, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Ν. Καλογεροπούλου, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐπισιτισμοῦ. Ἡ νέα

ΔΗΜ. ΓΟΥΝΑΡΙΣ

Ὑπουργ. τῶν Στρατιωτικῶν

κυβέρνησις μετὰ τοῦτο ἀνέθεσε τὴν Ἀντιβασιλείαν, ἐν ὀνόματι τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ἀποδεχθεῖσα τὴν παραίτησιν τοῦ Ναυάρχου Κουντουριώτη, εἰς τὴν Βασιλομήτορα Ὁλγαν, καλέσασα δὲ τὴν ἐκ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν προσελθοῦσαν Βουλὴν διὰ τὴν 27 Νοεμβρίου, προσεκάλεσε τὸν λαόν, ἵνα διὰ Δημοψηφίσματος, ἐνεργουμένου τὴν 22 Νοεμβρίου, ἀφοφανθῇ ὡς κυρίαρχος ἐπὶ τῆς ἐπανόδου τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, εἰδοποιήσασα τοὺς ἀπὸ τριετίας ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ διαμένοντας Πρίγκηπας Γεώργιον, Νικόλαον, Ἀνδρέαν, Χριστόφορον καὶ τὰς

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΩΝ Γ. Α. ΤΣΟΧΑΣ

Πρίγκηπας συζύγους των, ὅτι δύνανται νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰς ἐστίας των, ὅπερ καὶ ἐγένετο ἐν μέσῳ φρενιτιώδους ἐνθουσιασμοῦ τοῦ λαοῦ, ἐνῶ ἐκ παραλλήλου ἠγγέλλοντο εὐφροσύνως οἱ ἄρραβῶνες τοῦ Διαδόχου Γεωργίου μετὰ τῆς Πρίγκηπισσῆς τῆς Ρουμανίας Ἐλισσάβετ καὶ τῆς πολυφιλήτου θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως Βασιλόπαιδος Ἐλένης μετὰ τοῦ Διαδόχου τοῦ Ρουμανικοῦ θρόνου.

Ἐν τῇ μετὰ τὸ ἀνοίγμα τῆς νέας Βουλῆς ἀνεβλήθη διὰ τὴν 23 Δεκεμβρίου καὶ ἐνηργήθη τὸ Δημοψήφισμα.

Ὅτι ἀνεμένετο καὶ προσεδόκατο ἀπὸ τὸ Δημοψήφισμα, ἦτο τίποτε ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ἀποτελέσματα. Ὁ λαὸς ἠθέλε τὸν Βασιλέα του καὶ μεταβαίνων εἰς τὰς κάλπας διὰ νὰ ψηφίσῃ.

ἐφώναζε «Τὸν θέλουμε. Θὰ τὸν φέρουμε!» Οἱ Ἀλβανόφωνοι τῶν χωρίων ἐφώναζον «Κῶτσο ντούα σὺ» δηλαδή, τὸν Κῶτσο θέλω γῶ, «Ντούα Κῶτσο! Θέλω τὸν Κῶτσο!» Σύσσωμος ὁ λαὸς ἐψηφοφόρησε ὑπὲρ τῆς ἐπανόδου Του. Ὑπῆρξε καὶ ἐλάχιστη μειοψηφία. Ἐπὶ χιλίων ψηφοφορησάντων, αἶφνης, εὐρέθησαν καὶ 2 — 6 «ὄχι» Ἀλλ' εἰς τὰ πλεῖστα σημεῖα ὑπῆρξε παμψηφία.

Τὴν πανελλήνιον χαρὰν ἐσκίασε μόνον ἡ στάσις τῶν Συμμάχων, οἵτινες, παρεξηγήσαντες προφανῶς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, τὸν τόσα δείγματα εὐγνωμοσύνης καὶ στοργῆς πρὸς αὐτοὺς παρασχόντα, καὶ πολεμήσαντα παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν με αὐταπάρνησιν καὶ ἐθελοθυσίαν, ἀτηύθουναν διακοινώσεις πρὸς τὴν νέαν κυβέρνησιν, ὑποδηλοῦντες ὅτι δὲν θὰ ἦτο ἀρεστή ἡ ἐπ' ἀνοδος τῆς Α. Μ.

Ἀλλὰ ἡ κυβέρνησις, ἀποφασισμένη νὰ παράσχῃ πρὸς αὐτοὺς πλείονα τεκμήρια τῶν αἰσθημάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ἀνακοινοῦσα πρὸς τὴν Α. Μ. τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Δημοψηφίσματος, τὸν προσεκάλεσεν ἐξ ὀνόματος τοῦ Λαοῦ νὰ ἐπανέλθῃ ἐπὶ τοῦ Θρόνου Του.

Καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐπανῆλθε. Τί ἔγινε, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀποδοθῇ μὲ λόγια καὶ μὲ πέννα. Ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν — εἶναι ἡ κυριολεξία — παρεφρόνησε. Ἀφοῦ κατέκλυσε ἀσφυκτικῶς τοὺς δρόμους, δι' ὧν ἐπρόκειτο νὰ διέλθῃ ἡ Βασιλικὴ πομπή, αὐξήθει· κατὰ 150,000 ἐπιδρομέων ἐπαρχιωτῶν, οἱ ὅποιοι δι' ἑλλειψιν χώρου εἰς τὰ ξενοδοχεῖα, διενυκτέρευον εἰς τὰ καφενεῖα, ἐκινήθη σύσσωμος, σάν μία μαύρη ζύμη, μηρυμνωσά, συνωθουμένη, χωρὶς νὰ δύναται νὰ κυκλοφορήσῃ ἐλευθερά, καὶ ὠλισθαίνει εἰς τοὺς μεγάλους δρόμους μὲ τραγοῦδια, μὲ σφυρίκτρες, μὲ φωνές, μὲ κεράκια, μέχρι πρωίας, ὑπὸ τὴν ἀνταύγειαν τῶν ἡλεκτρικῶν τόξων καὶ τῶν λαμπτήρων καὶ τῶν προβολέων καὶ ἐπιγραφῶν, ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

Εἰς παράμερα σημεῖα, εἰς τὸ μέσον τοῦ δρόμου, κινδυνεύοντες νὰ κρεουργηθοῦν ἀπὸ τὰ κατάφορτα καὶ δαιμονιοδῶς συρίζοντα, καὶ στεναζόντα ἀπὸ τὸ βάρος τῶν ἐπιβατῶν, αὐτοκίνητα, γυναῖκες καὶ ἄνδρες, νέοι καὶ γέροι, ἐχόρευσαν σάν χασισοποτισμένοι, σάν μεθύσιμένοι Δερβίσοι, καὶ εἰς τὰ ἀκρότατα σημεῖα τῆς πόλεως, ὅπου δὲν ἔμεινε καλύβι ἀστόλιστον, ἀντήχουν τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῶν λατρευτῶν Βασιλέων.

Ὁ Δήμαρχος κ. Γ. Τσόχας, λαβὼν πᾶν μέτρον διὰ τὸν λαμπρότερον πανηγυρισμόν, ἐφάνη ἀνώτερος τῶν προσδοκιῶν, φωταγωγήσας τὴν Ἀκρόπολιν, τὸν Λυκαβητὸν καὶ τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως.

Αὐτὴ ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπ' ἀνοδὸν τῆς Α. Μ., ἡ ὑπὸ τὸν κ. Δ. Ράλλην κυβέρνησις, ὑπέβαλεν εἰς τὸν Ἀνακτα τὴν παραίτησίν της, ἣν ὅμως ὁ Βασιλεὺς δὲν ἀπεδέχθη, μέχρι τοῦλάχιστον τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, ἥτις ἐκλήθη διὰ τὴν 23 Δεκεμβρίου, ὁπότε γίνεται διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου καὶ ἡ παράταξις τῶν κοινοβουλευτικῶν κομμάτων. Οὕτω λαός, στρατός, κοινωνία, ἀπεδόθησαν εἰς τὰ ἔργα τῶν, καὶ τὸ Κράτος εἰσῆλθεν εἰς τὴν κανονικὴν του τροχίαν.

Η ΓΥΝΗ ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑΙ

Εἰς τὴν χώραν τῶν χρυσανθέμων ἡ γυνὴ θεωρεῖται ὡς πλάσμα ἀσθενικόν, καὶ ὡς ἔχουσα διάνοιαν παιδαριώδη. Κατὰ Ἰαπωνικὸν ρητόν, ἡ γυνὴ ἔχει μορφήν ἀγγέλου καὶ καρδίαν διαβόλου. Συμφώνως λοιπὸν πρὸς τὸ ρητόν τοῦτο, κανονίζεται καὶ ἡ συμπεριφορὰ τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν γυναῖκα. Ἀπὸ 40 ἐτῶν, ὑπὸ τὴν πνοὴν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, πολλὰ πράγματα μετεβλήθησαν ἐν Ἰαπωνίᾳ, ἀλλ' οἱ Ἰάπωνες συγγραφεῖς, ἐξετάζοντες τὴν θέσιν τῆς γυναικὸς ἐν τῇ κοινωνίᾳ, χαρακτηρίζουν ὡς κηλίδα τὴν θέσιν, τὴν ὁποῖαν ἔδωκαν αὐτῇ ἐν Εὐρώπῃ.

Ἡ γέννησις κόρης θεωρεῖται ὡς ἀνεπανόρθωτον δυστύχημα, ὁ δὲ Ἰάπων λέγει: Ἐχω δύο παιδιὰ καὶ μίαν ἐνόχλησιν, ἥτοι τὴν θυγατέρα του. Ἡ γυνὴ οὐδεμίαν ἔχει αὐτοβουλίαν ἢ ἀνεξαρτησίαν, ὑπανδρεύεται δὲ κατ' ἀρέσκειαν τοῦ πατρὸς της. Ὁ ἐξ ἔρωτος γάμος ἐν Ἰαπωνίᾳ μέχρι πρότινος ἦτο πρᾶγμα ἀγνωστον. Οἱ Ἰάπωνες θεωροῦσι τὴν σύζυγον αὐτῶν ὡς ὑπηρετρίαν. Ὅταν βρέχη, ἡ σύζυγος κρατεῖ τὸ ἀλεξιβρόχιον. Εἰς τὸν σιδηρόδρομον ὁ σύζυγος ἐξαπλώνεται νωχελῶς καὶ μακαρίως, ἐνῶ ἡ σύζυγός του στριμώνεται εἰς μίαν γωνίαν. Ἐξυπνοτάτη γελοιογραφία θεωρεῖται ἐν Ἰαπωνίᾳ εἰκὼν, παριστάνουσα Εὐρωπαίον κυττοντα ὑπὸ τὸ βάρος φορτίου ἀποσκευῶν, ἐνῶ παρὰ τὸ πλευρὸν αὐτοῦ ἡ σύζυγός του ἀνεμίζεται μὲ τὸ ριπιδίον της φαιδρά, εὐθυμος, τελείως εὐτυχής.

Ὁ Ἰάπων δύναται ν' ἀποπέμψῃ, ὅταν θέλῃ, τὴν σύζυγόν του. Τὰ διαζύγια σπανίζουν εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις, ἀλλὰ παρ' αὐταῖς τὰ πράγματα εὐκολύνονται διὰ τοῦ θεσμοῦ τῆς παλλακίδος. Ὁ Μικάδος, ἀποθανὼν (Ἀυτοκράτωρ) εἶχε 12 παλλακίδας. Ἡ Ἰαπωνίς ἐργάζεται καὶ κοπιᾷ πολὺ. Εἰς ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα σχεδὸν ἐργάζονται γυναῖκες, εἰς δὲ τὰ βιομηχανικά ἐργοστάσια ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐργατῶν ὑπερβαίνει τὸν τῶν ἐργατῶν. Ἡ ἐργάτις μισθοδοτεῖται γλισχρότατα, τὸ δὲ ἐπαχθές τῆς ἐργασίας καὶ τὸ εὐτελές τῆς ἀμοιβῆς, συντελεῖ εἰς τὸ νὰ γηράσκουν αἱ Ἰαπωνίδες καὶ νὰ παρακμάζωσι προσώπως. Ἡ Ἰαπωνίς, ὅταν ἐργάζεται, εἶναι φαιδρά, διότι ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας εἰς τοῦτο διδάσκεται. Μολονότι τὸ ἐνδυμῆνός της τὴν ἀδικεῖ, ἔχει ὅμως χάριν, ὅπως εἶνε μικρὸς σῶμος, εὐπλάστος, γοργή καὶ εὐκίνητος.

Αἱ Ἰαπωνίδες θηλαζοῦσι τὰ τέκνα αὐτῶν πολλάκις μέχρι τοῦ πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν, θεωροῦσι δὲ ἀποτρόπαιον νὰ

προσλάβωσι τροφόν, ἡ ὁποία ἄλλως εἶνε δυσεύρετος, διότι ὅταν αἱ μητέρες θηλάζουσι τὰ τέκνα των, συσφίγγονται ἀδιαρρήκτως οἱ μεταξὺ τῆς μητρός καὶ τῶν τέκνων δεσμοὶ τῆς ἀγάπης, οἱ δὲ υἱοὶ ἀφοσιούνται εἰς τὰς μητέρας αὐτῶν μέχρι βαθυτάτου γήρατος. Ὁ υἱὸς πρῶτιστον αὐτοῦ καθήκον θεωρεῖ τὴν πρὸς τὴν μητέρα του στοργήν, ὡς ἐκ τούτου δὲ αἱ γυναῖκες μητέρες ζῶσιν ἐν ἀνέσει καὶ εὐπορίᾳ, ἐνῶ ἡ ἄτεκνος γυνή, ἐφελκύνει τὴν προσοχὴν τοῦ συζύγου της, μόνον ἐφ' ὅσον διατηροῦνται τὰ θέλητρα αὐτῆς.

Ἡ τελετὴ τοῦ γάμου ἐν Ἰαπωνίᾳ εἶνε ἀπλουστάτη, συνίσταται δὲ εἰς τὸ νὰ κενώσωσιν ἀμφοτέροι οἱ νυμφευόμενοι κύπελλον πλήρες σακέ, εἶδους οἴνου, παρασκευαζομένου ἀπὸ ὄρουζαν, καὶ ὁ ὁποῖος εἶνε τὸ ἐθνικὸν ποτὸν τῶν Ἰαπώνων. Ὁ γάμος τελεῖται μὲ ἐπισημότητα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ νυμφίου ἐνώπιον ὀρισμένου ἀριθμοῦ προσκεκλημένων. Ἀλλ' ὁ ἀνὴρ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλύσῃ τὸν γάμον καὶ ν' ἀποπέμψῃ τὴν σύζυγόν του, ἐὰν αὕτη δὲν τῇ ἀρέσῃ πλέον, μὲ τὴν ἐλαχίστην ἀφορμὴν, καὶ ἰδίως ἐπὶ τῇ προφασί, ὅτι δὲν προσηνέχθη μετὰ σεβασμοῦ πρὸς αὐτὸν ἢ τοὺς γονεῖς του. Τότε τὴν διατάσσει ἐγγράφως νὰ ἐγκαταλείψῃ αὐτοστιγμὴ τὴν οἰκίαν του, αὕτη δὲ ἀνευ παραλόγων ἐνδύεται τὴν στολήν, τὴν ὁποίαν τῇ ἀφίνει ὁ σύζυγός της, τὸν ἀποχαιρετᾷ καὶ ἐξέρχεται τῆς συζυγικῆς οἰκίας. Ἀφίνει εἰς τὸν σύζυγόν της πάντα τὰ ὑπάρχοντά της, καὶ αὐτὰ τὰ τέκνα της καὶ καταφεύγει εἰς τοὺς συγγενεῖς της. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, αἱ Ἰαπωνίδες ἀποδίδουσι μεγάλην σπουδαιότητα εἰς τὴν ἀνατροφὴν τῶν θυγατέρων των, ὅπως αὐταὶ διὰ τῶν προτερημάτων καὶ ἀρετῶν αὐτῶν δύνανται νὰ προσελκύσωσιν εἰς ἑαυτὰς μονίμως τοὺς συζύγους των.

Αἱ Ἰαπωνίδες διατηροῦσι τὰς οἰκίας αὐτῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀπλούσταται, καθαρὰς καὶ εὐπρεπεῖς. Τὰ μόνα οἰκισκὰ αὐτῶν σκευὴ εἶνε πλεκταὶ ψιᾶθαι, καλύπτουσιν τὸ δάπεδον, οὐδεμίαν δὲ καθέκλα ὑπάρχει, οὐδεμίαν τράπεζαν, κλίνην ἢ ἱματισθήκη. Ἐπὶ τῶν ψιᾶθων τούτων ἀνελίσσεται καθ' ἑκάστην ὅλος ὁ οἰκογενειακὸς βίος. Κατὰ τὴν ὥραν τοῦ γεύματος, τίθεται πρὸ ἑκάστου τῶν ὀκλαδῶν καθημένων μελῶν τῆς οἰκογενείας μικρὸν καὶ χαμηλὸν τραπέζιον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶνε παρατεταγμένοι μετὰ παραδειγματικῆς φιλοκαλίας αἱ μερίδες τῶν φαγητῶν, ἡ αὕτη δὲ τάξις ἐπικρατεῖ καὶ κατὰ τὴν παράθεσιν τοῦ πίου. Κοιμῶνται ἐπὶ τῶν ἰδίων ψιᾶθων, ἐπὶ τῶν ὁποίων τρώγουσι καὶ πίνουσι, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι ἐξαπλοῦνται ἐπ' αὐτῶν παχὺ στρώμα ἐκ βάμβακος.

Αἱ γυναῖκες τῆς μεσαιᾶς τάξεως μαγειρεύουν αἱ ἰδίαι, οἱ δὲ μεγιστάνες καὶ οἱ ἔξοι προσλαμβάνουσι μαγείρους, μαθόντας τὴν μαγειρικὴν εἰς Εὐρωπαϊκὰ ξενοδοχεῖα. Ὁ οἰκοδεσπότης τρώγει μόνος, ὑπηρετούμενος ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῆς συζύγου του, μετ' αὐτὸν δὲ γευματίζει καὶ ἡ σύζυγός του, ὑπηρετουμένη, ἂν εἶνε πλουσία, ἀπὸ τὰς ὑπηρετίας της.

Ἡ ἐνδυμασία τῶν Ἰαπωνίδων οὐδαμῶς ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοῦ σιμμοῦ. Φοροῦν εἰς τὸν περίπατον καὶ εἰς τὴν οἰκίαν τὰ ἴδια

φορέματα, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι, ὅταν ἐξέρχονται, φοροῦσι μεγάλα ξύλινα ὑποδήματα. Διὰ τὴν κόμην ὁμοῦ αὐτῶν καταβάλλουσι μεγίστην φροντίδα, καταφεύγουσαι πρὸς τοῦτο εἰς γυναῖκες κομμωτρίας. Εἰς αὐτάς προστρέχουσι καὶ αἱ γυναῖκες τῆς τελευταίας τάξεως. Ἐπίσης ψιμμυθιοῦσι, ὅχι μόνον τὸ πρόσωπον, ἀλλὰ καὶ τὸν τράχηλον αὐτῶν.

ΤΑ ΔΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Κατὰ τὴν ἐπίσημον στατιστικὴν αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι ἐδάνεισαν εἰς τοὺς Συμμάχους κατὰ τὸν πόλεμον ἐναντίον τοῦ συνασπισμοῦ τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν, 9,534,622,000 δολλάρια, ἔξ ὧν εἰς τὴν

Μ. Βρετανίαν Δ.	4,277,000,000	Τσεχοσλοβακίαν Δ.	26,780,455
Γαλλίαν	3,967,477,800	Ρουμανίαν	25,900,000
Ἰταλίαν	1,633,338,986	Κούβαν	10,000,000
Βέλγιον	338,745,000	Ἑλλάδα	10,000,000
Ρωσίαν	187,729,750	Λιβηρίαν	26,000

Ἐναντι τῶν δανείων αὐτῶν, ἡ πληρωμὴ τῶν τόκων τῶν ὁποίων πρὸ πολλοῦ ἔχει ἀνασταλῆ, λόγῳ τῆς κυμαινομένης τιμῆς τοῦ συναλλάγματος, ἡ Ἀγγλία ἔχει ἀποδώσει 64,164,000 δολ., ἡ Γαλλία 12,177,000 δολ., τὸ Βέλγιον 10,000 δολ., ἡ Σερβία 605,000 δολ., ἡ Ρουμανία 1,794,000 δολ. καὶ ἡ Κούβα 50,000 δολ.

Σημειωτέον ὅτι καὶ οἱ τόκοι εἶναι τεράστιοι. Οὕτω ἀπὸ τὸν Ἀπρίλιον 1919 μέχρι τοῦ 1920 οἱ τόκοι διὰ τὴν Ἀγγλίαν ἀνῆλθον εἰς 212,000,000 δολλάρια, διὰ τὴν Γαλλίαν εἰς 14,000,000, διὰ τὴν Ἰταλίαν εἰς 79,000,000 καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα εἰς 144,808.

Τὸ ἀρχαιότερον δένδρον. — Τοιοῦτον θεωρεῖται μία κυπάρισσος εὐρισκομένη ἐν Μεξικῷ. Κατὰ τοὺς ἐπιστήμονας ἔχει ἡλικίαν ἑξ ἑξαμυρίων ἐτῶν καὶ ὁμοῦ παρὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην διατηρεῖται θανμάσια. Ὁ κορμὸς αὐτῆς ἔχει περιφέρειαν τριᾶκοντα ἑξ μέτρων.

Μνημονικὸν καταπληκτικόν. — Ἐν Βολωνίᾳ ἐγεννήθη τῷ 1774 ἐκ ταπεινοῦ πατρὸς παιδίον καλούμενον Μιτζεράντης. Τοῦτο εἰς ἡλικίαν 15 ἐτῶν ἔλαβε δίπλωμα φιλολογίας, ἡ δὲ μνήμη αὐτοῦ ἦτο ἀπέραντος. Περὶ τὰ τέλη τοῦ βίου του (1831) ἦτο κάτοχος 79 γλωσσῶν καὶ διαλέκτων. Δὲν ὑπῆρξε μέχρι τοῦδε μνήμη τοιοῦτον ἀπέραντος.

Ποίαν γεῦσιν ἔχουν ἡ κάμπις. — Ἡ οἰκογένεια γευματίζει κάτω ἀπὸ τὰ δένδρα τοῦ κήπου, εἰς τὸ τέλος δὲ τοῦ γεύματος ὁ μικρὸς Παῦλος ἐρωτᾷ μηδὲν τὴν γαριὰ του:

— Δὲν μοῦ λες, γαριὰ, τί γεῦσιν ἔχουν ἡ κάμπις;

— Τί ἐρώτησις εἶνε αὕτη, ἀνότη; ἀπαντᾷ ἡ γαριὰ. Μήπως τρώγονται ἡ κάμπις γιὰ νὰ ξέρω;

— Καὶ ὁμοῦ προσηύξατο, ἀνταπαντᾷ ὁ Παῦλος, εἶχε πείσει ἀπὸ τὸ δένδρον εἰς τὸ πιάτο σου μία κάμπια καὶ τὴν ἔφαγες!

ΟΙ ΕΡΓΑΤΑΙ, — ΕΡΤΟΝ ΤΟΥ VLADIMIRISKI

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

ΕΛΕΥΣΙΝΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ. — ΕΛΕΥΣΙΣ

Τὰ Ἐλευσίνια μυστήρια — Ἰκανὸν χρόνον πρὸ τῆς πανσέληνου τοῦ Βοηδρομιῶνος μηνὸς (ἀντιστοιχοῦντος περίπου πρὸς τὸν ἡμέτερον Σεπτέμβριον) ἐξεπέμποντο πανταχοῦ τῆς ὑπὸ Ἑλλήνων κατοικουμένης χώρας σπονδοφόροι ὑπὸ τῆς Ἀθηναϊκῆς Πολιτείας, φέροντες σπονδὰς καὶ ἐκεχειρίαν, εἰς τὴν πρὸς τινὰς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων οἱ Ἀθηναῖοι ἐτύγγανον πολεμοῦντες, καὶ ἀγγέλλοντες τὴν μέλλουσαν ἑορτήν. Οἱ μὴ Ἀθηναῖοι λοιπὸν Ἕλληνες (οἱ βάρβαροι ἀπεκλείοντο τῆς ἑορτῆς) εἶχον καιρὸν νὰ προσέλθωσιν εἰς Ἀθήνας καὶ φροντίσῃσι νὰ προπαρασκευασθῶσι διὰ τὴν τελετὴν. Οἱ προσερχόμενοι εἶχον ἤδη τὸν μυσταγωγὸν τῶν, τοιούτων τὸν κατηχητὴν τῶν, διότι θέλοντες νὰ μνηθῶσι τὰ Ἐλευσίνια Μυστήρια, τὰ καὶ Μεγάλα καλούμενα, ἔπρεπε πρότερον νὰ μνηθῶσι τὰ Μικρά, τελούμενα ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ λόφῳ τῷ καλουμένῳ Ἀγρᾷ, παρὰ τὸ Στάδιον, ἐν τῷ ἐκεῖ ὑπάρχοντι ἱερῷ τῆς Δημητρὸς καὶ τῆς Κόρης. Ταῦτα ἦσαν οὕτωςεἰ προπαρασκευῆ καὶ προάγνις διὰ τὰ Μεγάλα, ἐτελοῦντο δὲ κατὰ τὸν μῆνα Ἀνθεστηριῶνα, περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἑαρος, ὁπότε ὑπῆρχε διὰ τοὺς ξένους ἀνάλογος ἐκεχειρία. Οἱ ξένοι λοιπὸν, ὅπως μνηθῶσιν, ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶσι δις τοῦλάχιστον τὰς Ἀθήνας, τὸ ἕα

καὶ τὸ φθινόπωρον. Ἐκ τῆς πρώτης αὐτῶν ἐπισκέψεως εἶχον λοιπὸν τὸν μυσταγωγόν, ἤτοι τὸν κατηχητὴν αὐτῶν, ὅστις κατήχει αὐτοὺς, ὅσα ἔπρεπε νὰ γινώσκωσι, πρὶν προσέλθωσιν εἰς τὴν τελετὴν τῆς κυρίας μνήσεως, τῆς ἐν Ἐλευσίνι.

Ἄγνωστον εἰς τί ἀκριβῶς συνίστατο ἡ κατήχσις αὕτη, φαίνεται δὲ ὅτι οἱ μυσταγωγοὶ ἀνέπτυσσον εἰς τοὺς κατηχουμένους τὴν ἱστορίαν τῶν δύο Θεῶν, καὶ προδιεγράφοντο οἱ καθαρμοὶ καὶ ἄλλαι συναφεῖς ἱεροτελεστίαι, ὅσαι ἦσαν εἰς παρασκευὴν ἀναγκαῖαι, ὁ τρόπος τῆς νηστείας, τὰ φαγητὰ τὰ ὅποια δὲν ἔπρεπε νὰ τρώγωσιν οἱ μῦσαι, κατὰ τὸν χρόνον ἰδίως τῆς ἑορτῆς, καὶ αἱ ἀναγκαῖαι θυσίαι, ὥς πολλάκις πρὸ τῆς τελετῆς ἔπρεπε νὰ θύσων ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ μυσταγωγοῦ.

Τὴν 14ην λοιπὸν τοῦ Βοηδρομιῶνος μηνός, κατὰ τὴν πανσέληνον, οἱ ἱερεῖς τοῦ ἐν Ἐλευσίνι ἱεροῦ, ἀκολουθοῦντος πολλοῦ πλήθους, ἐξῆγον τὰ ἱερά καὶ ἐν πομπῇ καὶ παρατάξει τὰ ἔφερον εἰς Ἀθήνας. Εἰς προῦπάντησιν αὐτῶν ἐξήρχετο ὅλη ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν. Εἰς Ἀθήνας ἀφικνούμενοι κατέθετον τὰ ἱερά εἰς τὸ ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν κείμενον Ἐλευσίνιον, εἰς δὲ τῶν Ἐλευσινίων ἱερέων ἀνήγγελλε τὸ πρᾶγμα ἐπισήμως εἰς τὴν ἱέρειαν τῆς πολιούχου τοῦ Ἀστεως Θεᾶς. Ἡ Δημητρά ἤρχετο νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἀθηναίαν καὶ οὕτως ἤρχιζεν ἡ μεγάλη ἑορτή.

Τὴν ἐπιούσαν, 15ην, ὁ Ἀρχὸν Βασιλεὺς συνεκάλει τὸ πλῆθος εἰς τὴν Ποικίλῃν Στοάν, τὴν δ' ἐπιούσαν οἱ μῦσαι ἐκαθαρίζοντο λουόμενοι εἰς τὴν θάλασσαν, καθαρίζοντες ἐν αὐτῇ καὶ ἐν χοιρίδιον, τὸ ὁποῖον τὴν ἐπιούσαν ἔπρεπε νὰ θύσων εἰς τὰς θεάς. Τὴν 17ην ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῶν 4 ἐπιμελητῶν τῶν μυστηρίων ἔθυσον τὴν μεγάλην θυσίαν, ἣτις ἐλέγετο Σωτηρία, ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ εἰς τὰς θεάς καὶ τοὺς ἄλλους ἐν γένει Θεοὺς ὑπὲρ τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναίων καὶ παίδων καὶ γυναικῶν, παρισταμένων τῶν ἀντιπροσώπων τῶν συμμάχων πόλεων, μετὰ δὲ τὴν ἐπίσημον ταύτην θυσίαν ἔθυσον καὶ οἱ μῦσαι τὸν μυστικὸν χοῖρον, ὃν εἶχον ἤδη πλύνει τὴν προτεραίαν ἐν τῇ θαλάσῃ.

Τὴν 18ην ἐγίνετο δευτέρα θυσία καλουμένη Ἐπιδαύρια χάριν τοῦ ἐξ Ἐπιδαύρου ἀργὰ ἀφικνουμένου Ἀσκληπιοῦ, τὴν δὲ 19ην ἤρχιζεν ἡ προπαρασκευὴ διὰ τὴν πομπὴν τοῦ Ἰάκχου (Βάκχου), διότι αὕτη καὶ ἡ 20ῇ ἦσαν αἱ λαμπρότεραι ἡμέραι τῆς ἑορτῆς. Κατὰ τὴν 19 οἱ ἔφηβοι ἐν στολῇ καὶ ἑνοπλοῖ συνηρχοντο εἰς ὠρισμένον μέρος, παρελάμβανον ἐκ τοῦ Ἐλευσινίου τὰ ἱερά καὶ ἐν πομπῇ διὰ τῆς Ἀγορᾶς ἐπορεύοντο εἰς τὸ Ἰακχεῖον, κείμενον παρὰ τὸ Δίπυλον. Ἐκεῖθεν παραλαμβάνοντες τὸ ἀγαλμα τοῦ Ἰάκχου καὶ θέτοντες αὐτὸ ἐπὶ ἄρματος, προσήρχοντο πιθανώτατα εἰς τὸ Πομπεῖον, κείμενον ἐπίσης παρὰ τὸ Δίπυλον, ἐκεῖ διηυρέπιζον τὴν ὁλὴν πομπὴν καί, ἐξερχόμενοι τοῦ Ἀστεως διὰ τῆς παρὰ τὸ Δίπυλον ἱερᾶς Πύλης, ἤρχιζον πορευόμενοι εἰς Ἐλευσίνα διὰ τῆς Ἱερᾶς Ὀδοῦ.

Ἡ πομπὴ ἤρχιζε τὴν πρωίαν τῆς 19ης, ἀπειρον δὲ ἦν τὸ ἀκολουθοῦν πλῆθος. Οἱ μὴ θέλοντες νὰ διανύσῃσι περὶ τὴν μακρὰν ὁδὸν—22 χιλιομέτρων—ἐπορεύοντο ἐφ' ἀμάξης. Εἶνε δὲ

ἤδη νύξ καὶ ἡ πομπὴ δὲν ἔχει διανύσει τὴν ὅλην ὁδόν, ὥστε μέγα μέρος τῆς πορείας ἐγένετο ὑπὸ τὸ φῶς τῶν λαμπάδων, ἃς ἔφεραν ἕκαστος μύστης, ἔχων καὶ τὴν κεφαλὴν ἐστεμμένην μὲ κλάδους μυρσίνης. Καὶ ἀντήχουν αἱ κοιλάδες καὶ τὰ βουνὰ τοῦ σημερινοῦ Λαφνίου καὶ ἡ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην γαληνιώσα θάλασσα τοῦ Ἑλευσινιακοῦ κόλπου ἐκ τῶν ἀσμάτων καὶ τῆς ἐπιδόου αὐτῶν «*Ἰακχε, ὦ Ἰακχε!*» (Βάκχε).

Περὶ τοὺς Ρεῖτους, ἦτοι τὰ ὄρια τὰ χωρίζοντα τὴν Ἑλευσίνα ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν, προϋπῆντων τὴν πομπὴν οἱ ἐξ Ἑλευσίνος ἐπὶ τούτῳ ἐλθόντες καὶ ὀλίγον ἀπωτέρω οἱ Κροκωνίδαι, ἀπόγονοι τοῦ μυθικοῦ ἥρωος Κρόκωνος, ἐνταῦθα πονοῦν κατὰ τὸ Θριάσιον πεδῖον ἔχοντες τὰ βασιλεία του, καὶ γενομένης στάσεως περιέδονον τὸν δεξιὸν βραχίονα καὶ τὸν ἀριστερὸν πόδα τῶν μυστῶν διὰ κροκῶν, ἦτοι νημάτων χρώματος κροκον. Εἴτα ἡ Πομπή, βαδίζουσα διὰ τῆς Ἑλευσινιακῆς πεδιάδος, ἔφθανε εἰς τὴν Ἱερὰν Πόλιν ἀργὰ τὴν νύκτα, καὶ αὕτη εἶνε πιθανώτατα ἡ κατ' ἐξοχὴν λαμπάδων νύξ, ἣν μνημονεύουσιν ἀρχαῖοι συγγραφεῖς.

Ἡ 21ῃ καὶ ἡ 22α ἦσαν κυρίως αἱ μυστηριώδεις ἡμέραι, ἡ μᾶλλον, νύκτες, ἀφοῦ ἐν νυκτὶ ἐτελοῦντο τὰ Μυστήρια, ἡ μὲν πρώτη πιθανώτατα διὰ τοὺς κυρίως μύστας, ἡ δὲ δευτέρα διὰ τοὺς ἐπόπτας, ἦτοι τοὺς τοῦ δευτέρου βαθμοῦ μύστας, τοὺς γενομένους ἐπόπτας μετὰ παρέλευσιν ὁλοκλήρου ἐνιαυτοῦ ἀπὸ τῆς πρώτης μνήσεως. Ἡ διάκρισις εἰς μύστας καὶ ἐπόπτας εἶνε βεβαία. Μύσται, κατὰ τινὰ μαρτυρίαν, ἠδύναντο νὰ ὦσι καὶ παῖδες, ἐπόπται δὲ μόνον ἄνδρες. Ὅταν τὸ πλῆθος τῶν μνουμένων ἦτο μέγα, αἱ Μυστηριώδεις Νύκτες κατ' ἀνάγκην ἔπρεπε νὰ ὦσι πλείονες, διότι ὁ Μυστικὸς Οἶκος ἐν' ᾧ τὰ Μυστήρια ἐτελοῦντο, δὲν ἠδύνατο νὰ περιλάβῃ πλείονας τῶν 4,000 ἀνθρώπων. Ὅταν δὲ αἱ Μυστηριώδεις Νύκτες ἦσαν 2 μόνον, συνεπληροῦντο ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐορτῆς (14ης τοῦ μηνός) 9 ἡμέραι, ὅσας εἶχε περιπλανηθῇ ἡ Δήμητρα, ἀναζητοῦσα τὴν κόρην τῆς κατὰ τὸν μῦθον.

Τῇ ὑστεραίᾳ τῆς τελευταίας μυστηριώδους νυκτὸς ἐγένετο καὶ τελετὴ τις, πιθανώτατα ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ Ἱεροῦ Τεμένους. Ἐλάμβανον δηλαδὴ δύο ἀγγεῖα, ἐπλήρουν αὐτὰ ὕδατος ἢ οἴνου, καὶ τὰ ἔθρανον, τὸ μὲν πρὸς Ἀνατολὰς ἐστραμμένον, τὸ δὲ πρὸς Δυσμὰς, ἐπιλέγοντες καὶ ρησὶν τινὰ μυστικὴν, καὶ τὴν ἐπιόθον ἐπέστρεφον εἰς Ἀθήνας. Ἡ ἐπάνοδος ἐγένετο μετὰ τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἰακχον μετὰ τῆς αὐτῆς οἴας καὶ ἡ εἰς Ἑλευσίνα πορεία πομπῆς, κατ' αὐτὴν δὲ ἐγένοντο καὶ οἱ περιλάλητοι ἐκεῖνοι κατὰ τὴν γέφυραν τοῦ Ἀττικοῦ Κηφισσοῦ γεφυρισμοί, σκώμματα καὶ ἄλλα παιγνιώδη λόγια καὶ ἔργα τῶν ἐπιστρεφόντων καὶ τῶν ὑποδεχομένων αὐτοὺς, εἰς ἀνάμνησιν τῶν σκωμμάτων καὶ ἀστειοτήτων τῆς ὑπηρετρίας τοῦ βασιλέως τῆς Ἑλευσίνος Κελεοῦ Ἰάμβης—ἐξ οὗ καὶ Ἰαμβος—ὅφ' ὧν τὸ πρῶτον ἡ Δήμητρα μετὰ τὴν ἐννεαήμερον αὐτῆς θλίψιν ἐκινήθη εἰς γέλωτα.

Ἀρπαγὴ τῆς Περσεφόνης.—Τὸ ἀρχαιότερον περιωπθὲν ἡμῖν γραπτὸν μνημεῖον, ὁ Ὀμηρικὸς λεγόμενος εἰς Δήμητραν ὕμνος, διηγεῖται τὰ κατὰ τὸν μῦθον ὡς ἐξῆς: Ἐνθ' ἡ Κόρη, ἡ

Περσεφόνη, ἔδρεπεν ἄνθη, ὁ θεὸς τοῦ Ἄδου Πλούτων τὴν ἡρπασεν ἄκουσαν καὶ ἔφερεν αὐτὴν εἰς τὰ καταχθονία του βασιλεία, συνεπινεύοντος καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Διὸς. Τὴν φωνὴν τῆς ἀρπαγῆς ἤκουσεν ἡ Δήμητρα καὶ ἔσπευσεν εἰς καταδίωξιν τοῦ ἀρπαγος, ἀλλ' ἦτο ἀργά, οὐδὲ ἠδυνήθη νὰ ἴδῃ καὶ αὐτόν, οὐδεὶς δὲ οὔτε τῶν θεῶν οὔτε τῶν ἀνθρώπων εἴξευρε νὰ τῇ εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν. Περιεπλανήθη λοιπὸν ἐπὶ 9 ἡμέρας καὶ νύκτας, δῶδας ἐν χερσὶν ἔχουσα, εἰς ἀναζήτησιν τῆς κόρης τῆς, ἀλλ' εἰς μάτην. Τέλος ἔμαθε παρὰ τοῦ Ἡλίου, τίς ἦτο ὁ ἀρπαξ καὶ τίς ὁ συνεργός. Ἐχολώθη τότε ἡ θεὰ κατὰ τοῦ Διὸς, ἐγκατέλειπε τὸν Ὀλυμπον καὶ ἤρχισε περιτρέχουσα τὴν Γῆν, εἰς γυναιὴν γυναῖκα μεταβληθεῖσα, οὕτω δὲ πλανωμένη ἦλθεν εἰς Ἑλευσίνα, ἐν ᾗ ἔτυχεν ἀξίας ἑαυτῆς δεξιώσεως παρὰ τοῦ Ἀρχοντος τῆς χώρας Κελεοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του, καὶ ἐδῶ τὸ πρῶτον κινήθη εἰς γέλωτα ὑπὸ τῶν σκωμμάτων καὶ τῶν βωμολογιῶν τῆς ὑπηρετρίας τοῦ Κελεοῦ Ἰάμβης, ἔσπερξε νὰ πῇ τὸν κατὰ παραγγελίαν τῆς ὑπὸ τῆς βασιλείας Μετανείρας κατασκευασθέντα κυκεῶνα, καὶ ἐδέχθη, εἰς τὰ ἀνάκτορα μένουσα, ν' ἀναθρέψῃ τὸν ὀπίγονον τοῦ βασιλέως υἱὸν Δημοφῶντα.

Τὸ παιδίον ἠδῆανε παραδόξως, διότι ἡ θεὰ, ἐν ἀγνοίᾳ τῶν γονέων του, τὴν μὲν ἡμέραν ἔχρειεν αὐτὸ δι' ἀμβροσίας, τὴν δὲ νύκτα, ὡσεὶ δαυλόν, τὸ ἔκρυπτεν εἰς τὸ πῦρ, ἀθάνατον αὐτὸ θέλουσα νὰ ποιήσῃ. Ἀλλ' ἡ ὀλιγοπιστία τῆς μητρὸς του κατέστρεψε τὸ ἔργον τῆς Θεᾶς. Παραμονεύουσα μίαν νύκτα καὶ ἰδοῦσα τὰ γινόμενα, ἀνεβόησεν ὑπὸ φόβου ὑπὲρ τοῦ τέκνου τῆς. Ἡ Θεὰ ἐχολώθη, ἀφῆκε κατὰ γῆς τὸ βρέφος, ὅπερ ἔσπευσαν νὰ περιποιηθῶν αἱ ἀδελφαὶ του, καὶ τότε τὸ πρῶτον ἀπεκαλύφθη εἰς τοὺς περὶ αὐτὴν, ἀπαξ δὲ ἀποκαλυφθεῖσα πρὸς ἐξιλέωσιν τῆς διέταξε τοὺς Ἑλευσινίους νὰ κτίσωσιν αὐτῇ ναόν, ὑποσχεθεῖσα νὰ διδάξῃ αὐτοὺς τίνι τρόπῳ λατρεύοντες αὐτὴν θά τὴν ἔχωσιν εὐμένη.

Οἱ Ἑλευσῖνοι ὑπήκουσαν, ἔκτισαν τὸν ναόν, καὶ εἰς τοῦτον καταφυγοῦσα ἡ Θεὰ ἐμήνιε κατὰ Θεῶν καὶ ἀνθρώπων διὰ τὴν ἀρπαγὴν τῆς Κόρης, καὶ ἡ ὀργὴ τῆς ἐξεδηλώθη φοβερὰ, διότι ἡ Γῆ δὲν ἠθέλεε πλέον νὰ παραγάγῃ καρποὺς, πολλὰ δὲ καμπύλα ἄροτρα μάτην. ἐπιλέγει ὁ ὕμνογράφος, διηυλάκωνον αὐτὴν. Τότε ὁ Ζεὺς ἐνόησε τὸν κίνδυνον, ὅτι δηλ. ἀπειλεῖται γενικὴ καταστροφὴ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, καὶ ἀφοῦ μάτην προσεπάθησε νὰ καταπαύσῃ τὴν ὀργὴν αὐτῆς, ἀπέστειλε τὸν Ἑρμῆν εἰς τὸν Ἄδην πρὸς τὸν Πλούτωνα μὲ τὴν παραγγελίαν ν' ἀφίσῃ τὴν Κόρην ἐλευθέραν ν' ἀνέλθῃ πρὸς τὴν μητέρα τῆς. Ὁ Πλούτων δὲν ἠπειθήσεν, ἀλλ' ἐμνηχανεύθη τι, δι' οὗ ὑποχρέου διὰ παντὸς τὴν Περσεφόνην τέσσαρας τοῦ ἐνιαυτοῦ τουλάχιστον μῆνας νὰ κατέρχεται καὶ μένη παρ' αὐτῇ. Ἡ Δήμητρα ἐπανιδούσα τὴν πολυπόθητον θυγατέρα τῆς καὶ σφίγξασα αὐτὴν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς—ἐπανεῦρε δὲ αὐτὴν ἡ Κόρη ἀνελθούσα ἐκ τοῦ Ἄδου ἐντὸς τοῦ ἐν Ἑλευσίνι νεοτεύκτου ναοῦ τῆς—ἔσπερξεν εἰς τὴν συμφωνίαν. Πρὶν ἢ δὲ ἀμφότεραι ἀνέλθουν εἰς τὸν Ὀλυμπον

πρὸς τοὺς ἄλλους θεοὺς, ὅπου ἐπιμόνως προσεκάλει αὐτὰς ὁ Ζεὺς, οὐ μόνον, κατὰ τὸν ὕμνογράφον, ἡ Θεὰ κατέστησε τὴν Γῆν γόνιμον, ἀλλὰ καὶ συγκατέσασα τοὺς θεμιστοπόλους βασιλεῖς, τὸν Τριπτόλεμον, τὸν Διοκλῆ, τὸν Εὐμόλπον καὶ τὸν ἡγήτορα λαῶν Κελεόν, ἔδειξεν αὐτοῖς σεμνὰ ὄργια κλπ.

Καὶ δὲν μᾶς λέγει μὲν ὁ ὕμνογράφος, ὅστις φαίνεται ἐξ Ἑλευσίνος καταγόμενος, ὅποια ἦσαν τὰ σεμνὰ ταῦτα ὄργια, διότι ὁ πρὸς τὸν θεὸν φόβος ἀποπνίγει τὴν φωνὴν του, ἀλλὰ προσθέτει εὐθύς κατωτέρω, ὅτι οἱ ἰδόντες τὰ σεμνὰ ἐκεῖνα μυστήρια καὶ μετασχόντες τῆς τελείης, αὐτοὶ καὶ μόνον αὐτοὶ δύνανται νὰ ἐλπίζωσιν εἰς αἰσίον μετὰ θάνατον ἐν τῷ κάτω κόσμῳ μέλλον, οἱ δὲ λοιποὶ εἶναι ἐκ προοιμίου καταδικασμένοι δι' οὐδὲν ἄλλο, ἢ διότι δὲν ἐμνήθησαν τὰ σεμνὰ ταῦτα μυστήρια. Ἀλλὰ τί ἄλλο ἦτο ἡ ἐπαγγελία αὕτη ἢ δειγμα χάριτος περὶ τῆς μελλούσης ζωῆς;

Περὶ Τριπτόλεμου οὐδὲν ἀναφέρει ὁ Ὀμηρικὸς ὕμνος, ἀλλὰ κατὰ τὴν Μυθολογίαν οὗτος ἦτο υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Ἑλευσίνος Κελεοῦ καὶ τῆς Μετανείρας, ἦτοι ὁ ἀνωτέρω ἐπικληθεὶς Δημοφῶν, τὸν ὅποιον ἡ Δήμητρα, μὴ προφθάσασα, ὡς ἀνωτέρω ἀναφερόμεν, νὰ καταστήσῃ ἀθάνατον, τῷ ἐπέδειξε τὴν χοῆν τοῦ σίτου καὶ τῷ ἔδωκεν ἄμαξαν ὁδηγουμένην δι' ὑποπτέρων Δρακόντων, ἐφ' ἧς φερόμενος ἐπὶ πᾶσαν τὴν Γῆν, ἐδίδαξε πανταχοῦ τὴν Γεωργίαν. Ὁ Τριπτόλεμος εἶχε ναὸν ἐν Ἑλευσίνι καὶ ἄγαλμα ἐν τῷ ναῷ τῆς Δήμητρος ἐν Ἀθήναις.

Ἡ Ἑλευσίς.— Κατὰ τὴν μυθολογίαν ἡ Ἑλευσίς ἐκαλεῖτο πρότερον *Σαιοαρία*, μετωνομάσθη δὲ Ἑλευσίς (= Ἑλευσις) διότι εἰς αὐτὴν ἐλθοῦσα ἡ θεὰ Δήμητρα κατέπαυσα τὰς πρὸς ἀναζήτησιν τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Περσεφόνης (τῆς Κόρης) προσπάθειάς της. Οἱ Ἑλευσίνιοι, νικηθέντες ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ Ἐρεχθίδος, ὑπετάγησαν εἰς αὐτοὺς, ἀλλὰ, καίτερο παραδοθέντες, ἐζήτησαν καὶ ἐπέτυχον τινα προνόμια, ἐν οἷς καὶ τὸ δικαίωμα νὰ κόπωσιν ἴδιοι χαλκοὺν νόμισμα. Οἱ Ἀθηναῖοι, καταλαβόντες τὴν Ἑλευσίνα, δὲν ἠδύναντο βεβαίως νὰ παρίδωσι τὴν ἐξόχως στρατηγικὴν αὐτῆς θέσιν καὶ ἀπὸ τοῦ θου π. Χ. αἰῶνος ἀνεδείξαν αὐτὴν διὰ τῶν Πεισιστρατιδῶν φρουρίον πρώτης τάξεως. Ἐπὶ τῶν Ρωμαϊκῶν χρόνων ἡ Ἑλευσίς παρημελήθει ὅλως ὡς φρουρίον, ἔγινεν ὅμως τὸ *χαϊδεμένο παιδί* τῶν Ρωμαίων αυτοκρατόρων, καὶ ἰδίως τῆς Ἀντωνίνης, οἵτινες παντοίοις τρόποις ἔδειξαν τὴν πρὸς αὐτὴν εὐμένειάν των. Κατόπιν ὅμως, ὅτε οἱ ἀπὸ Βορρᾶ βάρβαροι ἤρριξαν νὰ εἰσβάλλωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, μετεβλήθη καὶ πάλιν εἰς φρουρίον. Ἐπὶ τῆς εἰσβολῆς τοῦ Ἀλαρίχου (369 μ. Χ.) ἡ Ἑλευσίς ἐπάθε παντοίας κακώσεις, καταστραφέντος τότε, κατὰ τὸν Εὐνάσιον, καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ Ἱεροῦ, ἀλλ' εἶνε πιθανώτερον, ὅτι τὸ Ἱερόν κατεστράφη βραδύτερον ὑπὸ σεισμῶν.

Ἐπὶ Βυζαντινῶν καὶ πιθανώτατα ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ μετὰ τῶν ἄλλων φρουρίων ἐπισκευάσθη καὶ ἡ Ἑλευσίς, καὶ ἠδυνήθη οὕτω ν' ἀνιστῇ εἰς τὰς ἀπὸ Βορρᾶ βαρβαρικὰς ἐπιδρομὰς, ὡς φρουρίον δὲ πιθανώτατα ἐξηκολούθησε μέχρι τῶν ἐσχάτων χρόνων τῆς Φραγκοκρατίας ἐν ἐνεργείᾳ οὐσα. Κατ' ἐκείνους δὲ τοὺς χρό-

νοὺς ἐκτίσθη—ἐπὶ ἀρχαίων ὅμως θεμελίων—καὶ ὁ ἐν ἐρείπιοις νῦν ἐπὶ τῆς ὑψίστης κορυφῆς σωζόμενος Πύργος.

Πότε κατόπιν ἡσημώθη ὁ τόπος καὶ πότε ἀκριβῶς κατέλαβον αὐτὸν οἱ νῦν αὐτοῦ κάτοικοι, ἀδελόν. Λείψανα Βυζαντινῆς ἐκκλησίας, ἱκανῶς μεγάλης, σώζονται κατὰ τὸ ἐκκλησιδίδιον τοῦ Ἀγίου Ζαχαρίου καὶ μαρτυροῦσι σαφῶς, ὅτι ἀκόμη μέχρι τῆς 10ης μ. Χ. ἑκατονταετηρίδος ὁ πληθυσμὸς ἦτο ἀκμαῖος. Ἐκτοτε ἤρξατο πιθανώτατα ἐλαττούμενος καὶ εἰς τοῦτο ἰδίως συνετέλεσαν οἱ θυελλώδεις τῆς Φραγκοκρατίας χρόνοι, καθ' οὓς ὁ τόπος εἶχε σχεδὸν τέλεον ἐρημωθῇ.

Ἐρημον αὐτὸν εὐρόντες, κατέλαβον οἱ νῦν αὐτοῦ κάτοικοι, Ἀλβανοί, ἐκ τῆς φυλῆς τῶν Τόσκων, ἀλλὰ καὶ οὗτοι, πότε μονίμως ἐν αὐτῇ κατεστάθησαν, δὲν εἶνε ἀκριβῶς γνωστόν. Κατ' ἀρχὰς φαίνεται, ὅτι εἶχον πῆξει ἐκεῖ καλύβας εἰς καλλιέργειαν τῆς περὶ γῆς, ἀλλὰ κατόπιν ἠναγκάσθησαν τὴν μόνιμον αὐτῶν κατοικίαν νὰ μεταφέρωσιν εἰς τὰ ἀνώτερα, διὰ τὸν ἐκ τῶν πειρατῶν φόβον. Ὁ Σρον, ἐπισκεφθεὶς τὴν Ἑλευσίνα κατὰ τὸ 1676, ἰδοὺ πῶς περιγράφει αὐτήν: «Ἡ Ἑλευσίς, καλουμένη νῦν Λεψίνα, ἦτο λόγου ἀξία πόλις, ἐνόσφ ἡκμαζον αἱ Ἀθηναί, συγκατέπεσε δὲ μετὰ τούτων, καὶ τῶρα Χριστιανοί, ἀπανθρωπότητοι πειράται, ἐπὶ τοσούτον κατεπίεσαν αὐτήν, ὥστε πάντες οἱ κάτοικοι τῆς ἐγκατέλειπον τὸν τόπον, καὶ νῦν μόνον, ἐρείπια βλέπει τις ἐν αὐτῇ». Φαίνεται ὅμως ὅτι βραδύτερον οἱ κάτοικοι, καὶ πάλιν μονίμως ἐγκατεστάθησαν ἐν αὐτῇ, πῆξαντες τὰς καλύβας τῶν κυρίως ἐπὶ τοῦ λόφου, ἐνθα ἔκειτο τὸ πάλαι τὸ ἱερόν τέμενος τῶν Θεῶν. Ὁ Σατωβριάν λ. χ. ἐπισκεφθεὶς τὴν Ἑλευσίνα κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ λήξαντος αἰῶνος (1806) γράφει περὶ αὐτῆς: «Εἶδομεν ἐν τῇ πεδιάδι τὰ λείψανα *ὀδραγωγείου* καὶ ἀνὰ μέσον τῶν νεωστὶ τεθερισμένων σταχυῶν διάφορα ἐρείπια» ἀφιππεύσαμεν εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ λοφίσκου καὶ ἀνερχομένην εἰς τὴν πλησιεστέραν καλύβην, ἐνθα καὶ ἐφιλοξενήθημεν».

Μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Σατωβριάν, ἡ Ἑταιρεία τῶν Dilettanti, λαβοῦσα Σουλτανικὸν φερμάνιον, ἤρξατο ἐν Ἑλευσίνι ἀνασκαφῶν (1811), ἀλλὰ μικρὰ τινα ἠδυνήθη νὰ κατορθώσῃ, διότι πιθανῶς δὲν εἶχε τὰ ἀναγκαῖα χρηματικὰ μέσα, ἵνα ἐκδιώξῃ ἐκεῖθεν τοὺς χωρικοὺς. Ἀτυχεῶς ὁ τόπος τῶν, ἔνεκα τῆς προηγουμένης ἐρημώσεως, ἦτο νοσώδης καὶ ἐμαστιζέτο ὑπὸ πυρετῶν, τοῦτου δ' ἔνεκα καὶ ὁ πληθυσμὸς δὲν ἠῤῥαξε. Μέγα δὲ εἰς αὐτοὺς κώλυμα πρὸς πρόοδον ἦτο καὶ ἡ ἑλλειψὶς ὕδατος ἐν τῷ λόφῳ, ἐν ᾧ κατώκουν. Τῷ 1860 ἡ Ἑλληνικὴ καβέρνησις ἠγόρασεν οἰκισκοὺς τινὰς κατὰ τὰ Μεγὰλα Προπύλαια, τούτων δὲ κατεδαφισθέντων, ἐγένοντο ἀνασκαφαὶ ὑπὸ τοῦ Γάλλου ἀρχαιολόγου Φ. Λενορμάν, ἀλλὰ τὸ ἔργον διεκόπη εὐθύς ἐν ἀρχῇ σχεδόν, διότι ὁ ἀνασκάπτων δὲν διέθετεν ἢ ἐλάχιστα χρηματικὰ μέσα. Ἐσχάτως ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐξηγόρασε μέγα μέρος τοῦ χωρίου ἀντὶ 200,000 περίπου δραχμῶν—μέχρι τοῦδε—ἡ δὲ Ἑλλ. Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία ἀνέσκαψεν αὐτό, δαπανήσασα μέχρι τοῦ (1906) ὑπερὶ τὰς 150,000 δραχμῶν. Αἱ ἀνασκαφαὶ ὑπῆρξαν διττῶς ὠφελίμοι

τοῖς κατοίκους. Πρῶτον μὲν διότι, εὐπορώτεροι γενόμενοι, ἔκτισαν ὑγιεινότερους ἐν τῇ πεδιάδι οἰκίσκους, ἔπειτα δὲ διότι διὰ τοῦ ἐκ τῆς ἀνασκαφῆς χώματος ἐκαλύφθησαν τὰ ἔλη καὶ ἐξυγιάνθη οὕτω ὁ τόπος. Ἡ δὲ πρὸς τὰς Ἀθήνας ἀμεσώτερα διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ἐπικοινωνία ἐδίδαξε τοὺς κατοίκους καὶ τινα ἄλλα εἰς τὸν πολιτισμὸν συντελοῦντα, τὴν δενδροφυτεῖαν λ. χ., ὥστε νῦν ἡ Ἐλευσίς ἀτέβη οὐ μόνον ὑγιεινόν, ἀλλὰ καὶ εὐάρεστον κατὰ τὸ θέρος ἐνδιαίτημα. Πάντες οἱ κάτοικοι τῆς Ἐλευσίνοσιν ἀνευ ἐξαιρέσεως ὁμιλοῦσι καὶ τὴν νεοελληνικὴν ὡς μητρικὴν γλῶσσαν.

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ - ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΣ

Πάντοτε οἱ λαοί, ἀποδυνάμειοι εἰς ἀγῶνας ἀπελευθερωτικούς, εἶχον ἀνάγκην, ὥς ἡ Ἱστορία διδάσκει, ἀνθρώπων ἐμπνευσμένων, μεγάλων ῥητόρων ἢ ποιητῶν, οἱ ὅποιοι νὰ ἀναπτερῶνουν τὸ μένος τῶν καὶ νὰ τοὺς ἐγκαρδιῶνουν.

ΓΑΒΡΙΗΛ Δ' ΑΝΝΟΥΝΤΣΙΟ

Ὁ Ἰταλικὸς λαὸς κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον, εὗρε τὸν ἀνθρώπον τοῦ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ μεγάλου συγγραφέως καὶ ποιητοῦ τοῦ Γαβριὴλ Δ' Ἀννούντσιο.

Ὁ ποιητὴς δὲν ἀφήκε νὰ τοῦ διαφύγῃ καμμιὰ εὐκαιρία. Ἐξεφώνησε λόγους πατριωτικούς, ἀπήγγειλε ποιήματα, ἐγραφε ἐκκλήσεις, ἄρθρα, εἰς τα κατετάγη εἰς τὸν στρατόν, ἐπέταξε μὲ ἀεροπλάνα εἰς τοὺς καταυλισμοὺς τῶν στρατευμάτων, ἐνθουσίασεν, ἀνέφλεξε στήθη καὶ

τέλος τεθεῖς ἐπὶ κεφαλῇ μεγάλου τμήματος στρατοῦ, τὸ ὅποιον παρέσυρε μὲ τοὺς φλογεροὺς λόγους τοῦ, κατέλαβε τὸ Φιοῦμε, τοῦ ὁποίου ἡ τύχη παραμένει ἀδηλος καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ τὸ κατέχῃ, μὴ ἀκούων οὔτε τὴν κυβερνησὶν αὐτοῦ, οὔτε κανένα.

Τελευταία ὥρα.—Τὸ ζήτημα τοῦ Φιοῦμε ἐλύθη. Ὁ Ποιητὴς ἐκλήθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πόλιν, ἥτις ἀνεγνωρίσθη ὡς ἐλευθέρου λιμῆν, ἀλλ' ἤρνηθη νὰ συμμορφωθῇ εἰς τὴν προσκλησιν αὐτὴν τῆς κυβερνήσεώς του, προτιθέμενος νὰ ἀναβιβάσῃ ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Φιοῦμε (:) τὸν Δούκα τῆς Λόστης. Τότε ἐστάλη Ἰταλικὸς στόλος ὅστις τοῦ ἔταξε προθεσμίαν καὶ ὁ Ποιητὴς ἀφίππευσεν τοῦ πολεμικοῦ ἵππου τοῦ διὰ νὰ ἀνέλθῃ καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ Πηγάσσου.

Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΝ ΤΗ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΙ

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ - ΓΑΛΗΝΟΣ

Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι ὑπῆρξαν δύο διάσημοι ἰατροί, ὁ Ἱπποκράτης καὶ ὁ Γαληνός.

Ἱπποκράτης.—Ὑπῆρξεν ὁ περιφημότερος τῶν ἀρχαίων ἰατρῶν, θεωρεῖται δὲ κοινῶς ὡς πατὴρ τῆς Ἱατρικῆς. Ἐγεννήθη ἐν Κῷ τῷ 460 π. Χ., φαίνεται δὲ ὅτι περιῆλθε διάφορα μέρη πρὸς ἐκπαίδευσιν. Ἀποδίδονται εἰς αὐτὸν 72 πραγματεῖαι, ἀλλὰ τινὲς ἐξ αὐτῶν θεωροῦνται νόθοι, καὶ ἄλλαι ὡς ἀξιοθελῆσαι διὰ ξένων προσθηκῶν, ἰδίως τῶν υἱῶν τοῦ Θεσσαλοῦ καὶ Δράκοντος καὶ τοῦ γαμβροῦ τοῦ Πολύβου. Ὁ Γαληνός, προσπαθήσας νὰ διακρίνῃ τὰς νόθους τῶν γνησίων, ἀνεγνώρισεν ὡς γνησίας μόνον ἑνδεκα, οἱ δὲ σημερινοὶ κριτικοὶ κηρύττουσι γνησίας οἱ μὲν 6 καὶ ἄλλοι 2 μόνον πραγματείας.

Ἡ γνωστοτέρα ἱατρικὴ πραγματεία τοῦ Ἱπποκράτους εἶνε ἡ ἐπιγραφομένη **Ἀφορισμοί**. Αὕτη εἶνε ὁ πυρὴν τοῦ ὅλου συστήματος αὐτοῦ. Πρῶτος ὁ Ἱπποκράτης ἀνήγαγε τὴν Ἱατρικὴν εἰς ἀληθὴ Ἐπιστήμην, ἀπὸ τῶν ἀκριτοῦ ἐμπειρισμοῦ καὶ τῶν ἀβασίμων καὶ ἀπατηλῶν ὑποθέσεων. Ἡ θεωρία καὶ ἡ πράξις αὐτοῦ ἐστηρίζετο εἰς μακρὰς καὶ ἀκριβεῖς παρατηρήσεις καὶ ἐργύνας τῶν ἀσθενειῶν, καὶ ταύτας ἔλαβεν ὡς βάσιν τῆς παθολογίας καὶ τῆς θεραπευτικῆς του.

Τρομερὰ νόσος εἶχεν ἐνσκήψῃ εἰς τὸν Περιοικὸν στρατόν, ὁ δὲ βασιλεὺς τῆς Περιοίας Ἀρταξέρξης ἀπέστειλε πρὸς τὸν Ἱπποκράτην μεγαλοπρεπὴ δῶρα μετὰ τῆς παρακλήσεως νὰ μεταβῇ ἐκεῖσε, καὶ νὰ θεραπεύσῃ τοὺς στρατιώτας. Ἀλλ' ὁ Ἱπποκράτης ἀπήντησεν εἰς τὸν ἀπεσταλμένον τοῦ Ἀρταξέρξου:

— Δὲν δύναμαι νὰ βοηθήσω τοὺς ἐχθροὺς τῆς πατρίδος μου.

Ὁ Γάλλος ζωγράφος Ζιροδὲ ἐποίησε τῷ 1792 ὡραίαν εἰκόνα, παριστῶσαν τὸν Ἱπποκράτην, ἀρνούμενον τὰ δῶρα τοῦ Ἀρτα-

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ

ξέρξου, ἡ εἰκὼν δὲ αὐτὴ εὐρίσκεται εἰς τὴν Ἱατρικὴν Σχολὴν τῶν Παρισίων.

Ὁ Ἱπποκράτης ἀπέθανε τῷ 356 π. Χ. λίαν προβεβηκώς τὴν ἡλικίαν εἰς Λάριссαν τῆς Θεσσαλίας, ἐνθα καὶ ἀνηγέρθη μνημεῖον πρὸς τιμὴν αὐτοῦ.

Υπάρχει ἐν Κῷ εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως πλάτανος, καλούμενος *Πλάτανος τοῦ Ἱπποκράτους*, διατείνονται δέ, ὅτι τὸ δένδρον τοῦτο ὑπῆρχεν, ὅτε ἔζη ὁ διάσημος ἱατρός. Τὴν εἰκόνα τοῦ πλατάνου τοῦ Ἱπποκράτους ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ ἡμερολόγιον τοῦ 1907.

Γαληνός. — Ἐγεννήθη τῷ 131 μ. Χ. ἐν Περγάμῳ, καὶ ἐποῦδασεν τὴν Ἱατρικὴν καὶ Ἀνατομίαν κατὰ πρῶτον ἐν τῇ πατρίδι του, καὶ εἰτα ἐν Σμύρνῃ, Κορίνθῳ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ. Ἐπανελθὼν εἰς Πέργαμον εἰς ἡλικίαν 27 ἐτῶν, διορίσθη ἱατρός τῶν Μονομάχων καὶ ἡσκήθη εἰς τὴν Χειρουργίαν. Τῷ 164 ἀπῆλθεν εἰς Ρώμην καὶ περιῆλθε διάφορα μέρη, εἰτα δὲ προσελήφθη ὡς ἱατρός τοῦ υἱοῦ τοῦ Ρωμαίου Αὐτοκράτορος Κορμόδου.

Ἀπεβίωσε κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς τρίτης ἐκατονταετηρίδος. Ἐκ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ ἀπωλέσθησαν πολλὰ κατὰ τινα πυρκαϊάν, σώζονται δὲ 100 ἱατρικὰ συγγράμματα αὐτοῦ καὶ ἄλλων 19 μόνον ἀποσπάσματα, ἀλλὰ ἐκ τούτων 24 δὲν εἶνε γνήσια, ἑτέρων δὲ 18 ἀμφιβάλλεται ἡ γνησιότης. Ὁ Γαληνὸς ἐπραγματεύθη πάντα τὰ ἱατρικὰ ζητήματα καὶ μεγαλοφυέστατα τὰ ἀνατομικὰ καὶ φυσιολογικά. Περί ἀνατομικῶν ἐγχειρήσεων (μυῶνων, πνευστικῶν, πεπτικῶν ὀργάνων καὶ μυελοῦ) συνέγραψε 9 βιβλία. Ἐπίσης συνέγραψε περὶ ὁστέων, φλεβῶν, ἀρτηριῶν, ἀνατομικῆς νεύρων καὶ μήτρας, κινήσεως μυῶν, τῶν αἰτίων τῆς ἀναπνοῆς, τοῦ σπέρματος, τῆς ὁσφρήσεως κλπ. Ἐπραγματεύθη καὶ περὶ ὀνείρων, κατὰ τὰς τότε προλήψεις.

Ὁ Γαληνὸς ἐν τῇ Θεραπευτικῇ παραδέχεται, ὡς καὶ ὁ Ἱπποκράτης, τὴν ἀρχὴν τῶν ἀντιδότων, πολεμῶν τὸ θερμὸν διὰ τοῦ ψυχροῦ, τὸ ξηρὸν διὰ τοῦ ὑγροῦ, ἡ δὲ Ἱατρικὴ αὐτοῦ ὑπῆρξεν ἐπὶ πολὺ τὸ κυριώτερον διδακτικὸν βιβλίον. Ἐγραψε καὶ Ὑγιεινὴν εἰς 6 βιβλία καὶ εἰς 3 περὶ διαιτητικῆς καὶ φύσεως τῶν τροφῶν.

Τὸ θαῦμα τῶν 5 ἄρτων τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. — Ἰταλὸς Ἐπίσκοπος ὁμιλῶν ἀπ' ἀμῶνος περὶ τοῦ θαύματος τοῦ Ἰησοῦ, διὰ τοῦ ὁποῦ, ἐυλογήσας πάντες ἄρτους, ἐχόρτασαν ἐξ αὐτῶν πεντακισχιλίους, εἶπε:

— Ὁ Χριστὸς μὲ πεντακισχιλίους ἄρτους ἐχόρτασε πάντες ἀνθρώπους.

Τότε εἰς τὸν ἐκκλησιαζαμένον ἀνεφώνησε:

— Θεὸς μου! Καὶ πῶς δὲν ἔσκασαν αὐτοὶ οἱ πάντες ἄνθρωποι! ἀφοῦ ἔφαγαν 5000 ἄρτους!

— Εἰς αὐτὸ ἀκριδῶς ἔγκειται τὸ θαῦμα! ἀπήντησεν ἐτοιμότατα ὁ Ἐπίσκοπος.

ΑΠΟ ΤΗΝ Μ. ΑΣΙΑΝ. — Τὰ Ἑλληγνὰ πολυδύλα θρῆσκον κατὰ τὴν προέλασιν τοῦ στρατοῦ μας πρὸς τὰ ἐνδότερα τῆς Σμύρνης, τὰς ὁδοὺς τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ.

ΘΡΗΣΚΕΙΑΙ ΤΩΝ ΙΝΔΩΝ

Ἡ ἀρχαιοτέρα θρησκεία τῶν Ἰνδῶν ἦτο ἡ *Βεδική*. Ὄνομά-
σθη οὕτως ἀπὸ τὰ ἱερὰ αὐτῆς βιβλία, τὰς *Βέδας*, (ἱερὰ ἐπιστήμη).
Ταῦτα ἐγράφησαν κατὰ τὸν 10ον αἰῶνα π. Χ., οἱ δὲ Ἰνδοὶ τὰ
θεωροῦσιν ὡς πηγάζοντα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, διότι οἱ συγγράφαντες
αὐτὰ ἦσαν ὁμοτράπεζοι τῶν Θεῶν. Οἱ θεοὶ τῆς Βεδικῆς θρη-
σκείας ἦσαν 3339, καὶ ἀπετέλουν 33 συμπλέγματα. Κατὰ τὴν
Βεδικὴν θρησκείαν οἱ θεοὶ τῶν Ἰνδῶν, καίτοι δημιουργοὶ καὶ
κυβερνήται τοῦ Κόσμου, εἶχον ὁμῶς ὅλας τὰς ἀνθρωπίνους ἐλλείψεις.

Ὁ θεὸς *Αγνί*, θεὸς τοῦ Πυρός, ἦτο ψυχὴ καὶ αἰτία τοῦ Σύμ-
παντος, κύριος τῆς προσευχῆς καὶ τῆς μαγείας, καὶ μεσότης
μεταξὺ θεῶν καὶ ἀνθρώπων. Ὁ *Ινδρα*, ἦτο θεὸς τῆς Δυνάμεως,
μέγας πολεμιστὴς καὶ κύριος τοῦ Κόσμου. Ὁ *Σόμα*, ἦτο θεὸς
τοῦ ὁμιώνυμου ποτοῦ τῆς Ἀθανασίας. Τὸ ποτὸν τοῦτο κατεσκευά-
ζετο ἀπὸ τὸν χυμὸν ἑνὸς φυτοῦ, τὸ πίνουν δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ θεοί.
Ἐκτὸς τῶν θεῶν ὑπῆρχαν καὶ πληθὺς πνευμάτων καὶ δαιμόνων.
Ἡ εὐνοία καὶ ἡ προστασία τῶν θεῶν ἀπεκτάτο κυρίως διὰ
θυσιῶν, εἰς θυσίαν δὲ ἐχρησίμευε τὸ φυτὸν, ἐξ οὗ κατασκευά-
ζεται ἡ σόμα, τὸ ρῦζι, τὸ γάλα καὶ τὰ ζῶα. Σπανίως ἐλάμβανον
χωρὰν ἀνθρωποθυσίαι.

Δευτέρα ἐποχὴ τῆς Ἰνδικῆς θρησκείας εἶνε ὁ *Βραχμανισμός*,
τοῦ ὁποίου ἡ ἀρχὴ ἀνάγεται εἰς τὴν 8ην π. Χ. ἑκατονταετηρίδα.
Κατ' αὐτὴν ἡ κοινωνία διηγεῖτο εἰς 4 τάξεις. 1) Τοὺς *Βραχμάνας*
ἦτοι τοὺς ἱερεῖς. 2) Τοὺς *ἡγεμόνας καὶ πολεμιστάς*. 3) Τοὺς
ἀστοὺς καὶ 4) τοὺς *Σούνδρας* ἦτοι τοὺς ἰθαγενεῖς, οἱ ὅποιοι ἐθεω-
ροῦντο ὡς δούλοι τῶν τριῶν πρώτων τάξεων καὶ ἰδίως τῆς πρώ-
της. Οἱ *Βραχμάνες* ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τοῦ θεοῦ *Βράχμα*,
οἱ ἡγεμόνες καὶ πολεμισταὶ ἀπὸ τοὺς βραχίονάς του, οἱ ἀστοὶ
ἀπὸ τὰς κνήμας του, οἱ δὲ Σούνδραι ἀπὸ τοὺς πόδας του. Οἱ θεοὶ
ἦσαν οἱ ἴδιοι, ὅποιοι ἦσαν ἐπὶ τῆς Βεδικῆς θρησκείας, τὸ ἱερὸν
βιβλίον, ἡ *Βέδα*, ἔμνε πάντοτε τὸ ἴδιον, ἀλλ' ἤδη ὁ θεὸς *Βράχμα*
ἦτο ἀπηλλαγμένος πάσης ἐλλείψεως, εὐπρόσωπος καὶ ἡ ὑψίστη
αἰτία τοῦ Συμπαντος.

Ὁ *Βραχμάν*, ἦτοι ὁ ἱερεὺς ἐν *Βράχμα*, ἀφοῦ ἐξεπλήρου ἀπά-
σας τὰς οἰκογενειακὰς ὑποχρεώσεις του, ὅταν ἐγγήρασκεν, ἀπεσύ-
ρετο εἰς τὸ δάσος, ἐξ ἧς ὡς ἀσκητῆς, ἀφωσιθεῖτο ἀποκλειστικῶς
εἰς τὰ θεῖα καὶ ἀπηνεῖτο ἑαυτὸν, ὅπως φθάσῃ εἰς τὴν γνῶσιν
καὶ θεωρίαν τοῦ ἀπροσώπου *Βράχμα*. Ὁ θάνατος ἐθεωρεῖτο

μετάβασις ἀπὸ τῆς ἀνυπαρξίας εἰς τὴν ὑπαρξιν, ἀπὸ τὸ σκοτὸς
εἰς τὸ φῶς, ἀπὸ τοῦ θανάτου εἰς τὴν Ἀθανασίαν. Ὁ ἀνάξιος τοῦ
Παραδείσου ὤφειλε νὰ ζήσῃ πάλιν ἐπὶ τῆς Γῆς ὡς φυτὸν, ὡς
ζῶον, ἢ ὡς ἄνθρωπος, ἀναλόγως τῆς ἀτελείας του, αὐτὴ δὲ ἡ
μετενσάρκωσις ἐξηκολούθει, ἕως ὅτου φθάσῃ βαθμὴδὸν εἰς καθαρ-
άν θεωρίαν τοῦ *Βράχμα*, καὶ ἀρνήσιν ἑαυτοῦ. Τότε ἠλευθερώ-
ντο ἀπὸ πᾶν ὕλικόν καὶ ἐβυθίζετο εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ κόσμου.

Ὁ *Βραχμανισμός* διεμορφώθη καὶ ἐξηπλώθη εἰς ὅλας τὰς
τάξεις, καὶ ἔλαβε τὴν σημερινὴν αὐτοῦ μορφήν ὑπὸ τὸ ὄνομα
Ἰνδουϊσμός. Οὗτος σήμερον εἶνε ἡ ἐπικρατεστέρα θρησκεία τῶν
Ἰνδῶν, ἔχει ὁμῶς πολλὰς αἰρέσεις. Οἱ θεοὶ εἶνε οἱ τοῦ *Βραχμα-
νισμοῦ*, ἀλλ' ἡ θέσις αὐτῶν εἶνε διάφορος. Μέγιστοι θεοὶ τοῦ
Ἰνδουϊσμοῦ εἶνε ὁ *Βισνοῦ* καὶ ὁ *Σίβα*. Ὁ *Βισνοῦ* εἶνε ἀγαθός,
συντηρητὴς, προστατεύει τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τῶν κινδύνων,
προσπαθεῖ νὰ τοὺς λυτρώσῃ ἀπὸ τὸ κακὸν καὶ νὰ τοὺς ὀδη-
γήσῃ εἰς τὸ βασιλεῖόν του, χάριν δὲ αὐτῶν μεταμορφοῦνται εἰς
οὐάριον, χελώνην, λέοντα καὶ νάνον. Ὁ *Σίβα* εἶνε θεὸς τῆς
καταστροφῆς καὶ τοῦ θανάτου, τὸν παριστάνουσι δὲ μὲ μορφήν
φοβεράν, μὲ τρεῖς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐξωσμένον μὲ ὄφεις.

Οἱ Ἰνδοὶ κατεσκευάζον εἰδῶλα καὶ εἰκόνας, παριστώσας τοὺς
θεοὺς τοῦτους καὶ πληθὺς ἄλλων θεῶν, καὶ ὀφροδομήσαν διὰ
τὴν λατρείαν αὐτῶν μεγαλοπρεπῆ κτίρια. Ἡ πρὸς τὸν θεὸν πίστις
αὐτῶν ἐκδηλοῦται δι' ὕμνων, μεταφέρομεν δ' ἐνταῦθα τὸν πρὸς
τὸν θεὸν *Σίβα*, ἔχοντα οὕτω:

«Σὺ εἶσαι ὁ Κύριος, ὅσο αἰνέσις ἡ ζωὴ εἶνε πλησίον Σοῦ. Σὺ
εἶσαι ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ μου, ἐγὼ δὲ εἶμαι τὸ τέκνον Σοῦ. Πᾶν
ἀγαθὸν πηγάζει ἀπὸ τὴν προύστητά Σοῦ. Ὑψίστη Κύριε μεταξὺ τῶν
Κυρίων, Σὺ κυβερνᾷς πᾶν ὅ,τι ὑπάρχει καὶ πᾶν ὅ,τι ἐκ Σοῦ ὑπα-
κούει εἰς τὴν θέλησίν Σοῦ. Κύριε, ἀποδίδενον πρὸς με οὐδὲν ἰσχύω
ἄντι τῆς βοηθείας Σοῦ. Εἰς ποίαν δύναμιν νὰ ἐκμνησθῇ τοῖς
πόνοις μου; Ἀπέθληκα ἐνίοτε εἰς τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ἀλλ' εἰς
μάτην. Σὺ εἶσαι τὸ τέρμα τοῦ ἐλλείους. Μὴ ἀποστρέψεις τὸ ὄμμα Σοῦ
ἀπ' ἐμοῦ. Τὸ ὄνομά Σοῦ εἶνε τὸ ἀσφαλὲς κατασκήριον, ἡ μόνη σωτη-
ρία μου. Κύριε αἱ ὁδοὶ Σοῦ ἀνακουφίζουν τὴν καρδίαν μου. Θεὲ
τοῦ ἐλλείους, ποιήσον κατὰ τὴν κρίσιν Σοῦ».

Τὸν πρὸς τὸν θεὸν σεβασμὸν οἱ Ἰνδοὶ ἐκφράζουσιν διὰ θρη-
σκευτικῶν χορῶν, λιτανειῶν καὶ ἀσμάτων. Ἡ συκὴ εἶνε τὸ
ἱερὸν δένδρον, εἰς πολλὰ δὲ μέρη θεωροῦνται ὡς ἱερὰ αἱ ἀγε-
λάδες, οἱ ὄφεις καὶ οἱ πύθιοι.

Ἡ αἰτία τῶν διαμορφώσεων τοῦ *Βραχμανισμοῦ*, καλουμένη
Γιναῖσμος ἔχει ὡς ἐξῆς: Εἰς τὸν *Βράχμα* δύναται τις νὰ φθάσῃ
δι' αὐστηροτάτης ἀσκήσεως μέχρι βασανισμοῦ τοῦ σώματος.
Ὁ τὴν διαμορφώσιν ταύτην οὐστήσας *Γίνα*, ὅταν ἐνόησε προ-
σεγγίζοντα τὸν θάνατον, ἐπετάχυνεν αὐτὸν, ὑποβληθεὶς εἰς ἀσι-
τίαν. Πολλοὶ τῶν ὁπαδῶν του τὸν μιμοῦνται, οἱ δὲ αὐστηρότε-
ροι περιπατοῦν γυμνοί. Σήμερον ὑπάρχουν εἰς τὰς Ἰνδίας περὶ
τὸ ἐν καὶ ἡμισυ ἑκατομμύριον *Γιναῖσται*, διαιρούμενοι εἰς τοὺς

αύστηρους καὶ τοὺς λαϊκοὺς. Πολλοὶ τῶν τελευταίων εἶνε πλούσιοι ἔμποροι, μὴ ὑποβαλλόμενοι εἰς πάσας τὰς διατυπώσεις.

Σπουδαιότερα μεταρρυθμίσεις τοῦ Βραχμανισμοῦ εἶνε ὁ *Βουδδισμός*, ἰδρυτὴς τοῦ ὁποίου εἶνε ὁ *Σιδάρτα Γοτέμα Βουδδα*, γεννηθεὶς περὶ τὸ 560 π. Χ. Τὴν γέννησίν του περικαλύπτει μυθολογικὸς πέπλος. Οἱ θεοὶ παρεκάλεσαν τὸν οὐράνιον Βουδδα νὰ ἐμφανισθῇ ἐπὶ τῆς Γῆς, οὗτος δὲ ἐδέχθη, ὁρίσας ὡς τόπον γεννήσεώς του τὸ *Καπιλαβαστοῦ* καὶ ὡς μητέρα του τὴν ἐνάρετον βασιλίσσαν *Μάγναν*, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ ἐξῆς θαυμάσιον ὄνειρον προανήγγειλε τὴν μέλλουσαν γέννησιν τοῦ Βουδδα. Τέσσαρες ἀνώτεροι θεοὶ καὶ θεαὶ τὴν μετέφερον εἰς τὰ *Τυμαλάια*, ὅπου, ἀφοῦ ἐχρίσθη καὶ ἐστολίσθη μὲ ἀνθή, ἀνεπαύετο εἰς χρυσοῦν σπήλαιον. Ἐκεῖ προσήλθε πρὸς αὐτὴν κατ' ὄναρ ὁ μέλλων Βουδδα ὑπὸ μορφὴν ἐλέφαντος, οἱ δὲ ἱερεῖς ἐξήγησαν ὡς μέλλουσαν ἐμφάνισιν τοῦ Βουδδα. Ὁ θεὸς ἐγεννήθη ὑπὸ ἱερὸν δένδρον, τὴν δὲ γέννησιν αὐτοῦ παρηκολούθησαν 32 ἑκτακτα φυσικά φαινόμενα. Τοῦτον ἀναγνωρίζει ὁ γέρον ἀσκητὴς *Δεβάλα*. Ὁ Βουδδα ὑπὸ τὸ ὄνομα *Σιδάρτα Γοτέμα* ζῇ μὲ ἡγεμονικὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ νυμφευθεὶς ἀποκτᾷ υἱόν, ἀλλ' εἰτα ἐγκαταλείπει ἀνάκτορα, σύζυγον καὶ τέκνον, καθίσταται ἀσκητὴς, ὑποβαλὼν ἑαυτὸν ἐπὶ 6 ἔτη εἰς αὐστηροτάτας ἀσκήσεις, καὶ βασάνους μετὰ βραχμάνων ἀσκητῶν, ἀλλὰ τέλος ἀναγνωρίζει τὸ μάταιον τῶν ἀσκήσεων, προχωρεῖ μόνος εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ δάσους καὶ μένει ὑπὸ τὸ δένδρον τῆς Γνώσεως.

Ὁ πονηρὸς δαίμων *Μάρα*, βλέπων τὸν ἀπειλοῦντα τὸ βασιλείον του κίνδυνον ἐκ τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ Βουδδα, προσπαθεῖ νὰ τὸν ἐμβάλῃ εἰς πειρασμόν διὰ τῶν 3 θυγατέρων του, τῆς *Πλεονεξίας*, τῆς *Φροντίδος* καὶ τῆς *Ἡδονῆς*, ἀλλ' ὁ *Γοτάμα* νικᾷ τὸν πειρασμόν, λαμβάνει ἀπὸ τὸ ἱερὸν δένδρον τὴν τελείαν γῶσιν καὶ καθίσταται τέλειος Βουδδα. Τῷ ἀνοίγεται ὁ παράδεισος (*Νιρβάνα*), ἀλλ' ὁ Βουδδα ἀρνεῖται νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὸν πρὶν ἢ φέρῃ τὴν σωτηρίαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Μετὰ 7 ἑβδομάδας ἐγκαταλείπει τὸ δάσος καὶ ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον, ὅπως διδάξῃ τὴν τελείαν γῶσιν. 5 μοναχοὶ γίνονται οἱ πρῶτοι μαθηταί του, ἀλλὰ ταχέως συγκεντρῶνται περὶ αὐτὸν πλῆθος ὁπαδῶν, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Κατὰ τὸ 83ον ἔτος τῆς ἡλικίας του (477), εἰσέρχεται εἰς τὸ *Νιρβάνα*. Οὐδὲν πῦρ δύναται νὰ κατακαύσῃ τὸ σῶμα του, καὶ τέλος ἀποσυντίθεται διὰ τοῦ πυρός τῆς ἰδίας αὐτοῦ πίστεως.

Ὁ ἄββας καὶ τὸ κάρο μὲ τὰ ἄχυρα. Παχύτατος ἄββας μετέβαινε εἰς Φλωρεντίαν, βλέπων δὲ ὅτι ἦτον ἀργά, ἤρώτησεν ἕνα χωρικόν:

— Θὰ δυνηθῶ νὰ ἐμβῶ εἰς τὴν Φλωρεντίαν;

Ὁ ἄββας ἐνοήσεν ἂν θὰ ἐπρόφθανε νὰ φθάσῃ εἰς τὴν πόλιν πρὶν νυκτώσῃ, ὅπότε ἐκλείον αἱ θύραι αὐτῆς, ἀλλ' ὁ χωρικός μὴ ἐννοήσας τοῦτο ἀπήντησε:

— Πῶς δὲν θὰ δυνηθῇτε, νὰ ἐμβῇτε, ἀφοῦ εἰσέρχεται εὐκόλως διὰ τῆς θύρας κάρρον φορτωμένον χόρτα;

ΓΕΩΛΟΓΙΚΑ

Η ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΟΥ ΟΓΚΟΥ ΤΗΣ ΓΗΣ

Ὁ ὄγκος τῆς Γῆς, ἐφ' ὅσον οἱ αἰῶνες διαδέχονται ἀλλήλους αὐξάνει. Τοῦτο προέρχεται ἐκ τῆς ἐπομένης αἰτίας: Κόσμοι ἄλλοι καταστρέφονται, τὰ συντρίμματα δὲ τῶν καταστρεφόμενων τούτων κόσμων, πλανώμενα ἀτάκτως εἰς τὸ Χάος, ἔλκονται ὑπὸ τοῦ πλανήτου μας, ἅμα εἰσέλθουν εἰς τὴν ἀκτῖνα τῆς ἐλκυστικῆς αὐτοῦ δυνάμεως, εἰσέρχονται ἐντὸς τῆς ἀτμοσφαίρας τῆς Γῆς, πυρακτοῦνται, συνεπεία τῆς ἐκ τῆς μεγάλης αὐτῶν ταχύτητος προστριβῆς μὲ τὸν ἀέρα, καὶ καταπίπτουσι μετατρεπόμενα εἰς κόνιν. Τὰ τεμάχια τῶν καταστρεφόμενων τούτων κόσμων πίπτουν ἐπὶ τῆς Γῆς ὑπὸ τὴν μορφήν διαττόντων ἀστέρων. Ἡ κόνις αὕτη, πίπτουσα, αὐξάνει φυσικῶς τὸν ὄγκον αὐτῆς. Τοσοῦτος ὅμως εἶνε ὁ ἀριθμὸς τῶν διαττόντων ἀστέρων, τοὺς ὁποίους συλλαμβάνει ἡ Γῆ, ὥστε κατ' ἔτος ὁ φλοιὸς αὐτῆς αὐξάνει κατὰ τινα ἑκατοστά. Ἡ αὐξησις αὕτη ἔχει συνέπειαν τὴν αὐξησιν τοῦ βάρους τῆς Γῆς, καὶ κατὰ συνέπειαν τὴν ἐλάττωσιν τῆς ταχύτητος, μετὰ τῆς ὁποίας αὕτη στρέφεται περὶ ἑαυτὴν καὶ περὶ τὸν Ἥλιον. Ἡ Ἐπιστήμη παραδέχεται, ὅτι θὰ ἔλθῃ ἡμέρα, καθ' ἣν ἡ Γῆ, σκοτεινὴ καὶ βραδυνκίνητος, θὰ κυλίεται εἰς τὸ Χάος ὡς πένθιμος καὶ νεκρὰ ἔρημος, ὡς συμβαίνει σήμερον μὲ τὸν Ποσειδῶνα, οὗτοι δὲ θὰ ἐπέλθῃ ὁ θάνατος αὐτῆς.

Περὶ τῶν *Διαττόντων Ἀστέρων* ἐγράψαμεν ἐν ἐκτάσει εἰς τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ 1902 (Σελὶς 83), χάριν δὲ τῶν νέων ἡμῶν ἀναγνωστῶν μεταφέρομεν ἐνταῦθα περίληψιν τῶν τότε γραφέντων. Οἱ Διαττόντες Ἀστέρες ἐμφανίζονται εἰς ὕψος 120 χιλιομέτρων, δὲν ἐμφανίζονται δὲ εἰς τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν καθ' ἁτάσας τὰς νύκτας τοῦ ἔτους. Αἱ μᾶλλον ἀξιοσημεῖωτοι ἐποχαὶ εἶνε ἡ νύξ τῆς δεκάτης Αὐγούστου καὶ ἡ πρωΐα τῆς 14 Νοεμβρίου. Ἡ κατ' Αὐγουστον ἐμφάνισις αὐτῶν διαρκεῖ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, ἀλλ' εἶνε πολυπληθεστέρα κατὰ τὴν 10 τοῦ μηνὸς τούτου. Πολυπληθεστεροὶ κατὰ Νοέμβριον εἶνε οἱ τῆς πρωΐας τῆς 14ης. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην οἱ Διαττόντες Ἀστέρες εἶνε τοσοῦτον πολυπληθεῖς, ὥστε πολλοὶ τοὺς παραβάλλουν πρὸς πυρίνην βροχὴν.

Ἡ πυρίνη αὕτη βροχὴ δὲν εἶνε κατὰ πᾶν ἔτος ἐξ ἴσου ἀφθονος. Ἡ ἀφθονία αὐτῆς ἐπέρχεται περιοδικῶς κατὰ πᾶν 33ον ἔτος. Εἰτα ἐξακολουθεῖ ἐπίσης ἀφθονος ἐπὶ πολλὰ ἔτη, ἐλαττοῦται βαθμηδὸν καὶ τέλος καταπαύει, ὅπως ἐπανεῖλθῃ ἐν ἀφθονίᾳ μετὰ 33 πάλιν ἔτη. Οἱ Διαττόντες Ἀστέρες εἶνε βεβαίως σῶματα

στερεά, διότι ἂν ἦσαν αερώδη δὲν θὰ εἶχον τὴν δύναμιν νὰ εἰσχωρήσουν ἐπὶ τοσοῦτον ἐντὸς τῆς ἀτμοσφαίρας τῆς Γῆς, καὶ νὰ διασκορπίζωνται πρὶν ἢ πυρποληθῶσι. Βλέπει τις ἐνίοτε ἓνα ὄγκον, διαιρούμενον εἰς δύο ἢ τρία θραύσματα, ἐνίοτε πλείότερα, ἕκαστον δὲ τῶν θραυσμάτων τούτων διατηρεῖ σχῆμα ἀκριβῶς ὡρισμένον. Ἐπομένως συνίσταται ἀπὸ συμπαγεῖς οὐσίας, μετατρεπομένας εἰς θραύσματα κατὰ τὴν πυρακτῶσιν αὐτῶν.

Οἱ *Διάττοντες Ἀστέρες* εἶνε πολυπληθέστεροι κατὰ Νοέμβριον ἢ Αὐγούστον, προέρχονται δὲ διότι ἡ Γῆ συναντᾷ εἰς τὸ διάστημα τὰ σμήνη ταῦτα κατὰ τοὺς δύο τούτους μῆνας. Τὰ μετέωρα ταῦτα, ἅμα φθάσουν εἰς τὴν ἡμετέραν ἀτμόσφαιραν, οἰονόησι καὶ ἂν εἶνε τὸ μέγεθος αὐτῶν, φλέγονται. Τούτου ἕνεκεν οὐδεὶς Διάττων Ἀστὴρ εἶνε δυνατόν νὰ φθάσῃ μέχρι τῆς Γῆς. Ἐξατρουῖνται πρὶν ἢ εἰσχωρήσωσιν εἰς τὰ κατώτερα στρώματα τῆς ἀτμοσφαίρας ἡμῶν. Δὲν παρέρχεται νῦν, χωρὶς νὰ πέσῃ εἰς Διάττων Ἀστὴρ. Ὑπολογίσαντες τὸν ἀριθμὸν τῶν Διαττόντων Ἀστέρων, τῶν ἐμφανιζομένων ἀνωθεν ἑνὸς δεδομένου ὀριζήσαντος κατὰ τὰς διαφόρους νύκτας τοῦ ἔτους καὶ λαμβάνοντες τοῦτον ὡς βάσιν τῶν λοιπῶν ὀριζήσαντων, τῶν περιλαμβανόντων ἅπασαν τὴν ἐπιφάνειαν τῆς σφαίρας ἡμῶν, εὗρον ὅτι πίπτουσι τοιοῦτοι ἐπὶ τῆς Γῆς ἑκατὸν σαράντα ἑξ δισεκατομμύρια.

Τὰ μικρὰ ταῦτα σώματα, ἅμα φθάσωσιν εἰς τὴν ἀτμοσφαίραν τῆς Γῆς, θερμαίνονται ὡς ἐκ τῆς προστριβῆς, ἡ δὲ ἐπιβραδυνόμενη αὐτῶν κίνησις μετατρέπεται εἰς θερμότητα. Ἄν ὁ Διάττων Ἀστὴρ ἔχει βάρος ὀλίγων μόνον χιλιογράμμων εξατμίζεται εἰς τὸν αέρα, ἂν ὅμως εἶνε αερόλιθος βαρύτερος ἀνθίσταται.

Γεννῶνται ἐπομένως τὰ ἐπόμενα δύο ζητήματα. 1). Τί εἶνε οἱ Διάττοντες Ἀστέρες; 2). Διατί ἐπανερχονται περιοδικῶς καθ' ὅρισμένας ἐποχάς; Ὁ ἐκ Μιλάνου ἀστρονόμος Σκιαπαρέλλη εὗρεν, ὅτι οἱ Διάττοντες Ἀστέρες τοῦ Αὐγούστου καὶ Νοεμβρίου συμπίπτουσι μετὰ δύο γνωστοτέρων κομητῶν, τοῦ μεγάλου κομήτου τοῦ 1862, ὁ ὁποῖος διήλθεν ἐγγύθεν τοῦ Ἡλίου τῇ 11/23 Αὐγούστου, τοῦ αὐτοῦ ἔτους καὶ ὅστις ἐκτελεῖ τὴν περιόδον του ἐν διαστήματι 121 ἐτῶν καὶ τοῦ ἐμφανισθέντος τῷ 1866, ἐκτελοῦντος τὴν περιόδον του ἐν διαστήματι 36 ἐτῶν. Μετὰ τοῦ πρώτου τῶν κομητῶν τούτων συμπίπτουσι τὰ μετέωρα τῆς 10 Αὐγούστου μετὰ δὲ τοῦ δευτέρου τὰ τοῦ Νοεμβρίου. Ἡ ἀπροσδόκητος αὕτη ἀνακάλυψις διηυκρίνισε μεγάλως τὴν φύσιν τῶν διαττόντων ἀστέρων καὶ τὴν σχέσιν αὐτῶν πρὸς τὰς τροχιάς τῶν κομητῶν. Πέραντα ἐξηγάγον τὸ συμπέρασμα, ὅτι οἱ Κομήται καὶ οἱ Διάττοντες Ἀστέρες εἶναι συναθροίσματα μετεώρων, προσερχομένων ἀπὸ νεφελωμάτων ἀλλοτρίων τοῦ πλανητικοῦ ἡμῶν συστήματος.

Ἡρώτα τις τὸν φίλον του:

— Δὲν μοῦ λές, Κώστα, τὸ βαρόμετρον τὸ ὁποῖον ἠγόρασες πρὸ δαίγων ἡμερῶν εἶνε καλόν;

— Εἶνε ἄριστον, φίλε μου. Προχθὲς τὸ πρῶν ἐδείκνυε θέλλαν καὶ τὸ βράδν ἦλθε ἡ πεθερά μου.

ΚΡΑΤΗ ΚΑΙ ΗΓΕΜΟΝΕΣ

Τὸ «Ἐγκυκλοπαιδικὸν Ἡμερολόγιον» κατ' ἔτος, ἀπὸ τῆς καταβολῆς του, ἐδημοσίευε τὰς εἰκόνας τῶν Ἡγεμόνων καὶ Ἀρχηγῶν κρατῶν τῆς Εὐρώπης, καὶ τῶν σημαντικωτέρων τοιούτων τοῦ ἄλλου κόσμου, μετὰ σχετικῶν σημειώσεων περὶ τοῦ πληθυσμοῦ, τῆς ἐκτάσεως κλπ.

Ἀλλ' ἡ σπουδὴ, ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ὁποίας προβαίνει ἐφέτος, ἀφ' ἑνὸς, καὶ ὁ πόλεμος, ἀφ' ἑτέρου, ὁ ὁποῖος ἐπέφερε τοιαύτας μεταβολὰς εἰς τὸν χάρτην τῆς Εὐρώπης, ἰδίᾳ, ὥστε μὲ τὰ ἐπακόλουθά του, νὰ κάμῃ, ἐδῶ μὲν νὰ βλαστήσουν νέαι ἐπικράτειαι,

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΣΟΦΙΑ

ἐκεῖ δὲ νὰ χαθοῦν ἄλλαι, ἄλλοι νὰ κρημνισθοῦν θρόνοι καὶ ἡγεμόνες, καὶ τέλος ἐν τισὶ νὰ μὴ ἀποχρυσταλλωθῇ μία παγία κατάστασις πραγμάτων, μᾶς ἀναγκάζει νὰ παραλείψωμεν δι' ἐφέτος, ἐξαιρετικῶς, τὴν παράθεσιν αὐτὴν, καὶ νὰ περιορισθῶμεν μόνον εἰς τὰς κυριωτέρας μεταβολὰς.

ΕΛΛΑΣ. — Ἡ χώρα μας ὑπέστη ἐκ τοῦ πολέμου σημαντικωτάτην ἐδαφικὴν ἐπέκτασιν, διὰ τῆς προσορήσεως, δυνάμει τῆς συνθήκης τῶν Σεβρῶν, τῶν Βερσαλλιῶν καὶ τοῦ Νεγύ, τῆς Θράκης, τῆς Β. Ἡπείρου, τῆς Δωδεκανήσου καὶ τῆς ὑπὸ τὴν ψιλὴν ἐπικυριαρχίαν τῆς Τουρκίας Σμύρνης μετὰ τῆς ἐνδοχωρας, εἰς τρόπον ὥστε ἡ μὲν ἐκτασίς της νὰ φθάσῃ περίπου τὰς

300 χιλ. τετραγ. χιλιομέτρων, ὁ δὲ πληθυσμὸς τῆς τὰ 8,000,000 κατοίκων.

Διὰ τοῦ Δημοψηφίσματος ἐξ ἄλλου τῆς 22 Νοεμβρίου 1920, ἀποκατεστάθη εἰς τὸν Θρόνον Του ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ἐπαλινόστησε δὲ οὕτω ὁλόκληρος ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια τῆς Ἑλλάδος.

RENNER, ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΥΣΤΡΙΑ.— Μὲ τὴν ὑπογραφήν τῆς ἀνακω-
χῆς, τρομερὸς ἐπαναστατικὸς σεισμὸς συνεκλό-
νισε καὶ ἀποσυνέθεσε τὴν ἕως χθὲς κραταιὰν
Δυναδικὴν Μοναρχίαν. Ὁ ἀντὶ τοῦ δολοφονη-
θέντος Διαδόχου τοῦ γέροντος Καίσαρος-Βασι-
λέως Φραγκίσκου Ἰωσήφ, Φερδινάνδου, ἀνελ-
θὼν εἰς τὸν θρόνον ἀρχιδούξ Κάρολος, ἐξεθρο-
νίσθη, τὸ δὲ μωσαϊκὸν τῶν Ἐθνότητων, αἱ
ὁποῖοι συνίσταν τὴν ἄλλοτε Αὐστρουγγαρίαν,
ἀποσυνετέθη.

Ἡ Αὐστρία οὕτω περιωρίσθη εἰς τὴν Γερ-
μανικὴν Αὐστρίαν, μὲ πληθυσμὸν 25,000,000
κατοίκων, μὲ πρωτεύουσαν τὴν Βιέννην, ἀριθμοῦσαν 2,000,000
κατοίκων, ἀλλὰ μὲ Δημοκρατικὸν πολίτευμα ὑπὸ τὸν Ρέννερ.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ. — Ὅμοια ἐπαναστατικὴ
δίνη συνετάραξε καὶ τὴν Βουλγαρίαν, τῆς
ὁποίας ὁ Τσάρος Φερδινάνδος ἠναγκά-
σθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν θρόνον τοῦ
ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ τοῦ Βόριδος.

Διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Νεγύ, ἐξ ἄλ-
λου, ἡ Βουλγαρία παρητήθη τῆς Θρά-
κης, ἥτις περιήλθεν εἰς τοὺς συμμάχους
νικητὰς καὶ τῆς Βορείου Δοβρουτσᾶς,
ἥτις προσηρτήθη εἰς τὴν Ρουμανίαν, εἰς
τρόπον ὥστε ἡ μὲν ἑκτασίς τῆς περιωρί-
σθη εἰς 100,000 τετραγ. χιλιομέτρων, ὁ δὲ
πληθυσμὸς τῆς εἰς 5,800,000 κατοίκων.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΟΡΙΣ

ΓΑΛΛΙΑ. — Ἀπὸ τὸν πόλεμον ἡ εὐγενὴς
χώρα ἐξηλθε συντετριμμένη, ἀλλὰ νική-
τρια, χάρις εἰς τὴν ἐπιμονὴν τοῦ πρωθυ-
πουργοῦ τῆς κ. Γ. Κλεμανσώ, ὅστις ὡς
γέρας τῶν ὑπερανθρώπων κόπων τοῦ
εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ ὑπαγορεύσῃ εἰς τοὺς
ἠττημένους τοὺς ὅρους τῆς Εἰρήνης καὶ
νὰ προσαρτήσῃ διὰ τῆς ἰδίας χειρὸς τὰς
ἀπὸ τῆς ἡττῆς τοῦ Σεδάν ἀποσπασθεί-
σας τῆς πατρίδος τὸν δύο ἐπαρχίας
Ἀλσατιαν καὶ Λωρραίνην.

Οὕτω ὁ πληθυσμὸς τῆς ᾠξήθη εἰς
42,000,000 ἑκατ. κατοίκων, μετὰ τοῦ ἐκ

ΜΙΛΛΕΡΑΝ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ

54,000,000 ἑκατ. δὲ πληθυσμοῦ τῶν ἀποικιῶν τῆς καὶ προτε-
κτοράτων τῆς εἰς 96,000,000 ἐν ὅλῳ.

Ληξάσης τῆς θητείας τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας περὶ τὰ
μέσα τοῦ 1920 ἡ Γερουσία καὶ ἡ Βουλὴ, εἰς ἓν συνελθούσαι, ἐξέ-
λεξαν ὡς Πρόεδρον ἀντὶ τοῦ κ. Ραϋμόν Πουανκαρέ τὸν κ. Ντεσ-
σανέλ, ὅστις οὕτω, ἀποτυχόντος τοῦ συνυποψηφίου κ. Γ. Κλεμανσώ,
ἀνεκηρύχθη Πρόεδρος, ἵνα μετὰ βραχὺ χρονικὸν διάστημα ἐγκατα-
λείψῃ, λόγῳ ἀσθενείας, τὰ Ἠλύσια καί, νέας ἐκλογῆς γενομένης,
κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1920, ἐξελέγη Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ὁ
κ. Α. Μιλλεράν, 1ᾱ Πρόεδρος κατ'αὔξοντα ἀριθμὸν ἀπὸ τοῦ 1871.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ. — Δὲν ἤρκεσε διὰ τὴν ἀκμάσα-
σαν χώραν ἡ ἡττα. Τὴν ἐπομένην τῆς ὑποχωρή-
σεως τοῦ Μάρνη ὁ πανσθενὴς Κάιζερ μετὰ τῆς
οἰκογενείας τοῦ ἐγκατέλειπε τὸ πατριὸν ἔδαφος,
καταφεύγων εἰς τὴν Ὀλλανδίαν καὶ ἀφίνων
ὀπισθεν κοινωνικὴν λαίλαπα. Τὸ τέλειον ἐκεῖνο
οἰκοδόμημα, ὅπερ εἶχεν ἀνορθώσει ἡ μέθοδος
καὶ τὸ σύστημα, ἡ νοικοκυρῶσύνῃ, ἡ ἐπιστήμη,
ἡ βιομηχανία, αἱ τέχναι, ὁ στρατός, αἱ ἐφευρέ-
σεις, ἡ πειθαρχία τοῦ λαοῦ, ἡ σοφὴ Γερμανία,
κατέρρεεν. Ἐνα σπαρτακικὸν κίνημα ἔλαβε
χώραν ἐκ παραλλήλου μὲ τὸ ἐπαναστατικόν, ἀλλὰ κατεστάλη
καὶ ὁ Σάϊδμαν εὐρέθη ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ ἔθνους, ἐνῶ τὴν τύχην
τοῦ Κάιζερ ἠκολούθουν ὅλοι οἱ ἡγέμονες τῶν ἀποτελούντων
τὴν Γερμανικὴν αὐτοκρατορίαν ὁμοσπονδίων κρατῶν Βαυαρίας,
Σαξωνίας, Βυρτεμβέργης, Βάδης, Ἑσσης, Μέκλεμβουργ-Σβέ-
ριν, Σάξ Βαϊμάρ, Μέκλεμβουργ Στρέλιτς, Ὀλδεμβουργ, Βρουν-
σβίχης, Σάξ Μαϊνίγγεν, Σάξ Ἀλτεμβουργ, Σάξ Κοβούργ-Γόττα,
Ἀγγάλτης, Σβάρτσοβουργ Σονδερχάουζ, Σβάρτσοβουργ Ρουδελ-
στάτ, Βαλδέκης, Ρεούσης Πρωτοτόκων, Ρεούσης Δευτεροτόκων,
Σαμβούργ Λίππεν καὶ Λίππεν. Ἀπὸ τοῦ 1919, γενομένων ἐκλο-
γῶν, ἀνεκηρύχθη Πρόεδρος ὁ κ. Ἐμπερτ. Ὁ πληθυσμὸς τῆς
ἀφ' ἐτέρου, διὰ τῆς ἀποσπάσεως τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωρραί-
νης καὶ τῆς Πολωνίας, ἐμειώθη εἰς 60,000,000 κατοίκων.

ΕΜΠΕΡΤ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΙΤΑΛΙΑ. — Ἡ χερσόνησος τοῦ
Ἀδρία ἐπεκταθεῖσα μέχρι καὶ
τῆς Τεργέστης διὰ τῆς συν-
θήκης τῶν Βερσαλλιών, ᾠξή-
σῃ τὸν πληθυσμὸν τῆς εἰς
37,000,000 κατοίκων. Ἐπὶ τοῦ
θρόνου ἴσταιται πάντοτε ὁ Βα-
σιλεὺς Βίκτωρ Ἐμμανουήλ,
γεννηθεὶς τὸ 1869, ἀνελθὼν
δὲ τὸ 1900, μετὰ τῆς συζύγου
τοῦ Ἑλένης, γεννηθείσης τὸ
1872, ἦν συνεζεύχθη τὸ 1896.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΒΙΚΤΩΡ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ
ΕΛΕΝΗ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΣ

ΡΟΥΜΑΝΙΑ. — Καί ἡ χώρα αὐτή διὰ τῆς προσαρτήσεως τῆς Τρανσυλβανίας, τῆς Βεσσαραβίας καὶ τῆς Β. Δοβρουτσᾶς ἡῴχησε κατὰ πληθυσμὸν εἰς 12,000,000 κατοίκων. Ἐπὶ τοῦ θρόνου ἵσταται ὁ Βασίλευς Φερδινάνδος, γεννηθεὶς τὸ 1865, ἀνελθὼν δὲ τὸ 1914, καὶ

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΡΙΑ

ἡ Βασίλισσα Μαρία, γεννηθεῖσα τὸ 1875, ἦν ἐνυμφεύθη τὸ 1893, μὲ τὰ τέκνα τῶν Κάρολου, Διαδόχου, γεννηθέντα τὸ 1893, μνηστευθέντα μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἡμετέρου Βασιλέως Πριγκιπίσσης Ἑλένης, Πριγκιπίσσης Ἑλισάβετ, μνηστῆς τοῦ Διαδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου Γεωργίου, γεννηθείσης δὲ τὸ 1894, Πριγκιπίσσης Μαρίας, γεννηθείσης τὸ 1899, Πριγκίπου Νικολάου, γεννηθέντος τὸ 1903, Πριγκιπίσσης Ἰλεάνας, γεννηθείσης τὸ 1908 καὶ Πριγκίπου Μαρσέα, γεννηθέντος τὸ 1912.

ΟΥΓΓΑΡΙΑ. — Ἀποσχισθεῖσα ἡ Οὐγγαρία τῆς Αὐστρίας μὲ πρωτεύουσαν τὴν Βουδαπέστην, συνεκλονίσθη καὶ αὐτὴ ἀπὸ τὴν ἐπαναστατικὴν δίνην καὶ ἀπὸ μίαν μπολσεβικικὴν ροπὴν ὑπὸ τὸν Μπέλλα — Κουν, δημαγωγόν, ὅστις καὶ προΐσταται σήμερον τῆς Δημοκρατίας, χωρὶς νὰ δύναται τις νὰ προῖδῃ ἂν θὰ εἶναι καὶ αὐτὸς ἀρχηγὸς τοῦ ἀρτιπαγοῦς κράτους.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς Οὐγγαρίας σήμερον ἀνέρχεται εἰς 10,000,000 κατοίκων, ὁ δὲ τῆς πρωτεύουσας τῆς εἰς 800,000.

ΛΕΝΙΝ
ΑΡΧΙΕΠΙΤΡΟΠΟΣ

ΡΩΣΣΙΑ. — Μεγάλῃ κοινωνικῇ ἐπανάστασις ἀνέτρεψε τὸν αἰωνόβιον θρόνον τῶν Τσαρῶν. Τοῦ κινήματος ἡγῆθη ἐν ἀρχῇ ὁ Πρίγκηψ Λβώφ, καὶ τοῦτον διεδέχθη ὁ Κερένσκυ, τοῦτον δὲ πάλιν, ὁ Λενὶν καὶ ὁ Τρότσκυ. Σήμερον δὲν ὑπάρχει ἡ Αὐτοκρατορία «Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν». Ἡ Ρωσικὴ Πολωνία μετὰ τοῦ ὑπὸ τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Αὐστρίαν τμήματος, ἀπέτελεσεν ἰδίαν ἐπικράτειαν, ἡ Φιλανδία, ἡ Κουρλάνδη, ἡ Ἑσθονία, ἡ Οὐκρανία, ἡ Λιθουανία, ἡ Σιβηρία ἀπεσχίσθησαν καὶ δημοκρατοῦνται. Ποιοὶ ἡγοῦνται τῶν τμημάτων αὐτῶν, οὐδεὶς γνωρίζει. Ἐν μόνον εἶναι γνωστὸν, ὅτι μάχονται πρὸς ἄλληλα ὑπὲρ ἐπικρατήσεως καὶ ἀπαράσσονται.

Τὴν κυρίως Ρωσσίαν διευθύνουσι τὰ ἐπαναστατικὰ Σοβιέτ, ἅτινα συνίστανται ἀπὸ ἐκλεκτοῦς τοῦ λαοῦ, τὰ ὅποια ὑπεῖχουν εἰς τὸν ἀρχιεπίτροπον τοῦ λαοῦ Λενίν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΕΤΡΟΣ

ΓΙΟΥΚΟΣΛΑΥΙΑ. — Τὸ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου Σερβικὸν Κράτος, εἰς τὸ ὅποιον προσοητήθη τὸ Μαυροβούνιον, μέρος τῆς Μακεδονίας, καὶ ἡ Βοσνία καὶ Ἑρζεγοβίνη μετωνομάσθη εἰς Γιουγκοσλαβίαν ἢ Νοτιοσλαβίαν, μὲ πρωτεύουσαν τὸ Βελιγράδιον, ὑπὸ τὸν Βασιλέα τῆς Σερβίας Πέτρον, γεννηθέντα τὸ 1844 καὶ ἀνελθόντα

εἰς τὸν θρόνον τὸ 1903, καὶ Βασιλεύοντα Ἀντιβασιλέα τὸν Διάδοχον τοῦ Σερβικοῦ Θρόνου Ἀλέξανδρον, γεννηθέντα τὸ 1888, τοῦ πρωτοτόκου ἀδελφοῦ τοῦ Γεωργίου, γεννηθέντος τὸ 1887, παραιτηθέντος τῶν ἐπὶ τοῦ θρόνου δικαιωμάτων του.

Ὁ πληθυσμὸς οὕτω τοῦ νέου τούτου κράτους ἀνέρχεται σήμερον εἰς 12,000,000 κατοίκων, ἡ δὲ ἔκτασις εἰς 400,000 τετρ. χιλ.

ΑΡΜΕΝΙΑ. — Διὰ τῆς συνθήκης τῶν Σεβρών ἡ ἐπαρχία Ἀρμενίας ἀπεσπάσθη τῆς Τουρκικῆς αὐτοκρατορίας διὰ νὰ ἀποτελεσῇ ἀνεξάρτητον ἐπικράτειαν δημοκρατουμένην.

Πλὴν ὑφίσταται τόσας περιπετείας καὶ τόσας ἐπιθέσεις, ὅτε μὲν ἀπὸ τὰς ὁρδᾶς τοῦ λυμαιομένου τὴν Μ. Ἀσίαν Ἑθνικοφρονος Μουσταφᾶ Κεμάλ πασᾶ, ὅτε δὲ ἀπὸ τῶν στίφη τῶν Μπολσεβίκων, ὥστε οὐδὲν εἶναι δυνατόν νὰ γραφῇ θετικόν.

ΠΑΔΕΡΕΨΚΥ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΟΛΩΝΙΑ. — Ἀνεγνωρίσθη διὰ τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιών καὶ τοῦ Ἀγ. Γερμανοῦ, ὡς ἀνεξάρτητος ἐπικράτεια καὶ δημοκρατεῖται μὲ πληθυσμὸν 17,500,000 κατοίκων, καὶ πρωτεύουσαν τὴν Βαρσοβίαν, ἀριθμοῦσαν 850,000 ψυχῶν. Πρόεδρος ἐξελέγη ὁ γνωστὸς μουσουργὸς Παδερέβσκυ.

ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΛΟΥΑΜΑΡΕΖ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΟΥΡΚΙΑ. — Διὰ τῆς συνθήκης τῶν Σεβρών ἡ Τουρκικὴ Αὐτοκρατορία περιορίσθη εἰς τὴν Ἀσίαν μὲ μόνην τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐπὶ τῆς Εὐρώπης. Ὁ πληθυσμὸς τῆς ἐμειώθη εἰς 8,949,000 κατοίκους, ἡ δὲ ἔκτασις τῆς εἰς 780,000 τετρ. χιλιόμετρο. Ἐπὶ τοῦ θρόνου ἀνῆλθεν τὸ 1920 ὁ Διάδοχος τοῦ Μεχμέτ Ρεσάτ Ε' Βαχούτ Ἑδδίν, γεννηθεὶς τὸ 1861.

ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ
ΜΟΧΑΜΕΤ ΦΟΥΑΤ

ΑΙΓΥΠΤΟΣ.—Εἰς τὴν χώραν τοῦ Νείλου οὐδεμία μεταβολὴ ἐσημειώθη, καίτοι καὶ αὐτὴ κατὰ καιροὺς συνταράσσεται ἀπὸ κινήματα φανατικῶν ἐθνικοφρόνων, ὑποδαυιζομένων ἔξωθεν προφανῶς, καταστελλόμενα ὁμῶς ὑπὸ τῆς ἐξουσίας.

Μόνον ὁ Σουλτάνος (Χουσεῖν Καμὲλ) ἀπέθανε κατὰ τὸ 1917 καὶ τὸν διεδέχθη ὁ ἀδελφὸς του Μωχάμετ Φουάτ.

Αἰθιοπία.—Ἡ ἐπαναστατικὴ λαίλαψ ἐφθάσε μέχρι τῆς γενναίας χώρας τῶν Αἰθιοπῶν. Ὁ διαδεγθεὶς τὸν γέροντα Μενελίκ αὐτοκράτορα Λίτζι Γιασοῦ ἀνετράπη ἐκ τοῦ θρόνου καὶ ἡ τύχη του ἀγνοεῖται.

Τίποτε ἄλλο δὲν εἶναι γνωστὸν ἀπὸ τὴν γιγαντομαχίαν αὐτὴν τῶν ἀγρίων Ράς. Μόνον γνωρίζομεν ὅτι τὸ Δημοκρατικὸν πολίτευμα καθιερώθη ἐν τῇ πρωτεύουσῃ Ἀδὶς Ἀμπέμπα.

ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ.—Εἰς τὰς Πολιτείας τοῦ Νέου Κόσμου βασιλεύει ἡ ἡσυχία καὶ ἡ τάξις, μακαρία τάξις καὶ εὐημερία, τὴν ὁποίαν διέκοψε πρὸς στιγμήν ὁ σάλος πρὸς ἐκλογὴν νέου Προέδρου.

Εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ κ. Γ. Οὐίλσον ἐξελέγη 37ος κατ' αἵξοντα ἀριθμὸν ὁ γεροῦσιαστὴς κ. Γ. Χάρδιγκ.

ΧΑΡΔΙΓΚ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Τὸ βιβλίον τοῦ γελωτοποιοῦ.—Γελωτοποιὸς εἶχε βιβλίον, εἰς τὸ ὁποῖον ἔγραφε τὰ σφάλματα τῶν διασήμεων ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς του. Ὁ βασιλεὺς τῆς Νεαπόλεως τὸν ἠρώτησε μίαν ἡμέραν:

- Μήπως ἔχεις καὶ ἐμὲ γραμμένον εἰς τὸ βιβλίον σου;
- Θὰ ἴδῃ, ἀπεκρίθη ὁ γελωτοποιός, καὶ θὰ σὰς ἀπαντήσω.

Ἀφοῦ ἐφυλλομέτρησε τὸ βιβλίον, ἀνέγνωσε εἰς μίαν σελίδα τοῦ τὰ ἐξῆς: «Ὁ βασιλεὺς τῆς Νεαπόλεως Ἀλφόνσος ἔκαμε μιὰ ἀνοησίαν, διότι ἔδωκεν εἰς ἕνα Γερμανόν, διαμένοντα εἰς τὴν αὐλήν του, 12000 χρυσὰ φλωρίνια, διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ νὰ τοῦ ἀγοράσῃ ἄλογα.

— Ἀλλ' ἂν, ἠρώτησεν ὁ βασιλεὺς, ὁ Γερμανὸς ἐπιστρέψῃ καὶ μοῦ φέρῃ τὰ ἄλογα ἢ τὰ χρήματα;

— Τότε, ἀπήντησε ὁ γελωτοποιός, θὰ σβύσω ἀπὸ τὸ βιβλίον μου τὸ ὄνομα σὰς καὶ ἀντ' αὐτοῦ θὰ γράψω τὸ ὄνομα τοῦ Γερμανοῦ διὰ τὴν ἀνοησίαν, τὴν ὁποίαν θὰ κάμῃ.

ΜΙΑ ΠΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Ο ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΣΕΛΙΣ ΤΟΥ 1913

Μία παναρχαία ὁργάνωσις, ἡ ὁποία, ὅπως λέγουν, ἐβλάστησε δύο καὶ τρεῖς χιλιάδες χρόνια πρὸ Χριστοῦ, ὁ Τεκτονισμὸς ἢ Ἐλευθεροτεκτονισμὸς, ὑφίσταται ἀκόμη καὶ σήμερον, ἐξαπλωμένη εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Διηγοῦνται, ὅτι κάποτε ἕνα ἱστιοφόρον ἐνανάγησεν εἰς τὰ παράλια μιᾶς χώρας ἀγρίων, ἀνθρωποφάγων, οἱ ὁποῖοι συνέλαβον τοὺς ναυαγούς καὶ ἠναψαν πυράς, διὰ νὰ τοὺς ψήσουν ζωντανούς. Ὁ πλοίαρχος, ἀντιληφθεὶς ὅτι ἕνας ἐκ τῶν ἀνθρωποφάγων ἐκείνων ἦτον ὁ ἀρχηγὸς τῆς φυλῆς, τοῦ ἔκαμε σημεῖα τεκτονικά, καί, ὡς τοῦ θαυματοῦς, ὁ ἀγριὸς ἐκεῖνος πατριάρχης, τίς οἶδε ὑπὸ τίνος μνηθεὶς κάποτε εἰς τὸν Τεκτονισμὸν, ἀπήντησε καταλλήλως καὶ ἀμέσως διέταξε νὰ ἐλευθερώσουν τοὺς ναυαγούς, καὶ τοὺς διηκούλυνε νὰ φύγουν.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, ὁ Τεκτονισμὸς εἶναι μία ἀρχαιοτάτη ὁργάνωσις, καὶ λέγουν ὅτι ὁ Πυθαγόρας ἦτον ἕνας ἀπὸ τοὺς ἰδρυτάς της, ἂν μὴ αὐτὸς ὁ μοναδικὸς ἰδρυτὴς της. Διὰ τίνα σκοπὸν τὴν ἱδρυσαν τότε, δὲν εἶναι γνωστὸν, ἐν τῇ δια μέσου τῶν αἰώνων ἐξελιξεί της ὁμῶς ἐμφανίζεται μὲ μίαν συνεχῆ καὶ ἐνιαίαν ἀλληλοβοηθητικὴν κατεύθυνσιν, ἥτις ἀκόμη καὶ σήμερον ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς δράσεώς της.

Οὕτω ἐπὶ Σολομῶντος, κατὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ὁμωνύμου μνημείου — τεμένους, εὐρίσκεται ἡ ὁργάνωσις αὕτη, συνδέουσα δι' ἀρρήκτων δεσμῶν ἀλληλεγγύης τὰς τάξεις τῶν ἀπειραρίθμων τεχνιτῶν καὶ ἐργατῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχον στρατευθῇ διὰ τὴν αἰωνόβιον οἰκοδομήν. Βραδύτερον εὐρίσκονται τεκτονικαὶ ὁργανώσεις ἐν Γερμανίᾳ, συνδέουσαι πάλιν τὰς ἐργατικὰς τάξεις τῶν τεκτόνων καὶ τεχνιτῶν, εἰς ἕνα φανατικὸν σινασπισμὸν ἀμύνης καὶ ἀλληλοπροστασίας κατὰ τῆς φεουδαρχίας. Εἶναι μάλιστα προφανές ὅτι, ἐπειδὴ ὡς μέλη ἐγίνοντο δεκτοὶ μόνον τεχνίται, μαραγκοὶ κλπ., δηλαδὴ τέκτονες, ὠνομάσθη ἡ ὁργάνωσις Τεκτονισμὸς, οἱ δὲ μεμνημένοι ἐλέγοντο *μαστόροι* (*maitres* ἢ *meistern*), καὶ ἡ ὀνομασία αὕτη τοῦ μεμνημένου περιεσώθη μέχρι τῆς σήμερον, κακῶς παρ' ἡμῖν μεταφραζομένη εἰς *Διδάσκαλον*.

Εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὅπου, προφανῶς, θὰ ὑφίσταντο αἱ ἐργατικαὶ τάξεις καὶ διώξεις ἐκ μέρους τῶν φεουδαρχῶν, πιθα-

νῶς δὲ καὶ διὰ λόγους θρησκευτικούς βραδύτερον, οἱ Τέκτονες εὐρέθησαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ δοκιμάζωσι τοὺς ὑποψηφίους συναδελφούς των ἐν πυρὶ καὶ σιδήρῳ, νὰ τοὺς ὀρκίζωσι καὶ νὰ συνεννοοῦνται μεταξὺ των διὰ σημείων, συνθημάτων, καὶ λέξεων συμβολικῶν ἀκόμη.

Ἐννοεῖται, ὅτι ὅταν πλέον ὁ Χριστιανισμὸς ἐξηπλώθη, ὁ Τεκτονισμὸς προσανατολίσθη μὲ τὴν νέαν θρησκείαν, ἀλλὰ ὁ μυστηκισμὸς, ὅστις ἐχαρκτηρίζε τὰς ἐργασίας του, τὰ συνθήματα, αἱ δοκιμασίαι κλπ., ἐδημιούργησαν περὶ αὐτὸν μίαν θρυλικὴν ἀτμοσφαῖραν, ἢ ὁποία ἐγίνε πολλάκις ἀφορμὴ νὰ τεθοῦν ἐν διωγμῷ αἱ Τεκτονικαὶ ὁργανώσεις ὑπὸ τοῦ θρησκοκλήπτου, τοῦ Ἱερεξταστικοῦ καὶ τοῦ Ἰησουιτικοῦ κλήρου, τοῦ κλήρου τῶν καλογήρων τῆς Δύσεως.

Βαθμηδὸν ἐβλάστησαν καὶ ἄλλαι παραφυάδες, ὡς τὸ τάγμα τῶν Ἱπποτῶν τῆς Ρόδου, τὸ τῶν Ἱπποτῶν τῆς Μελίτης, τὸ τῶν Ροδοσταυρῶν καὶ ἄλλαι, αἵτινες δὲν ἦσαν τίποτε ἄλλο παρὰ τεκτονικαὶ ὁργανώσεις, καὶ ἐπεξέτειναν τοὺς πλοκάμους των εἰς ὅλον τὸν κόσμον, δρῶσαι ἐπωφελῶς καὶ ἀλτρονιστικῶς.

Ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ προπαρελθόντος αἰῶνος, ὁ Τεκτονισμὸς, συστηματοποιηθεὶς κατ' ἔθνη ἤρχισε, ἐν τῇ ἐκδοχῇ τῆς κοινῆς σωτηρίας καὶ εὐμερίας, νὰ ἀναμειγνύεται καὶ εἰς τὴν Πολιτικὴν. Οὕτω τείνει ὁλονὲν νὰ ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ ἐξόντωσις ὑπὸ τοῦ Μ. Ναπολέοντος, μνηθέντος εἰς τὸν Τεκτονισμὸν, τῶν ἀπανθρώπων τεράτων τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως, αἵτινα ὑπὸ τὸ σχῆμα τοῦ λειτουργοῦ τοῦ Ὑψίστου καὶ ὑπὸ τὸ ράσσον τοῦ καλογήρου, ἀρυσθέντα τὴν ἀσύλληπτον ἐκείνην ἐπιρροήν, ποὺ ἤσκουν εἰς τὰς κοινωνίας, τὰ ἔθνη καὶ τοὺς λαοὺς ἀπὸ τὴν θρησκοκλήψαν τῆς ἐποχῆς, ἐφ' ἧς ἐβασίσθη καὶ ἡ Παποκρατία, ὠργίσαν καὶ ἔθυσαν καὶ ἀπώλεσαν, διὰ νὰ ἐξαφανίσουν οἰκογενείας, καὶ νὰ συλῇσιν περιουσίας καὶ νὰ κορέσουν πάθη καὶ ὁρμὰς χτηνώδεις, καὶ ἡ Γαλλικὴ Ἐπανástasis, τὴν ὁποίαν ὁ Ἐκελ ὠνόμασεν «Ἐργὸν Σκέψεως», ἦσαν καὶ τὰ δύο ἔργα σκέψεως τῶν ἐν Γαλλίᾳ Τεκτονικῶν ὁργανώσεων.

Ἀλλὰ καὶ οἱ Καρβονάροι, οἱ θέσαντες τὰς βάσεις τῆς Ἱταλικῆς Ἀνεξαρτησίας τέκτονες ἦσαν, τεκτονικὴ δὲ ὁργάνωσις ἦτο καὶ ἡ Φιλικὴ Ἐταιρία, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ Νεοτουρκικὴ ἐπανάστασις, ἢ ἀνατρέψασα τὸ ἀναχρονιστικὸν ἐκεῖνο καθεστῶς τοῦ Χαμίτ, ἀπὸ τὰς ἐν Θεσσαλονίκῃ τεκτονικὰς στοὰς ἐξεκολάφθη.

Ἐλευθερία, Ἰσότης, Ἀδελφότης, ἦτο τὸ ἐμβλημα, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως ὁ Τεκτονισμὸς ἐστύλωσε ἐν ὀνόματι τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος καὶ ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας, Ἰσότητος καὶ Ἀδελφότητος μάχεται ὁ Τεκτονισμὸς ἀκόμη, ὡς ὁργάνωσις, ἢ ὁποία εὐρεται παντοῦ εἰσδύσασα.

Ὑπῆρξε μία ἐποχὴ, καθ' ἣν Τέκτονες, μεγάλοι Ἀλτρονισταὶ ἐκάησαν ἐπὶ τῆς πυρᾶς ὡς αἰρετικοί, πράγματι ὁμοῦς διὰ τὰς ἀντιθέτους πρὸς τὸ κρατοῦν σύστημα δοξασίας των, παρ' ἡμῖν δὲ μέχρι πρό τινας ἐλιθοβολοῦντο εἰς τὰς ὁδοὺς ἄνθρωποι, περὶ

ὧν ὑπῆρχε ὑπόνοια ὅτι ἦσαν τέκτονες, ὡς μασόνοι, ὡς φραμασόνοι (Franc masons = Ἐλεύθεροι Τέκτονες) ἢ φαρμασόνοι.

Σήμερον ἡ Τεκτονικὴ ὁργάνωσις ἀκολουθεῖ δύο δόγματα, τὸ Σκωτικὸν καὶ τὸ Γαλλικόν, καὶ αἱ κατὰ χώρας παραφυάδες, ἀκολουθοῦσαι τὸ ἐν ἡ τὸ ἄλλο δόγμα, ἔχουσιν ἐξαρτησὶν τινα ἀπὸ τὴν οἰκείαν Ἀνατολήν. Ἐν ἐκάστῃ χώρᾳ ὑπάρχει μία Ἀνατολή, καταρτιζομένη δι' ἐκλογῶν ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων, οὓς στέλλουσι εἰς τὴν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἑδραν αἱ εἰς τὰς ἐπαρχίας στοαί. Ὁ σύλλογος τῶν Ἀντιπροσώπων ἀποτελεῖ τὴν βουλὴν τῶν ἐν τινὶ χώρᾳ Τεκτόνων, ἡ δὲ Ἀνατολή εἶναι ἡ κυβέρνησις, εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλουσιν ὑποταγῆν ὅλαι αἱ Στοαί, ἐκάστη τῶν ὁποίων πάλιν ἔχει ἰδίᾳς ἀρχάς καὶ ὡς ἐκλογεῖς τοὺς ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Τεκτονας. Ὑπάρχει ἀκόμη ὑπεράνω ἐκάστης Ἀνατολῆς ἓνα Ὑπατον Συμβούλιον ἐκ 33 ἀνωτάτων βαθμύχων Τεκτόνων μὲ ἓνα Ὑπατον Ταξίαρχον, ὁπερ ἐπέχει τόπον Γερουσίας, διότι ὁ Τεκτονισμὸς ἐκάστης χώρας, βασιζέται ἐπὶ κοινοβουλευτικῆς Δημοκρατίας καὶ ὁ κανονισμὸς, ὅστις διέπει αὐτὴν καὶ τὰς Στοὰς ὀνομάζεται Σύνταγμα.

Αἱ Στοαί μεταξὺ των εἶναι εἰς στενότητας σχέσεις, καθὼς καὶ αἱ Ἀνατολαὶ πρὸς ἀλλήλας, τὰ δὲ Διαπιστευτήρια ἢ Διαβατήρια τῶν ταξιδευόντων εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν Τεκτόνων, ἀρμοδίως κεκυρωμένα, χρησιμεύουσιν πρὸς ἀναγνώρισιν, δεξιῶσιν εἰς ξένας Στοὰς, ἐξασφαλίζοντα πᾶσαν συνδρομὴν καὶ προστασίαν.

Ἐν Εὐρώπῃ ἰδίᾳ ὁ Τεκτονισμὸς δρᾷ ἐπωφελέστανα ὑπὸ τῇ Ἐθνικῇ, Πολιτικῇ, Ἀνθρωπιστικῇ καὶ Ἀλτρονιστικῇ ἐποψίᾳ. Ἀρκεῖ νὰ κάμῃ τις εἰς καφενεῖον ἓνα σύνθημα, ὅτι κινδυνεύει, ἢ ὅτι ἔχει ἀνάγκην οἰανδήποτε, διὰ νὰ σπενδύσῃ πλησίον του καὶ νὰ τεθοῦν δεκάδες Τεκτόνων εἰς τὴν διάθεσίν του.

Ἡγεμόνες, Πρίγκηπες, Πρωθυπουργοί, Πολιτευταί, Ἐπιστήμονες, Δικασταί, Στρατηγοί, Ἀστυνόμοι, εἶναι μεμνημένοι Τέκτονες. Δὲν πρέπει ὁμοῦς πάλιν νὰ παρεξηγήσῃ τις καὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ Τεκτονισμοῦ, ὥστε νὰ νομίῃ, ὅτι ἀρκεῖ νὰ εἶναι Τέκτων, διὰ νὰ κάμῃ ὅ,τι θέλει, βέβαιος ὅτι θὰ σωθῇ ἀπὸ τὸν Πολιτευτὴν, τὸν Ὑπουργόν, τὸν Δικαστὴν ἢ τὸν Ἀστυνόμον, ὅπως ὁ καμορίστας τῆς Ἱταλίας.

Κάπου ἐγράφη, ὅτι Τέκτων τις ἐγκληματίας προσήχθη ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ἀναγνωρίσας δὲ ὡς Τέκτονα τὸν Πρόεδρόν του, τοῦ ἔκαμε τὸ σημεῖον τοῦ κινδύνου. Ὁ Πρόεδρος τότε ἠγέρθη καὶ τοῦ εἶπε:

«Ἀδελφέ μου εἶσαι ἐγκληματίας, ἀλλ' ὁ Τεκτονισμὸς δὲν περιθάλλει τοὺς ἐγκληματίας, διότι θέλει ὡς μέλη τῆς μεγάλης οἰκογενείας του, τοὺς τελείους ἄνθρώπους.

Καὶ τὸν κατεδίκασε. Πράγματι ὁ Τεκτονισμὸς κυρίως δρᾷ ἀλτρονιστικῶς, οὐχὶ δὲ ἐπὶ βλάβῃ τοῦ ἄλλου, ἢ ἐναντίον τοῦ νόμου. Δηγοῦνται, ὅτι ὅταν κάποιος ὀπλαρχηγὸς τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος, συνελήφθη καὶ ὠδηγήθη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Θεσσαλονίκης, ἔκαμε Τεκτονικὸν σημεῖον εἰς τὸν Ἀστυνόμον. Τότε

οὗτος ἀπεμάκρυνε τοὺς συνοδεύοντας τὸν συλληφθέντα χωροφύλακα, καὶ τοῦ εἶπε:

— Πήδησε ἀπὸ τοῦ παράθυρον, καὶ μὴν ξαναπατήσης στὴν Τουρκιά.

Καὶ ἐσώθη τὸ παλληκάρι ἐκεῖνο. Διηγούνται ἀκόμη, ὅτι κατὰ τὸν ἀποκλεισμόν τῆς Κρήτης ἓνα Τουρκικὸν πολεμικὸν συνέλαβε ἰστιοφόρον, οὗ ἐπέβαινον ἀντάρται. Εἰς ἐξ αὐτῶν ἔκαμε Τεκτονικὸν σύνθημα εἰς τὸν Τούρκον κυβερνήτην, ὅστις εἶπε εἰς αὐτόν:

— Μπατέ στὸ καὶ καὶ σας, φύγετε καὶ νὰ μὴ ξαναβρεθῆτε μπρὸς μου.

Ὁ θρύλος, εἰς τὸ γύρισμα τῶν αἰώνων, παρουσιάζει τοὺς Τεκτονίους ὡς ἀθῆους, ἀντιδυναστικούς, δολοφόνους, κλέπτας, ἐκβιαστάς κλπ. Ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀπίθανα, ἐφ' ὅσον εἶναι γνωστόν, ὅτι ἐνεργοῦν ἐν ὀνόματι τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος, Εὐρωπαῖοι, Τούρκοι, Ἰσραηλίται, Ἰνδοὶ τέκτονες, ἔχοντες εἰς τὰς Στοὰς ὡς ἔμβλημα τὸν πανεπόπτην ὀφθαλμὸν τοῦ Δημιουργοῦ, ἐφ' ὅσον γίνονται δεκτοὶ καὶ ὑπῆρξαν πρό τινας ἀκόμη, Μεγάλοι Διδάσκαλοι Ἀνατολῆς, Ὑπατοὶ Ταξίαρχοι, μέλη Ὑπᾶτων Συμβουλίων, διάφοροι ἐστεμμένοι, ὡς ὁ ἄλλοτε Πρίγκηψ τῆς Οὐαλίας καὶ κατόπιν Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Ἐδουάρδος, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν μύθην τοῦ Δοκίμου τὸν ἐρωτοῦν, ποίαν ἰδέαν ἔχει περὶ Θεοῦ, περὶ κοινωνίας, περὶ τοῦ πλησίου, καὶ ὁ ἀπαντῶν, διότι νομίζει ὅτι θὰ εἰσέλθῃ εἰς φωλεάν ἀθῆων ἢ ἀνηθίων ἀνθρώπων, ὅτι δὲν ὑπάρχει Θεὸς ἢ ἄλλο τι παραπλήσιον, ἀπορρίπτει καὶ ποτὲ δὲν γίνεται δεκτός.

Πότε εἰσῆλθῃ ἐν Ἑλλάδι ὁ Τεκτονισμός, δὲν εἶναι ἐξηκριβωμένον. Εἰς τὰς Ἰονίους νήσους, παραδείγματος χάριν, ὑπῆρχε πολὺ πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως. Ὡθησιν μεγάλην ὅμως εἰς τὸ ἐλεύθερον Βασίλειον ἔδωκε ἡ καθόδος τοῦ Πρίγκηπος Ροδοκανάκη, Μεγάλου Ροδοσταύρου, ἔλκοντος τὴν καταγωγὴν ἐξ εὐγενοῦς οἰκογενείας, ἀνηκούσης εἰς τὸ τάγμα τῶν Ἱπποτῶν τῆς Ρόδου.

Ὁ ἀείμνηστος Βασιλεὺς Γεώργιος εἶχε μνηθῇ ἐν Εὐρώπῃ, καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ἐπίσης.

Αἱ ἐν Ἀθήναις Στοαὶ περιθάλπουσι δι' ἐράνων πολλὰς ἀναξιοπαθοῦσας οἰκογενείας, εἰς στιγμὰς δὲ Ἐθνικῶν περιτετειωμένων, ὡς ὁ πόλεμος τοῦ 1897, εἰσέφεραν οὐκ ὀλίγα διὰ τὸν Ἐθνικὸν ἐκείνον ἀγῶνα, με ἀποστολὰς ἱματισμοῦ, πυρομαχικῶν καὶ τροφίμων εἰς Κρήτην.

Ἐπίσης κατὰ τὴν ἐκρηξίν τοῦ πολέμου τοῦ 1912, ὅλοι αἱ στοαὶ διὰ τῶν ἐλεονόμων τῶν περιήγον «τὸν ὄβολόν τῆς χήρας» καὶ συνέλεξαν μεγάλα ποσὰ πρὸς ἀγοράν καλτσῶν, φανελλῶν, καὶ ἄλλων εἰδῶν, τὰ ὅποια ἀπέστειλαν εἰς τοὺς γενναίους προμάχους τοῦ πατρίου ἐδάφους.

Μία ὅμως ὑπηρεσία σπουδαιότητι, τὴν ὁποίαν παρέσχε ὁ Ἑλληνικὸς Τεκτονισμός εἰς τὸ ἔθνος, μεταξὺ τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ καὶ Ἑλληνοβουλγαρικοῦ πολέμου, παρέμεινεν ἐντελὲς ἀγνωστος.

Εἶχε τελειώσῃ πλέον ὁ πόλεμος τοῦ 1912, καὶ οἱ Τούρκοι

αἰχμάλωτοι παρέμενον εἰς Κηφισσιάν. Αἰφνης μία ἐπιστολὴ μεγάλου Ἑλλήνου Τεκτονόου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πρὸς ἓνα τῶν ἐδῶ ἀνήγγειλε, ὅτι μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων τῆς Κηφισσιᾶς, εἶναι καὶ ὁ Φαῖκ Βέης, συνταγματάρχης τοῦ Ἐπιτελείου, σημαίνων Τεκτῶν Τούρκος καὶ Μέγας Διδάσκαλος τῆς Τουρκικῆς Ἀνατολῆς, συνίστα δὲ ὁ γράφων Τεκτων, ἐν ὀνόματι τῆς Τεκτονικῆς ἀλληλεγγύης, νὰ παρασχεθῇ αὐτῷ πᾶσα δυνατὴ ἀνθρωπιστικὴ περίθαλψις.

Ὁ λαβὼν τὴν ἐπιστολὴν ἀνῆλθεν εἰς Κηφισσιάν καὶ συνήνητησε τὸν Τούρκον Τεκτονα, ἀξιωματικὸν εὐπαιδευτον, ὁμιλοῦντα θαυμασίως τὴν Γαλλικὴν καὶ Γερμανικὴν, εὐφρεστάτον καὶ γενναῖον. Ὁ Τούρκος συνταγματάρχης ἀφηγήθη εἰς τὸν Ἑλληνα ἀδελφόν του τὰς περιπετείας τῆς φυγῆς του, τῆς αἰχμαλωσίας του, ἐξήγησε τὰ τῆς ἡττῆς τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ, ὡμολόγησε τὰ σφάλματα τῶν Νεοτούρκων, ἔψεξε τὰ ἰδικά μας καὶ κατέληξε:

— Τώρα θὰ σᾶς κτυπήσουν οἱ Βούλγαροι. Ἐμεῖς τί πρέπει νὰ κάνουμε; Νὰ κτυπήσουμε αὐτοὺς ἢ νὰ τοὺς δυναμώσουμε;

Ἦτον ἀναπόφευκτος τότε ἡ πρὸς τοὺς ἀδελφάγους Βουλγάρους σύρραξις.

— Ἐλάτε, συνεπέρανε μετὰ βραχείαν ἀνταλλαγὴν γνωμῶν, νὰ ἐργασθῶμε τεκτονικῶς γιὰ τῆς πατρίδος μας.

Τὸ σχέδιον κατεστρώθη. Μία δεξίωσις ὁργανώθη ἐν τῇ Στοᾷ πρὸς τιμὴν τοῦ μεγάλου ξένου, καθ' ἣν τοῦ ἀπενεμήθησαν αἱ κεκανονισμέναι τιμαὶ διήλθον ὑπὸ τὴν «Ἀψίδα τοῦ Χάλυβος» κάτω ἀπὸ πενήντα ζεύγη ξιφῶν, τὰ ὅποια ἐσχημάτιζον ἓνα εἶδος ἐπιμήκους καὶ γωνιώδους θόλου, καὶ ἐφθάσε εἰς τὸ προεδρεῖον. Ἐκεῖ τὸν προσεφώνησε Γαλλιστὶ ὁ ρήτωρ καὶ κατόπιν, λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπιφανὴς ξένος, ὡμίλησε ὑπὲρ τὴν ὄραν Γαλλιστί, περὶ τοῦ περματισθέντος πολέμου καὶ τοῦ ἐπικειμένου. Ἐπηκολούθησε εἰτα γέῃμα, καὶ τὴν ἐπομένην, ἀφοῦ ἐτέθησαν αἱ βάσεις τῆς συνεννοήσεως, καθ' ἣν, ἀρχομένου τοῦ πολέμου πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, ἡ Τουρκία θὰ ἔμενεν οὐδετέρα, ἐπωφελομένη μόνον τοῦ περισπασμοῦ τῆς Βουλγαρίας, διὰ νὰ ἀνακαταλάβῃ τὴν Ἀδριανούπολιν καὶ Θράκην καὶ ἀρκεσθῇ εἰς αὐτὰ, ἀδρανοῦσα κατόπιν, ἐξετίθεντο αὐτὰ εἰς τὴν κυβέρνησιν, καὶ ἐδίδοτο δίμηνος ἄδεια εἰς τὸν αἰχμάλωτον συνταγματάρχην, ἀφοῦ οὗτος ὑπεσχέθη ἐπὶ λόγῳ τιμῆς νὰ ἐπανεέλθῃ, διὰ Κωνσταντινουπόλιν.

Μετὰ δύο ἡμέρας ὁ Φαῖκ Βέης ἀπήρχετο εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ μετὰ τινὰς ἡμέρας ἤρχοντο εἰς τηλεγραφικὴν ἐπαφὴν ἡ κυβέρνησις τῆς Σταμπούλ μετὰ τὴν τῶν Ἀθηνῶν.

Καί, ὅταν ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐξορμήσας ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην, ἐσάρωνε τοὺς πεισματώδεις ἀρπαγὰς τῶν Ἑλληνικῶν ἐδαφῶν, τὸ Τουρκικὸν ἱππικὸν ἐπελαύνον, ἐκ Τσατάλτζας, ἐξετόπιζε τοὺς Βουλγάρους ἐξ Ἀδριανουπόλεως καὶ ἀνακατελάμβανε τὴν λοιπὴν Θράκην, διὰ νὰ τηρήσῃ τὰ ὑπεσχημένα ἔπειτα, εἰς τρόπον ὥστε Ἕλληνες καὶ Σέρβοι ἔδωκαν εἰς τοὺς Βουλγάρους τὸ μάθημα ποῦ τοὺς ἔπρεπε.

ΑΠΟ ΤΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ

ΜΙΑ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Παρουσιάζομεν μετ' εὐχαριστήσεως εἰς τοὺς πολυπληθεῖς ἡμῶν ἀναγνώστας τὴν νέαν ἰδιόκτητον Ὀφθαλμολογικὴν Κλινικὴν τοῦ Πανελληνίου φήμης Ὀφθαλμολόγου Ὑψηγίου κ. Σπήλιου Χαραμῆ, ἰδρυμα ἐπιστημονικωτάτου καθ' ὅλα καταρτισμοῦ καὶ εὐρυτάτης ἀνέσεως, εἰδικῶς δι' Ὀφθαλμολογικὴν Κλινικὴν οἰκοδομηθὲν, τοῦ ἰδρυτοῦ αὐτοῦ καὶ ἰδιοκτήτου δαπανήσαντος ἑκατοντάδας χιλιάδων δραχμῶν, διὰ τὴν ἀνυψώσῃ, εἰς τὴν ὄντως τὴν ἀνύψωσε καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν περιωπὴν καὶ φήμην.

Διὰ τὸ μοναδικὸν τοῦτο εἶδος τοῦ ἰδρυμα, ἂν καὶ γνωστὸν εἰς ὅλας αὐτοῦ τὰς λεπτομερείας, ἐξ ὧν περὶ αὐτοῦ ἐγράφησαν, ὥστε νὰ περιτεύῃ ὅλως οἰαδήποτε νέα λεπτομερὴς περιγραφὴ αὐτοῦ, οὐχ ἦντο, διὰ τὴν δώσωμεν ἀμυδράν τινα ἰδέαν τῆς ἀπείρου ἐκτιμήσεως, ἥς ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον ἀπολαύει, καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτοῦ ἐπιβολῆς καὶ πληθὺς τῶν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ γενομένων ἐν αὐτῇ ἐργασιῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς πεποιθήσεως, ἣν ἐμπνέει τὸ ὄντως δαιμόνιον ἐγχειρητικὸν τάλαντον τοῦ ἰδρυτοῦ τοῦ καὶ τὸ κατὰ τὰς ἐγχειρήσεις ἐλαφρότατον αὐτοῦ χεῖρ, πάντοτε καταπαύον τὸν πόνον καὶ πάντοτε ἀποδίδον τὸ φῶς, διὰ τὸ μοναδικὸν τοῦτο, λέγομεν, εἰς τὸ εἶδος τοῦ ἰδρυμα διὰ σημειώσωμεν γυν δύο μόνον, ἀλλὰ σπουδαιότατα καὶ ἐξαιρετικῶς φαινὰ σημεῖα, ἐνδεικτικώτατα τοῦ ὑψίστου αὐτοῦ ἐπιστημονικοῦ κύρους παρ' ἡμῖν.

Καὶ ἐν πρώτοις: Ἐκ τῆς ἀπειροπληθοῦς κ' ἐκ πάντων τῶν κοινωνικῶν στρωμάτων ἀποτελουμένης πελατείας αὐτοῦ παρουσιάζομεν ὧδε τινὰ μόνον ἐκ τῶν σημαντικωτέρων αὐτῆς προσώπων, ὅσα ἐθεραπεύθησαν ἢ ἐνεχειρίσθησαν, θεραπευθέντα, ὑπὸ τοῦ κ. Χαραμῆ, ἢ τινὰ μόνον ἐκ τῶν φιλανθρωπικῶν ἢ εκπαιδευτικῶν ἢ κοινωνικῶν ἰδρυμάτων καὶ τάξεων, ὧν ὁ ὀφθαλμολόγος μας κ. Χαραμῆς ἦτο καὶ εἶναι θεράπων ἰατρός καὶ χειρουργός. Καὶ δὴ:

Κληρικοί: Ὁ Σ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γεννάδιος, ὁ Σ. Μητροπολίτης Πέτρας κ. Τίτος, ὁ Σ. Μητροπολίτης Παραμυθίας κ. Νεόφυτος, ὁ Σ. Τοποτηρητὴς τοῦ Μητροπολιτικοῦ Θρόνου Ἀθηνῶν Ἐπίσκοπος Θεσσαλιώτιδος κ. Εὐθύμιος, ὁ

Η ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ ΤΟΥ κ. ΣΠ. ΧΑΡΑΜΗ

Σ. Ἐπίσκοπος Σύρου· Τήνου κ. Ἀθανάσιος Λεβεντόπουλος, ὁ Σ. Ἐπίσκοπος Ἡλείας κ. Λαμασκηνός, ὁ Σ. Ἐπίσκοπος Ἀργολίδος κ. Ἀθανάσιος, ὁ Σ. Μητροπολίτης Βελιγραδίου Βαρνάβας, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος Θεσσαλονίκης κ. Ματθαίον, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ριζαρείου Σχολῆς κ. Χρυσόστομος Παπαδόπουλος κλπ.

Πρέσβεις, Πρόξενοι, Δήμαρχοι: Ὁ Πρέσβυς καὶ ἡ Πρέσβειρα τῆς Ὁλλανδίας κ. καὶ κυρία Στοῦλερ, ὁ Πρέσβυς τῆς Γαλλίας

κ. Γκυγιεμέν, ὁ πρῶν Πρέσβης τῆς Τουρκίας κ. Γκαλὴ, ὁ Σύμβουλος τῆς Γαλλικῆς Πρεσβείας κ. Καστιγιόν, ὁ Γενικός Πρόξενος Ἀλεξανδρείας κ. Ἀντών. Σαχτούρης, ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Παναγιωτόπουλος, ὁ πρῶν Δήμαρχος Ἀθηνῶν κ. Σπ. Μερκούρης, ὁ Δήμαρχος Παραμυθίας Ἡπείρου κ. Βασίλειος Ρέγγας κ. λ. π.

Στρατιωτικοί: Ὁ Στρατηγὸς καὶ ὑπασιπότης τῆς Ἀ. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Σερβίας κ. Ζήκος Παύλοβιτς, ὁ Ναύαρχος καὶ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀγγλικῆς Ναυτικῆς Ἀποστολῆς κ. J. Mors, ὁ Στρατηγὸς κ. Χριστοδούλου, ὁ Στρατηγὸς κ. Σ. Μήτσας, ὁ πρῶν Ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου κ. Β. Δούμανης, ὁ πρῶν Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν καὶ Βουλευτὴς κ. Σ. Κουμουνοδούρος, ὁ πρῶν Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Ἀθαν. Μιαούλης, ὁ Ὑποστράτηγος κ. Κ. Κουμουνοδούρος, ὁ Ὑποστράτηγος κ. Π. Μαυρογένης, ὁ Ναύαρχος καὶ Βουλευτὴς κ. Ἀν. Μιαούλης, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀγγλικῆς Ἀστυνομίας κ. Λούκ Χαλενταῖν κ. λ. π.

Τραπεζίται: Ὁ Διευθυντὴς τῆς Λαϊκῆς Τραπεζῆς κ. Διονύσιος Λοβέρδος, ὁ πρῶν Ὑπουργὸς καὶ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κ. Δροσόπουλος, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς κ. Δ. Μιαούλης.

Λόγιοι καὶ Δημοσιογράφοι: Ὁ λόγιος καὶ Διευθυντὴς τοῦ «Νεολόγου Κων/πόλεως» κ. Στ. Βουτυράς, ὁ λόγιος καὶ παιδαγωγὸς κ. Ἀριστ. Κουρτίδης, ὁ λόγιος καὶ Θεατρικὸς Συγγραφεὺς κ. Γ. Βώκος, ὁ λόγιος καὶ Θεατρικὸς Συγγραφεὺς κ. Γρ. Ξενόπουλος, ὁ λόγιος καὶ Δημοσιολόγος κ. Δημ. Ἀναστασόπουλος, ὁ Ἀθηναῖος, ὁ Διευθυντὴς τοῦ «Χρόνου» κ. Κωνστ. Χαϊρόπουλος, ὁ Διευθυντὴς τοῦ «Ἐλευθέρου Τύπου» κ. Α. Καβαράκης, ὁ Διευθυντὴς τῆς «Ἀκροπόλεως» κ. Θεόδ. Συναδινός, ὁ Θεατρικὸς Συγγραφεὺς καὶ δημοσιογράφος κ. Καλοστύπης, ὁ λόγιος καὶ Διευθυντὴς τῆς «Πινakoθήκης» κ. Καλογερόπουλος κ. λ. π.

Φιλανθρωπικά Ἰδρύματα ὧν, ὡς καὶ ἄνω εἴπομεν, ὁ κ. Χαραμῆς ἦτο καὶ εἶναι θεράπων ἰατρός καὶ χειρουργός: Ὁρφανοτροφεῖον Χατζηκρίστου, πρότυπον Ἰδρυμα τῶν ὀρφανῶν Ἀνατολικῆς Μακεδονίας, Λύκειον Ἐνώσεως Ἑλληνίδων, Ἀβερῶφειο Γυναικεῖα φυλακὰ, φυλακὰ Ἐφηβείου Ἀβερῶφ, Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, Γηροκομεῖον Ἀθηνῶν, εἰς 9 γέροντας τοῦ ὁποίου, πάσχοντας πάντας ἐκ καταρράκτου, ἀπέδωκε ὁ κ. Χαραμῆς τὸ φῶς.

Σχολαί: — Γαλλικὴ Σχολὴ Ἀδελφῶν τοῦ Ἁγίου Παύλου τοῦ Πειραιῶς, Γαλλικὴ Σχολὴ Καλογραιῶν Πειραιῶς, εἰς μαθητρίδας τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς τῶν Οὐρσουλινῶν τῆς Τήνου, οὐχὶ ἀπαξ σταλείσας ἐκεῖθεν πρὸς τὸν κ. Χαραμῆν πρὸς θεραπείαν.

Ἐργοστάσια, Ἐταιρεῖαι, Ἐπιτροπαί. — Ὁ ἐκ τῶν Ἀνωτέρων Ἀξιωματικῶν τῆς Ὀλλανδικῆς Ἀτμοπλοικῆς Ἐταιρείας κ. B. Ruipa, ὁ Πρόεδρος τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Πειραιῶς κ. Γιάπατας, ὁ Διευθυντὴς τῶν μεγάλων ἐλαιουργικῶν ἐργοστασίων Ἀζοφικῆς κ. Γ. Νομικός, Ἐταιρεία Οἶνων καὶ Οἰνοπνευμάτων, εἰς ἐργάτας τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Πειραιῶς, εἰς

ἐργάτας τοῦ ἐργοστασίου τοῦ κ. Ἀργυρίου ἐν Πειραιεῖ, εἰς ἐργάτας τοῦ ἐργοστασίου τοῦ κ. Περάκη ἐν Πειραιεῖ.

Καὶ διάφοροι ἄλλοι Σύλλογοι, Ἐταιρεῖαι, Ὀμίλοι, Σωματεῖα, Σύνδεσμοι, ὧν ἀπὸ μακροῦ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι θεράπων ἰατρός καὶ χειρουργός εἰς οἰουδήποτε εἶδους ὀφθαλμικά νοσήματα οἰουδήποτε μέλους τῶν Συμβουλίων ἢ τῶν μελῶν αὐτοῦ ὁ κ. Χαραμῆς.

Δεύτερον, ἐπίσης φαινὸν σημεῖον τῆς ἐν τῇ Ὀφθαλμολογίᾳ ἐξαιρετικῆς δράσεως τοῦ κ. Χαραμῆ, εἶναι ἡ συμφῶνως πρὸς τὰ ἐπὶ τούτῳ ἀνελλιπῶς καὶ μετὰ πάσης νομικῆς ἐπιστημότητος τηρούμενα βιβλία του, στατιστικὴ τῶν ἀπὸ 18ετίας ἐν τῇ Ὀφθαλμολογικῇ Κλινικῇ αὐτοῦ θεραπευθέντων ἢ ἐγχειρισθέντων ἀσθενῶν. Κατὰ τὴν στατιστικὴν ταύτην οἱ ἐν γένει ἀπὸ 18ετίας θεραπευθέντες ἐν τῇ Κλινικῇ του ἀσθενεῖς ἀνῆλθον μέχρι σήμερον εἰς 60,945, ἐξ ὧν, εἰδικῶς: Τραυματικοὶ 18,976, Καταρρακτικοὶ 2,175 καὶ ἐκ Στραβισμού πάσχοντες 465. Ἐκ πάσης δ' Ἑλληνικῆς γονίας καὶ καθ' ἑκάστην ἀπὸ πρωίας μέχρις ἑσπέρας συνέρρεον καὶ συρρέουν εἰς τὴν Κλινικὴν αὐτοῦ, καὶ εἰς ἄλλην Κολυμβήθραν τελείως ὀφθαλμιῶντες, ἐκ τῆς κατ' ἐθνότητος δὲ στατιστικῆς τούτων σημειούμεν μόνον τινὰς τῶν ἐκφαντικωτέρων ἀριθμῶν: Ἐκ τῆς Ἐλευθέρας Ἑλλάδος — μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1919 — προσελθόντες ἀσθενεῖς 41,171. Ἐκ τῆς ὑποδούλου Ἑλλάδος 13,430. Ἐκ τοῦ Ἑξω Ἑλληνισμοῦ (Αἰγύπτου, Ρουμανίας, Ρωσσίας κ.λ.π.) 4,195, Ἰσραηλῖται 550, Ὀθωμανοὶ 440, Ἀλβανοὶ 265, Γάλλοι 185, Ἀγγλοὶ 93 καὶ ἄλλοι.

*

Ἴδου ἐν μικρογραφίᾳ διὰ τῆς, ὡς ἄνω, παρουσιάσεως ἐλαχίστου μόνον μέρους τῆς αἰεὶ αὐξανομένης πελατείας τοῦ κ. Χαραμῆ, ὡς καὶ τῆς ἐν γένει Ὀφθαλμολογικῆς κινήσεως τῆς Κλινικῆς αὐτοῦ, ὅλη ἡ ἐπιστημονικὴ αὐτοῦ ἐπιβολὴ ὡς ὀφθαλμολόγου καὶ ἰδρυτοῦ ἐνός τῶν καλυτέρων παρ' ἡμῖν θεραπευτικῶν ἰδρυμάτων, οἷον εἶναι ἢ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μενάνδρου 27 Ὀφθαλμολογικὴ Κλινικὴ αὐτοῦ, ἢ τελειότερα ἐν Ἀνατολῇ. Ἡ ἀθρόα αὕτη ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν Κορυφαίων ἐμπιστοσύνη πρὸς τὸ κῦρος καὶ τὴν περὶ τὸ ἐγχειρίζειν τὸ λεπτότερον καὶ πολυτιμότερον τῶν αἰσθητηρίων ἡμῶν ὀργάνων, τὸν ὀφθαλμόν, ἱκανότητά του, δικαιολογεῖ βεβαίως πάντα περὶ αὐτοῦ τε καὶ τῆς Κλινικῆς του εὐφημον λόγον, παρουσιάζουσα τὸν μὲν κ. Χαραμῆν ἐξαιρετικὴν ἀληθῶς εἰς τὸν κλάδον του προσωπικότητα ἐν Ἑλλάδι, τὴν δὲ Κλινικὴν του μοναδικὴν εἰς τὸ εἶδος του ἰδρυμα καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολήν.

Τὰ μυστάκια ἐπάνω ἀπὸ τὰ μάτια. — Ἡ μικρὰ Μαρία βλέπει ἔνα κύριον χωρὶς μυστάκια καὶ γένειον ἀλλὰ μὴ μεγάλα καὶ παχέα φρύδια καὶ λέγει ἑκαληκτὸς εἰς τὴν μητέρα τῆς:

— Μαμά, κύταξε αὐτὸν τὸν κύριον, ποῦ ἔβαλε μυστάκια ἐπάνω ἀπὸ τὰ μάτια του.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΕΝΝΑ

Εἰς τὴν Βουλὴν, ὡς γνωστὸν, ὑπάρχει μέγα χρηματοκιβώτιον σιδηροῦν μὲ τὰ Ἐθνικὰ ἐμβλήματα εἰς τὴν μετώπην, δηλαδὴ τὸν Δικέφαλον Ἀετὸν, καὶ χρονολογούμενον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1843, ὅτε ἐγένετο ἡ Μεταπολίτευσις καὶ ὁ Ὅθων, ὑπείκων εἰς τὴν ἐπαναστατικὴν ἐξέγερσιν τῆς νυκτὸς τῆς Γ' Σεπτεμβρίου, ἀπεδέχθη τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα, εἰς τὸ ὁποῖον φυλάσσονται τὰ πρωτόκολλα τῆς Ὁρκωμοσίας τῶν Βασιλέων τῶν Ἑλλήνων, τὸ ἱστορικὸν ἀργυροῦν μελανοδοχεῖον καὶ ἡ πέννη παρ' ὑπογράφουσι οἱ δίδοντες τὸν συνταγματικὸν ὄρκον Βασιλεῖς.

Ὅταν ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος προσῆλθε κατὰ τὸ 1913 εἰς τὴν Βουλὴν, διὰ νὰ δώσῃ τὸν ὄρκον ἐνώπιον τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, ὁ τότε Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Ζαβιτζιάνος, Βουλευτὴς Κερκύρας, ἐστειλε καὶ ἠγόρασε ἀπὸ τὸ Χαρτοπωλεῖον Παλλῆ καὶ Κοτζιά κονδυλοφόρον ἀπὸ πτερόν χήνας. Ὑπέγραψε πρῶτος ὁ Βασιλεὺς, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Ζαβιτζιάνος, καὶ ὁ Γραμματεὺς τῆς Βουλῆς κ. Δ. Βρατσάνος, Βουλευτὴς Ψαρῶν. Οἱ ἄλλοι Γραμματεῖς δὲν ἦσαν παρόντες, καὶ τὸ Πρωτόκολλον μετὰ τοῦ κονδυλοφόρου παρεδόθη εἰς τὸν ἀρχικλητῆρα τῆς Βουλῆς Ν. Λαζάνην, διὰ νὰ φροντίσῃ νὰ τὸ ὑπογράψουν καὶ τὰ ἄλλα μέλη τοῦ Προεδρείου. Ἀλλ' ὅταν προσῆλθον τὸ ἀπόγευμα οὗτοι, ὁ κονδυλοφόρος — πτερόν εἶχε πετάξει. Ἀγοράζεται ἄλλος, κατατίθεται εἰς τὸ Ἀρχεῖον, ἀλλὰ γίνεται καὶ μία ἀνάκρισις, χωρὶς τίποτε νὰ ἔλθῃ εἰς φῶς. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀπελύθη ὁ κλητὴρ Λαζάνης, ἐπηκολούθησεν ὁ Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος, καὶ τὰ κατόπιν ἐξελιχθέντα γεγονότα. Οὐδεὶς λόγος πλέον ἐγένετο περὶ τοῦ κονδυλοφόρου. Ὅταν μίαν ἡμέραν, ὁ ἄλλοτε κλητὴρ Λαζάνης, συναντήσας τὸν ἄλλοτε Γραμματεῖα τῆς Βουλῆς κ. Βρατσάνον, τὸν συμβουλευθῇ ἂν ὑπῆρχε καμμία ἐλπίς νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν θρόνον ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, διότι εἶχε νὰ τοῦ προσφέρῃ τὸν ἱστορικὸν κονδυλοφόρον τῆς ὁρκωμοσίας του.

— Φύλαξέ τον τοῦ λέγει ὁ κ. Βρατσάνος.

Ἐκτοτε εἰς ἐκάστην συνάντησιν τὸν ἠρώτα.

— Νὰ τὸν φυλάξω;

Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ ἀπάντησις ἦτον ἀνάλογος μὲ τὰς ἐνδείξεις τοῦ Πολιτικοῦ Βαρομέτρου. Ἄν ὁ κ. Λούδ Ζωρὴ εἰς δηλώσεις του πρὸς τὰς Βουλὰς, ἀπέκλειε κάθε ἐλπίδα ἐπανόδου τοῦ Βασιλέως, ὁ Λαζάνης ἀπηλπίζετο καὶ τὸν ἀπέκρωπε μυστικώτερα. ἂν δὲ τουναντίον διεφαινοντο πιθανότητες ἐπανόδου Του, ὁ Λαζάνης ἐπηδοῦσε ἀπὸ χαράν. Φαντάζεσθε βέβαια τί ἡσθάνθη ὁ Λαζάνης, τὴν ἐπομένην τῶν ἐκλογῶν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΣΤΗΝ. — Τὸ Ἀντιστοιχιστικὸν ἑξάρτημα πρὸς τὴν Παιδείαν κατὰ τὸ ἐξόριστον περὶ τοῦ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΤΙΔΑ ΤΟΥ ΙΣΛΑΜΙΣΜΟΥ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΡΑΒΙΑΣ. — Η ΜΕΚΚΑ. — Η ΜΕΔΙΝΑ.
ΣΥΝΗΓΟΡΙΑ ΤΟΥ ΙΣΛΑΜΙΣΜΟΥ.

Ἡ ἐπανάστασις τῆς Ἀραβίας. — Εἰς τὴν Ἀραβίαν εὐρίσκονται τὰ ἱερά προσκυνήματα τῶν Μωαμεθανῶν, ἡ Μέκκα καὶ ἡ Μεδίνα. Τὴν Ἀραβίαν ἐξουσίαζεν ἡ Τουρκία, ὡς ἐκ τούτου δὲ ὁ Σουλτάνος τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔφερε τὸν τίτλον *Χαλίφου*, ἤτοι θρησκευτικοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Μωαμεθανῶν. Ἀλλὰ κατὰ τὸν Πανευρωπαϊκὸν πόλεμον ἡ Ἀραβία ἐπανεστάτησε, ὁ διοικητὴς (Σερίφης) τῆς Μέκκας ἐδίδωκε τὸν Τουρκικὸν στρατὸν, καὶ σήμερον ἡ Ἀραβία ἐκηρύχθη ἀνεξάρτητος. Τοῦτο ὑπῆρξε καίριον τραῦμα διὰ τὴν Τουρκίαν, ἡ ὁποία χάνουσα τὸ Χαλιφάτον, χάνει καὶ τὴν ἐπιρροήν, τὴν ὁποίαν ἐξήσκει ἐπὶ τοῦ Μωαμεθανικοῦ κόσμου.

✱

Ἡ Μέκκα. — Μολονότι ὁ Προφήτης ἐτάφη εἰς τὴν Μεδίναν, τὸ κυριώτερον προσκυνήμα τῶν Μωαμεθανῶν εὐρίσκεται εἰς τὴν Μέκκαν. Τοῦτο εἶναι τὸ τέμενος τοῦ Προφήτου, ἡ περιήφημος *Καάβα*, τὸ ὑποῖον σημαίνει *Οἶκος τοῦ Θεοῦ*. Τὸ τέμενος τοῦτο, κατὰ τὴν παράδοσιν, ἐκτίσθη καὶ ἀνεκτίσθη δεκάκις.

Ὁ Ἀλλάχ ἔστησε 4 πολυτίμους στύλους καὶ ἐπ' αὐτῶν θόλον ἀπὸ ρουβίνια. Εἶτα διέταξε τοὺς Ἀγγέλους νὰ κατασκευάσωσι παρόμοιον ἱδρυμα ἐπὶ τῆς Γῆς διὰ τὸν ἄνθρωπον. Τοῦτο ἐγίνετο 2000 καὶ κατ' ἄλλους 40 ἔτη πρὸ τῆς Δημιουργίας, ἀνέσθεν δὲ τοῦ ἱδρύματος τούτου κατὰ τὴν δημιουργίαν ἐξηκλώθη ἡ Γῆ.

Διὰ τὴν ἐκ δευτέρου ἀνέγερσιν τῆς Καάβας, ὑπάρχουσι πολλὰ παραδόσεις, κυριώτεραι τῶν ὁποίων εἶναι αἱ ἐπόμεναι: Ὁ Ἀλλάχ ἀπέστειλε ναὸν μονοκόμματον ἀπὸ κοίλον ρουβίνιον, τοῦτον δὲ οἱ Ἄγγελοι ἔστησαν ἐπὶ κίωνων. Ὁ Ἀδὰμ διετάχθη νὰ περικτοιχίσῃ αὐτὸν τὸν ναὸν, καὶ ὅταν τὸ ἐπραΐεν ἐξήτησεν ἄμοιβην διὰ τὴν ὑπακοήν του. Ὁ Ἀλλάχ τῷ ὑπέσχθη συγχώρησιν δι' ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἀπογόνους του, οἵτινες ἤθελον μετανοήσαι. Κατ' ἄλλην πάλιν παράδοσιν, ὅταν ὁ Ἀδὰμ ἐξωρίσθη ἀπὸ τὸν Παράδεισον καὶ ἐθρήνη, διετάχθη ὑπὸ τοῦ Ἀλλάχ νὰ συναΐξῃ λίθους καὶ νὰ κτίσῃ ναὸν. Ὁ ἀρχάγγελος Γαβριὴλ δι' ἐνὸς πληγμᾶτος τῶν πτερυγίων αὐτοῦ, ὑπέδειξε τὸ μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον

θα ἔκτιζε τὸν ναὸν. Τοῦτο ἦτο ἀκριβῶς τὸ μέρος, ὅπου ὑπῆρχεν ἡ πρώτη *Καάβα*.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀδὰμ, ἡ *Καάβα* μετεφέρθη εἰς τὸν οὐρανόν, κατ' αὐτὴν δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ Σὴδ ἐκτίσαν ναὸν ἐκ πλίνθων, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς κατεστράφη ὑπὸ τοῦ Κατακλυσμοῦ ἢ ἀνελήφθη εἰς τοὺς οὐρανοὺς. Τὴν *Καάβαν* ἀνήγειρε διὰ τετάρτην φορὰν ὁ Ἀβραὰμ ἐπὶ τῶν ἀρχαίων αὐτῆς θεμελίων, εἰς τὴν εἰσοδὸν δὲ αὐτῆς κατασκευάσθη ὁπή, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἀπετέθη ἡ *Μαύρη Πέτρα*, τὴν ὁποίαν ὁ Ἀβραὰμ κατ' ἐντολὴν τοῦ Ἀγγέλου Γαβριὴλ ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ πρώτου ὄρους τῆς Δημιουργίας. Ἀπ' αὐτῆς τῆς Πέτρας ἀρχίζει πάντοτε ἡ τελετὴ τοῦ Προσκυνήματος.

Τὴν *Καάβαν* τέλος ἀνέκτησεν ὁ ἀνεψιὸς τῆς συζύγου τοῦ Μωάμεθ Ἀβσὰς κατὰ τὸ 64ον ἔτος τῆς Ἑγείρας. Τὴν ἱερότητα τῆς *Καάβας*, κατὰ τοὺς Οὐλεμάδες, ἀποδεικνύουσι τὰ ἴχνη τῶν βημάτων τοῦ Ἀβραὰμ καὶ τὸ ὅτι εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἐπὶ τοῦ Κατακλυσμοῦ τὰ μεγάλα ψάρια δὲν ἔφαγον τὰ μικρά. Δι' ὅλα αὐτὰ οἱ Μωαμεθανοὶ, ὅπου Γῆς εὐρίσκονται, ὀνειρεύονται νὰ ἐπισκεφθῶσι τὴν *Καάβαν*, τὴν ὁποίαν πλησιάζουσι μετὰ φόβου καὶ τρόμου.

✱

Ἡ Μεδίνα. Εἰς αὐτὴν εὐρίσκεται ὁ τάφος τοῦ Προφήτου. Εἶναι πόλις ἀρχαία καὶ πλουσία, ἀλλὰ κατὰ τὸν χειμῶνα τὸ ψυχρὸς εἶναι δυνατόν, κατὰ δὲ τὴν παράδοσιν ὁ Μωάμεθ συνήθιζε νὰ λέγῃ: — Ὅστις ὑποφέρει ἀγογγύστως τὸ ψυχρὸς τῆς Μεδίνας καὶ τὴν ζέστην τῆς Μέκκας, θὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν Παράδεισον.

Ἐν Μεδίνα ὑπάρχει φρούριον, ἡ δὲ πόλις εἶναι περικτειχισμένη. Οἱ κάτοικοι τῆς ἀριθμοῦνται εἰς 48,000, εἰς αὐτὴν δὲ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ὁ Μωάμεθ. Εἰς τὴν Μεδίναν κατοικοῦσι διάφοροι οἰκογένειαι, καυχώμεναι ὅτι κατάγονται ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοὺς βοηθούς τοῦ Μωάμεθ, καὶ διὰ τοῦτο δὲν πληρώνουν φόρους.

Ὁ Μωάμεθ ἐγεννήθη ἐν Μέκκᾳ τῷ 571 καὶ ἀπέθανε τῷ 632. Ὅταν διέδωκε τὴν θρησκείαν αὐτοῦ, εἶχε πολλοὺς ἀντιπάλους, καὶ ἠναγκάσθη νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν Μέκκαν τῷ 622. Ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου ἀρχεταὶ ἡ χρονολογία τῶν Μωαμεθανῶν, (ἡ *Ἑγείρα*). Τότε ἐξεργάγη πόλεμος μεταξὺ τῶν ὁπαδῶν τοῦ Μωάμεθ καὶ τῶν ἀντιπάλων αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ Μωάμεθ τοὺς ἐνίκησε καὶ ἐκυρίευσεν τὴν Μέκκαν τῷ 630.

✱

Συνηγορία τοῦ Ἰσλαμισμοῦ. — Σοφὸς Πέρσης ἐδημοσίευσεν τὴν ἐπομένην θερμὴν συνηγορίαν τοῦ Ἰσλαμισμοῦ:

«Πρὸ 12 αἰώνων ὁ Μωάμεθ ἐξήγγειλε τὸ κήρυγμά του, τὸ δὲ τρίτον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ πρεσβεύῃ αὐτό. Μικρὸν πρὸ τοῦ θανάτου του, ὡμίλησε πρὸς τὸ πλῆθος διὰ φράσεων, αἱ ὁποῖαι ἠκούσιν ὡς αἱ φράσεις τοῦ ἐπὶ τοῦ Ὄρους λόγου τοῦ Χριστοῦ, τὸν ὁποῖον οἱ Μουσουλμάνοι θεωροῦσιν ὡς Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ (Ροῦχ Οὐλλάχ). Αἱ τελευταῖαι λέξεις τοῦ Μωαμεθανικοῦ κηρύγματος ἦσαν αἱ ἐξῆς:

«Νὰ εἰσθε εὐσπλαγχνοὶ καὶ πρὸς ἐκείνους ἀκόμη, τοὺς ὁποίους

αισθάνεσθε, ὅτι δὲν δύνασθε νὰ συγχωρήσητε. Ὁ Θεὸς εἶνε εὐσπλαγχνὸς εἰς ὅλους.

— Εἴμεθα ὅλοι ἀδελφοί. Εἴμεθα ὅλοι μία ἀδελφότης.

• Οὐδεμία ἠγέρθη ποτὲ ἀμφιβολία διὰ τὴν ὑπαρξίν τοῦ Μωάμεθ, ὅστις ἐξήσκει τόσῃν ἐπίδρασιν, ὥστε ὑπὸ τὴν ἐμπνευσίν του ἐθεμελιώθη μέγας λαός, μεγάλη Αὐτοκρατορία, καὶ μεγάλη θρησκεία. Ὁ Μωάμεθ ἦτο ἀπλούστατος. Ἐσφιγγε τὴν χεῖρα τοῦ χαιρετιζομένου μετὰ περιπάθειαν, καὶ ἀκόμη δὲ ὅταν ἔγεινε κυβερνήτης τοῦ λαοῦ, ἐξηκολούθει νὰ ἐπισκέπτεται τοὺς ἀσθενεῖς καὶ ἠκολούθει κηδείας, δασάκις συνήντα τοιαύτας καθ' ὁδόν. Ἐκαθάριζε ὁ ἴδιος τὰ ὑποδήματά του, καὶ ἐπεσκεύαζε τὰ ἐνδύματά του. Τὸ Κοράνιον συνηρμολογήθη εὐθὺς μετὰ τὸν θάνατόν του, ἀπὸ ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι εἶχον ἀκούσει τὰς ὁμιλίας του καὶ εὐρίσκοντο εἰς προσωπικὴν συνάφειαν μετ' αὐτοῦ.

• Τὸ δόγμα τοῦ Μουσουλμανισμοῦ εἶνε ἀπλὸν καὶ πρακτικόν. *Εἰς μόνον ὑπάρχει Θεός, Προφήτης δὲ αὐτοῦ εἶνε ὁ Μωάμεθ.* Δὲν ὑπάρχει θρησκευτικὴ τελετὴ τόσον μεγαλοπρεπής, ὅσον ἡ φωνὴ τοῦ Μουεζζίν, ὅταν πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ Ἡλίου προσκαλεῖ τοὺς Μουσουλμάνους εἰς Προσευχὴν, ὡς ἐπομένως:

• Ὁ Θεὸς εἶνε μέγας. *Ἐνας μόνον Θεὸς ὑπάρχει, Προφήτης δὲ αὐτοῦ εἶνε ὁ Μωάμεθ. Προσευχῆθιτε. Ἡ προσευχὴ εἶνε καλλίτερα τοῦ ἔργου.*

• Ὁ Ἰσλαμισμὸς εἶνε κατ' ἐξοχὴν θρησκεία τῆς Προσευχῆς, ἥτοι τῆς ἀνυψώσεως τῆς ψυχῆς πρὸς τὸν Δημιουργὸν κατὰ πάσαν στιγμὴν ἀνάγκης καὶ κινδύνου, καίτοι παραγγέλλει προσευχὴν πεντάκις τῆς ἡμέρας.

• Ἡ καθαριότης, κατ' ἐντολὴν τοῦ Μωάμεθ, εἶνε τόσον ἐπιτακτικὴ, ὥστε τὸ λούεσθαι κατέστη θεσμὸς θεῖος ἐν τῇ θρησκείᾳ τοῦ Ἰσλαμισμοῦ. Ἐν Μέκκῃ δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος, μὴ λουόμενος καθ' ἑκάστην, αἱ δὲ περὶ τοῦ λούεσθαι ὁδηγίαι εἰσὶ λεπτομερῶς ἐν τῷ Κορανίῳ ἀναγεγραμμέναι.

• Ὁ Παράδεισος τοῦ Μωάμεθ θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἐπικριτῶν μας ὡς ἀνήθικος, ἀλλὰ μὴ λησμονῶμεν, ὅτι ὁ Προφήτης ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιόν του εἰς λαὸν ἀμαθὴ καὶ ἀκόλαστον. Ἀλλως αἱ ἡδοναὶ τοῦ Ἰσλαμικοῦ Παραδείσου εἶνε ἀλληγορικαί, ὅπως εἶνε καὶ τὸ «Ἄσμα Ἀσμάτων» τοῦ Σολομῶντος. Ὅταν ὁ Προφήτης ἔλεγεν εἰς τοὺς μαθητάς του, ὅτι ἐν τῷ Παραδείσῳ θὰ ἀνακλινεταί τις ἐπὶ 70 μεταξίνων προσκεφαλαίων, οὐδεὶς ἐφантаζετο νὰ λαμβάνῃ τὴν ἑκφράσιν ταύτην κατὰ γράμμα.

— Δὲν μετέρουν αἱ γυναῖκες ἀνεφώνησεν εἰς Βεδουῖνος τῆς ἐρήμου. Ἀγαπῶ τοὺς ἵππους.

— Ἄν ὑπάγῃς εἰς τὸν Παράδεισον, ἀτήντησεν ὁ Προφήτης, θὰ ἔχῃς ἕνα βυτινόχρουν ἵππον μετὰ δύο πτέρυγας καὶ θὰ σὲ μεταφέρῃ ὅπου θέλεις.

— Ἐγὼ ἀγαπῶ τὰς γαίτας ἀνεφώνησεν ὁ δεῦτερος.

— Εἰς τὸν Παράδεισον, ἀτήντησεν ὁ Προφήτης, θὰ σπείρῃς σπόρον καὶ ἐν ροπῇ ὀφθαλμοῦ θὰ βλαστήνῃ, θὰ αὐξάνῃ καὶ θὰ θεριύῃ, ὑψόνων ὄρη ἀπὸ στάχνα.

• Οἱ Χριστιανοὶ ἐπικριταί μας θεωροῦν ἀνήθικον τὴν πολυγαμίαν τοῦ Ἰσλάμ, ἀλλ' οὐδεὶς πεφωτισμένος Μουσουλμάνος θεωρεῖ αὐτὴν ὡς στίγμα. Οὐδέποτε ἀπηγόρευσε τὴν πολυγυνίαν ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Εἶνε ἀνάγκη νὰ δικαιολογήσω τὸν Προφήτην μας, ὅστις ἐθέσπισε τὴν πολυγυνίαν, ἀντιγράφων ἀπλῶς τὸν θεόθεν κυρωθέντα θεσμόν τοῦ Μωϋσέως; Ἀλλως καὶ ὁ θεοσέβαστος Λούθηρος καὶ ὁ ἀγχοφρονέστατος Μίλτων συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τῆς πολυγυνίας. Αὕτη ἄλλως τελεῖ ὑπὸ σωστικῶν περιορισμῶν, οὓς μελετῶν ὁ Δυτικὸς πολιτισμὸς, οὐκ ὀλίγον θὰ ὠφελεῖτο. Ἐκ τῶν ἐν Ἰνδίᾳ 75,000,000 Μουσουλμάνων μόνον τὰ 5,000,000 ζῶσιν ἐν πολυγυνίᾳ, τὸ δὲ διαζύγιον εἶνε σπανιώτερον ἢ ἐν τῷ Δυτικῷ πολιτισμῷ. Ἡ ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ ἀνευ γάμου συμβίωσις εἶνε ἀπεριόριστος καὶ ἀπείρως ἀνῆθικωτέρα τῆς πολυγυνίας τοῦ Ἰσλαμισμού, ὑπάρχουσι δὲ ἐγγυήσεις διὰ τὰς συζύγους, αἵτινες ἀποτελοῦν μεγάλην ἐγγύησιν τῆς Προστασίας τῶν γυναικῶν. Περιπλέον τὸ διαζύγιον παρ' ἡμῖν θεωρεῖται ἐπονεϊδιστον, καταδικασθὲν ὑπὸ τοῦ Προφήτου.

• Ἡ περὶ τῆς ἐξελέξεως θεωρία τοῦ Λάρβιν εἶνε ἀρχαία διδασχὴ τοῦ Ἰσλαμισμού, καὶ ἀναπτύσσεται ἐν τῷ *Μεονάβι* τοῦ Ζαλάλ—Οὐδῆκ—Ροῦμι, ἀποθανόντος τὸ 627 ἔτος τῆς Ἑγείρας. Ὁ συγγραφεὺς λέγει, ὅτι ἀποθνήσκοντες ἐν τῇ ἀνοργάνῳ σφαίρᾳ, ἀναπτύσσονται ἐν τῇ φυτικῇ, εἶτα ἀποθνήσκοντες ἐν αὐτῇ, ἀναθρόσκονται ἐν τῇ ζωϊκῇ, ἀποθνήσκοντες δὲ καὶ ἐν αὐτῇ, καθιστάμεθα ἄνθρωποι, μετ' ὃ ζωοῦμεν ἐπὶ τὰ πρόσω, καθιστάμενοι θεῖα ὄντα. Ἐν Σουρᾷ 68 ἀναγινώσκομεν:

• Δὲν ὑπάρχουν ἐπὶ τῆς Γῆς ζῶα, πτηνά, τὰ ὅποια νὰ μὴν εἶνε λαὸς ὅπως σεῖς.

• Ἡ σύλληψις αὕτη τοῦ ζωικοῦ βασιλείου ἐνέπνευσεν εἰς τὸν Μωάμεθ τὴν τόσῃν ἀγάπην πρὸς τὰ ζῶα, εἶνε δὲ γνωστὴ ἀφήγησις, καθ' ἣν τῆς γαλῆς αὐτοῦ κατακλιθεῖσης ἐπὶ τῆς εὐρείας περιχειρίδος τοῦ ἱματίου του, ὁ Προφήτης διὰ νὰ μὴ ταράξῃ τὸν ὕπνον τοῦ ζῴου, ἀπέκοψε τὴν περιχειρίδα του.

• Ὁ Ἰσλαμισμὸς ἐθέσπισεν 7—8 νηστείας κατ' ἔτος, αὐστηροτέρα δὲ πασῶν εἶνε ἡ τοῦ μηνὸς Ραμαζάν, θεοπισθεῖσα ὅπως καίει, (αὐτὸ σημαίνει ἡ λέξις Ραμαζάν) τὰς ἀμαρτίας τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ὁ θεσμὸς αὐτὸς εἶνε λίαν πρακτικὸς, διότι δυνάμει αὐτοῦ, λαὸς πολυάσχολος ἀναγκάζεται νὰ κάμῃ περιοδικῶς παύσιν τῶν ἀσχολιῶν του ἢ καὶ τοῦ πολέμου. Ὁ μὴν οὗτος καλεῖται *Ἀσπίς* τοῦ Ἰσλαμισμού, ἡ δὲ κατ' αὐτὸν νηστεία τηρεῖται καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν ὀλιγορούντων ἢ ἀδιαφορούντων περὶ τὰ τῆς θρησκείας.

• Ὁ Ἰσλαμισμὸς εἶνε ὁδηγὸς τοῦ καθ' ἡμέραν βίου. Οἱ ὀπαδοὶ του δὲν τὸν ρίπτουν εἰς μίαν γωνίαν, καθὼς ρίπτουν τὴν θρησκείαν τῶν οἱ Χριστιανοί. Ὁ Μουσουλμάνος ἐν τῷ μέσῳ οἰασθῆποτε ἀσχολίας αὐτοῦ προσεύχεται πρὸ τῆς Ἀνατολῆς τοῦ Ἡλίου, πρὸ μεσημβρίας, μετὰ μεσημβρίαν, τὴν ἑσπέραν καὶ πρὸ τοῦ ὕπνου. Μετὰ τὸν θάνατον ὁ Ἰσλαμισμὸς διδάσκει νὰ

προσδοκῶμεν ἀνάστασιν εὐδαίμονα. Τὴν ἰδέαν τῆς Κολάσεως θεωρεῖ ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν περὶ Θεοῦ ἀντίληψιν.

«Ἡ αὐτοκτονία ἦτο συχνὴ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἀραβιν, ὅπως εἶνε σήμερον ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ἀμερικῇ, ἀλλὰ κατεστάλη ὑπὸ τοῦ Ἰσλαμισμού. Ἡ πίστις, ὅτι πᾶσα ἀνθρωπίνη ψυχὴ ὀφείλει λογοδοσίαν, παρακινεῖ τὸν Μουσουλμάνον νὰ θεωρῇ τὴν αὐτοχειρίαν ὡς ἀποτρόπαιον ἐγκλημα. Εἶνε πρόθυμος νὰ θυσιάσῃ τὴν ζωὴν του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγοῦσης εἰς τὸν Θεόν, ὅπως καλεῖται ὁ πόλεμος, ἀλλ' οὐδέποτε αὐτοκτονεῖ, διότι θεωρεῖ τὴν ζωὴν του ὡς παρακαταθήκην, ἐμπιστευθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ.

«Ἡ αὐστηρὰ ἀπαγόρευσις παντὸς μεθυστικοῦ ποτοῦ καθιστᾷ τὸν Μωαμεθανὸν νηφάλιον, ἔστω καὶ ἂν ἐπικρατῇ ἡ μέθη μεταξὺ τῶν ἀριστοκρατικῶν αὐτοῦ τάξεων.

«Λέγουσιν ὅτι ὁ Ἰσλαμισμὸς διεδόθη καὶ ἐπεβλήθη διὰ τοῦ ξίφους (!) Ἐὰν ὅλα τὰ ἔθνη ἦσαν Χριστιανικά δὲν θὰ συνέβαινον πόλεμοι (χονδροειδὲς ψεῦδος, τοῦτου ἀποδείξεις ὁ Πανευρωπαϊκὸς πόλεμος). Οἱ Μουσουλμάνοι θεωροῦν τὸν πόλεμον ἀναπόφευκτον, ὡς ἔχουσι τὰ τοῦ Κόσμου, ἀλλ' ἀποδυσόμενοι εἰς αὐτὸν δὲν προβάλλουσι δικαιολογίας. Οἱ Χριστιανοὶ τὸν δικαιολογοῦν, ἐνῶ τὸ Εὐαγγέλιον δὲν τὸν δικαιολογεῖ. Τὸ Κοράνιον ὁμῶς τὸν δικαιολογεῖ, ἀλλὰ τὸ πολεμικὸν πνεῦμα τοῦ Ἰσλαμισμού, εἶνε ἥπιον καὶ εὐσπλαγχνον, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ τῶν Σταυροφόρων. Ὅταν οἱ Χριστιανοὶ ἐκυρίευσαν τὴν Ἱερουσαλὴμ, τῷ 1099, ἐώρτασαν τὸν θρίαμβον τοῦ Σταυροῦ, σφάζαντες 70.000 ἀνθρώπους, οὔτε εἰς γέροντας, οὔτε εἰς γυναῖκας δόντες ἔλεος, ἀλλ' ὅτε μετὰ 88 ἔτη ὁ Σαλαδὴν ἐκυρίευσεν τὴν ἱερὰν πόλιν, καὶ ὁ Ὁμάρ κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Ἰσλάμ, αἱ δύο αὗται ἀλώσεις ὑπὸ ἑποφιν ἀνθρωπισμοῦ δὲν ἐπιδέχονται σύγκρισιν πρὸς τὴν πρώτην.

«Ὁ Μωάμεθ συνιστᾷ τὴν μετριοφροσύνην, ὡς τὴν μεγαλειτέραν τῶν ἀνθρωπίνων ἀρετῶν. Τὸ Κοράνιον (31 καὶ 36) διδάσκει τὴν ἀρετὴν ταύτην ὡς ἑξῆς: «Υἱέ μου, μὴ ἐπαίρεσαι. Μὴ βιάζεαι ἀγερόφως. Ὁ Θεὸς δὲν ἀγαπᾷ τὸν οἰηματίαν. Ἔσο μετριοφρων καὶ μεμετρημένος. Μὴ κραύγαζε, ἀλλ' ὁμιλεῖ ἡρέμα. Ἡ φωνὴ τοῦ ὄνου προσβάλλει τὰ ὦτα».

Ἱεροκῆρυξ καὶ πριγκήπισσα. — Ἱεροκῆρυξ, ὁμιλῶν ἀπὸ τοῦ ἁμείνωνος περὶ μακαρισμῶν, ἐγρονθοκοπεῖτο, ἐκραύγαζεν ὡς μαινόμενος καὶ ἔκαμινε διαφόρους θεατρικὰς χειρονομίας. Εἰς τὴν διδαχὴν παρευρίσκατο καὶ μίαν πριγκήπισσα, τὴν ὁποίαν ἐγνώριζεν ὁ Ἱεροκῆρυξ, οὗτος δὲ μετὰ τὸ κήρυγμα, πλησιάσας αὐτήν, τὴν ἠρώτησε:

- Πῶς, Ὑψηλοτάτη, οὕς ἐφάνη τὸ κήρυγμά μου;
- Καλλιστον, ἀπήντησεν ἡ πριγκήπισσα, ἀλλὰ παραλείψατε, ἅγια πάτερ, τὸν κυριώτερον μακαρισμόν.
- Ποῖον; ἠρώτησεν ὁ Ἱεροκῆρυξ.
- Τὸν ἑξῆς: Μακάριοι ὅσοι δὲν παρενέβησαν εἰς τὸ κήρυγμά σας.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

Η ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑ

Τὸ 1840 ὁ φυσιοδίφης Ντάγκερ ἐπενόησε μέθοδον ἀποτυπώσεως τῶν ἐν τῇ Φύσει ἀντικειμένων ἐπὶ πλακῶς ἢ φύλλον ἐκ μετάλλου, ἡλειμμένου με ἐλαφρὰν ἐπίστρωσιν φωτοπαθοῦς οὐσίας, ἣτις κυρίως συνίστατο ἀπὸ εὐαίσθητα καὶ ἐνκόλως ἀλλοιούμενα εἰς τὸ φῶς ἅλατα Ἀργύρου.

Ἡ ἐπίδρασις τοῦ φωτός τῆς ἡμέρας ἐπὶ τῆς φωτοπαθοῦς οὐσίας ἐπετεύχθη ἐντὸς σκοτεινοῦ θαλάμου διὰ φακοῦ ἀμφικύρτου, εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἦτο τοποθετημένη κατακόρυφος ἢ εὐαίσθητος πλάξ, ἐφ' ἧς ἀπετυποῦτο τὸ ἀντικείμενον ἀνέστραμμένον, σύμφωνα με τοὺς κανόνας τῆς ὀπτικής, καὶ οὕτω ἐλαμβάνετο, ἀντικατασταθείσης, μετὰ τινα ἔτη, τῆς μεταλλίνης πλακῶς δι' ὑαλίνης, ἢ ἀρνητικῆς εἰκῶν ἐν διαφανείᾳ.

Εἰς τὴν ἀρνητικὴν ταύτην εἰκόνα, τὰ μὲν φωτεινὰ, λευκὰ, ἀντικείμενα, ἀποτυποῦνται σκιερὰ, διότι διὰ τῶν συγκεντρουμένων φωτεινῶν ἀκτίνων ἀπὸ τῶν φωτεινῶν σημείων τοῦ εἰδώλου (ἀντικειμένου) ἐπὶ τῆς φωτοπαθοῦς οὐσίας, ἀποσυντίθεται τὸ ἅλας τοῦ Ἀργύρου εἰς μέλανα μεταλλικὸν Ἀργυρον, τὰ δὲ σκιερὰ ἀντικείμενα ἀποτυποῦνται λευκὰ, διότι, ἐφ' ὅσον δὲν προσπίπτουν φωτεινὰ ἀκτίνες ἐπὶ τῆς πλακῶς ἀπὸ τὰ σκιερὰ σημεία τοῦ εἰδώλου, τὸ ἅλας τοῦ Ἀργύρου δὲν ἀποσυντίθεται, καὶ οὕτω, ὅταν ἡ πλάξ ἐμβαπτισθῇ εἰς τὸ οἰκεῖον διάλυμα τοῦ Ὑποθειώδους Νατρίου πρὸς πλύσιν, τὰ μὴ ἀποσυντεθέντα ὑπὸ τοῦ φωτός ἅλατα διαλύονται καὶ παρασύρονται ὑπὸ τοῦ Ὑποθειώδους Νατρίου εἰς ἱζήματα ἐντὸς τῆς λεκάνης τῆς πλύσεως.

Μολονότι εἰς τὸν Ντάγκερ ἀποδίδεται γενικῶς ἡ ἐφεύρεσις τῆς ἀρχῆς τῆς Φωτογραφίας, ἣτις καὶ τὸ ὄνομά του εἶχε, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Γάλλου φυσιοδίφου Φρ. Ἀραγῶ, εἰς ἀρχαῖον χειρόγραφον Βυζαντινὸν — ἂν δὲν εἶναι πλαστὸν — ὁ γράφων ἀνέγνωσεν, ὅτι εἰδός τι φωτογραφίας, παραπλησίως πρὸς τὴν Νταγκεροτυπίαν ἦτο γνωστὸν κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς αἰώσεως.

Τὸ χειρόγραφον ἀποδίδεται εἰς τὸν μοναχὸν Πανσελῆνον, ὅστις συμβουλεύει νὰ «ἐπάρωμεν γοῦν ἐν καλύμνῳ» καὶ εἰς τὸ ἓνα στόμιον νὰ τοποθετήσωμεν γυαλίον, τὸ ὁποῖον θὰ ἀγοράσωμεν ἀπὸ τὸ παρὰ τὴν Ἀγίαν Εἰρήνην κατάστημα, εἰς δὲ τὸ ἄλλο στόμιον θὰ τοποθετήσωμεν δίσκον μεταλλινόν, τὸν ὁποῖον προ-

ηγούμενος θὰ ἐπαλείψωμεν με ἐκχύλισμα ψημένων φυκῶν θαλάσσης, καὶ ἔτσι «ξεσηκώνομεν ἄνθρώπους, ζῶα καὶ ὅ,τι ἄλλο θέλομεν».

Ἐάν, ἐπαναλαμβάνομεν, τὸ χειρόγραφον δὲν εἶναι πλαστὸν, ὅ,τι φέρεται λέγων ὁ Πανσελῆνος δὲν εἶναι ἀνοησία. Τὸ καλὰ μιον, εἰς σχῆμα σωλῆνος, εἶναι ὁ σκοτεινὸς θαλαμὸς του, ὁ δὲ δίσκος ὁ μεταλλικὸς, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐξ Ἀργύρου, ἡλειμμένος με ἐκχύλισμα φυκῶν θαλασσίων, ἀτηνθρακωμένων, ἅτινα περιέχοντα ἰώδιον δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ ἐσχημάτιζον ἰωδιούχον Ἀργυρον, τὸ εὐαίσθητον ἅλας, ὅπερ καὶ σήμερον μεταχειρίζονται εἰς τὴν Φωτογραφίαν, ἦτον ἢ φωτοπαθῆς πλάξ του.

Ἡ φωτογραφικὴ αὕτη συσκευή, τὸ Kodak αὐτὸ τοῦ Πανσελῆνου, δὲν εἶχε βέβαια οὔτε «obturateur», οὔτε «objectif», οὔτε mise au point. Ἀλλ' ὑπῆρχον γυαλιά, δηλαδὴ φακοί, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην;

*

Ἡ ληφθεῖσα λοιπὸν πλάξ ἐμβαπτίζεται εἰς λουτρὸν περιέχον ἐν διαλύσει Μετόλ, Ὑδροκινόν, Θειωδὲς Νάτριον, Διτανθρακικόν Νάτριον, Βρωμοῦχον Κάλιον κ. λ. κατ' ἀναλογίαν ὠρισμένας ἐν σχέσει πρὸς τὴν μακρὰν ἢ ἀνεπαρκῆ ἐπίδρασιν ἐπ' αὐτῆς (surexposition ἢ sousexposition) τῶν φωτεινῶν ἀκτίνων (πόζα ἢ instantané) καὶ μετὰ τινὰς στιγμὰς ἐμφανίζεται ἐπ' αὐτῆς ἡ ἀρνητικὴ εἰκῶν. Πλύνεται κατόπιν ἡ πλάξ δι' ἀφθόνου ὕδατος, ἐν ᾧ ὥρα θερμὸς παγώμενος, διότι ἄλλως τήκεται τὸ φωτοπαθὲς ἐπίστρωμα, εἰτα ἐμβαπτίζεται εἰς διάλυμα Ὑποθειώδους Νατρίου, τὸ ὁποῖον, ὡς εἶπομεν, ἀφαιρεῖ ἀπ' αὐτῆς τὰ μὴ ἀποσυντεθέντα ἅλατα τοῦ Ἀργύρου καὶ καθιστᾷ ταῦτα διαφανῆ τελείως, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ προσβληθέντα ὑπὸ φωτός, ἅτινα γίνονται μαῦρα ἢ σκοτεινὰ, ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τοῦ φωτός, ὅπερ τὰ προσέβαλεν.

Ἡ ἐργασία αὕτη γίνεται ἐν σκοτεινῷ χώρῳ, φωτιζομένῳ ὑπὸ ἐρυθροῦ φανοῦ καὶ μόνον μετὰ τὴν ἐκ τοῦ λουτροῦ τοῦ Ὑποθειώδους Νατρίου ἐξαγωγήν τῆς πλακῶς ἐπιτρέπεται νὰ τὴν ἴδῃ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὴν πλάκα αὐτὴν, τὴν ὁποῖαν πρέπει ἐκ νέου νὰ πλύνωμεν με ἀφθόνον ὕδωρ καὶ κατόπιν νὰ τὴν ἀφήσωμεν νὰ στεγνώσῃ, ἢ ἂν βιαζώμεθα, τὴν στεγνώνομεν δι' οἰνοπνεύματος ἢ αἰθέρος, ὅστις ἔχει τὴν ιδιότητα, κατὰ τὸν νόμον τῆς Διαπύσεως τῶν ὑγρῶν, λόγῳ τοῦ ὅτι εἶναι ἀραιότερος, νὰ εἰσδύῃ εἰς τοὺς πόρους τοῦ ἐπιστρώματος καὶ νὰ ἐκδιώκῃ τὸ πυκνότερόν του ὕδωρ, εἰτα δὲ νὰ ἐξατμίζεται δι' ἀερισμοῦ, διακρίνομεν καθαρώτατα τὸ ἀντικείμενον, τὸ ὁποῖον ἐφωτογραφήσαμεν, με τὴν διαφορὰν, ὅτι τὰ λευκὰ σημεία τοῦ ἀντικειμένου εἶναι μαῦρα ἢ σκιερὰ, ἀναλόγως τοῦ ἐν τῇ πραγματικότητι τόνου των, τὰ δὲ μαῦρα φαίνονται λευκὰ. Τὰ μαλλιά, παραδειγματος χάριν, τὰ μουστάκια, τὰ φρύδια, τὰ μάτια εἶναι ἄσπρα, τὸ δὲ κολλάρου, ὑποκάμισον κ. λ. εἶναι μαῦρα.

Πρέπει ἀκόμη νὰ σημειώσωμεν, ὅτι τὰ ἐν τῇ Φύσει ἐρυθρὰ

χρώματα, ρόζ, κανελλί κ. λ. π. ἐπειδὴ συγκρατοῦν τὰς φωτεινὰς ἀκτίνας, δὲν ἀφίνουν πολὺ φῶς, ἀναλόγως τοῦ τόνου τῶν, νὰ προσβάλλῃ τὴν φωτοπαθῆ οὐσίαν καὶ συνεπῶς, βγαίνουν εἰς τὴν πλάκα λευκὰ ἢ σχεδὸν λευκὰ, ἐνῷ τὸναντίον τὸ κυανοῦν, καὶ αἱ μετ' ἄλλων χρωμάτων προσμίξεις του, ἐπειδὴ δὲν συγκρατοῦν τὰς φωτεινὰς ἀκτίνας, ἀλλὰ τὰς ἀφίνουν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον νὰ προσβάλουν τὴν πλάκα, βγαίνουν μαῦρα, τὸ δὲ πράσινον, ὅπερ εἶναι συνδυασμὸς κιτρίνου καὶ κυανοῦ, βγαίνει στακί, ζωηρὸν ἢ ἄκονον, ἀναλόγως τοῦ κυριαρχοῦντος ἐκ τῶν δύο χρωμάτων.

Πρέπει ἀκόμη νὰ προσθέσωμεν, ὅτι λέγοντες «φωτειναὶ ἀκτίνες», δὲν ἐννοοῦμεν τὰς λευκὰς ἀκτίνας τοῦ φωτός τῆς ἡμέρας, ἀλλὰ τὰς ἐν αὐτῷ ὑπαρχούσας Ὑπεριώδεις χημικὰς ἀκτίνας, δηλαδὴ τὰς ἐν τῷ ἀποσυντεθειμένῳ ἡλιακῷ φάσματι πέραν τοῦ ιώδους, αἵτινες δὲν ἔχουσι κανὲν χρῶμα.

Ὑπόκειται ὁμῶς καὶ αὐταὶ εἰς ὅλους τοὺς νόμους, προσπτώσεως, ἀνακλάσεως κ. λ. π. εἰς οὓς ὑπόκεινται καὶ αἱ κοινὰι φωτειναὶ ἀκτίνες, καὶ αἱ ὁποῖαι, ἄγνωστον διὰ τίνος μετεωρολογικῶς προφανῶς λόγους εἶναι ἀφθονώτεραι εἰς τὸ διάστημα ἐν ὧρᾳ νεφελώδους καιροῦ ἢ ἐν ὧρᾳ αἰθρίας, εἰς πείσμα τῶν φωτογράφων μας, οἱ ὁποῖοι δὲν φωτογραφοῦσι μὲ συννεφίαν.

*

Ἀπὸ τὴν ἀρνητικὴν πλάκα, ἣτις σήμερον τείνει νὰ εἶναι ἀπὸ κυτταρίνην (celluloïde) καὶ λέγεται διεθνῶς film vierge (Ταινία) λαμβάνεται ἡ θετικὴ εἰκὼν δι' ἐκτυπώσεως ἐπὶ φωτοπαθοῦς χαρτοῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπιτίθεται αὐτὴ ἐντὸς εἰδικοῦ κιεστηρίου καὶ ἀφίνεται ἐκτεθειμένη ἐπὶ ὠρισμένον χρόνον εἰς τὸ φῶς.

Τὸ φῶς, διὰ μὲν τῶν διαφανῶν σημείων διέρχεται καὶ προσβάλλει τὸν φωτοπαθῆ χαρτὴν, διὰ δὲ τῶν σκοτεινῶν δὲν διέρχεται, καὶ οὕτω ὁ χαρτὴς μένει λευκός. Συνεπῶς εἰς τὴν θετικὴν εἰκὼνα τὰ μαῦρα σημεία τῆς πλάκας, κολλάρα κ. λ. π. μένουں λευκὰ, τὰ δὲ λευκὰ, μαλλιά κ. λ. π. γίνονται μαῦρα.

Πλύνεται εἴτα ὁ χαρτὴς ἐντὸς Ὑποθειώδους Νατρίου, τὸ ὁποῖον παρασύρει τὰ μὴ ἀποσυντεθέντα ἅλατα, στερεοποιεῖται καὶ εἴτα πλύνεται δι' ἀφθόνου ὕδατος καὶ ἀφίνεται νὰ στεγνώσῃ.

*

Ἡ συσκευή λήψεως (prise de vues) τοῦ Κινηματογράφου δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ μία σύνθετος φωτογραφικὴ μηχανή. Ἡ ἐπινόησίς τῆς ὀφείλεται εἰς τοὺς Γάλλους ἀδελφοὺς Lumière καὶ Δουμένῦ τὸ 1893, ἡ δὲ σημερινὴ τελειοποιημένη μορφή τῆς εἰς διαφόρους βιομηχανικοὺς οἴκους.

Ἡ ἀρχὴ τοῦ Κινηματογράφου, Κινογράφου ἢ Κινησιογράφου, στηρίζεται εἰς τὴν δι' ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρων φωτογραφιῶν ἐξουδετέρωσιν τῆς διακοπῆς τῆς κινήσεως ἢ ἀκριβέστερον εἰς τὴν δι' ὅσον τὸ δυνατόν πλειοτέρων φωτογραφιῶν διατήρησιν τῆς συνεχείας τῆς κινήσεως εἰς τὴν ἐντύπωσιν τοῦ ἔγκεφάλου. Καὶ ἀκριβῶς εἰπεῖν ἢ ἐπίτευξις τούτου δὲν ὀφείλεται τόσον εἰς τὸ

μηχάνημα λήψεως, ὅσον εἰς τὸ μηχανήμα τῆς προβολῆς, ὅπως θὰ ἴδωμεν.

Ἡ συσκευή λήψεως παρουσιάζει τὰς ἐξῆς διαφορὰς ἀπὸ τὴν κοινὴν φωτογραφικὴν μηχανήν. Ἐν πρώτοις ἔχει φακὸν σύνθετον, πολὺ φωτεινὸν δέ, δυνάμενον νὰ λαμβάνῃ χιλίας περίπου γραφίας εἰς τὸ λεπτόν, δοθέντος ὅτι εἰς ἓνα λεπτόν περνοῦν εἴκοσι μέτρα ταινίας, ἕκαστον δὲ μέτρον περιλαμβάνει πενήντα δύο φωτογραφίας. Ἀντὶ ἐλαττηρίου, διὰ νὰ ἀνοιγοκλείῃ ὁ φακός, φέρει πρὸ αὐτοῦ ἓνα περιστρεφόμενον δίσκον, ὅστις ἔχει ἓνα τομέα κενόν καὶ διὰ τοῦ κενοῦ τούτου δέχεται ὁ φακὸς φῶς. Ἀντὶ πλακῶν ἔχει ταινίαν, ἣτις κατὰ μήκος ἐκατέρωθεν εἶνε διάτρητος καὶ ἐκτυλισσομένη διὰ συστήματος ὀδοντωτοῦ ἐκ μίας ταινιοδόχης (chassis) διέρχεται ὀπισθεν τοῦ φακοῦ, κατὰ τὴν ἐστίαν του κατακορύφως καὶ ἀποθηκεύεται, συστειρουμένη, ἐντὸς ἄλλης ταινιοδόχης.

Ἡ μηχανὴ ἔχει ἐπὶ πλέον διάφραγμα διὰ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φωτισμοῦ, διοπτῆρα, ὑδροστάτην, μετρητὴν τῶν μέτρων τῆς λαμβανομένης ταινίας, τρίποδα, στρόφαλον διὰ τὴν ὅλην τῆς κίνησιν, πόλον ὀριζοντίας καὶ κατακορύφου κλίσεως καὶ περιστροφῆς, καὶ ταινιοδόχας τῶν 60 ἢ τῶν 120 μέτρων.

Εἰς ἐκάστην στροφὴν τοῦ δίσκου ὁ φακὸς φωτίζει τὴν ταινίαν ἐφ' ἧς ἀποτυπῶνται μία εἰκὼν. Ἀλλ' ὁ δίσκος στρέφεται ταχέως. Εἰς μίαν στροφὴν τοῦ στρόφαλου τῆς μηχανῆς στρέφεται ἐξάκις οὗτος καὶ ἄρα ἐπὶ τῆς ταινίας, ἡ ὁποία ἐν τῷ μεταξύ, ἀφοῦ ἀπετυπώθη ἐπ' αὐτῆς μία εἰκὼν, ἀλλάσσει θέσιν, ἐλκομένη αὐτομάτως πρὸς τὰ κάτω, ἀποτυπῶνται ἕξ φωτογραφίαι, κατακορύφως ἢ μία μετὰ τὴν ἄλλην, αἱ ὁποῖαι χωρίζονται ἀπ' ἀλλήλων διὰ μίας γραμμῆς καὶ ἀποτελοῦσιν οὕτω τὰ λεγόμενα (carteaux) τετράγωνα.

*

Μετὰ τὴν λήψιν ἡ ἀρνητικὴ αὕτη ταινία, ἐν σκοτεινῷ χώρῳ ἐμφανίζεται.

Πρὸς τοῦτο ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὴν ταινιοδόχην, ἐντὸς τῆς ὁποίας εἶναι συστειρωμένη, καὶ συσκευάζεται ἐπὶ ἐνός τελλάρου ὀρθογωνίου ξυλίνου ἢ μεταλλίνου σταυροειδοῦς, τὸ ὁποῖον ἐμβαπτίζεται εἰς μίαν λεκάνην ἐκ μολύβδου πλήρη διαλύματος, τὸ ὁποῖον μεταχειρίζονται οἱ φωτογράφοι διὰ τὰς ἐμφανίσεις τῶν, ἀφίνεται δὲ ἐντὸς τοῦ λουτροῦ αὐτοῦ, ἕως ὅτου ἡ εἰκὼν, βαθμηδὸν ἐμφανιζομένη, ἀποτυπωθῇ εὐδιακρίτως. Συνήθως μεταχειρίζονται καὶ χρονόμετρον, τὸ ὁποῖον δια μίας κωδωνοκρουσίας εἰδοποιεῖ τὸν operateur, ὅταν ἐμφανισθῇ ἡ εἰκὼν τελείως, ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ ἀποσύρῃ ἐκ τοῦ λουτροῦ τῆς ἐμφανίσεως τὸ τελλάρον.

Ἐννοεῖται ὅτι, ὅπως καὶ διὰ τὴν φωτογραφικὴν πλάκα, ὑπάρχουν διάφορα ἄλλα λουτρά διὰ τὴν ἐνδυνάμωσιν τῆς εἰκόνης, ἂν αὕτη, ἐξ ἀπροσεξίας τοῦ λαβόντος operateur, εἶναι ἀσθενής, ὥς καὶ λουτρά δι' ὧν ἐλαττοῦται ἡ σκοτεινία τῆς εἰκόνης, ἂν αὕτη εἶναι πολὺ σκοτεινὴ.

Τὸ φέρον τὴν ληφθεῖσαν ταινίαν τελλάρω ἐμβαπτίζεται εἰς αἰθρὴν μολυβδίνην λεκάνην πλήρη διαλύματος Ὑποθειώδους Νατρίου, ὅπου τῆς ἀφαιρεῖ, ὅπως εἰσόμεν, τὰ μὴ ἀποσυντεθέντα ὑπὸ τοῦ φωτὸς ἅλατα τοῦ Ἀργύρου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔχει συντελεσθῇ, ὅταν ἡ ταινία χάσῃ τὸ κίτρινον ἐπίστρωμά της καὶ καταστῇ διαφανής, μεθ' ὃ ἐμβαπτίζεται ἐντὸς δεξαμενῆς, τῆς ὁποίας τὸ ὕδωρ διαρκῶς ἀνανεοῦται, ἵνα οὕτω διὰ παρατεταμένης πλύσεως παρασυσθῶν ὅλα τὰ ἀδιάλυτα καὶ τὸ τελευταῖον ἴχνος Ὑποθειώδους Νατρίου, τὸ ὁποῖον, παραμένον ἐπὶ τῆς κυτταρίνης τυχόν, ἀπειλεῖ νὰ ὀξειδώσῃ καὶ καταστρέψῃ τὴν εἰκόνα.

Τοῦλάχιστον τρεῖς ὥρας δεόν νὰ πλυθῇ ἡ ταινία, ἀλλ' ὅχι πλέον ἐν σκότει. Ἐπειτα ἐκ τοῦ τελλάρου ἀφαιρεῖται καὶ ἀπλώνεται ἐπὶ τοῦ Τυμπάνου τῆς Ξηράσεως, ὅπου ἀποτελεῖται ἀπὸ ἑνα μεγάλου ξύλινου κύλινδρου, περιστρεφόμενον διὰ κινήσεως ἡλεκτρικοῦ. Κατὰ τὴν περιστροφικὴν κίνησιν τοῦ sechoir τούτου, σχηματίζεται ρεῦμα ἀέρος, τὸ ὁποῖον ἐξατμίζει τὸ ἐπὶ τῆς ταινίας ὕδωρ. Ἄν ὁμως ἐπειγόμεθα, ἐμβαπτίζομεν ἐπὶ 8—10 λεπτά τὴν ἐπὶ τοῦ τελλάρου ταινίαν, μόλις ἐξαγάγωμεν ἐκ τοῦ ὑδρολούτρου, ἐντὸς λεκάνης πλήρους Οἰνοπνεύματος 96° ἢ Αἰθέρος. Τὰ δύο ταῦτα ὑγρά, ὡς ἀραιότερα τοῦ ὕδατος, δυνάμει τοῦ νόμου τῆς Διαπιδύσεως, ἔχουν τὴν ἰδιότητα νὰ εἰσδύουν εἰς τοὺς πόρους τῆς κυτταρίνης καὶ νὰ ἐκδιώκουν τὸ ἐν αὐτοῖς ὕδωρ. Ἀπλώνομεν κατόπιν ἐπὶ τοῦ στεγνωτηρίου τὴν ταινίαν, στερεώνοντες τὰ ἄκρα της με ruyens, θέτομεν εἰς κίνησιν περιστροφικὴν τὸ τύμπανον καὶ ἐναντι αὐτοῦ ἑνα ἡλεκτρικὸν ἀνεμιστήρα. Δέκα λεπτά περίπου φθάνουν, διὰ νὰ ἐξατμισθῇ ὁ ἐντὸς τῆς κυτταρίνης καὶ τῆς ζελατίνης τῆς εἰκόνης αἰθήρ, ὁ ὁποῖος εἶνε πτητικώτατος.

Ἐχομεν οὕτω ἐτοιμὴν τὴν ἀρνητικὴν ταινίαν, ἐπὶ τῆς ὁποίας, ὅπως καὶ εἰς τὴν φωτογραφικὴν πλάκα, φαινόνται τὰ λευκὰ ἀντικείμενα μαθρὰ καὶ τὰ μαθρὰ διαφανή.

✱

Ἐξ αὐτῆς πλέον δυνάμεθα νὰ ἀναπαραγάγωμεν, ὅσας θέλομεν θετικὰς ταινίας πρὸς προβολήν. Πρὸς τοῦτο ὑπάρχει εἰδικὸν μηχανήμα ἐκτυπώσεως, εἰς τὸ ὁποῖον, συγκείμενον ἐκ συστήματος ὀδοντωτῶν τροχῶν, εἰσάγεται ἡ ληφθεῖσα ἀρνητικὴ ταινία καὶ ἐπ' αὐτῆς, ἐν σκότει, ἐφρομίζεται ἡ παρθένος θετική, ἡ ὁποία σημειωτέον δὲν εἶναι εὐαίσθητος εἰς τὸ φῶς ὅσον ἡ ἀρνητική. Τὸ μηχανήμα μετὰ τοῦτο κλείεται ἐρμητικῶς καὶ τίθεται εἰς κίνησιν δι' ἡλεκτρικοῦ μοιέρο. Μία ὀρθογώνιος θυρὶς ἴση πρὸς τὸ τετραγωνίδιον τῆς ταινίας, ἐμπροσθεν τοῦ ὁποῖου εἶνε τοποθετημένη μία ἡλεκτρικὴ λυχνία, ἀνοίγοκλείει καὶ ἀφίνει νὰ φωτισθῇ ἀκαριαίως ἡ ὀπισθεν αὐτῆς διερχομένη ἀρνητικὴ ταινία μετὰ τῆς παρθένου θετικῆς. Τὸ φῶς τότε τῆς λυχνίας προσπίπτει ἐπὶ τῆς ἀρνητικῆς καὶ, ὅπου αὕτη ἔχει διαφανὴ σημεῖα, διαπερᾷ καὶ φωτίζει τὴν θετικὴν, ὅπου δὲ αὕτη ἔχει σκιερὰ σημεῖα συγκρατεῖται καὶ οὕτω δὲν προσβάλλει τὴν ὀπισθεν παρθένον θετικὴν. Καὶ ἀκαριαίως στρεφομένη ἡ μηχανή, παρασύρει τὰς δύο

ταινίας, κλείει τὴν θυρίδα καὶ τὴν ἀνοίγει ἐκ νέου, ὅταν ἔλθῃ πρὸ τοῦ φωτὸς τὸ ἐπόμενον καρρὼ τῆς ταινίας καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἄν, ἐννοεῖται, ἡ ἀρνητικὴ ταινία εἶναι πολὺ σκοτεινὴ, ἡ μηχανὴ δεόν νὰ κινῆται ἀργά, ἵνα αἱ φωτεινὰ ἀκτῖνες ἐπιδρῶσι περισσότερὰν ὥραν ἐπὶ τῆς θετικῆς καὶ, τοῦναντίον, ἂν ἡ ἀρνητικὴ εἶναι ἀσθενής, δεόν ἡ μηχανὴ νὰ κινῆται ταχέως, ἵνα μὴ ἡ θετικὴ ταινία γίνῃ πολὺ σκιερὰ.

Ἐπειτα, ἐν σκότει, ἐμφανίζεται ἡ ἐκτυπωθεῖσα θετικὴ, καθ' ὃν καὶ ἡ ἀρνητικὴ τρόπον, μετὰ τὰ αὐτὰ ὑγρά, στερεώνεται μετὰ Ὑποθειώδους Νατρίου, πλύνεται καὶ στεγνώνει ἐπὶ τοῦ τυμπάνου, ὅπως ἡ ἀρνητικὴ. Δὲν μένει παρὰ εἰς ἕκαστον τεμάχιον ἡ σκηὴν νὰ κολληθῇ ὁ οἰκείος τίτλος ἡ ἐπιγραφὴ καὶ νὰ συναρμολογηθῶν αἱ διάφοροι σκηναί.

Οἱ τίτλοι κινηματογραφοῦνται ὡσαύτως. Εἰς ἑνα τυπογραφεῖον στοιχειοθετοῦνται μετὰ μιᾶς κορνίζας τὰ κείμενα τῶν ἐπιγραφῶν, καὶ ἐκτυποῦνται ἐκάστη ἐπιγραφὴ ἐπὶ τεμαχίου λευκοῦ χαρτοῦ. Κατόπιν ὁ operateur στερεώνει ἕκαστον ἐντυπον τίτλου ἐπὶ ἐνὸς ἄβακος κρεμαστοῦ καὶ, τοποθετῶν ἀπέναντι τὴν μηχανὴν του, ἀρχίζει εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας νὰ κινηματογραφῇ καθὲ τίτλον χωριστὰ, μετὰ ἀνάλογον μετράζ. Μία φράσις ἐξ ἐνὸς στίχου ἀποτελουμένη χρειάζεται, διὰ νὰ ἀναγινώσκειν εὐκόλως, ἑνα μέτρον ταινίας, δηλαδὴ πενήντα δύο εἰκόνας. Δύο στίχοι χρειάζονται δύο μέτρα καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἄν βρέχῃ καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ ἡ κινηματογραφίσις εἰς τὸ ὑπαίθριον, ἡ ἐργασία αὕτη γίνεται εἰς τὸ atelier, μετὰ σύστημα ἡλεκτρικῶν λυχνιῶν, ἐντάσεως 2 χιλ. κηρίων περίπου, ἀλλ' ἡ μηχανὴ πρέπει νὰ κινῆται ὅχι μετὰ τὴν ταχύτητα τοῦ ὑπαίθριου. Συνήθως δι' ἕκαστον τετραγωνίδιον κρατοῦν πόζα, μετροῦντες 1—8 καὶ ὑπολογίζοντες ἑνα πρὸς ἑνα τὰ τετραγωνίδια.

Ἀφοῦ κινηματογραφηθῶν καὶ οἱ τίτλοι, ἐμφανίζονται, στερεώνονται, πλύνονται, ξηραίνονται καὶ συγκολλῶνται χωρὶς νὰ ἐκτυπωθῶν ἐπὶ θετικῆς, εἰς τὰς οἰκείας σκηνας δι' εἰδικῆς κόλλας, ἧτις ἀποτελεῖται ἀπὸ Ether Acetylacétique, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ἔχει διαλυθῇ ἐν ἀναλογίᾳ 8% ταινία, ἐξ ἧς ἀφαιρεῖται διὰ βράσεως τὸ φωτοπαθὲς ἐπίστρωμα.

Ὁ Κινηματογράφος ἔχει πολλὰ μυστικὰ καὶ πολλὰ τεχνάσματα (trucs). Μία ταινία, παραδείγματος χάριν, τοῦ Παρθενῶνος, λαμβανομένη ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ μετὰ ὀλίγον διάφραγμα, ὥστε νὰ εἶναι ὀλίγον σκοτεινὴ καὶ χρωματιζομένη ἰόχρους εἰς τὸ θετικόν, σὰς δίδει τὴν εἰκόνα τοῦ αἰωνοβίου Μνημεῖου, κινηματογραφηθέντος νύκτα μετὰ πανσέληνον.

Οἱ χρωματισμοὶ διαίρουσιν εἰς βαφὰς ἀπλὰς διὰ χρωμάτων Ἀνιλίνης, διαλυτῆς ἐν ὕδατι καὶ εἰς (virages) χημικὰς ἀναγωγὰς δι' ἀντιδραστηρίων, τὰ ὁποῖα μετατρέπουσι τὸν ἐπὶ τῆς ταινίας Ἀργύρου εἰς ἐγχρῶμα ἅλατα. Γίνονται ὁμως καὶ συνδυασμοὶ βαφῆς καὶ virage, οὕτω δὲ ἐπιτυγχάνονται αἱ κινεῖσαι πολλάκις τὸν θαυμασμὸν τοῦ θεατοῦ ἀποχρώσεις δύσεων, νυκτερινῶν φαινομένων (effets de nuit), δασῶν κτλ.

Διὰ τὰ ὄνειρα καὶ τὰ δράματα καὶ τὰς ὁπτασίας μεταχειρίζονται ἓνα δεύτερον διάφραγμα, τοποθετημένον πρὸ τοῦ φακοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι κλειστὸν καὶ ἀνοίγει βαθμηδὸν διὰ νὰ φωτισθῇ ἡ ταινία καὶ κλείει βραδέως πάλιν.

Αἱ εἰκόνες, ποῦ φαίνονται μακρὰν, σὰν νὰ τῆς βλέπῃ κανεὶς μὲ λορνιόν, λαμβάνονται μὲ ἓνα πλακάκι, κομμένον εἰς τὸ σχῆμα τῶν δύο φακῶν, τὸ ὁποῖον τοποθεῖται εἰς τὴν θυρίδα τῆς μηχανῆς λήψεως, αἱ δὲ εἰκόνες ποῦ φαίνονται διὰ μέσου τῆς ὁπῆς κλείθρου, μὲ ἓνα πλακάκι μεταλλινὸν κομμένον εἰς τὸ σχῆμα κλειδιοῦ.

Θὰ ἴδετε ἀκόμη καὶ ταινίαν, εἰν τὴν ὁποίαν φαίνεται παίζον ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον δύο ρόλους ταυτοχρόνως. Ἡ ταινία αὕτη λαμβάνεται οὕτω: Δι' ἑνὸς μεταλλίνου διαφράγματος κλείεται ἡ μισὴ θυρίς τῆς μηχανῆς καὶ ἐνῶ παίζει ὁ ἠθοποιὸς ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος, φροντίζων νὰ μὴ προχωρήσῃ πέραν τοῦ ἡμίσεως τῆς εἰκόνος, ὁ operateur στρέφει καὶ λαμβάνει ὠρισμένα μέτρα. Ἐπειτα ἡ ταινία ἐκτυλίσσεται ἐκ νέου — καὶ ὑπάρχει εἰδικὸν μηχανήμα δι' αὐτὸ — καὶ τὸ διάφραγμα τοποθετεῖται κατὰ τρόπον ὥστε νὰ καλύπτῃ τὸ ἀντίθετον ἡμίσυ τῆς εἰκόνος, τότε δίδεται εἰς τὸν ἠθοποιὸν τὸ σύνθημα νὰ ἀρχίσῃ νὰ ὑποκρίνεται, χωρὶς ὅμως πάλιν νὰ προχωρήσῃ πέραν τοῦ μέσου τῆς εἰκόνος.

Ἡ μηχανή, σημειωτέον, πρέπει νὰ στρέφεται μὲ ὠρισμένην ταχύτητα καὶ πάντοτε τὴν αὐτὴν μὲ τὴν ταχύτητα τῆς προβολικῆς μηχανῆς. Εἰς τὸν operateur, ἐνῶ τρέχει ἓνας ἵππος, ἐπιβραδύνῃ τὴν περιστροφικὴν του κίνησιν, τότε εἰς τὴν προβολήν, ὁ ἵππος θὰ παρουσιάζεται τρέχων ἱλιγγισθὼς καὶ τοῖναντίον, ἂν ὁ operateur ἐπιταχύνῃ τὴν κίνησιν του, τότε τὸ ἀντικείμενον φαίνεται νωχελέστατον κινούμενον.

Φαντάζεται λοιπὸν πᾶς τις πόση χρῆσις γίνεται τοῦ μυστικοῦ αὐτοῦ καὶ ἄλλων πολλῶν ἐτι, τὰ ὁποῖα κινῶν τὴν περιέργειαν τοῦ θεατοῦ, καίτοι εἶναι ἀπλούστατα.

✱

Καὶ ἐρχόμεθα τώρα εἰς τὴν προβολήν. Μία λυχνία διὰ τόξου ἐργαζομένη μὲ 65 — 70 ἀμπέρ ἐντὸς φανοῦ ρίπτει τὸ φῶς ἐπὶ ἑνὸς συμπυκνωτοῦ κρυσταλλίνου, ὅστις εἰς σχῆμα δέσμης ἀκτίνων τὸ ρίπτει ἐπὶ τῆς ταινίας, κινουμένης διὰ συστήματος τροχῶν ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω ὑπὸ μικροῦ moteur $\frac{1}{2}$ ἵππου. Αἱ φωτειναὶ ἀκτίνες διαπερῶσι τὰ φωτεινὰ μόνον ἢ διαφανῆ σημεῖα τῆς εἰκόνος, διέρχονται εἰτα διὰ φακοῦ καὶ προσπίπτουσι ἐπὶ τῆς ὀθόνης ἐφ' ἧς τὸ καρρὼ τῆς εἰκόνος, ἐπιφανείας 18 χμ.Χ24 χμ. μεγεθύνεται κατὰ 300 φορές. Ἀλλὰ πρὸ τοῦ φακοῦ περιστρέφεται ἓνας μεταλλινὸς δίσκος, ὁ ὁποῖος ἀφίνει τὰς φωτεινάς ἀκτίνας νὰ προσπέσουν ἐπὶ τῆς ὀθόνης καὶ τὰς ἐμποδίζει διὰ περιστροφῆς του ἐναλλάξ, ἐνῶ ταυτοχρόνως ἡ ταινία ἀλάσσει θέσιν καὶ ἐρχεται νὰ προβληθῇ ἡ ἀμέσως ἄλλη εἰκὼν. Σημειωτέον, ὅτι ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην εἰκὼνα, λόγω τῆς μεγάλης ταχύτητος, μὲ τὴν ὁποίαν ἐλήφθησαν αἱ εἰκόνες καὶ μὲ τὴν ὁποίαν προβάλλονται, αἱ

κινήσεις δὲν παρουσιάζουν αἰσθητὴν διαφοράν. Ἡ διολίσθησις ἀφ' ἑτέρου τῆς ταινίας πρὸ τοῦ φακοῦ δὲν εἶναι συνεχῆς, ἀλλὰ διακεκομμένη. Ἄν ἦτο συνεχῆς ἡ κίνησις τῆς ταινίας καὶ ἡ παρέλασις τῶν εἰκόνων, τότε ὁ ὀφθαλμὸς δὲν θὰ ἀντελαμβάνετο εἰκὼνα, ἀλλὰ κάτι συγκεχυμένον. Ἡ διακοπὴ ἢ ἀκαριαία, ἡ ὁποία ἐπιτρέπει εἰς τὸ ἀμφιβληστροειδὲς τοῦ ὀφθαλμοῦ νὰ μεταδώσῃ τὴν ἐντύπωσιν τῆς εἰκόνος εἰς τὸν ἐγκέφαλον, ἀφ' ἑνὸς, καὶ ἡ ἰδιότης τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς νὰ μὴ χάνῃ ἀμέσως τὴν ἐντύπωσιν καὶ δὴ μέχρις ὅτου ἔλθῃ ἡ ἐπομένη εἰκὼν, εἶναι ἐκεῖνα ἅτινα δίδουσιν εἰς τὸν θεατὴν τὴν ἐντύπωσιν τῆς συνεχείας τῆς κινήσεως.

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Ταῦτα ἐγράψαν Ἑβραϊστὶ καὶ μετεφράσθησαν Ἑλληνιστὶ ὑπὸ 72 Ἑλληνιστῶν Ἰουδαίων ἐν τῇ νήσῳ Φάρῳ, ἀντικρὺ τῆς Ἀλεξανδρείας, τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Ἑλλήνος ἡγεμόνος τῆς Αἰγύπτου Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου (285-247 π. Χ.). Διὰ τοῦτο ἡ μετάφρασις αὕτη καλεῖται ἡ τῶν Ἑβδομήκοντα τὰ βιβλία ταῦτα εἶναι τὰ ἐξῆς:

- 1) *Ἡ Γένεσις*. Περιλαμβάνει τὴν Δημιουργίαν τοῦ Κόσμου, καὶ τὴν ἀρχαιοτάτην ἱστορίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, καὶ μάλιστα τὴν τῶν πρώτων Πατριαρχῶν.
- 2) *Ἡ Ἑξοδος*. Περιγράφει τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἑβραίων ἀπὸ τῆς δουλείας τῶν Αἰγυπτίων.
- 3) *Τὸ Λευϊτικόν*. Περιγραφεῖ τὰ τῆς λατρείας.
- 4) *Οἱ Ἀριθμοί*. Περιέχουνε στατιστικὰς πληροφορίας καὶ τὴν ἐναρξιν τῆς κατακτήσεως τῆς Γῆς τῆς Ἑπαγγελίας.
- 5) *Τὸ Δευτερονόμιον*. Περιγράφει τὴν ἐπανάληψιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ Νόμου.
- 6) *Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ*. Ἀφηγεῖται τὴν κατάκτησιν τῆς Γῆς τῆς Ἑπαγγελίας ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, τὴν διανομὴν τῆς χώρας καὶ τὸν θάνατον αὐτοῦ.
- 7) *Βιβλίον τῶν Κριτῶν*. Περιέχει τὴν ἱστορίαν τοῦ Γεδεὼν Σαμουὴλ καὶ τῶν ἄλλων Κριτῶν καὶ τὴν τότε ἐπικρατήσαν ἀναρχίαν.
- 8) *Ρούθ*. Περιέχει τὴν ἱστορίαν τῆς προμήτορος τοῦ Δαυὶδ.
- 9) *Τέσσαρα Βιβλία τῶν Βασιλειῶν*. Περιλαμβάνουν τὴν ἱστορίαν τοῦ Σαοὺλ, Δαυὶδ καὶ τῶν λοιπῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ.
- 10) *Δύο βιβλία τοῦ Ἑσδρα*. Ἀφηγοῦνται τὴν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Βαβυλῶνος ἐπάνοδον τῶν Ἰσραηλιτῶν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ἑσδρα.
- 11) *Νεεμίας*. Περιγράφει τὴν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπάνοδον τοῦ Νεεμίας, τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ναοῦ καὶ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν Εὐρώων.

12) *Ἑσθήρ*. Περιγράφει τὴν ὑπ' αὐτῆς σωτηρίαν τῶν ὁμο-
εθνῶν της.

13) *Βίβλος τοῦ Ἰώβ*. Ἐκτίθεται ἐν αὐτῇ ἡ ἱστορία τοῦ
πολυπαθοῦς τούτου ἀνδρός καὶ ἡ διδασκαλία, ὅτι τὰ δυστυχί-
ματα δὲν εἶνε πάντοτε ἀπόρροια τῶν ἁμαρτημάτων ἡμῶν.

14) *Ψαλμοί*. Ἐν ὧν 150, οἱ πλείστοι ὑπὸ τοῦ Δαυὶδ ποιη-
θέντες ὕμνοι τοῦ μεγαλείου τοῦ Θεοῦ καὶ περιέχουσι πλείστας
προφητείας.

15) *Παροιμίας Σολομῶντος*. Περιέχουν ἀνέκδοτα γνωμικά.

16) *Ἐκκλησιαστής*. Περιγράφει τὴν ματαιότητα τῶν ἀνθρω-
πίνων πραγμάτων.

17) *Ἄσμα ἁσμάτων*. Διδάσκει τὴν πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ
ἀγάπην τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τὸν τύπον νυμφίου πρὸς νυμφίον.

18) *Βιβλία τῶν Προφητῶν*. Περιλαμβάνουσι τὰς Προφη-
τείας πρὸ τῆς ἐκ Παρθένου Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος, ὡς καὶ τῶν
διαφόρων αὐτοῦ περιπετειῶν, τὰ θαύματα τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ
βάσανα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ καὶ τὰ περὶ τῆς Ἀναστάσεως Του.

19) *Σοφία Σολομῶντος*. Περιέχει τὸ ἐγκώμιον τῆς σοφίας
ὡς πηγῆς αἰωνίας εὐδαιμονίας.

20) *Σοφία Σιράχ*. Περιέχει ποικίλας ἠθικὰς συμβουλὰς καὶ
κανόνας.

21) *Τωβίτ*. Ἐντὸς τῆς ἱστορίας τῆς σοφῆς ταύτης ἀναπτύ-
σσεται καὶ ἡ ἰδέα τῆς τοῦ Θεοῦ Προνοίας καὶ μάλιστα ὑπὲρ τῶν
εὐσεβῶν.

22) *Ἰουδήθ*. Ἐξιστορεῖ τὸν ἥρωισμόν τῆς γυναικὸς ταύτης
καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς σωτηρίαν τῆς πατρίδος της.

23) *Βιβλία τῶν Μακκαβαίων*. Ἀφηγοῦνται τὰ ἀνδραγαθή-
ματα καὶ τὸν ἐγωισμόν τῶν γεναίων τούτων ἀνδρῶν πρὸς ἀπε-
λευθέρωσιν τῆς πατρίδος τῶν ἀπὸ τῆς δουλείας τῶν ξένων
βασιλέων.

— Τῆς Καμηλοπαρδάλης ἡ γλώσσα ἔχει μήκος 2 ποδῶν.

— Εἰς τὸν χυμὸν τῶν χόρτων καὶ τῶν δένδρων ὑπάρχει ζάχαρις
ἀρκετῆς ποσότητος.

— Τὸ Μόντε Κάρλο κερδίζει κατ' ἔτος ἐκ τοῦ χαρτοπαγνίου
20 — 25 ἑκατομμύρια φράγκα.

— Εἰς τὴν Ἰσπανίαν πωλοῦσι εἰς τοὺς δρόμους τὰς ἐφημερίδας
γυναίκας.

— Τὰ πτερὰ ἐνός πτηνοῦ ἀναλόγως τοῦ μεγέθους αὐτοῦ, εἶνε 20
φορὰς δυνατότερα ἀπὸ τοὺς βραχίονας ἐνός ἀνθρώπου.

— Ὑπελογίσθη ὅτι οἱ Κάφροι κλέπτουν κατ' ἔτος ἀπὸ τὰ ἀθα-
μαντωρυχεῖα τοῦ Τράνσβαλ ἀδάμαντας ἀξίας 6,000,000 φράγκων.

— Ὁ πληθεσμός τῆς Κίνας καὶ τῶν Ἰνδιῶν εἶνε ἴσος πρὸς τὸ
ἕμισον τῶν κατοίκων τῆς γῆς.

ΟΡΝΙΘΟΤΡΟΦΙΑ

ΟΙ ΔΩΔΕΚΑ ΠΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΟΙ ΜΗΝΕΣ

Ἰανουάριος. — Ἀπολύμανοις γενικῇ τοῦ ὀρνιθῶνος καὶ τῶν
ἐξαρτημάτων αὐτοῦ με διάφορα ἀντισηπτικά φάρμακα, καὶ εἰτα
ἐπίχοις αὐτοῦ με ἀσβεστόνερρον. Αἱ πουλάδες τῶν 8—9 μηνῶν
ἀρχίζουν ἤδη νὰ γεννοῦν ὄλαι. Ἐκλέγομεν ἐκεῖνας, ποὺ κάμνουν
τὰ μεγαλείτερα αὐγά, καὶ τὰς βάζομεν χωριστὰ με ἓνα δυναμω-
μένον πετεινόν. Τὰ αὐγά τῶν μεταχειριζόμεθα διὰ κλώσσημα,
καὶ ἂν δὲν ἔχωμεν ἀκόμη κλώσσας, μεταχειριζόμεθα ὡς τοιαύτας
γαλοπούλας. Ἀνάγκη νὰ γίνεταί ἡ ὠοσκόπησις, δηλ. νὰ ἐξετά-
ζωνται τὰ αὐγά, μόλις περάσουν 5—6 ἡμέραι, διότι τὰ αὐγά
ποῦ δὲν ἔχουν ἱκανὸν σπóρον διὰ νὰ κάμουν πουλιά, εἶνε πολὺ
περισσότερα αὐτὴν τὴν ἐποχὴν. Ἀμα ὁμῶς ἀρχίσουν νὰ γενοῦν
αἱ ὀρνιθες τῶν 2 ἐτῶν, προτιμῶμεν τὰ ἰδικὰ τῶν αὐγὰ διὰ καθί-
σμα κλωσσῶν, μόλις δὲ μετὰ 2 μῆνας μεταχειριζόμεθα διὰ κλώσ-
σημα καὶ τὰ αὐγά τῶν πουλάδων.

Ὅταν εἶνε κρύο, μαζεύομεν τὰ αὐγά 2 φορὰς τὴν ἡμέραν,
διότι τὸ κρύο ἀδυνατίζει τὸν σπóρον τῶν αὐγῶν ἢ καὶ τὸν κατα-
στρέφει. Τὰ δοχεῖα ποῦ πίνουν νερὸν αἱ ὀρνιθες τὰ ἀδειάζομεν
κάθε βράδυ καὶ κάθε πρωὶ τὰ γεμίζομεν με χλιαρὸν νερόν. Αὐτὸ
κάμνει τὰς ὀρνιθας νὰ γεννοῦν συχνὰ αὐγά. Τὰ πουλιά τὰ ὁποῖα
ἐγεννήθησαν κατὰ τὸ φθινόπωρον, πρέπει νὰ πωληθοῦν κατὰ τὰς
παραμονὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ νέου ἔτους, διότι αὐτὰ
μεγαλῶνουν δυσκόλως, ἀλλὰ, καὶ ἂν μεγαλώσουν, δὲν κάμνουν
καλὰ πουλιά.

Φεβρουάριος. — Ἐκλέγομεν τὰς καταλλήλους κλώσσας, καὶ
τὰς καθίζομεν ἀνὰ τρεῖς καθ' ἑκάστην, ἤτοι 3, 6 καὶ 9 κλώσσας,
ὅταν δὲ ἐβγουν τὰ πουλάκια, τότε τὰ τῶν τριῶν ἐνώνομεν εἰς 2
μόνον κλώσσας. Ἀποῦ καθίσωμεν 6 κλώσσας π. χ. ἀρχίζομεν νὰ
ἐξετάζωμεν τὰ αὐγά καὶ ἀφαιροῦμεν ἐκεῖνα, ποῦ δὲν ἔχουν σπó-
ρον. Αὐτὰ τὰ βάζομεν εἰς μέρος δροσερόν διὰ νὰ τὰ μεταχειρι-
σθῶμεν ὡς τροφὴν τῶν μικρῶν πουλιῶν κατὰ τὰς πρώτας ἡμέ-
ρας. Βάζομεν εἰς τὰς κλώσσας αὐγά γεννημένα τὴν ἰδίαν ἡμέραν,
ἢ τὸ πολὺ 2 ἢ τριῶν ἡμερῶν, διότι τότε τὰ πουλιά βγαίνουν ὄλα
μαζὶ καὶ δὲν συμβαίνει, ὥστε ἡ κλώσσα νὰ ἀφίγη τὰ αὐγά καὶ
νὰ πηγαίγη νὰ βροῖσχη τὰ πουλιά, ποῦ μόλις ἐβγήκαν. Αὐτὰ διὰ
καθίσμα ἐκλέγομεν ἀπὸ ὀρνιθας ποῦ γεννοῦν τὸν δεύτερον χρόνον.

Ὅταν οἱ πετεινοὶ ἔχουν μικρὰς πουλάδας ἢ πολλὰς ὀρνιθας,
τότε τὰ αὐγά εἶνε μὲν πολλὰ, ἀλλὰ τὰ μὲν αὐγά ἔχουν ὀλίγον σπóρον
καὶ τὰ πουλάκια ποῦ θὰ ἐβγουν ἀπὸ αὐτὰ εἶνε ἀδύνατα καὶ μεγα-

λώνουν πολύ άργά. Έκτός τούτου πολλά ψοφούν πριν μεγαλώσουν. Τοῦτο δὲν ἐφαρμόζεται διὰ τοὺς πετεινοὺς καὶ τὰς ὀρνίθας ποῦ τρέχουν ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τὰ χωράφια, διότι τότε ἕνας πετεινὸς μπορεῖ νὰ ἔχη μαζὺ τοῦ ἔως 15 ὀρνίθας, καὶ τότε τὰ αὐγά των θὰ ἔχουν ἀρκετὸν σπόρον.

Μάρτιος. — Ὁ μὴν αὐτὸς εἶνε ὁ καταλληλότερος διὰ νὰ βάλωμεν αὐγά διὰ κάθισμα κλωσσῶν, καὶ μάλιστα κατὰ τὰς πρώτας 8 ἡμέρας πρέπει νὰ ἐτοιμάσωμεν ὅλην αὐτὴν τὴν ἐργασίαν, διότι τὰ κατὰ Μάρτιον γεννώμενα ὀρνιθόπουλα θ' ἀποτελέσουν μετὰ 8 μῆνας τοὺς καλλιτέρεους παραγωγούς. Αὐτὸν τὸν μῆνα καθίζωμεν τὰς περισσοτέρας κλώσσας. Τὰ κατὰ τὸν Μάρτιον γεννώμενα ὀρνιθόπουλα ἀπαιτοῦν ἀκαταπαύστους φροντίδας κατὰ τὰς 8 πρώτας ἡμέρας, διότι κατόπιν, ἐπειδὴ ἡ θερμοκρασία αὐξάνει διαρκῶς, τὰ ἀφίνομεν κάπως ἐλεύθερα μὲ τὴν μητέρα των, ἡ ὁποία πρέπει νὰ μένῃ κλεισμένη μὲ αὐτὰ εἰς ἀναθρεπτήρα ἀρκετὰ εὐρύχωρον. Ἀπαραίτητον νὰ ἔχωμεν διὰ κάθε κλώσσαν χωριστὸν ἀναθρεπτήρα, διὰ νὰ μὴ μαλώνουν ἢ μία μὲ τὴν ἄλλην, καὶ τὰ πουλάκια νὰ μὴ ἀπομακρύνωνται πολὺ. Ὡστε, ἂν τυχὸν ἐπέλθῃ αἰφνης βροχή, νὰ προφυλάσσονται ἀμέσως, μέσα εἰς τὰ ἐπὶ τοῦτοφ στεγάσματα.

Τὰ πουλάκια ποῦ ἐγεννήθησαν τὸν Φεβρουάριον τρέφομεν 3 φορές τὴν ἡμέραν, τὴν δὲ μητέρα των κρατοῦμεν ἀκόμη 8 ἡμέρας μέσα εἰς τὸν ἀναθρεπτήρα, καὶ κατόπιν τὴν ἀπολύομεν εἰς τὸν ὀρνιθῶνα μὲ τὰς ἄλλας ὀρνίθας. Τὰ δὲ πουλάκια, ὅπου ἐγίναν 6 εβδομάδων, τὰ συνάζομεν καὶ τὰ θέτομεν ὅλα ὁμοῦ εἰς ἕνα ὀρνιθῶνα.

Εἰς τὰ πουλάκια, ποῦ ἐγεννήθησαν τὸν Ἰανουάριον, τὰ ὁποία εἶνε πολὺ σπάνια, ἅμα γίνονται 2 1/2 μηνῶν δίδομεν τροφὰς ἀλευρώδεις. Ἐάν ἔχομεν παχυντήρια, βάζομεν εἰς αὐτὰ καὶ ἀρχίζομεν τὴν τεχνητὴν πάχυνσιν, ἀλλ' ἐάν εἶνε πολὺ ἀδύνατα, ἀνισφύλλει νὰ τὰ βάλωμεν εἰς τὸ παχυντήριον, διότι δὲν θὰ παχύνωσι. Δίδομεν μόνον εἰς αὐτὰ τροφὴν ἀλευρώδη, ἀλλ' ὄχι πολὺ νεροῦλην. Ἀφοῦ τὰ παχύνομεν, πρέπει ἀμέσως νὰ τὰ πωλήσωμεν.

Ἀπρίλιος. — Γενικὴ καθαριότης καὶ ἀπολύμανσις ὅλων τῶν μερῶν τοῦ ὀρνιθοτροφείου. Κατὰ γενικὸν κανόνα δὲν πρέπει νὰ κρατοῦμεν τὰ πουλιά, ὅταν αἰφνης παθεῖ νὰ μεγαλῶνῃ τὸ ἀνίστημά των, διότι ματαίως ἐξοδεύομεν τὴν τροφὴν των. Κατὰ τοὺς μεγάλους καύσωνας προφυλάσσομεν τὰ πουλάκια ἀπὸ τὰς καυστικὰς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου, θέτοντες τοὺς ἀναθρεπτήρας ἔξω μὲν, ἀλλὰ κάτω ἀπὸ δένδρα. Ἐπίσης νὰ τὰ προσέχωμεν ἀπὸ τὰς ἐξαφνικὰς θιέλλας, κατὰ τὰς ὁποίας δυνατόν πολλὰ νὰ ψοφήσουν ἀπὸ κρυολόγημα ἐνεκα τῆς βροχῆς. Τὸν Ἀπρίλιον κάμνομεν τὰ τελευταῖα μας κλωσσήματα, διὰ νὰ ἔχωμεν πουλιά, ἀπὸ τὰ ὁποία ἐλπίζομεν νὰ ἔχωμεν κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐρχομένης ἀνοιξέως κατὰ γένος πουλιά.

Διὰ τοὺς ἔχοντας ὀλίγας ὀρνίθας, τώρα εἶνε καιρὸς ποῦ ἀρχίζουν νὰ ἔχουν τὰς περισσοτέρας κλώσσας, ἐπομένως κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν γίνεται καὶ ἡ μεγαλητέρα ζήτησις αὐγῶν. Ἐάν ἀγο-

ράζετε αὐγά διὰ νὰ καθίσετε μὲ αὐτὰ κλώσσας, ἀφήσατέ τα νὰ μείνουν 24 ὥρας μέσα σὲ στρώμα ἀπὸ σιτάρι ἢ ἄλλων δημητριακῶν καρπῶν καὶ εἰς μέρος δροσερὸν, διὰ νὰ μαζευνθῇ εἰς ἓν μέρος ὁ σπόρος των, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὴν μεταφορὰν διαταράχθη.

Τὰ πουλιά, ποῦ ὑποβάλλομεν εἰς τεχνητὴν πάχυνσιν, πρέπει νὰ μένουν εἰς μέρος, ὅπου ἡ ζέστη εἶνε σχεδὸν πάντοτε ἡ ἰδία, διότι αὐτὴ αὐξάνει πολὺ τὴν ἡμέραν καὶ οὕτω ἐμποδίζει τὴν πάχυνσιν τῶν πουλιῶν, διότι λυώνει τὸ πάχος των. Πρέπει νὰ πουλήσωμεν ὅλα τὰ πουλιά, ποῦ ἐγεννήθησαν τὸν Δεκέμβριον, Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον, διότι αὐτὰ δὲν κάμνουν καλὸ γένος πουλιά.

Μάϊος. — Ἀνάγκη νὰ πωληθοῦν τὰ ὀρνιθόπουλα τὰ γεννηθέντα κατὰ Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον κατὰ τὰς ἀρχὰς ἢ τὰ τέλη Μαΐου, ἀλλὰ ἐκλέγομεν μετὰ προσοχῆς τὰ εὐμορφότερα πετεινάρια καὶ τὰς εὐμορφότερας πουλάδας καὶ τὰς φυλάσσομεν διὰ τὴν παραγωγὴν. Κατὰ Μάϊον κάμνομεν τὴν πρώτην διαλογὴν, τὴν ὁποίαν θὰ ἐπιθεωρήσωμεν μετὰ 2 μῆνας διὰ νὰ κρατήσωμεν μόνον τὰ ὀρνιθόπουλα τῆς πρώτης ποιότητος. Ἐκλέγομεν τὰ μεγαλειότερα καὶ τὰ δυνατῆς κράσεως, κατὰ προτίμησιν δὲ λαμβάνομεν τὰ γεννηθέντα κατὰ Φεβρουάριον. Τώρα ὅλαι αἱ ὀρνίθες γίνονται κλώσσοι, δὲν πρέπει δὲ νὰ βάζωμεν νὰ καθίζουν εἰς ὅ,τι τύχη αὐγά.

Ἰούνιος. — Ὡς ἐκ τοῦ μεγάλου καύσωνος γεννῶνται εἰς τὰ πτηνοτροφεία διάφορα μικρὰ ζῴφια, τὰ ὁποία βασανίζουν τὰς ὀρνίθας. Ἀνάγκη ἐπομένως νὰ κάμωμεν γενικὴν ἐπιθεώρησιν εἰς τὰ δοχεῖα τῆς τροφῆς καὶ τοῦ νεροῦ, εἰς τὰς φωλεὰς κλπ. καὶ νὰ τὰ διατηρῶμεν εἰς ἐντελὴ καθαριότητα, διότι ἡ ζέστη προκαλεῖ διαφόρους δυσώδεις σαπίλας, καταστρεπτικὰς εἰς ὅλα ἀνελκαιοῦς τὰ ζῴα. Καθαρίζομεν ἐπομένως καὶ συνεχῶς ὅλους τοὺς ὀρνιθῶνας, τρίβοντες αὐτοὺς μὲ νερόν, εἰς τὸ ὁποῖον ἔχομεν ρίψει δραστικὸν ἀντισηπτικὸν φάρμακον καὶ ὑστερον τοὺς περνοῦμεν μὲ ἀσβεστόνερον. Εἰς κάθε ὀρνιθῶνα ἰδρύομεν λουτρὰ ἀπὸ σκόνην, ἢ ἀντὶ τῆς σκόνης βάζομεν στάκτην (ἀλυσίβαν) ἢ ἀπόπλυμα στάκτης, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνακατώνομεν καὶ ὀλίγον ἀνθος θειαιοῦ. Αἱ ὀρνίθες τότε σκονίζονται καὶ ἐλευθερώνονται ἀπὸ τὰ παράσιτα ποῦ ἔχουν ἐπάνω τους.

Ἄν καὶ εἶνε πολὺ ἀργά, οὐχ' ἥττον δυνάμεθα νὰ καθίζωμεν τὰς ὀρνίθας, ποῦ ζητοῦν μὲ ἐπιμονὴν νὰ κλωσσήσουν. Ἀλλὰ τότε θέτομεν τὴν φωλεὰν των εἰς πολὺ δροσερὸν μέρος καὶ γύρω γύρω, ἂν δυνάμεθα, καταβρέχομεν τὸ ἔδαφος ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν. Τὰ ποτιστήρια πρέπει νὰ εἶνε εἰς σκιάν, ἐάν δὲ τὰ κηπάρια δὲν ἔχουν ἀπ' ἐπάνω στέγην, κατασκευάζομεν τοιαύτην μὲ στάχυα, κλωνάρια ἢ χαμόκλαδα, διὰ νὰ ἔχωμεν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὀλίγην δρόσον, τὴν ὁποίαν αἱ ὀρνίθες ζητοῦν πολὺ, ὅταν εἶνε ἐλεύθεραι. Νὰ δίδωμεν εἰς αὐτάς καὶ πολλὴν δροσερὰν πρᾶσινάδα νὰ τρώγουν.

Ἰούλιος. — Ἀφοῦ λάβωμεν κατὰ τῆς ζέστης ὅλας τὰς προφυλάξεις, τὰς ὁποίας ἀναφέρομεν εἰς τὸν Ἰούνιον, δίδομεν εἰς τὰ ὀρνιθόπουλα τροφὴν ὄχι πολὺ θερμαντικὴν, ἥτοι ζύμας δροσι-

στικάς, εἰς τὰς ὁποίας προσθέτομεν ὀλίγον πίτυρον. Δίδομεν εἰς αὐτάς νὰ τρώγουν πολὺ ἐνωρίς τὸ πρωῒ, ὁπότε τὰ τρώγουν καὶ μὲ πολλὴν ὀρεξιν. Τὸ μεσημέρι ἀρκούμεθα εἰς ὀλίγην πρασινάδα, τὸ δὲ ἑσπέρας δίδομεν κόκκους βρώμης καὶ ἀραβοσίτου. Εἰς αὐτοὺς ἀνακατεύομεν καὶ κόκκους δροσιστικούς, ὥς εἶνε οἱ τοῦ κριθαρίου. Τὰς ζύμας τὰς ἐτοιμάζομεν ὀλίγον πρὶν τὰς φάγουν, διὰ νὰ μὴ ξυνίζουν.

Κατὰ τοὺς μεγάλους καύσωνας, ὁπότε τὸ ἔδαφος ζεσταίνεται πολὺ, σχηματίζεται εἰς τὰ πόδια τῶν πουλιῶν καὶ τῶν ὀρνιθῶν εἶδος ψώρας, τὴν ὁποίαν θεραπεύομεν τρίβοντες τὰ πόδια τῶν μὲ πετρελαιοῖν. Καλλίτερον, ἂν δυνάμεθα, νὰ καταβρέχωμεν τὸ ἔδαφος. Ὁ Ἰούλιος εἶνε ὁ καλλίτερος μὴν διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν πουλιῶν, τὰ ὁποῖα θὰ κρατήσωμεν διὰ παραγωγὴν ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ ἐβγήκαν ἐνωρίς. Τότε ἀποχωρίζομεν τὰ πετεινάκια ἀπὸ τὰς πουλάδας, ὅσα δὲ ὀρνιθόπουλα δὲν ἐκρίναμεν ἀξία νὰ κρατήσωμεν, τὰ τρέφομεν ἀποκλειστικῶς μὲ ζύμας ἀλευρώδεις καὶ περιεχούσας ἀζωτον, ἀλλὰ κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον τῆς παχύνσεως δίδομεν εἰς αὐτὰ μόνον ἀλευρώδεις.

Αὐγουστος. — Κατ' αὐτὸν τὸν μῆνα ἀρχεῖται ἡ κρίσιμος ἐποχὴ τῆς πτερορροίας, ἥτοι ἡ ἐποχὴ ποῦ πίπτουν τὰ πτερά, αὕτη δὲ καὶ τὸ φύτρωμα τῶν νέων πτερῶν κουράζει τοὺς πετεινοὺς καὶ τὰς ὀρνιθας. Τότε αἱ τελευταῖαι ἀδυνατίζουν καὶ δὲν γεννοῦν αὐγά, ἐάν δὲν τὰς τρέφομεν ἀφθόνως. Ἡ πτερορροία, εἰς ἅλλα μὲν πουλιά περνᾷ γρήγορα, εἰς ἅλλα δὲ διαρκεῖ ἐνίοτε πολλοὺς μῆνας. Ὅπως προληφθῇ τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον ἡ πτερορροία προξενεῖ εἰς τὰς ὀρνιθας, δίδομεν εἰς αὐτάς τροφὴν δυναμωτικὴν καὶ συγχρόνως δροσιστικὴν, ἥτοι περιέχουσαν πολλὰς ἀζωτονόχους οὐσίας, ἀναμειγμένας μὲ πρασινάδας, ὥς λάχανα, σαλατικά, ἀμπελόφυλλα. Τὸ θειάφι εἶνε ἀπαραίτητον εἰς τὴν ἀνανέωσιν τῶν πτερῶν καὶ τὸ προσθέτομεν εἰς τὰς ζύμας, ὅταν αἱ ὀρνιθες βγάζουν νέα πτερά.

Τὴν καλὴν τροφὴν συμπληρώνομεν μὲ νερόν δροσερόν καὶ πολὺ καθαρὸν, βάζοντες στὰ δοχεῖα ποῦ πίνουν σκόνην καρβόνου κοπανισμένου, ἡ ὁποία κάμει τὸ νερόν ἀντισηπικόν. Βάζοντες δὲ καὶ θεικόν Σίδηρον, τὸ κάμνομεν δυναμωτικόν. Οὕτω προλαμβάνομεν πολλὰς ἀσθενείας, αἱ ὁποῖαι ἐμφανίζονται κατὰ τοὺς μεγάλους καύσωνας καὶ ἀκολουθεῖς κατὰ τὴν πτερορροίαν. Διαρκούσης αὐτῆς, μαζεύομεν ὅλα τὰ πτερά, διότι μολύνουν τὸν ὀρνιθῶνα. Οἱ ὀρνιθῶνες πρέπει νὰ ἀερίζονται μὲ ἐπιμέλειαν καὶ πάντοτε ἐν' ὅσῳ διαρκοῦν οἱ μεγάλοι καύσωνες.

Οἱ πετεινοί, ἐξασθενούντες ἀπὸ τὸ ἀλλαγμὰ τῶν πτερῶν, δὲν ἐκτελοῦν καλῶς τὰ συζυγικά αὐτῶν καθήκοντα, ὥς ἐκ τούτου γεννῶνται πολλὰ αὐγά διαφανῆ. Ἐπειδὴ αὐτὰ διατηροῦνται καλλίτερον ἀπὸ τὰ ἅλλα, τὰ φυλάσσομεν ἀποκλειστικῶς διὰ τὸν χειμῶνα διὰ γλυκίσματα, ὁ καλλίτερος δὲ τρόπος τῆς διατηρήσεως αὐτῶν εἶνε τὸ ἀσβεστόνερον. Τὰ αὐγά τὰ μαζεύομεν καὶ τὰ βάζομεν εἰς μέρος δροσερόν, διότι, ἐάν τὰ ἀφίσωμεν ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τὸν ὀρνιθῶνα, θὰ χαλάσουν ἀπὸ τὴν ζέστην.

Ἐπειδὴ ὥς ἐκ τῆς ζέστης ἀναπτύσσονται ζωῦφια καὶ ὀρνιθόψειρες, καλὸν κατὰ τὸν Αὐγουστον νὰ ἀπολυμαίνωμεν τοὺς ὀρνιθῶνας, καίοντες θειάφι καὶ κατράμι, ἢ μεταχειριζόμενοι δραστήρια ἐντομοκτόνα, καὶ μετ' αὐτὸ χρίοντες μὲ ἀσβέστην ὅλα τὰ μέρη τοῦ ὀρνιθῶνος.

Ἡ διαλογὴ τῶν πουλιῶν, ποῦ θὰ κρατήσωμεν διὰ τὴν παραγωγὴν, πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ κατὰ τὸν Αὐγουστον διὰ τὰ γεννηθέντα ἕνα μῆνα ἀργότερον ἀπὸ τὰ ἅλλα, τὰ γεννηθέντα ὁμῶς μετὰ τὸν Μαῖον δὲν πρέπει νὰ κρατήσωμεν διὰ παραγωγὴν. Αὐτὰ τὰ θέτομεν χωριστὰ εἰς μέρος δροσερόν καὶ τὰ τρέφομεν ἀποκλειστικῶς μὲ ἀλευρωτὲς ζύμας, κατασκευασμένες δηλ. ἀπὸ πατάτες καὶ κριθαράλευρον εἰς βόλους. Ἐάν ἡμποροῦμεν νὰ εὗρομεν καὶ ὀλίγον τυρόγαλα νὰ προσθέσωμεν εἰς αὐτά, διεγείρομεν τὴν ὀρεξιν τῶν πουλιῶν καὶ ἐπιταχύνομεν τὴν πάχυνσίν τῶν.

Σεπτέμβριος. — Ἡ πτερορροία παύει κατὰ τὰς πρώτας 15 ἡμέρας. Οἱ πετεινοὶ φαίνονται ἀναλαμβάνοντας νέας δυνάμεις, ἂν δὲ καὶ αἱ ὀρνιθες γεννοῦν συχνά, βάζομεν αὐγά διὰ κλώσους. Τὰ πουλιά ποῦ βγαίνουν αὐτὸν τὸν μῆνα εἶνε κατάλληλα διὰ πούλημα κατὰ Φεβρουάριον. Ὀκτῶ ἡμέρας πρὶν συναξωμεν αὐγά, δίδομεν εἰς τοὺς πετεινοὺς καὶ τὰς ὀρνιθας τροφὴν μεθυστικὴν διὰ νὰ εἶνε τὰ αὐγά συχνότερα. Καλὸν δὲ τὰς ὀρνιθας, ποῦ γεννοῦν συχνότερα καὶ καλλίτερα αὐγά, νὰ βάλωμεν εἰς χωριστὸν μέρος μὲ ἕνα καλὸν πετεινόν, διὰ νὰ εἶνε μεγαλειτέρα ἡ ἐπιτυχία μας. Πρέπει ν' ἀποφεύγωμεν τὰ διαφανῆ αὐγά, ἀφοῦ δὲ μὲ τὸ ὡσκόπημα ἐκλέξωμεν τὰ καλὰ, καθίζομεν ἐπάνω εἰς αὐτὰ δύο κλώσους καὶ εἰς τὴν τρίτην βάζομεν καινούρια αὐγά.

Ὀκτώβριος. — Αἱ ἀπότομοι μεταβολαὶ τῆς θερμοκρασίας δυνατὸν νὰ ἐπιφέρουν ἀσθενεῖαν κορυζῆς καὶ διαφθερίτιδος. Διὰ τοῦτο, ἐνῷ ἔως τώρα ἔχομεν τὸν ὀρνιθῶνα ἀνοιχτόν, ἤδη φράσσομεν ὅλας τὰς ὁπὰς καὶ προφυλάσσομεν τὰ πτηνά μας ἀπὸ τὰς πνοὰς τοῦ ἀνέμου. Ὅταν ὁ καιρὸς γίνεται ψυχρὸς, αἱ ὀρνιθες ἔχουν περισσοτέραν ὀρεξιν. Τότε αὐξάνομεν τὴν καθημερινὴν τροφὴν τῶν καίνομεν δυναμωτικὴν τὴν τροφὴν τῶν πουλάδων μὲ ἀζωτονόχους θρεπτικὰς οὐσίας.

Νοέμβριος. — Ἐνεκα τοῦ ψύχους οἱ ὀρνιθῶνες πρέπει νὰ εἶνε πολὺ θερμοί, παράγομεν δὲ εἰς αὐτοὺς τεχνητὴν θερμότητα, στρώνοντες αὐτοὺς μὲ ἀρκετὴν κόπρον ἀλόγου. Ἐκλέγομεν τὰ πουλιά τὰ προωρισμένα διὰ τὴν παραγωγὴν, τὰς δὲ ὀρνιθας, αἱ ὁποῖαι ἅπασαι γεννοῦν καὶ εἶνε ἄνω τῶν δύο ἐτῶν, τὰς βάζομεν χωριστὰ καὶ τὰς τρέφομεν ἀποκλειστικῶς μὲ ἀλευρώδεις τροφάς, διὰ νὰ τὰς πωλήσωμεν τὸν Δεκέμβριον εἰς καλὴν τιμὴν.

Δεκέμβριος. — Ἐνεκα τοῦ ψύχους τοῦ μηνὸς τούτου, χύνομεν κάθε ἑσπέραν τὸ νερόν ποῦ μένει εἰς τὰ ποτιστήρια, δὲν ἀφίνομεν αὐγά εἰς τὰς φωλεάς, ἀλλὰ τὰ λαμβάνομεν ἅμα γεννηθούν, διὰ νὰ μὴ παγώνουν, καὶ ἐπειδὴ ἡ γῆ εἶνε ξηρὰ καὶ ἡ πρασινάδα εἶναι σπανία, αἱ δὲ ὀρνιθες, αἱ ὁποῖαι τρέχουν ἔξω διὰ νὰ βοσκήσουν, δὲν εὐρίσκουν τίποτε, δίδομεν εἰς αὐτὰ κάτι τι περισσότερον τῆς συνηθούς τροφῆς.

"Η ΑΝΑΤΟΛΗ,, ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1906

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ - ΣΤΑΔΙΟΥ 14

Μετοχικόν Κεφάλαιον . . Δρ. 1.000.050
Κεφάλαια καὶ Ἀποθέματα . . 8.500.000
Ἡσφαλισμένα Κεφάλαια Ζωῆς : 60.000.000

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΕΠΑΜ. ΧΑΡΙΛΑΟΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΣΠΥΡ. ΠΑΠΑΦΡΑΓΚΟΣ, ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΑΘΑΝ. ΤΥΠ. ΜΠΑΣΙΑΣ
ΑΓΑΜ. ΣΛΗΜΑΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ
ΛΟΥΔ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
ΑΡΙΣΤ. ΚΟΥΖΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΡΕΤΤΟΣ
ΝΙΚ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΙΛΙΝΗΣ, ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΘΑΛΗΣ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

*Πρακτορεία εἰς τὰς πλείστας πόλεις τῆς Ἑλλάδος
καὶ εἰς τὰς κυριώτερας τῆς Αἰγύπτου καὶ Τουρκίας.*

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ { ΖΩΗΣ
ΤΥΧΑΙΩΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΩΝ

ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΤΟΥ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Καίτοι πολὺ ἀργά, διὰ λόγους τεχνικοὺς ἀπολύτως, ἀπεστέλα-
μεν τὰς ἀγγελίας τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1921 τόμου, ἐν τούτοις ἀθρόως
καταφθάνουσιν αὗται ἐπιστροφόμεναι καὶ βρίθουσαι συνδρομητῶν.

Φυσικὰ πρῶτον μᾶς ἐστάλησαν αἱ τῶν Ἀθηνῶν, ὀλίγαι ἐκ τῶν
Ἑπαρχιῶν, μέχρι δὲ τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἐτέθη ὑπὸ τὸν κύλινδρον
τοῦ πιεστηρίου τὸ τελευταῖον τυπογραφικὸν φύλλον, καθυσπεροῦν,
μὴ προφθάσαι, αἱ τοῦ ἑξωτερικοῦ, τὰ ὀνόματα τῶν ὁποίων θὰ
συμπεριλάβωμεν εἰς τὸν τόμον τοῦ 1922.

ΑΘΗΝΩΝ

Εὐγ. φροντίδι τοῦ κ. ΑΡΓ. ΒΕΑΚΗ,
ἀνωτ. ἐπαλλήλ. τῶν Σιδ. Κράτους

Παῦλος Λογοθέτης

Γεώρ. Γκαρῶ

Δ. Χονδροπόδης

Κυρ. Μουμουτζῆς

Γ. Χρόνης

Δ. Καραδίτης

Ἄνδρ. Μιτυληναίου

Π. Μπανῆς

Π. Ἀνδριανίδης

Ἰ. Παπαγιάννης

Μαρ. Λευκάκη

Εὐθυμία Μήλιου

Δ. Λάγιος

Δ. Καρακλῆς

Κ. Χαρίτος

Β. Στεφανίδης

Μαρία Δεμαρτίου

Ἀθηνᾶ Δάμπαση

Στέλλα Ἰσμαήλ

Ἀργ. Βεάκης

Εὐγενεὶ φροντίδι ΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΟΥ, παραγγελιοδόχου

Κ. Π. Ριζόπουλος

Στ. Σταματιᾶδης

Σωτ. Βογιατζῆς (Κόρινθος)

Ἀντ. Τσακασιάνος

Φιλ. Φιλίππου

Ν. Ι. Νικολαΐδης

Δ. Ἀβούρης

Ι. Χαϊμάρρας

Σταῦρος Δαρμανίδης

Εὐγ. φροντίδι ΔΗΜ. ΤΡΙΓΓΕΤΑ,
Γραμματέως Πρωτοδικῶν

Γ. Μποτοσάρκος (Ἀθριανοῦπ.)

Ἀναστ. Παπαγεωργίου

Ι. Σκυφάκης (Εἰσαγγελεὺς)

Δ. Τριγγέτας

Εὐγ. φροντίδι ΣΠ. ΓΚΙΝΟΣΑΤΟΥ,
Φαρμακοποιῦ

Ἀθ. Σαλῆς

Διον. Ἀντωνάτος

Εὐάγ. Μπαλτας

Ἀγγελος Χρυσικός (Ἱερὺς)

Δημοσφ. Ἀντωνόπουλος

Λευκάς Ρούλιας

Στολ. Ἰωάννου

Νικ. Τσιόνης

Γεώργ. Ἀδάμης

Κούλης Μανουδάκος

Σωτ. Γκινοςάτης (Ἱατρός)

Δημ. Ντούμας

Σπ. Γκινοςάτης (Φαρμακοπ.)

Εὐγενεὶ φροντίδι ΝΟΤΗ ΓΕΡΟΝΤΑ
ἀξιωματ. τοῦ Β. Ναυτικοῦ

Σπ. Τσάκωνας

Ἐμ. Πάγκαλος

Σοφ. Λάσκαρης

Νότης Γερόντας

Δημ. Μαντζαδίνος

Ἀλέξ. Μνιέστρης

Α. Γρηγοριανόπουλος

Κ. Ἀργύρης
Μ. Π. Μεγαλίδης
Δ. Π. Βασιλείου
Κ. Σκουζάς

Εὐγενεὶ φροντίζει τοῦ Ὀφθαλμολόγου ΣΠ. ΧΑΡΑΜΗ

Ὁφθαλμ. Κλινικὴ Χαραμῆ 2
Εἰρήνη Βόγλη
Παναγ. Χαραμῆς (Πειραιεύς)
Σταμ. Παπαλεονάρδου
Σ. Βαϊτσής

Εὐγενεὶ φροντίζει ΑΧ. ΒΕΑΚΗ, Χρηματιστοῦ

Χ. Τρικαλιώτης
Ν. Μπῆτσος
Νικ. Σουριώτης
Χ. Πανουτσόπουλος
Ν. Γαλανός
Κ. Σκορδίλης
Γ. Σακαλῆς (Πειραιεύς)
Γρ. Φραγκόπουλος
Ἀνδρ. Ρωσσάτος
Ν. Σδόνας
Ἀχ. Βαδάκης

Εὐγ. φροντίζει Ν. ΚΛΟΥΒΑ, ἀνωτ. ἐπαλλήλου τῶν Σιδηρ. Κράτους

Πέτρος Μιχαλόπουλος
Σωτ. Στεφάνου
Λεων. Καρακατσάνης
Μαξ. Ρίππας
Νικ. Κλούδας
Βίκτωρ Παυλίδης
Κων. Τιζάνος
Ν. Μίχας
Κων. Σταυρόπουλος
Δ. Ζωχίος
Ἀριστότ. Κοϊτσάνος
Νικ. Δραβίλας
Ἰω. Βαλτῆς
Ἰάκ. Βαρότης
Σπ. Βοζίκης
Ἀναστασία Παπαγιάννη
Ναυσικά Παπαδάκη
Νικόλ. Βαρδάρης
Ἰ. Κονταξόπουλος
Θ. Βουδόπουλος
Γ. Κρεμμυδόπουλος

Εὐγενεὶ φροντίζει ΔΑΖ. ΒΑΡΔΑ, ἐπαλλήλ. Γεν. Λογιστηρίου

Γ. Κουβαλάς
Ἰ. Νικολατόπουλος
Μαρία Βρανά
Κων. Βερναρδάκης
Μάρ. Χριστούλης
Κων. Βαρούχας
Χρ. Σταμέλλος
Κλεόβ. Σάουνης
Εὐγ. φροντ. ΑΓΓ. Δ. ΚΑΛΗΜΕΡΗ

Παναγ. Ἀλεξίου
Σ. Γ. Καλέρης
Φίλ. Ἀλευρόπουλος

Εὐγ. φροντίζει Γ. ΤΣΙΜΗΝΑΚΗ, Χρηματιστοῦ

Τάκης Ἀνδρ. Καμπάς
Ἀγγελοῦ Χριστοδουλίδης
Ἀντ. Σταθάτος
Γ. Τσιμηνάκης

Εὐγενεὶ φροντίζει ΙΩ. ΘΕΟΦΙΛΗ, Γραμ. τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

Π. Ἀμπλιανίτης
Σ. Ποτίτσσαρος
Ἰ. Θεοφίλης

Εὐγ. φροντίζει Κ. ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗ, ἐπαλ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν

Ἐκτωρ Κονιδάρης
Δημ. Κροντηρᾶς
Ἀθαν. Καλαμίδας
Ἰ. Στασινός
Θ. Μερτικόπουλος
Γ. Μποδρλός
Κ. Καπατανάκης

Εὐγενεὶ φροντίζει ΠΗΓΗΣ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Ἀγγελοῦ Παπαναστασίου
Σπύρος Παπαναστασίου
Πηγὴ Παπαναστασίου
Θηρεσία Πατούσα

Εὐγ. φροντ. ΜΑΙΡΗΣ ΝΤΙΜΒΟΡΑ

Γ. Ἀναστασιάδης
Μαρ. Ἀνδρονίκου
Φραγκίσκα Κονταράτου
Ἑλσα Κονταράτου
Μαίρη Ντιμβορᾶ

Εὐγ. φροντίζει ΑΝΑΣΤ. ΚΕΝΤΡΟΥ, Γεν. Γραμ. τοῦ Δήμου Ἀθηναίων

Γεώργ. Σταλλάκης
Γ. Βούλγαρης
Γρηγ. Τσιφλάκος
Ἀναστ. Κέντρος
Εὐγ. φροντίζει Β. ΛΟΥΖΕΑ, Ράκτου
Σοφία Ἀμολοχίτου
Μαρία Τριανταφύλλου
Β. Λουζέας

Εὐγενεὶ φροντίζει ΠΟΛΥΜΝΙΑΣ ΑΧ. ΒΕΑΚΗ

Ἀνθή Κανιτσάρου
Ἀγγελικὴ Κριαζῆ
Εὐγ. φροντίζει ΝΙΚ. ΣΠΟΥΡΓΙΤΗ, ἀνωτ. ἐπαλλ. Τραπεζ. Ἐθν. Οἰκονομ.
Δημ. Ποδηματᾶς
Ἰω. Λουκίσσας
Ἀγλαΐα Βέσση
Ἰσμήνη Ὀριγώνη
Διον. Σπουργίτης
Νικ. Σπουργίτης

Εὐγενεὶ φροντίζει ΔΕΣΠΩΣ ΠΑΝΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Μαλδίνια Κυπριώτου
Ἑλένη Πανουτσόπουλου
Ἑρριέττα Τζαννέτου
Εὐγενεὶ φροντίζει Ι. ΠΕΤΡΙΔΟΥ, ἀνωτ. ἐπ. Ὑπουργ. Ἐξωτερικῶν

Θεοτόκης Σωτηρίου
Ἰω. Πετρίδης
Γ. Παπαδοκίλειου
Εὐγ. φροντίζει ΑΘ. ΖΩΓΡΑΦΙΔΟΥ, Ἰατροῦ-Λαρυγγολόγου
Ἠλίας Λογοθετόπουλος
Δημ. Τσοδῆλος
Γ. Ζωγραφίδης
ἈΘ. Ζωγραφίδης

Εὐγ. φροντίζει Θ. ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΥ, Εἰσηγητοῦ Ὑπουργ. Ἐσωτερικῶν

Π. Μαυρομιχάλης
Θ. Κ. Τσακαλώτος
Ροδόπη Σταθάκη
Παλμύρα Χονδροδήμου
Εὐγ. φρ. Γ. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, Τηλεγραφεῖο

Ἀθαν. Σαρέφας (Θεσσαλονίκη)
Ἐδμήτ. Ταμπακόπουλος

Κ. Νεδάλκος
Γ. Ταμπακόπουλος
Εὐγενεὶ φροντίζει Ν. ΑΛΑΖΑΝΗ

Κων. Νέγγρης
Λουκάς Καλαποθάκης
Ν. Λαζάνης
Μαρ. Γαλάνη
Φ. Σαμαρτζής
Αἰμ. Δραγάτης
Μιχ. Μπουρνιάς
Χρ. Λεδέντης
Γ. Σωτηρόπουλος
Γ. Ν. Μανδράς

Εὐγενεὶ φροντίζει Γ. ΠΙΣΣΑ

Ἑλένη Πατράκη
Θαμ. Λεβαντίνος
Γ. Πίσσας

Εὐγ. φροντίζει ΠΑΤΡ. ΠΕΠΛΑ

Κλειώ Γιαννακοπούλου
Ἄννα Λυμπέρη (Πειραιεύς)
Γεώργ. Τσόπας
Πάτρ. Πέπας

Εὐγ. φροντίζει ΜΙΑΤ. ΒΑΛΤΑΣΑΡ, ἀνωτ. τηλεγρ. ἐπαλλήλου

Στέφ. Βαρούκιος
Δ. Τζωτζής
Μιλτ. Βαλτάσαρ

Ἰ. Κοτσάκος
Μαριώ Χρ. Βατοπούλου 2
Σπ. Σακκάς
Χρ. Μανωλόπουλος
Χρ. Σακελλαρόπουλος
Β. Γεωργιάδης 2
Δ. Μπαρδόπουλος
Εὐθ. Ζολώτας
Κ. Χρηστοφῆς
Ἰούλ. Φορνέζης
Ἰω. Πραπόπουλος
Ἀγνή Μαυρογιάννη
Ἀλ. Γέροντας 2
Σπ. Κ. Τρικούπης
Σοφίκα Βάθη
Γ. Σταμάτης
Ὀλγα Ροδοκανάκη
Δημ. Μαστρογιαννόπουλος
Γ. Παπαδιαμαντίδης

Β. Γκιώκας 2
 Κ. Κουμανιώτης 3
 Ξαν. Παυλίδης
 Ρόζα Στεριοπούλου
 Ίω. Δαμηλάτης
 Έπαρ. Χαρίλαος
 Π. Πύρλας
 Εύθ. Θεοδωρόπουλος
 Έρ. Έρμανουήλ
 Κ. Α. Δαμνέρης
 Άνδρ. Σ. Ματαξάς
 Γ. Μεταξάς
 Άγγελος Μεταξάς
 Εύριπ. Ζαχαρόπουλος
 Ίω. Σαλονιτίδης
 Φραγ. Μαυρομμάτης
 Ηλ. Τυπάλδος Χαριτάτος 2
 Δημ. Μισούλης 3
 Μουτσόπουλος και Σια
 Κων. Κυπαρίσης
 Γ. Χατζησαββας
 Κ. Λαζαρόπουλος
 Κατίνα Μπατινή 3
 Έλευθ. Καζάνης 5
 Άδελφοί Πολάτωφ
 Μαρίνος Σ. Βάθης
 Ζαχ. Συνοδινός
 Άρίων Σταυρίδης
 Γ. Άμάραντος
 Κυρ. Σαββάκης
 Χαρ. Πραπόπουλος
 Θεόδ. Φάλης
 Δ. Ζαχαρίας και Σια
 Ί. Φιλήνης 5
 Ν. Μαρουδής
 Ί. Γέροντας
 Δημ. Σλαούτσκις
 Άνδρ. Άράνης
 Θ. Πηλάλης
 Στέφ. Σακελλαριδής
 Άλέξ. Παυλίδης
 Μιχ. Βιδάλης
 Π. Βαγενάς
 Εόγ. φροντίδι κ. ΧΡ. ΤΖΑΝΙΑΟΥ,
 Διευθυντ. τοῦ ἐν Κηφισῇ ξενοδ.
 ἢ «Μεγ. Βρετανία».
 Νικ. Κόκορης
 Δ. Καραπαπάζης

Θ. Μαραγκουδάκης
 Χρ. Τζανίδης
 Εόγενει φροντίδι τοῦ Διευθύνου κ.
 ΘΑΝ. Γ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
 Κων. Ίωάννου
 Σπ. Δαμνοκηνός
 Πέτρος Μαγιάκος
 Παν. Παναγιωταράς
 Ίω. Δημηκόπουλος
 Λουκᾶς Παπαλουκάς
 Δημ. Πλαγιάνης
 Νικ. Παπαγιαννόπουλος
 Βρασ. Κατσαμπής
 Θάνας Άναγνωστόπουλος
 Εόγενει φροντίδι Δος
 ΚΑΤΙΝ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
 Γ. Καθήκουρης
 Ίω. Φαλτήρας
 Άγνή Βαρότη

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Ν. Τριανταφύλλου Πρωθ. Άγ. Άν.
 Φωκ. Έγκυλφόπουλος, Μόλος
 Κ. Πλευριτάκης, (Κρήτη) Νεάπ.
 Ν. Γ. Σχοινάς, αρχιμ. Κυλλήνης
 Μ. Δ. Νικατοίς, έμπορ. (Βόλος)
 Ζαχ. Ζαχαράκης (Σπάρτη) 10
 Ίω. Πλατανάκης (Σητεία) 8
 Α. Γατσουδάκης (Ρεθύμνη) 2
 Δημ. Βαρδακίδης, (Σιόρνη)
 Άθ. Μάνος, (Θεσσαλονίκη) 10
 Ηλ. Κρικελής, (Τήνος)
 Μάρκος Κρικελής, (Τήνος)
 Σπ. Άλεξίου, (Ηράκλειον) 4
 Είρ. Κοτζιά, (Πειραιάς)
 Έρ. Παραμάνης, (Πειραιάς)
 Ί. Γ. Μολωνάς
 Β. Σ. Μακρύδης, (Καστορία)
 Γρ. Θ. Σπανούδης, (Αθήνα)
 Εόγενει φροντίδι κ.
 ΦΩΤ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑΟΥ, φαρμα-
 κοποιού ἐν Αιθιοπία
 Εύστρ. Πανουργιάς
 Α. Φλώρος
 Άνδρ. Διαμαντόπουλος
 Θ. Παπαγιαννάκης
 Γ. Κοτοπούλης
 Άθ. Σοφός

Τρ. Δουκαρέλλης
 Κων. Σκουφάδης
 Κων. Γαλατσάνος
 Ίω. Σκορδάς
 Άθ. Γονής
 Μ. Τόλιας
 Άθ. Καθάριος
 Εόγεν. φροντίδι τοῦ ἐν Θεσνίκῃ
 Γ. ΛΕΟΝΤΙΑΔΟΥ, Λομβάρδο Χανιά
 Ματθαῖος Ναούμ
 Ήλίας Ναούμ
 Νικ. Στούντας
 Άναστ. Στούντας
 Κωνστ. Στούντας
 Άλεξάνδρα Καραδήμου
 Πελ. Σταμούλης
 Άριστ. Καραδήμου
 Σωτ. Ραδίσης
 Δημ. Τόσκας
 Εόγεν. φροντίδι
 τοῦ ἐν Μηθύμνῃ Κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
 Ίγνάτιος Κυριακοῦ
 Ίωσήφ Κάπατζης
 Δημ. Σάββας
 Άγγελος Φωτιάδης
 Κράλλης Κράλλη
 Άρ. Αάζου
 Άθ. Χρήστου
 Βασ. Κομνηνάκης
 Κων. Μοντάνος
 Λάμπρος Φαλιδής
 Εόγεν. φροντίδι
 τοῦ ἐν Βελιστινῇ ΙΩ. ΠΑΗΠΟΥ
 Στέργιος Ντόντος
 Μιχ. Μπομποτής
 Άνδρ. Παπαπαναγιώτου
 Θεόδ. Άλεξίου
 Κ. Μπαντέκας
 Ίω. Πάππος
 Εόγενει φροντ. Σ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ,
 ἐν Μιτυλήνῃ (Πάμφιλα)
 Άδελφ. Πανταλοπούλου (Δικελή)
 Θεόδ. Κρασάς
 Άγγέλα Θεοδολογίδου
 Θ. Κουέλης
 Άφιλινέζοι
 Νικ. Σάλτας (Μιτυλήνη)
 Νικ. Μαργήγκου (Πάμφιλα)
 Πανάρ. Εύστρατίου

Εόγενει φροντ. τοῦ ἐν Λιγουδίστῃ
 Π. Μ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ, φαρμακ.
 Φρ. Σταματελλόπουλος
 Ν. Καντιάνης
 Π. Μ. Σταθόπουλος
 Εόγενει φροντίδι τοῦ ἐν Μιτυλήνῃ
 ΜΙΑΤ. ΣΙΜΩΝΙΑΟΥ, ἀντιπρ.
 Άτμ. καὶ Άσφ. Ἑταιριῶν
 Μυροίνη Γούτου
 Δημ. Κουκλέλης
 Β. Μ. Γούτος
 Άπ. Δ. Παραδέλης
 Μιχ. Β. Μπίνας
 Λουκᾶς Α. Γούτος
 Παναγ. Μωραΐτης
 Γ. Κούμπας
 Δέσχη «Πρόδος»
 Έριφίλη Δ. Καφιμάλλη
 Μιχ. Σιμωνίδης
 Πιττακός Μ. Εύστρατίου
 Μιλτ. Σιμωνίδης
 Εόγενει φροντ. τοῦ ἐν Ν. Φωκαίᾳ
 κ. Γ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ
 Γρ. Άναστασιάδης
 Παν. Μαριμπούτης
 Ίω. Μαριανού
 Ίπποκρ. Βοζογλάκης
 Ίω. Σ. Παπαμακαρίου
 Ίω. Κ. Κατραμάδος
 Άναστ. Παπάζογλου
 Θεόδ. Φραγγουλάτζη
 Βασ. Τσαλίκη
 Γ. Χ. Καραδάς
 Ίω. Τσιλιγκάνος
 Β. Χ. Χαλαμπους
 Αίκατ. Ζουρντζίδου.
 Εόγ. φρ. τοῦ ἐν Πλωμαρίῳ Μιτυλ.
 κ. ΔΗΜ. Γ. ΜΕΛΑΝΑΙΝΟΥ
 Χαρ. Α. Σταφανίδης
 Νίκος Γουγούλας
 Γαβρ. Δ. Καματερός
 Ίω. Δ. Γεωργαντέλης
 Γεώρ. Κ. Βότσαλος
 Γ. Α. Καρτσούνης
 Βασ. Σ. Γιαλούρης
 Φώτ. Α. Ζαλούρης
 Δημ. Π. Άργιαλάς
 Γ. Κ. Μαυρίκος
 Σύνδεσμος Φιλελευθέρων

Μαλιάκης Σ. Λαίλιος
Παν. Ί. Ξυπετάς
Φιλ. Κλειδαράς
Σωτ. Χ' Δημητρίου
Εγγενεί φροντίδι τοῦ ἐν Κενικίῳ
ΧΑΡ. Β. ΠΑΤΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἄντ. Ν. Πεισμαίνης
Χαρ. Πατρικόπουλος
Ἄριστ. Μουσκέτας
Παναγός Μπαλαγιάννης
Ἐμμαν. Στρογγύλης
Δημ. Παπαδιάς
Κων. Πλωμαρίδης
Θεράπων Εὐστρατίου
Α. Σ. Καφαλόπουλος
Μ. Ζαφειρόπουλος
Δημ. Μανικάς
Ἀναστ. Σταράφιλος

Εγγ. φροντίδι τοῦ ἐν Ἁγίᾳ Ἄννῃ
κ. ΜΑΡΚΟΥ ΚΟΤΖΙΑ

Ἰω. Εὐσταθίου
Κ. Κουκούτσας
Μ. Κοτζιάς

Εγγενεί φροντίδι τοῦ ἐν Κορίνθῳ
κ. Α. ΣΚΟΥΤΣΗ

Νικ. Ν. Φωτιάς
Γ. Π. Νώτης
Πάνος Α. Μικρός
Τ. Ί. Μικρός
Παναγ. Α. Τόμπρος
Ἰω. Λαζανάς
Α. Σκουτέρης

3

Εγγενεί φροντίδι τοῦ ἐν Βόλῳ
κ. Ι. ΚΑΦΕΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡλίας Μικρούλας
Ν. Παππαϊωάννου
Μ. Γ. Σιμωνεστάτου
Μ. Πρωτοπαπᾶς
Ἀλ. Παπαδημιός
Ἀπόστ. Μ. Παρρινιάνης
Γ. Ζήση
Ἀπόστολος Ξένος
Ἰωάν. Καφατζόπουλος
Π. Χατζηκωνσταντίνου
Ἀλ. Χρυσόχοϊδης

Εγγενεί φροντ. ΑΘ. Γ. ΒΛΑΣΤΟΥ
Φαρμακοποιὸς Πανόρμου Κρήτης

Ν. Λαγουδάκης (ἑμπορος)

Στυλ. Σ. Πολάκης (ἑμπορος)
Ζαχ. Μακλιουδάκης
Μιχ. Δασκαλάκης
Ν. Παπαδάκης
Θεμ. Σιραμβιδίος (συμβολ.)
Γεώργ. Σκαρτσάκης

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἄγαθ. Μπέλλα (Κ/πολις) 200
Δ. Μαρινάκης (Σιδνεϊ)
Β. Πατσούρης (Μαζουγκα)
Ἀλ. Ἐλιάν (Djemieux-Liban)
Εγγενεί φρ. Α. Κ. ΑΙΜΙΛΙΑΝΙΑΝ,
ἐν Λευκωσίᾳ Κύπρου

Αἰμ. Α. Ταβερνάρης Λαυκ. (Κύπρ.)
Π. Χ. Παπαδόπουλος
Αἰμ. Αἰμιλιανίδης Κάϊρον (Αἴγ.)
Κ. Π. Νικολαΐδης (Ἀλεξάνδρεια)

Εγγενεί φροντ. τοῦ ἐν Μελίτῃ
κ. Ε. ΠΕΤΡΟΚΟΚΚΙΝΟΥ

Σ. Ε. Πατροκόκκινος 2

Νικ. Γ. Βρετός

Εγγενεί φροντίδι τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ
ΑΠ. ΛΑΜΠΡΟΥ τοῦ Οἰκου
Χωρέμη-Μαενάκη καὶ Σία

Μ. Μαυρογιάννης Αἰγ. 5

Μ. Σιδεράτος (Σαμανοῦτ)

Βασ. Καχαγιάς
Γ. Κυριακόπουλος (Μανσοῦρα)

Α. Λάμπρος

Ἀπ. Δικμαντής

Δ. Σαρρής

Ἀριστοτ. Παπαδάκης

Γ. Θεοδωρόπουλος

Μ. Μπαρίκας

Ἀλ. Δημόπουλος (Μπενί-Σουέζ)

Σάββας Κατσιώτης

Παναγ. Χρηστοφής

Ρ. Νανόπουλος (Μαχαλα-Καμπίρ)

Δημ. Ι. Ντεσσές (Ἀλεξάνδρεια)

Δημ. Π. Ὀφμαν

Εγγ. φρον. ΔΗΜ. ΑΝΔΡΟΥΣΣΟΥ

Ἀλεξάνδρεια

Στάμος Α. Ζολώτας

Ν. Ξ. Οἰκονόμου

Γ. Π. Ποδαρίκης

Ἀλκ. Γ. Σαντικτζόγλου

Symeon Georgiadis

P. G. Zachariadis

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1893

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΚΑΤΑΒΕΒΑΜΜΕΝΟΝ ΔΡΧ. 48,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Ἐν Ἑλλάδι: Ἀθήνας, Ἀργεῖον, Ἀδριανούπολιν, Ἀργουσιόλιν,
Βόλον, Ἡράκλειον, Θεσσαλονίκην, Ἰωάννινα, Καβάλλαν, Καλά-
μας, Λάρισαν, Λήμνον, Μυτιλήνην, Πάτρας, Πειραιᾶ, Ρέθυ-
μνον, Βαθῦ, Καρλόδοξον, Σμύρνην, Σύρον, Τρίπολιν, Χαλκίδα,
Χανιά, Χίον.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει: Γαλατᾶ, Σταμπούλ.

Ἐν Αἰγύπτῳ: Ἀλεξάνδρειαν, Κάϊρον, Πόρι-Σαῖδ.

Ἐν Κύπρῳ: Λεμεσσόν, Λευκωσίαν.

Ἐν Ἀγγλίᾳ: Λονδίον, Μάντσεστερ.

Ἀνταποκριτὰς εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰς κυριωτέρας
πόλεις τοῦ κόσμου.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ι. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Πρόεδρος	Γ. ΑΒΕΡΩΦ, Ἀντιπρόεδρος
ΙἸΚ. ΜΠΟΝΙΕ, Ἐντεταλ. Σύμβουλος	Α. ΞΟΦΡΕ,
Π. ΚΑΡΑΒΑΝΟΣ, Σύμβουλος	Μ. ΛΑΣΚΑΡΗΣ, Ἐντεταλ. Σύμβουλος
Κ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ,	Ε. ΕΥΓΕΝΙΔΗΣ, Σύμβουλος
Ε. ΡΩΣΚΑΝΑΚΗΣ,	Ι. ΠΟΛΙΤΗΣ,
Κ. Ρ. ΒΕΡΟΥΓΚ,	Α. ΖΑΡΙΦΗΣ,
Α. ΒΟΝΖΟΝ,	ΒΑΡΘΟΛ. Α. ΔΕ ΝΕΦΑΙΣ, Σύμβουλος

Γενικὸς Διευθυντής: ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Ἐκτελεῖται πᾶσα Τραπεζικὴ ἐν γένει ἐργασία.

ΚΑΠΕΛΛΟ

ΚΑΙ ΚΑΠΕΛΛΟ

Τὸ πρόβλημα τῆς ὑπάρξεως ἑνὸς πιλοπωλείου *Εἰδικοῦ*, ἀπολύτως ἀφωσιωμένου στὸ *Καπέλλο* καὶ εἰς οὐδὲν ἄλλο εἶδος ὀριστικῶς ἔλυσαν ὁ Πιλοπώλης **Β. ΚΑΣΔΟΝΗΣ**. Ἐκποιήσας ὅλα τὰ εἶδη τοῦ καταστήματός του κατώρθωσε νὰ φέρῃ τὸ κατάστημά του εἰς περιωπὴν πιλοπωλείου, τιμῶντος ἀληθῶς τὴν πόλιν μας.

Δίδει τὸ νὰ ἀγοράζῃ τις καπέλλο ἀπὸ μαγαζὶ ποῦ πωλεῖ καὶ χίλια ἄλλα εἶδη ποτὲ δὲν θὰ ἀγοράσῃ τὸ καπέλο ποῦ τοῦ ταιριάζει.

Εἰς ὅλας τὰς μεγαλουπόλεις τῆς Εὐρώπης ὁ κόσμος, ποῦ ἤξεύρει νὰ ντυθῇ, τὸ καπέλλο του ἰδιαιτέρως θὰ τὸ ἀγοράσῃ ἀπὸ *Εἰδικὰ καπελλάδεια*, καὶ εἶναι βεβαιότατον ὅτι δὲν εἶναι κανεὶς τέλειος Τζέντλεμαν, ὅσον καλὰ ντυμένος καὶ ἂν εἶναι, ἐὰν δὲν φορῇ τὸ καλὸ τοῦ καπέλλο, τὸ ἀρίστης ποιότητος, τὸ συμμετρικόν, ὁγλαδῇ **ΤΟ ΚΑΠΕΛΛΟ ΠΟΥ ΑΡΜΟΖΕΙ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΩΠΟΝ** καὶ τὸ ἐπιστημονικῶς ἀφηρημένον εἰς τὸ σχῆμα τῆς κεφαλῆς.

Ταῦτα πάντα κατώρθωσε νὰ παρέχῃ εἰς τοὺς πελάτας του τὸ Καπελλάδειο τῶν Ἀθηνῶν

Β. ΚΑΣΔΟΝΗ

προμηθευόμενον τὰ καπέλλα του ἀπὸ τὰ πλέον φημισμένα ἐργαστήσια τῆς Εὐρώπης, ἔχον προσωπικὸν *Εἰδικόν*, χειρίζομενον ἀριστα ὅλα τὰ νεώτερα μηχανήματα διὰ τὴν ἀπόδοσιν εἰς τὸ καπέλλο τοῦ σχήματος τῆς κεφαλῆς ἄνευ ἀλλοιώσεως αὐτοῦ. Ὁ Κος Κασδόνης ἐπλούτησε τὸ κατάστημά του μὲ δ,τι νεώτερον καὶ ὀφαιότερον μᾶς παρέχει εἰς σχήματα καὶ χροῖματα βιομηχανία τῶν καπέλλων, ὅπου θὰ θύναται ἀσφαλῶς καὶ ὁ πλέον ἰδιότροπος νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ γούστὸ του.

“Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ..

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΠΟΛΥΤΕΛΕΣΤΕΡΟΝ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1904

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Πρόφης Βουλευτής Ψαθῶν.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ, ΑΡΙΘ. 21Α

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἑσωτερικοῦ ἐτησίᾳ Δρ. 20 | Ἐξωτερικοῦ ἐτησίᾳ Δρ. 22
ἑξάμηνος » 10 | ἑξάμηνος » 11

Καμμία ἔγγραφὴ δὲν ἐντεγγίνεται ἂν μὴ ἡ αἴτησις συνοδεύεται καὶ ὑπὸ τοῦ ἰστίμου.

Ζητοῦνται ἀντιπροσώποι δι' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου ἐπὶ προσηθείᾳ.
Ἐν τεύχος στέλλεται ὡς δαίγμα εἰς τὸν ζητοῦντα.

Ἐμβάσματα καὶ ἐπιστολαὶ διενθύνονται οὕτω:

Κος *Δῆμον Βρατσάνον*, Διευθυντὴν “Εἰκονογραφημένης,,
Ὁδὸς Λέκα 21α, Ἀθήνας.

ΟΙΝΟΙ ΚΑΙ ΚΟΝΙΑΚ ΚΛΑΟΥΣ

ΤΗΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΟΙΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

“Η ΑΧΑΪΑ,,

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ 6 - ΠΕΙΡΑΙΑ, ΦΙΛΩΝΟΣ 62

ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ,"

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ: 1885

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 44

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Νεωστὶ ἐκδοθέντα

Βικέλα Δ.	Λουκῆς Λάρας ἔκδ. 1920	Δρ. 4.—
Δομενεγίνη Ν.	Σοννέτα, πρόλογος Ξενοπούλου	5.—
Καρκαβίτσα Α.	Λόγια τῆς πλώρης τόμ. 2.	8.—
"	Παλιὰς Ἀγάπες	5.—
"	Ὁ Ζητιάνος	6.—
"	Ἡ Αυγερὴ	5.—
"	Διηγήματα (τυποθνήται)	
Καμπουρογλου Δ.	Τοπικονυμικά Παράδοξα	2.50
Λυκούδη Ἑμμ.	Κίμων Ἀνδρεάδης — Οἱ Νεμῶν τῆς Λαυρεωτικῆς	7.—
"	Ὀδοιπορικαὶ Ἐντυπώσεις, Ρόδος, Δωδε- κάνησα κλπ.	6.—
"	Σελίδες ποικίλα	6.—
Μελᾶ Σπ.	Κόκκινος Πονκάμπος	2.—
"	Ὁ Γυιὸς τοῦ Ἰσκιῶν	3.—
Ξενοπούλου Γρ.	Ἡ Μητρυνία	2.—
"	Ὁ Πόλεμος (1912-1913)	7.—
"	Κόκκινος Βράχος ἔκδ. 1920	6.—
"	Ἡ Τιμὴ τοῦ Ἀδελφοῦ τόμ. 2	14.—
Παλαμᾶ Κ.	Ἡ Φλογέρα τοῦ Βασιλιᾶ	6.—
"	Τάφος ("Ἐκδ. γ.")	5.—
Τὸ Ἑλληνικὸν Διήγημα. Ἦτοι ἀπάνθισμα ἐκλεκτῶν διηγη- μάτων τῆς Νεο-Ἑλληνικῆς λογοτεχνίας μετὰ γραμματολογικοῦ σημειώματος καὶ τῶν εἰκό- νων τῶν συγγραφέων. Ἐκλογή καὶ ἐπιμελεία Κ. Σκόκου, Τόμ. Α' περιλαμβάνων 31 διη- γήματα		Δρ. 10.—
Τὸ Ἑλληνικὸν Διήγημα. Τόμ. Β' περιέχων 37 διηγήματα μετ' εἰκόνων τῶν συγγραφέων. Ἐκλογή καὶ ἐπιμελεία Κ. Σκόκου		8.—

ΤΟ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ
ΔΙΑΤΡΕΧΕΙ ΤΟ 18^{ΟΝ} ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΑΥΤΟΥ

ΤΙΜΑΤΑΙ, ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ

Χρυσόδετον Δρ. 8.—

Χαρτόδετον μετὰ καλλιγραφικοῦ ξεσφύλλου . . . 6.—

ΤΟΜΟΙ ΠΡΟΚΙΝΟΥΜΕΝΩΝ ΕΤΩΝ

εὐρίσκονται παρὰ τῷ κ. **Ι. Κολλάρω** (Βιβλιοπωλεῖον Ἑστίας)
ἀντὶ Δραχ. 5 χρυσόδετοι καὶ Δραχ. 4 χαρτόδετοι.

Διεύθυνσις :

ΙΩ. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΝ, Βιβλιοπωλεῖον Ἑστίας
Ὁδὸς Στάδιον 44

ΑΘΗΝΑΣ